

இந்து தருமம்

2020

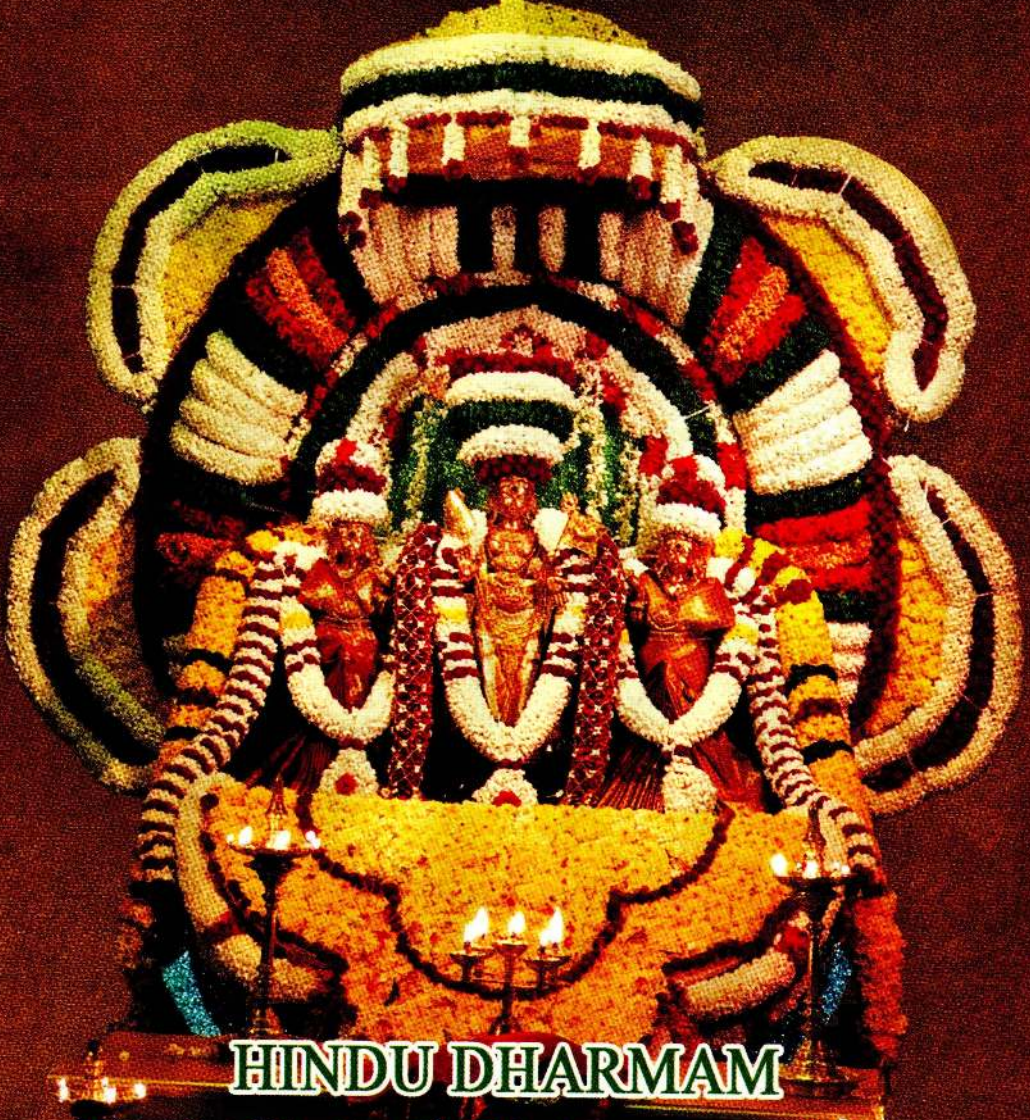
இந்து மாணவர் சங்கம் 19-20
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

உ

இந்து தருமம்

இந்து மாணவர் சங்கம் 2019/2020

பேராதினைப்பல்கலைக்கழகம்

HINDU DHARMAM

Hindu Student's Union - 2018 / 2019
University Of Peradeniya

பேராதனை உறைந்து பேணி
நம்மைக் காப்பதற்கு
கூரான வேல் தாங்கும்
குறிஞ்சிக் குமரனுக்கு.

சமர்ப்பணம்

நூன் முகம்

நூல் : இந்து தருமம்: 2019
இதழாசிரியர்கள் : செல்வன் பி.பிரசாந்
செல்வி சூ.தர்ச்சனி
செல்வி செ. சாகித்தியா
வெளியீடு : இந்து மாணவர்சங்கம் 2019/2020
பேராதனைப்பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை.
பிரதிகள் : 150
பக்கங்கள் : xxii + 114
தாள் : 70g/m²
அளவு : B5 (JIS)

Title : *Hindu Darma 2019*
Editors : *Mas.P.Pirasanth*
Mrs.S.Tharchini
Mrs.S.Sakithiya
Published By : *Hindu Students Union*
University Of Peradeniya
Peradeniya.

Copies : 150
Pages : xxi + 114
Size : B5 (JIS)
Paper : 70g/m²

பொருளடக்கம்

01. ஆலய பிரதம குருவின் ஆசிச்செய்தி	V
02. ஆசிச் செய்தி	VI
03. பெருந் தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி	VII
04. பெரும் பொருளாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி	VIII
05. குறிஞ்சிக் குமரன் கோயில் பொறுப்பாண்மைக் குழுத் தலைவரின்...	IX
06. பொறுப்பாண்மைக்குழு செயலாளரினதும் இந்துப்பட்டதாரிகள் சங்க தலைவரினதும் வாழ்த்து செய்தி	XI
07. இந்து மாணவர் சங்கத் தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து	XI
08. மலராசிரியர்களின் உள்ளத்திலிருந்து...	XII
09. இந்து மாணவர் சங்கம்63 ஆவது செயற்குழு 2019/2020	XIV
10. இந்து மாணவர் சங்கம்64 ஆவது செயற்குழு 2020/2021 குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலய பொறுப்பாண்மைக் குழு 2019/2020	XV XVI
11. சங்ககால இலக்கியத்தில் தமிழர் திருநாள்	01
12. கதிர்காமத் திருப்புகழ் பாடல்களில் முருகனது புராணக்கதைகள்	05
13. இந்து தர்மம்	08
14. இந்து தர்மம் கூறும் ஈர்ப்பு விதி	11
15. விஞ்ஞானமே வியக்கும் சோழனின் அறிவியல்	13
16. விஞ்ஞானமும் மெஞ்ஞானமும்	19
17. காப்பியங்கள் கூறும் வாழ்வியல் அறங்கள்	22
18. இந்து மதம்	32
19. மனிதம் போற்றும் வாழ்வியல் நெறிகள்	35
20. அறிவியல் சமயம் - சைவம்	38
21. கலைவாணி	41
22. புராணக்கதைகளில் நெம்புகோல் தத்துவம்	42
23. தொன்மை கொண்ட தமிழன் வானியல்	45
24. ஏய் தண்ணீரே	50
25. சைவநெறி இலக்கியங்கள்	53
26. அன்றாட வாழ்வில் சைவசமயம்	55
27. அன்புடமை	60

28. எண்ணங்கள் நிறைவேற	62
29. கந்தனே காதலன்	65
30. சிவனது தெய்வ வரலாற்றில்	66
31. மங்கலப் பொருட்களும் தத்துவங்களும்	69
32. தமிழர் பண்பாட்டின் பின்னணியிலுள்ள ஆன்மீகமும் அறிவியலும்	73
33. அருணகிரிநாத சுவாமி அருளிய ஈழத்துத் திருப்புகழ் பாடற்சிறப்புக்கள்	76
34. ஆலய வழிபாடு ஓர் உளவியல் பார்வை	80
35. சைவசமய கோட்பாடுகளில் நவீன அறிவியல் கூற்று	84
36. மாமாங்கப் பிள்ளையார் அலயம்	86
37. கொட்டுக்கிணற்று விநாயகர் பெருமான் வரலாற்றின் சில பதிவுகள்	88
38. சிதம்பர நடராசர் கோவில்	90
39. மட்டக்களப்பு ஆரயம்பதி கண்ணகி அம்மன் ஆலயம்	92
40. புத்தூர் ஸ்ரீ நாகதம்பிரான் ஆலயத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	94
41. சொர்க்க வாழ்வை தரும் வைகுண்ட ஏகாதசி	99
42. கோயிலில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய....	101
43. ஆலயங்களின் அமைப்பு	102
44. பயத்தை நீக்கும் பைரவர்	103
45. பரம்பொருள்	105
46. பிட்டுக்குப் பெயர்போன பெருமான்	108
47. ஆண்டறிக்கை - 2019/20	109
48. 1952ம் ஆண்டுமுதல் இன்றுவரை....	112
49. நன்றியுரை	114

ஆலய பிரதம குருவின் ஆசிச்செய்தி

சைவ மெய்யன்பர்களே!

ஈழத்து உயர் கல்வி நிறுவனங்களின் தாய் போல்வது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம். இப்பல்கலைக்கழகத்தின் தலைமையாசான் நம் குறிஞ்சிக்குமரப் பெருமான் தானே!

சகல பீடங்களுக்கும் மேலே மிக உயரத்திலிருந்து கொண்டு எல்லோரையும் கண்காணித்து, அவரவர்க்கும் வேண்டிய வேண்டியாங்கு ஈந்து உவந்து நின்று நிலவுகின்றார் குமரப்பெருமான்!

வள்ளியோனாகிய குமரனை முப்பொழுதும் தீண்டி பூசிக்கும் பேறுடையனாகிய யான், இப்பல்கலைக்கழகத்துப் பயிலும் இந்து மாணவர்களின் முயற்சியாலே வெளிவரும் “இந்துதர்மம்” எனும் பேருடைய ஞானநூல் நல்ல முறையில் அமையவும் யாவரும் அதனை வாங்கிப் பயின்று ஒழுகி இன்பமுறவும், அருள் கூறுமாறு பிரார்த்தித்து ஆசிர்வதிக்கின்றேன்.

சுபமஸ்து நித்தியம்

சிவபூர் க. வரதராஜகுருக்கள்

ஆலய பிரதம குரு,
குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

ஆசிச் செய்தி

சமய, சமூக வளர்ச்சிக்கு அந்தந்த கிராம மட்டத்தில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட ஆலயங்கள் மூல காரணமாக அமைகின்றது. ஆலயம் அடக்கமான முறையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தால் அந்த ஆலயத்தில் எழுந்தருளி அருள் பாலிக்கு இறை முகூர்த்தம் மூர்த்தி காரமாக விளங்கி ஆலய வழிபாட்டிற்கு வரும் அடியார்களுக்கு அருளை வாரி வழங்கும்.

இவ்வகைத்தன்மை கொண்டதாக பேராதனை வளாகத்தில் அமைந்த குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயம் விளங்குகிறது. இவ்வாலய வளர்ச்சிக்காக அர்ப்பணிப்புடன் செயலாற்றும் இளைஞர் அணி இந்துதருமம் எனும் மலரை வெளிவிடுவது பற்றி நாம் மிகவும் பேருவகை அடைகின்றோம்.

இம்மலர் வெளியீட்டில் முன்னின்று உழைக்கும் அன்பர்கள் அனைவரையும் வாழ்த்துவதோடு, இம்மலர் வெளியீடு சிறக்க சந்நிதி வேற்பெருமாளை வேண்டி ஆசிகூறி அமைகின்றேன்.

மோகனதாஸ் சுவாமிகள்

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

பெருந் தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

மகாவலி ஆற்றங்கரையின் பேராதனை பள்ளத்தாக்கில் எழில் கொஞ்சம் அழகுடன் உயர் கல்வியை வழங்கும் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் இந்துக்களின் வழிபாட்டிற்கென அமைந்துள்ள குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயத்தின் சகல செயற்பாடுகளிலும் முக்கியத்துவம் பெறும் பல்கலைக்கழக மாணவ அமைப்பான இந்து மாணவர் சங்கத்துடன் இணைந்து குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயத்துக்காக பணியாற்றுவதில் நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். இலங்கையின் சகல பிராந்தியங்களிலும் இருந்து பல்கலைக்கழகத்தின் ஒன்பது பீடங்களுக்கும் தெரிவுசெய்யப்பட்ட இந்து மாணவர்களில், சமயத் தொண்டில் ஆர்வமும் ஆலயப் பணிகளில் அர்ப்பணிப்பும் கொண்ட மாணவர்களின் செயற்பாடுகளின் மூலம் ஆலயம் சிறப்புடன் விளங்குகின்றது.

எதிர்வரும் வருடங்கள் இந்து மாணவ சங்கத்திற்கு முக்கியமான காலகட்டமாகும். ஏனெனில் 2022ஆம் ஆண்டில் ஆலயத்தின் மஹா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற வேண்டியுள்ளது. எனவே இந்து மாணவ சங்கத்தினர் தற்போதிருந்தே அதற்காக ஆலயத்தின் தொடர்புடைய ஏனைய அமைப்புக்களான பொறுப்பாண்மைக் குழு மற்றும் இந்து பட்டதாரிகள் சங்கம் போன்றவற்றுடன் இணைந்து எதிர்வரும் கும்பாபிஷேகத்திற்காக பணியாற்ற வேண்டியுள்ளது என்பதனை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

இந்த வருடமும் வழக்கம்போல "இந்து தருமம்" வெளிவருகின்றது. இந்து மாணவ சங்கத்தின் செயற்பாடுகளையும் இருப்பையும் வெளிப்படுத்தும் இம்மலர் வெளிவருவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைவதுடன் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நன்றி

வடிவேல்முருகன் தர்மதாசன்

பெருந் தலைவர்

இந்து மாணவர் சங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

பெரும் பொருளாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

தன்னை தஞ்சமனையும் பக்தர்களை காக்கும் பொருட்டு வேலினை கையில் தாங்கிய வண்ணம் நீல மயிலுடன் குறிஞ்சி மண்ணிலே வீற்றிருக்கும் கந்தப் பெருமானை வணங்கி வாழ்த்துரையை தொடங்குகின்றேன். கடந்த வருடங்களைப் போலவே இவ்வருடம் இந்து மாணவர் சங்கம் தமது பணிகளை செவ்வனவே நிறைவேற்றி இருப்பதை முன்னிட்டு பேருவகை அடைகின்றேன்.

இந்து தருமம் நூலானது கடந்த 63 வருடங்களாக வெளியிடப்படுகின்றது. சகல பீட மாணவர்களும் தமது கல்விச் சுமைக்கு மத்தியிலும் ஆண்மீகச் செயற்பாட்களில் ஈடுபட்டு இருப்பதை இம் மடலின் மூலம் நோக்கக் கூடியதாவுள்ளது.

மேலும் ஆலயத்தின் வருடாந்த மகோற்சவ தினம் மற்றும் நித்திய பூஜைகருமங்களில் தம்மை ஈடுபடுத்தி சைவம் தழைத்தோக்க பக்தியுடனும், பணிவுடனும் சிவத்தொண்டு புரிந்து வரும் சகல இந்து மாணவர்களுக்கும் எனது மனமாரந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இவர்களது பணி எதிர்வரும் காலங்களிலும் சிறப்பாகத் தொடரவேண்டும் என நல்லாசிகள் கூறுவதோடு இந்து தர்மம் கடல் கடந்த வளர்ச்சியுடன் பாரொங்கும் புகழ் பரப்ப எல்லாம் வல்ல குறிஞ்சிக் குமரனை அருளபாலிக்க பிரார்த்திப்பதோடு ஆசிகூறி விடைபெறுகின்றேன்.

பேராசிரியர் த. சிவானந்தவேள்

பெரும் பொருளாளர்,

இந்து மாணவர் சங்கம்,

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

குறிஞ்சிக் குமரன் கோயில் பொறுப்பாண்மைக் குழுத் தலைவரின் வாழ்த்துச்செய்தி

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரி மாணவர்கள் பலதரப்பட்ட கற்கை நெறிகளுக்கு மத்தியிலும், ஆன்மீக வழிபாட்டில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் ஈடுபடுவது சிறப்புக்குரிய தொன்றாகும். இவர்கள் பலதரப்பட்ட நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் இந்து தர்மம் சஞ்சிகையை வருடாவருடம் வெளியிடுவது மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் இந்து மதத்தை மேலும் வலுவடையச்செய்து, பாதுகாப்பது இளந்தலைமுறையினரான மாணவர்களின் தலையாய கடமையாகும். இக்கடமையை இம்மாணவர்கள் திறம்படச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கும் போது நான் பெரிதும் மனம் மகிழ்வதுடன், இச்சேவையை சமூகத்தின் மத்தியில் எடுத்துச்செல்வதற்கு இந்து மக்கள் தமது ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் நல்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இம்மாணவர்களின் பணி மேலும் மேலும் தொடர்ந்து, அவர்கள் வாழ்க்கையில் எல்லா நிலைகளிலும் முன்னேறக் குறிஞ்சிக் குமரனின் நல்லாசிகளை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

பேராசிரியர் வை.நந்தகுமார்.

தலைவர்

பொறுப்பாண்மைக்குழு

பொறுப்பாண்மைக்குழு செயலாளரினும் இந்துப்பட்டதாரிகள் சங்க தலைவரினும் வாழ்த்து செய்தி

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர்சங்கம் இப்பல்கலைக்கழகத்தின் முக்கிமான, பழைமையான ஓர் சங்கமாகும். இச்சங்கத்தின் இவ்வாண்டு செயற்குழுவினரும் சிறப்பாக செயலாற்றி வருவதை நாம் கண்ணுற்றோம். இச்சங்க செயற்குழு உறுப்பினர்களை மனமாற பாராட்டுகிறேன்.

பொருப்பாண்மைக்குழுவினரும், இந்து பட்டதாரிகள் சங்கத்தினரும் இந்து மாணவர்களின் சகல செயற்பாடுகளுக்கும், கோயில் நிர்வாகத்திற்கும் உறுதுணையாக இருக்கின்றோம். எம்மாலான அனைத்தையும் செய்து வருகிறோம். எமது உறுப்பினர்களும் இதற்காக முழுமையாக ஒத்துழைக்கின்றனர். இவ்வாண்டும் இச்செயற்குழுவினரால் இச்சஞ்சிகை “இந்துதருமம்” வெளிவர இருப்பது பாராட்டக்குறியது. இளைய தலைமுறையினரது ஆன்மீக சிந்தனையை வெளிக்காட்ட பொருத்தமான தளமாகமைந்துள்ளது.

பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு இந்து மாணவர் சங்கம் மூலம் ஆன்மீகத்தொண்டு செய்யவும், இவர்களது உள்ளக்கருத்துக்களை, தர்மத்தினை, சிந்தனை போக்கினை இந்து மத கோட்பாட்டினை, இந்துமத மகிமையினை, மனிதநேய ஒருமைப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் வெளிகாட்டும் ஆக்கங்களை “இந்து தர்மம்” சஞ்சிகையில் வெளியிடவும், தேவையான சகல வளங்களையும், சுதந்திரத்தினையும் பல்கலைக்கழகம் வழங்கியுள்ளது. மாணவர்களும் காலத்தின் தேவையறிந்து செயற்படுகின்றனர். கல்விசார் பேராசிரியர்கள், விரிவரையாளர்கள் நல்ல வழிகாட்டிகளாக அமைந்துள்ளனர். தம்மை பின்பற்றி பின்னால் வரும் மாணவர்களுக்கு இது நல்ல வழிகாட்டியாகவும் அமைந்துள்ளது. இச்செயற்பாட்டிலுள்ள இந்து தருமம் சஞ்சிகை ஆசிரியரையும், குழுவினரையும் மனமார பாராட்டுகிறேன்.

“இந்து தருமம்” சஞ்சிகை மேலும் வளர்ச்சி பெறவும், வாசிப்போருக்கும், இளைய தலைமுறையினருக்கும், பிறருக்கும், பெறும் பயன் பெற வேண்டுமென வாழ்த்தி கூறி எல்லோருக்கும் எல்லாம் வல்ல குறிஞ்சிக்குமரன் திருவருள்பாளிக்க வேண்டுமெனப் பிராத்திக்கிறேன்.

ஆர். மகேஸ்வரன்
தலைவர் இந்துப்பட்டதாரிகள் சங்கம்
செயலாளர் பொறுப்பாண்மைக்குழு
குறிஞ்சிக்குமரன் கோயில்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை.

இந்து மாணவர் சங்கத் தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து

குறிஞ்சி வளமிகு கண்டி மாநகரின் ஹந்தானை மலைச்சாரலில் குன்றினிலமர்ந்து அடியார்களின் குறைதீர்த்து அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் குறிஞ்சிகுமரனை மனதார நினைந்து கொண்டு, பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர்களின் வழிபாட்டு தலமாக விளங்கும் இவ்வாலயத்தை பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்துமாணவர் சங்கம் ஆண்டாண்டு காலமாக சிறப்பாக வழிநடாத்தி வருகிறது. இச் சங்கமானது ஆலயத்தின் பெரும்பாலான தொண்டுகளை ஆற்றிவருவது யாமறிந்ததே. எமது 63 ஆவது இந்து மாணவர் சங்கத்தலைவராக நான் தெரிவு செய்யப்பட்டமையானது குறிஞ்சிகுமரனின் பேரருளாகவே கருதுகிறேன். நான் எனது வாழ்வில் இந்து மாணவர் சங்கத்தலைவராக இருந்து ஆலயத்திற்கு சேவை செய்தமை பெரும் பேறாகும். வழமை போல இம்முறையும் ஆலய வளர்ச்சிக்காக முன்னேற்றகரமான செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தற்காலச் சூழலில் மாறிவரும் சமூக கலாசார விழுமியங்கள் காரணமாக ஆலயத்திற்கு செல்லும் பண்பு அருகிவருகிறது. இது எமது பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே காணப்படுவதும் மிக கவலைக்குரிய விடயமாகும். பல்கலைக்கழக மாணவராகிய நாம் வெள்ளிக் கிழமைகள் மற்றும் விஷேட நாட்களிலாவது குறிஞ்சிகுமரன் ஆலயத்திற்கு வருகைதந்து கூட்டுப் பிரார்த்தனை மற்றும் ஆலய செயற்பாடுகளில் கலந்து கொள்வது முக்கியத்துவமான ஒன்றாகும்.

எமது 63 ஆவது செயற்குழு செயற்பாடுகளை சிறப்பாக செய்வதற்கு எமக்கு பெரிதும் உதவிய ஆலய பிரதமகுரு, பொறுப்பாண்மை குழு, இந்து பட்டதாரிகள் சங்க உறுப்பினர்கள், மற்றும் பழைய மாணவர்களுக்கும் மனமாரந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதனை விட ஆலய செயற்பாடுகள் சிறப்பாக நடாத்துவதற்கு உறுதுணையாக இருந்த எனது செயற்குழு உறுப்பினர்கள், மாணவர்களுக்கும் நன்றியை தெரிவிப்பதில் எனதுள்ளம் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறது.

இனி வரும் காலங்களிலும் இந்து மாணவர் சங்கமானது மென்மேலும் சிறப்பாக செயற்பட எனது வாழ்த்துகளை தெரிவிப்பதோடு, இச்சங்கத்தினால் செய்யப்படும் பணிகளில் முக்கியமான ஒன்றாக வருடாந்தம் இந்து மாணவர்களின் ஆக்கங்களை தாங்கிவரும் இந்துதருமம் நூல்வெளியீடு குறிப்பிடத்தக்கது. இம்முறையும் இந்நூல் வெளியிடுவதற்கு குமரனருள் கைகூடியுள்ளது. எனவே இந்து மாணவர் சங்கத்தலைவராக இந்நூல் சிறப்பாக வெளிவர வாழ்த்துகளை தெரிவிப்பதோடு, ஆண்டுதோறும் இடைவிடாது மலர குறிஞ்சிக் குமரனின் திருவருளை வேண்டுகிறேன்.

“சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்”

எ. கயிலானந்த்

தலைவர், இந்துமாணவர் சங்கம்

பொறியியற்பீடம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

மலராசிரியர்களின் உள்ளத்திலிருந்து....

“கருங்கால் வேங்கை மரத்தகட்டு ஒவ்வி

இருங்கல் வியலறை வரிப்ப” பொன் மயமான பூக்கள் அழகு

ஒளிர வீழும் அகன்ற மலைகளின் அற்புத அழகு அனைத்தையும் அள்ளித் தன்னகத்தே கொண்ட கண்டி மாநகரின் குறிஞ்சித் திணைக் கடவுளாம் “குறிஞ்சிக்குமரனின்” பாதார விந்தங்களை ஒருகணம் வணங்கி,

“எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துவர் - எண்ணியர்

திண்ணையராகப் பெறின்”.

எனும் அமுத வாக்கின் ஆழமான கருத்தை நாளும் பொழுதும் எண்ணிக் கருமமாற்ற எனைத் துண்டிய வள்ளுவன் பாதங்களையும் போற்றித் தொடர்கின்றேன்.

சித்திரை மாதத்து ஓடையைப் போல நம்பிக்கை வற்றி வாழ்க்கைக்கு வெளியே வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தற்கால இளைஞர்களின், கண்களை போலித்தனமான கலைகளும், காதுகளையும் பொய்மையில் முளைத்த பிரச்சாரங்களும், வெற்றிக்கேளிக்கைகளும் விலைக்கு வாங்கி விட்ட இன்றைய காலக்கட்டத்தில் : ஓழுக்கமும், ஆன்மீகச்சிந்தனையும், தமிழனுக்கான தனிக்கர்வமும் கொண்ட ஒரு கல்விச் சமூகத்தையே இந்த சமூகம் வரவேற்று நிற்கிறது. அவ்வகையில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயமும் அதுசார் பணிகளும் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயிலும் ஒவ்வொரு இந்து மாணவர்களும் பெருமை கொள்ளும் பெரும் பேறாகம் என்பது எனது எண்ணம்.

இவ்வகையில் இந்து இந்து மாணவர் சங்கத்தினால் பலரது அதீத வரவேற்பிலும், ஆதரவின் மத்திலும் வருடம் தோறும் வெளியிடப்படும் “இந்து தருமம்” எனும் இந்நூலானது இம்முறை அறுபத்து மூன்று மலராக வெளியிடுவதை எண்ணி என் மனம் புளங்காகிதம் கொள்கிறது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் மற்றும் துறைசார மாணவர்களின் ஒருங்கிணைந்த முயற்சியும், தமிழ் மீது கொண்ட தீராக் காதலுமே இந்நூலின் பல்லாண்டு காலத் தொடர் வெற்றிக்கு காரணமாகி நிற்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இம்மலரானது கண்டு களிமங்களாக கண்டு களிப்புற்று மாந்தும் மனநிறைவைத் தரும் நல்லறிஞர் ஆக்கங்களோடு, பெருமளவான மாணவர்களின் ஆக்கங்களையும் கொண்டிருக்கிறது. - இது

மட்டுமல்லாது காலந்தோறும் போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டிய வரலாற்றுக்குறிப்புக்களையும், ஆலயச் செயற்பாடுகளின் சில நீங்கா நினைவுகளையும் இது தாங்கி வருகின்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

இறுதியாக இம்மலரை சிறந்த முறையில் ஒழுங்கமைத்து வெளியிடுவதற்கு ஆசிவழங்கி, வாழ்த்துக்கூறி, ஆக்கங்கள் தந்துதவிய ஆன்றறிந்த கொள்ளைச் சான்றோர் அனைவருக்கும், எனது பணிச்சிறப்புற உதவிய மரர்க்குமு, மற்றும் பொறியியல்பீடத்திற்கும், மலருருவாகி முழுமை பெற தனது முழுமையான பங்களிப்பை நல்கிய “குரு அச்சகத்திற்கும்”, மலரானது ஒவ்வொரு இதழாக விரிந்து இன்று மணம் வீசும் மலராக ஒளி வீச உன்னை ஊக்குவித்த அத்தனை நல்ல உள்ளங்களிற்கும் மலராசியர் என்ற வகையில் எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

“இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க”

மலராசிரியர்
பி.பிரசாந்
சூ.தர்ச்சனி
செ. சாகித்தியா

**இந்து மாணவர் சங்கம்63 ஆவது செயற்குழு
2019/2020**

பெருந்தலைவர்	: திரு.வ.தருமதாசன்
பெரும் பொருளாளர்	: பேராசிரியர்.த.சிவானந்தவேள்
கௌரவக்கணக்காய்வாளர்	: திரு.ந.அகிலன்
தலைவர்	: செல்வன்.ஜெ.கபிலானந்
உபதலைவர்	: செல்வன்.கா.கௌசிகன்
இணைசெயலாளர்கள்	: செல்வன்.லெ.கோபிநாத் செல்வன்.சி.சிவசங்கர்
இளம் பொருளாளர்	: செல்வன்.செ.கிருஷிகன்
இதழாசிரியர்கள்	: செல்வன்.பி.பிரசாந் செல்வி.சூ.தர்ச்சனி செல்வி.செ.சாகித்தியா
நூலகர்	: செல்வன்.பா.பிருந்தாவன்
பண்டக முகாமையாளர்கள்	: செல்வன்.பு.பிரசாந்தன் செல்வன்.க.பானுகோபிகள்
நிர்வாக அலுவலர்கள்	: செல்வன்.ச.கஜன் செல்வன்.த.நிசாந்தன் செல்வன்.நா.கேசவராஜ்
இணைப்பாளர்	: செல்வன்.ம.பானுசன்
செயற்குழு உறுப்பினர்கள்	: செல்வன்.சி.தேவதர்சன் செல்வன்.தா.வித்தியாசாகரன் செல்வன்.இ.டி.லக்ஷியன் செல்வன்.பூ.சிவரூபன் செல்வன்.சி.தாரங்கன் செல்வன்.பி.ஹேம்குமார் செல்வன்.கா.பிரசாந் செல்வன்.செ.பிரகாஸ் செல்வன்.யோ.ரவிதர்சன்

இந்து மாணவர் சங்கம்64 ஆவது செயற்குழு 2020/2021

பெருந்தலைவர்	: திரு.வ.தருமதாசன்
பெரும் பொருளாளர்	: கலாநிதி S.விநாயகதாஸ்
தலைவர்	: செல்வன்.ம. மணிவண்ணன்
உபதலைவர்	: செல்வன்.பா. நிரஞ்சன்
இணைசெயலாளர்கள்	: செல்வன்.மா. அமலன் செல்வன்.ர. சோபன்
பொருளாளர்	: செல்வன்.ச. தனுசிகன்
இதழாசிரியர்கள்	: செல்வன்.இ. கிருஸ்ணலோஜன் செல்வன். நி. கேதீஸ்ராம் செல்வி. ம. பிரியந்தி
நூலகர்	: செல்வன்.வே. பாவோதயன்
பண்டக முகாமையாளர்கள்	: செல்வன்.இ.கேமருபன் செல்வன்.நி. நிகேதன்
நிர்வாக உறுப்பினர்கள்	: செல்வன்.த. தனுஜன் செல்வன்.சி. உதர்சன் செல்வன்.ச. சோபிதன்
இணைப்பாளர்	: செல்வன்.தி. திஜிதரன்
செயற்குழு உறுப்பினர்கள்	: செல்வன்.ந. வரணராஜ் செல்வன்.த. கிரிசாந் செல்வன்.இ.பானு செல்வன்.க. டிலுஜன் செல்வி.ர. விதுர்சனி செல்வன்.ர. சதர்சன் செல்வன்.சா. அனுஸ்ரன் செல்வன்.த. ததீஸன்

குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலய பொறுப்பாண்மைக் குழு
2019/2020

தலைவர்	: பேராசிரியர் வை.நந்தகுமார்
பொதுச் செயலாளர்	: இரா.மகேஸ்வரன்
நிர்வாகச் செயலாளர்	: பேராசிரியர் த.சிவானந்தவேள்
பொருளாளர்	: திரு.வ.தருமதாசன்
செயற்குழு உறுப்பினர்கள்	: பேராசிரியர்.வ.மகேஸ்வரன் கலாநிதி. ஞ. விநாயகதாஸ் திரு. எஸ். மயூரன் திரு. து.சிவசுப்பிரமணியம் திரு. எஸ். சிவராஜசிங்கம் செல்வன். ஜெ. கபிலானந் செல்வன். லெ. கோபிநாத் செல்வன். செ. கிருசிகன்

இந்து மாணவர் சங்கம் 62 ஆவது செயற்குழு - 2018/2019 பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

இருப்பவர்கள் இ - வ : ச. தினேஷ் வி.கஜகரன், திரு. வ. தர்மதாசன். பேராசிரியர் உபல் B. திஸாநாயக்க, திரு. சிவானந்தவேள், வீ. ராஜ்குமார், ச. அனோஜன்
நிற்பவர்கள் இ-வ : சி. தனுஜன், கி. சதுர்ஷன், ந. இசைப்பிரியன், அ. இளங்கீரன், கை. கம்ஷன், ச. ஹரிவர்த்தன், சி. சாரங்கன், லோ. சதுர்ஷி, அ. சஹானா, சி. கவிதாஸ், ஜெ. கபிலானந்தன்
படத்தில் இல்லாதோர் : ம.பேச்சுமாமாசேய்துங்கா, க.வசீகரன், இ.கபில்ராஜ், சி.நிரோசன், வி.நிகேஷ், க.வைகுந்தன், ர.மயரதன், பு.சுமாளிராஜ், வி.சுதர்சன்

இந்து மாணவர் சங்கம் 63 ஆவது செயற்குழு - 2019/2020 பேராதவைப் பல்கலைக்கழகம்

இருப்பவர்கள் இ - வ : கா. கௌசிகன், செ. கிருசிகன், திரு. வ. தர்மதாசன். பேராசிரியர் உபுல் B. திலாநாயக்க, திரு. சிவானந்தவேள்
ஜெ.கபிலாநாத், லெ. கோபிநாத்
நிற்பவர்கள் இ - வ : சூ. தர்சினி, பா. பிருந்தாபன். ஸ்ரீ. தாராங்கன். பு. பிரசாந்தன், பி. பிரசாந், ப. அமிர்தேஷேஷர்மா, ச. கஜன், ம. பாணுசன்.
கை. பாணுகோபிகன், நா. கேசவராஜ், ம. மணிவண்ணன், செ. சாகித்தியா, சி. அஜித்
படத்தில் இல்லாதோர்: கா. பிரசாந்த். பூ. சிவரூபன்

யொறுப்பான்மைக்குழு குறிச்சிக்குமரன் ஆலயம் - 2019/2020

ச. தினேஸ், தி. அனோஜன், திரு. து. சிவசுப்பிரமணியம், திரு. எஸ் மயூரன், காலாநிதி விநாயகதாசன், திரு. இரா. மகேஸ்வரன், பேராசிரியர் ஏ. தர்மதாசன், பேராசிரியர். எஸ். சிவராஜசிங்கம், பேராசிரியர் ஏ. மகேஸ்வரன், பேராசிரியர், வு. சிவானந்தவேள், லெ. கோபிநாத். தா. வித்தியாசாகரன். ஜெ. கபிலானந்த்

இந்து பட்டதாரிகள் சங்கம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

திருமதி. சாந்தி சிவானந்தவேள். திரு. எஸ் மயூரன், டு. தசாந்தன், காலாநிதி வு. விநாயகதாசன், திரு. இரா. மகேஸ்வரன், பேராசிரியர் ஏ. நந்தகுமார், பேராசிரியர். எஸ். சிவராஜசிங்கம், பேராசிரியர் ஏ. மகேஸ்வரன், பேராசிரியர், வு. சிவானந்தவேள், பேராசிரியர் ஏ. தர்மதாசன். திருமதி. கோமதி மகேஸ்வரன்

சங்க இலக்கியத்தில் தமிழர் திருநாள் தைப்பொங்கல்

ஆர். மகேஸ்வரன்

பதில் நூலகர்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

எல்லா இந்துக்களும், தமிழர்களும் கொண்டாடும் ஒரு பண்டிகையே. பொங்கல் / மஹரசங்கராந்தி / சூரிய நாராயண விழா / இந்திர விழா ஆகிய பெயர்களில் எல்லா இடங்களிலும் கொண்டாடப்படுகிறது. இன்றைய காலத்தில் தமிழர் கொண்டாடி வருகின்ற தைப்பொங்கல் பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழர் வாழ்வோடு நிலைத்து நிற்கின்றது. கதிரவனுக்கு நன்றியறிவித்து, உழவுத்தொழிலைச் சிறப்பிக்கும் விழாவாக மட்டுமன்றி, ஓரினத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் மரபுகளையும் மானுட விழுமியங்களையும் கொண்டுள்ள விழா தைப்பொங்கல் விழாவாகும்.

பொங்கல் பற்றி தமிழ் இலக்கியத்தில் பல சான்றுக் உள்ளன. பொங்கல் என்ற சொல்லிற்கு சங்க இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரை "கொதித்து மேலெழல்" அல்லது "செழித்தல் என்ற பொருள் உண்டு. அது உணவுப்பொருளின் பெயராக முதன் முதலாக ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் வந்த சீவக சிந்தாமணியில் குறிப்பிட்டுள்ளது. பண்டைக் காலத்தில் நெற்பயிர்ச் செய்கை செழித்துச் சிறந்திருந்ததைப் பல இலக்கியங்கள் அழகாக

எடுத்துக் கூறுகின்றன. உழவுத் தொழிலின் அனைத்துப் படிநிலைகளையும் சங்கப் பாடல்களில் காணலாம்.

சேற்றில் நாற்றை அழுத்தி நடுவதை நற்றிணையில்

**"நீர் உறு செறுவின் நாறுமுடி அழுத்த
நடுநரொடு சேறி ஆயின்..."**

என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

**"பைது அற வினைந்த பெருஞ்செந் நெல்லின்
தூம்புடைத் திரள்தான் துயிந்த வினைஞர்"** என அறுவடை செய்யும் உழவரைப் பற்றி பெரும் பாணாற்றுப்படை கூறுகின்றது.

புறநானூறு என்ற சங்க இலக்கியத்தின் 22வது பாடலில், குறுங்கோழியூர்க் கிழார் என்ற புலவர்,

**"அலங்கு செந்நெல்
கதிர் வேய்ந்த பாய்
கரும்பின் கொடிக்கீரை
சாறு கொண்ட களம் போல.."**

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். அதாவது நெல்லோடு வேயப்பட்ட வைக்கோல் கூரை வீடும், கருப்பஞ்சருகு வேய்ந்த கூரை வீடுகளும் தனித்தனியே விழாக் கொண்டாடப்பட்ட களம் போலப் பொலிவுடன் காட்சி தருகின்றன; என்று கூறுகின்றார். அறுவடைக் களங்களில் விழாக்கள் கொண்டாட்டிடுக்கின்றன என்ற செய்தி இதன் வாயிலாகப் சொல்லப்படுகிறது.

தை - என்னும் சொல் சங்க நூல்களில் பல இடங்களிலும் வருகிறது. சங்ககாலத்தில் பொங்கல் நாளை அறுவடை விழாவாகவே தமிழர்கள் கொண்டாடிருக்கின்றனர்.

*'அடிக்கித் திங்கள் அணிகலம் படிபு' (புறநானூறு)
 *'அடிக்கித் திங்கள் அணிகலம் அந்நை' (குறட்பொருள்)
 *'அடிக்கித் திங்கள் அணிகலம் போல' (புறநானூறு)
 *'அடிக்கித் திங்கள் அணிகலம் போல' (ஐயங்கொண்ட)
 *'அடிக்கித் திங்கள் அணிகலம் போல' (கந்தபொருள்)

எனப் பலவாறாக தைத் திருநாளின் சிறப்பியல்புகளை பழந்தமிழர் இலக்கியங்கள் தெளிவுபடுத்திக் காட்டுகின்றனர். இது தமிழர் திருநாளை பழந்தமிழன் எவ்வாறு சிறப்பாகக் கொண்டாடினான் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. கி.பி ஒன்பதாம் ஆம் நூற்றாண்டுகளில் எழுந்த சீவக சிந்தாமணி என்னும் காப்பியத்திலும் பொங்கல் பற்றி

**‘மதுக்குலாம் அலங்கல் மாலை
 மங்கையர் வளர்த்த செந்தீப்
 புதுக்கலத்து எழுந்த தீம்பால் பொங்கல்’**

என கூறுவதன் வாயிலாக பொங்கல் என்ற சொல்லை முதல் தடவையாக இலக்கியத்தில் பதிவு செய்கின்றது.

தை முதலாம் திகதி அன்று தமிழர்களால் சிறப்பாக கொண்டாடப்படும் ஒரு தனிப்பெரும் விழாவாக இத் தைப்பொங்கல் விழா கொண்டாடப்படுகிறது. தமிழர் திருநாளாக இலங்கை, தமிழ்நாடு, மலேசியா, சிங்கப்பூர், ஐரோப்பிய நாடுகள், வட அமெரிக்கா, தென் ஆபிரிக்கா,

மொரிசியசு, கனடா, ஐக்கிய ராஜ்யம், அவுஸ்திரேலியா என தமிழர் வாழும் அனைத்து நாடுகளிலும் கொண்டாடப்படுகிறது. இவ்விழா சமயங்கள் கடந்து அனைத்து தமிழர்களால் கொண்டாடப்படுகிறது. பொங்கல், உழைக்கும் மக்கள் இயற்கைக்கும், மற்ற உயிர்களுக்கும் சொல்லும் ஒரு நன்றியறிதலாகவே கொண்டாடப்படுகிறது.

சங்ககாலத்தில் அறுவடை காலத்தில் நல்ல மழை பொழியவும், நாடு செழிக்கவும் பெண்கள் இவ்விரதத்தினைக் கடைப்பிடித்தார்கள். தை முதல் நாளில் இந்த விரதத்தை முடிப்பார்கள். நல்ல விளைச்சல் கொடுத்தமைக்காக பூமி, பகலவன், உதவிய கால்நடை, போன்றவற்றிற்கு நன்றி தெரிவிக்கும் விதமாக சர்க்கரைப் பொங்கல் படைத்து வழிபட்டனர். இதுவே நாளடைவில் மூன்று தினங்கள் கொண்டாடும் பொங்கல் கொண்டாட்டமாக மாறி வந்தது. பொங்கல் பண்டிகையைப் பொறுத்த வரையில் எக்காலத்திலும் விவசாயம் சம்பந்தப்பட்டதாகவே இருந்துள்ளது என்பது யாரும் மறுக்க முடியாத உண்மையாக இருந்து வருகிறது. மணிமேகலையின் ஆரம்பமான “விழாவரை காதையில்” இந்திரவிழா என்ற பெயரில் பொங்கல் கொண்டாடப்பட்டது. இப்போது, பொங்கல், தைப்பொங்கல், மாட்டு பொங்கல், காணும் பொங்கல் என்ற மூன்று நாட்கள் மட்டுமே கொண்டாடப்படுகிறது. ஆனால், அந்த காலத்தில் இருபத்தி எட்டு நாட்கள் நடந்துள்ளதற்கான சான்றுகள் இருக்கிறது.

சங்க காலம் நிலப்பரப்பை குறிஞ்சி (மலை மற்றும் மலை சார்ந்த), முல்லை, மருதம், நெய்தல் மற்றும் பாலை எனப் பிரிகிறது இங்கே. இதில் தொல்காப்பியம் இந்நிலப்பரப்பிற்கு அதிபதியான கடவுளர்களாகக் குறிப்பவை: முல்லை - மாயோன் - திருமால் (விஷ்ணு), குறிஞ்சி - முருகன், (கார்த்திகேயன்), மருதம் - இந்திரன், நெய்தல் - வருணன், பாலை - கொற்றவை (சக்தி) என தான் வழிப்பட்டனர். இந்த மருதநிலம் வேளாண்மையும் வேளாண்மை சார்ந்த இடமுமாகும்.

தை பிறக்கும் போது, தண்ணீர் நன்றாகவே தெளிந்து விடும். இயற்கையையும், நீர் நிலைகளையும் தெய்வமாக நினைத்த அந்நாள் மக்கள், 'தவத்தை நீராடுதல்' என்பதை ஒரு தவமாகவே செய்தனர். சங்க காலம் நிலப்பரப்பை குறிஞ்சி (மலை மற்றும் மலை சார்ந்து), முல்லை, மருதம், நெய்தல் மற்றும் பாலை எனப் பிரிகிறது இங்கே. இதில் தொல்காப்பியம் இந்நிலப்பரப்பிற்கு அதிபதியான கடவுள்களாகக் குறிப்பவை: முல்லை - மாயோன் - திருமால் (விஷ்ணு), குறிஞ்சி - முருகன், (கார்த்திகேயன்), மருதம் - இந்திரன், நெய்தல் - வருணன், பாலை - கொற்றவை (சக்தி) என தான் வழிப்பட்டனர். இந்த மருதநிலம் வேளாண்மையும் வேளாண்மை சார்ந்த இடமுமாகும். விவசாயத்திற்கு தேவை மழை. அந்த மழையை கொடுப்பது மேகம். அந்த மேகங்களை இயக்கும் கடவுள் இந்திரன்! ஆகவே காலமாற்றத்தில் இந்திரவிழா பொங்கல் விழாவாக உருமாற்றம் அடைந்துள்ளது!

முதன் முதலாக இந்திர விழா நடத்திய போது அதை நாட்டு மக்களுக்கு முரசறைந்து பொது அறிவிப்பாக அறிவித்தனர். இப்போது பொங்கல் ஊரையும், நாட்டையும் சுத்தம் செய்வது போல அப்போதும் நடந்துள்ளது. நகர வீதிகளில் பழைய மணலை மாற்றி புது மணல் பரப்பினர். காவல் தெய்வங்கள் முதல் சிவன் கோயில்கள் வரை சிறப்பு பூசை வழிபாடுகள் நடைப்பெற்றது. இவ்விழா நாளில் பகைமை, பசி, நோய் நீங்க இறைவன் பிரார்த்தனை செய்யப் பட்டது. மழைக் குரிய தெய்வம் இந்திரன், அவனை வழிபட்டால், மாதம் மும்மாரி பெய்து பயிர்செழிக்கும் என மக்களின் நம்பிக்கை. பிற்காலத்தில், சூரியன் பற்றிய அறிவு மக்கள் வந்தவுடன் சூரியன் சந்தோஷத்தை நிர்ணயிப்பவர் என்ற நம்பிக்கை வந்து, தங்கள் கண் முன் காட்சி தரும் அந்த கடவுள் பொங்கல் படைத்து வழிபட்டனர். பூமி இருக்கும் நீர் ஆவியாக்கி மேலே கொண்டு சென்று, ஒன்றுக்கு புத்தாக மழை பெய்விப்பார் என்ற ரீதியில் இந்த நன்றியறிதல் தெரிவிக்கப்பட்டது. தாங்கள் அறுவடை செய்த புதுநெல் தை

முதல்நாளில் சமையல் இந்திர விழா என்ற பெயர் பொங்கல் என மாறியது.

மறுபுறம் உழவர்கள் மழையின் உதவியால் ஆடி மாதம் முதல் உழைத்துச் சேர்த்த நெல்லை மார்கழியில் வீட்டிற்குக் கொண்டு வந்து தமது உழைப்பின் பயனை நுகரத் தொடங்கும் நாளே தைப்பொங்கல் என உழவர்கள் கொண்டாடுகின்றார்கள்

தையல் யகளிர் ஈர் அணி புலர்த்து,
 வைவைய! நினைக்கு மடை வாய்த்தன்று.
 வையாடல் ஆடல் யறு புலவர் யாறு ஏழுந்து,
 பொய் ஆடல் ஆடும் புணர்யின் அவர்,
 அவர் தீ எரிப் யாலும் செறி தவம் முன் யற்றியோ, 90
 தாய் அருகா நின்று தவத் தைந் நீராடுதல்?
 நீ உரைத்தி, வைவைய நதி! - பரிபாடல் 11

தாயும் மகளுமாக பனி நீரில் மூழ்கி எழுந்து, ஆங்கே நதிக்கரையில் ஆதிரை யோனுக்குச் செய்யும் ஹோமத்தீயை வலம்வந்து, முன்பிறவியில் செய்த தவப்பயனோ இன்று நாம் இருப்பதும் இந்த வைகையில் குளிப்பதும் என்று வியந்து, கண்ணாடி போலத் தெளிவாகத் தெரியும் நீரே, எம் வேண்டுகல்களையும் விருப்பங்களையும் நீ தைத்துக் கொள்ளும் வண்ணம் தெளிவாக இருக்கிறாய், தை நீரே, நீ தான் எங்கள் வேண்டுகல்களை வாங்கிக்கொள்ளத் தக்கவள் என்று கூறுவர்

"நீ தக்காய், தைந் நீர்! நிறம் தெளிந்தாய்" என மாறும் - பரிபாடல் 11.

மார்கழி முடிந்து வரும் தை தெள்ளிய நீர் ஓடும் காலம். அன்ன நடை, அழகு நடையுடன் வரும் ஆற்றுக் கன்னி, மக்கள் எண்ணங்களை தைத்துக் கொள்கிறாள்.

உழவுத் தொழிலுக்கு உறுதுணையாக விளங்கும் ஆவினத்திற்கு நன்றி கூறும் நாளே

மாட்டுப் பொங்கல் நாளாகும். பொங்கலிட்ட பிறகு எச்சில் தண்ணீர் தெளித்தல் என்றொரு மரபும் உண்டு.

'பொங்கலோ பொங்கல்

மாட்டுபொங்கல்

பட்டி பெருக பால் பானை பொங்க

நோவும் பிணியும் தெருவோடு போக'

என்று சுவறி மாடு, பொங்கல் உண்ட எச்சில் தண்ணீரை தொழுவத்தில் தெளித்து மாட்டுப் பொங்கலை கொண்டாடுவார்கள். பழந்தமிழர்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடிய பொங்கலைப் பற்றி வரலாற்றுக் காலங்கள் தொட்டு சான்றாதாரங்கள் உண்டு.

மேலும் இலங்கை, இந்தியா ஆகிய நாடுகளை ஆட்சி செய்த ஐரோப்பியர் குறிப்பாக போத்துக்கீசர் பொங்கலின் சிறப்பினை தெளிவு படுத்தியிருக்கின்றனர். கி.பி. 16 நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவுக்கு வந்த அப்போடுபாய் எனும் போத்துக்கீச அறிஞர் தான் எழுதிய 'இந்துக்களின் பழக்க வழக்கங்களும், வாழ்க்கை முறைகளும் எனும் நூலிலே பொங்கல் உழவர்களின் அறுவடை நாளாக சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டதாக குறிப்பிட்

டிருக்கின்றார். இவ்வாறாக தமிழர் திருநாளான பொங்கல் வரலாற்றுக்காலம் முதல் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருவதனைக் காணலாம்.

தை மாதம் உத்தராயண புண்ணிய காலம் என்பர். அதாவது சூரியன் தை மாதம் முதல் ஆனி மாதம் வரை வடதிசையில் சஞ்சரிக்கும் காலம் உத்தராயணகாலம் எனவும், ஆவணி முதல் மார்ச்சு வரை தென் திசையில் சஞ்சரிக்கும் காலம் தெட்சிணாயணம் எனவும் சொல்லப்படும்.

பொங்கலன்று சூரியன் தென் திசையிலிருந்து வடதிசைக்குத் திரும்புவதாக ஒரு ஐதீகம். வான சாஸ்திரத்தின் படியும், சோதிட சாத்திரத்தின் படியும் சூரியன் இம்மாதத்தில் கும்ப லக்கணத்தில் இருந்து மகர லக்கணத்திற்கு வருவதாகக் கூறப்படுகின்றது. இதை மகர சங்கிராந்தி என்பர். இதுவே பொங்கல் தினமாகும். உத்தராயணத்தின் ஆரம்பம் என்கின்ற இந்த வேளையில் சூரியனுக்கு அர்ப்பணம் செய்து வணங்கும் மரபும் இணைந் திருப்பதனால் இத்தமிழர் பண்டிகை சைவ சமய ரீதியிலும் முக்கியம் பெறுகின்றது.

நீதி

தாமதப்படுத்தப்படும் நீதி
மறுக்கப்பட்ட நீதிக்கு
ஒப்பானது.

அவசரத்தில் செய்யப்படும் நீதி
சில வேளைகளில் தவறாகச்
சென்று விடுகிறது.

நீதியைச் சரியாகச் செய்வது
மட்டுமல்ல, முக்கியமாகச்
சரியாகச் செய்ததாக அது
தோன்றவும் வேண்டும்.

கதிர்காமத் திருப்புகழ் பாடல்களில் முருகனது புராணக்கதைகள்

குமாரசாமி தயாளினி,
தமிழ்த்துறை,
உதவி விரிவுரையாளர்,
கலைப்பீடம்,
பேராதனைப்பல்கலைக்கழகம்

பக்தி இலக்கியப் பரப்பில் நாயக்கர் காலத்தில் வாழ்ந்த அருணகிரிநாதருக்கு முக்கிய இடமுண்டு. அருணகிரிநாதர் முருகப் பெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவர். “முத்தைத்தரு” எனும் அடியெடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டமையினால் திருப்புகழை முருகன் மீது பாடியுள்ளார். இவை சந்த நடையும், ஏற்ற இறக்கமும் கொண்டு முருகன் மீது பாடப்பட்டவையாகும். அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் மட்டுமன்றி கந்தலரங்காரம், கந்தரனுபூதி, வேல்விருத்தம், மயில்விருத்தம் போன்ற பல பாடல்கள் பாடியுள்ளார். ஆயினும் அருணகிரிநாதருக்குரிய அடையாளத்தைக் கொடுத்துள்ளமை திருப்புகழ் ஆகும். திரு என்பது தெய்வத்தன்மை. புகழ் என்பது சிறப்பு ஆகவே திருப்புகழ் இறைவனுடைய புகழைப்பேசும் இலக்கியமாகவுள்ளது. திருப்புகழின் சிறப்பினாலேயே இன்று வரை பஞ்ச புராணத்தை ஓதிய பின் திருப்புகழுடன் நிறைவு செய்யும் வழமையுண்டு.

திருப்புகழ் பொதுவாக முருகனது புகழ் பேசுவதாகவுள்ளது திருப்புகழின் ஒவ்வொரு பாடல்களும் வெவ்வேறுபட்ட காலத்தில் பாடப்பட்டவையாகும். இந்தியாவிலுள்ள திருத்தங்கள் மீதே அதிகமான திருப்புகழ் பாடப்பட்டுள்ளன. அதேபோன்று ஈழத்திலும் திருப்புகழ் பாடப்பட்டுள்ளன. ஈழத்தில் கதிர்காமம், திருகோணமலை, நல்லூர், கந்தவமை ஆகிய பகுதிகளில் அமைந்துள்ள ஆலயங்கள் மீது திருப்புகழ்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. ஈழத்தில் பாடிய திருப்புகழ் அதிகளவானவை கதிர்காமத்தின் மீது பாடப்பட்டவையாகும். கதிர்காமத்தினை மையப்படுத்தி முப்பத்தொரு திருப்புகழ் பாடப்பெற்றுள்ளன. கதிர்காமக் கடவுளை முன்வைத்துப் பாடப்பட்ட திருப்புகழ்களில் முருகனது சிறப்புகள், பெருமைகள், புராணக் கதைகள் என்பன பக்திச் சுவையோடு பேசப்பட்டுள்ளன. இங்கு கதிர்காம திருப்புகழ் பாடல்களில் காணப்படும் முருகனது புராணக் கதைகள் பற்றி நோக்குவோம்.

முருகப் பெருமானனுடைய புராணக் கதைகள் பற்றியக் கூறும் போது கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதாவது அசுரரான கிரவுஞ்சாசுரன் கிரவுஞ்ச மலையில் குடிகொண்டிருந்தான். இவன் அணுவை மலையாக்குவான், மலையை அணுவாக்குவான். கொடுமைகள் பலவற்றைச் செய்து வந்தான். கிரவுஞ்ச மன்னை அழிப்பதற்காக முருகன் தன் வேலால் கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்து அவனை அழித்தான். இதனை,

“அருவரைகள் நீறுபட அசுரர் மான
அமர் பொருத வீர...”

எனும் பாடல் விளக்கியுள்ளது. இதனுடாக கிரவுஞ்ச மலையை முருகன் பொடிபட அழித்தான் என புராணக்கதை கூறுகிறது. முருகனுடைய வீரத்தினை இக்கதையூடாகவும், பாடலூடாகவும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. முருகன் வள்ளி மீது காதல் கொண்டு திருணம் செய்த வரலாறு உண்டு. அதாவது குறவர் குடிப்பெண்ணான வள்ளி தினைப்புளம் காக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தாள். அங்கு முருகன் வேடர் போல் தன்னை வேடம் மாற்றி வள்ளியோடு நட்பாளார். அவளைப் பற்றிய விபரங்களைக் கேட்டு அறிந்து கொண்டார்.

கிழவனாக வேடமிட்டு அவள் முன் வந்து தன்னைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் படி வள்ளியிடம் கேட்டார். அவள் மறுத்த போது முருகன் அண்ணனை நினைத்தார். விநாயகர் அங்கு யானை உருவில் வந்தார். அவள் கிழவனாக நின்ற முருகனைக் கட்டியணைத்துத் திருமணம் செய்வதாகக் கூறினார்.

பின்னர் முருகன் தன்னுடைய உண்மை வடிவத்தை வள்ளிக்கு காட்டியதாக வரலாறு கூறும். முருகப்பெருமான் தெய்வானை

யைப் பேச்சுத்திருமணம் செய்ததாகவும், வள்ளியைக் காதல் மணம் செய்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. கதிர்காமத் திருப்புகழில் அதிகமானவை வள்ளி முருகன் காதல், திருமணம் பற்றியே கூறுகின்றன. இதில் வள்ளி முன் நின்ற விதம், வள்ளிக்கும் முருகனுக்கும் காதல் திருமணம் நடந்த தன்மை எனப்பல தாளங்களில் வள்ளி, முருகன் கதை பேசப்படுகின்றது.

“எயினர் மடமானுக்கு மடலெழுதி மோகித்து
இதணருகு சேவிக்கும்”

எனும் பாடல் வள்ளியினுடைய மண வாளன் முருகன் எனும் கருத்தை உணர்த்துகின்றது. தினைப்புனத்து வள்ளியைத் திருமணம் செய்தமையை,

“புனமிசை மேவிக்குறமடமானைப்
புனைகதிர் காமப் பெருமானே”

எனும் வரி உணர்த்துகின்றது. இதன் மூலமாக முருகனுடைய காதலுணர்வு, திருமண நிலை என்பன பேசப்படுகின்றன. சூரபத்மன், தாரகாகூரன், சிங்கமுககூரன் போன்ற அசுரர் களை அழித்தமையைப் பற்றிய செய்தியும் இங்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதாவது சிங்கமுககூரன், தாரகாகூரன், சூரபத்மன் போன்ற ஆகிய மூவரும் குலகுருவான சுக்கிராசிரியரிடம் உபதேசம் பெற்று சிவனை நோக்கி 1008 அண்டங்களை அழிக்கும் வரம் பெற்றிருந்தனர். இவர்கள் தேவர்களைத் துன்புறுத்தினர். சூரபத்தனை அழிக்க சிவனால் முடியும் என பிரம்மா கூறியதால் சிவனிடம் சென்றார். சிவன் கண்ணிலிருந்து இவர்களை அழிக்க முருகனை உருவாக்கினார். முருகப்பெருமான் ஆறு நாட்கள் போர் செய்து சூரபத்மன் உட்பட அவனது சகோதரர்களை அழித்ததாகக் கந்தபுராணம் கூறுகின்றது. இங்கு சூரன் மரமாக நிற்கும் போது

இருகூறாக்கி சேவலும் மயிலுமானதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆணவம் அழியாது வலிகெட்டு நிற்கும் எனும் தத்துவத்தை இக்கதை கூறுவதாயுள்ளது.

“அமரர் சிறை மீள்விக்க அமர்செய்து பரதாபிக்கு” எனும் பாடலும்

“ஆடல் கெடாத சூர் கோடி மடிய வாகை வேலே வியமர் செய் வீர வீராறு”

எனும் பாடலும் சூரபத்மனை அழித்த செய்தியைக் குறிப்பிடுகின்றது. இதிலே முருகனுடைய பிறப்பு, வீரம், என்பன பேசப்பட்டுள்ளன. சிவபெருமானுக்கு முருகப்பெருமான் குழந்தையாக இருந்து பிரணவ பொருளின் தத்துவத்தை கூறியதாக புராணக்கதையுண்டு. இக்கதை நிகழ்ந்த இடமாக சுவாமி மலையைக் கூறுவர். முருகப்பெருமானை வணங்காது ஆணவத்துடன் நின்ற பிரம்மாவைப் பார்த்து பிரணவப் பொருளினைக் கேட்டார். பிரம்மா கூறாமையால் முருகன் அவரைச் சிறையிலடைத்தார். இதன் பொருளைப் பரம் பொருளார் முருகனை உரைக்குமாறு கேட்க தந்தையின் மடியிலிருந்து செவிக்குள் பொருளுரைத்தாகக் கூறப்படுகின்றது. இதனை,

“அதிர வீசி யாடும் வெற்றி விடையிலேறு மீசர் கற்க,

வரிய ஞான வாசகத்தை யருள்வானே”

எனும் பாடல் வரி எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இதனுடாக பிரணவப் பொருளினை தந்தைக்கு முருகன் உரைத்த புராணக்கதை கதிர்காமத் திருப்புகழில் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். உலகமெங்கும் சுற்றி அசுரர்களை அழித்து, தேவர்களைக் காத்தவர் முருகன் என்ற

செய்தியும் கதிர்காமத்தின் மீது பாடிய திருப்புகழ்களில் உள்ளது. இதை,

“அகில லோக மீது சுற்றி அசுரர் லோக மீடழித்து அமரர் லோகம் வாழ வைத்த பெருமானே”

எனும் பாடலடி உணர்த்துகிறது. இதன் மூலமாக அசுரர்களை அழித்தமை, தேவர்களைக் காத்தமை என்ற இரு தளத்தில் செய்தி பதிவு செய்யப்படுகின்றது. இவ்வாறாக கதிர்காமத்தின் மீதெழுந்த திருப்புகழில் கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்தமை, வள்ளியை திருமணம் செய்தமை, சூரபத்மனை அழித்தமை, அசுரர்களை வதம்செய்தமை, தந்தைக்குபிரணவப் பொருளை உயர்த்தியமை, தேவர்களைக் காத்தமை போன்ற புராணக்கதைகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இயற்கை விடயங்களை பதிவு செய்து புராணக்கதைகளை விளக்கியுள்ளார். ஒவ்வொரு திருப்புகழின் ஈற்றடியிலும் கதிர்காம கடவுள்மீது திருப்புகழ் பாடப்பட்டதை புலப்படத்துகின்றது. கதிர்காமம் மீது பாடப்பட்ட திருப்புகழில் இறைவனின் பெருமைகள், முருகனின் மறுபெயர்கள், கதிர்காம வளர்ச்சிறப்பு என்பன பேசப்பட்டுள்ளன. விஷ்ணு, சிவன், உமை, பிள்ளையார் போன்ற பிற தெய்வங்களினுடைய பெருமைகளும் ஆங்காங்கே கூறப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் முருகப்பெருமாளின் புராணக்கதைகள் அதிகளவாகப் பேசப்பட்டுள்ளது. ஆகவே தொகுத்து நோக்கின் ஈழத்துத் திருப்புகழ்கள் வேறுபட்டாலும் அதிகமான திருப்புகழ் பாடப்பட்டதலம் கதிர்காமம் என அடையாளப்படுத்தப்படலாம். புராணச் செய்திகளை அதிகம் பதிவு செய்துள்ளதால் கதிர்காமத்தின் மீது பாடப்பட்ட திருப்புகழ்கள் ஏனைய ஈழத்து திருப்புகழிலிருந்து தனித்துவமுடையனவாக காணப்படுகின்றன.

இந்து தர்மம்

திருமதி. அ. சிவானந்தம்
ஆசிரியை

சனா ஓன தர்மம் (இந்து தர்மம்) என்னும் சொல் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக இந்தத் தேசத்தில் பயன்பாட்டின் இருந்து வருகிறது. தே நேரத்தில் சமீபகாலமாக மிகப் பெரும் சர்ச்சைக்குரிய சொல்லாகவும் இருக்கிறது. சனாதன தர்மம் என்பது நிலையான தத்துவஞானம் அல்லது நம்பிக்கை மனிதனால் உருவாக்கப்பட்டவற்றைக் கடந்து தனி மனித விருப்பு, வெறுப்புகளுக்கு அப்பாற்பட்டு எப்போதும் நிலைத்திருக்கும் வாழ்வியல் கோட்பாடுகளை குறிக்கும் சொல் என்றும் கொள்ளலாம். தர்மம் என்ற சொல் கடமை, பொறுப்பு இரண்டின் கூட்டுச் சேர்க்கை அல்லது இரண்டும் இணையும் இடம் சனாதனம். மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து கடமைகளை வகுத்துத் தந்திருக்கிறது. தேவயக்ஞம், ரிஷியக்ஞம், மனுஷ்ய யக்ஞம், பித்ரு யக்ஞம், பூதயக்ஞம் இந்த வடமொழிச் சொற்களுக்கு தமிழில் இறைவனுக்கு செய்வது துறவிகளின் சொற்களை கேட்பது, பசியால் வாடி

வருபவருக்குப் பிடி உணவு தருவது, இறந்த வர்களுக்குச் செய்யும் நீத்தார் கடன், விலங்குகளை மதித்து அவற்றைப் போஷித்துப் பாதுகாப்பளிப்பது எனப்பொருள் கொள்ளலாம்.

வள்ளுவப் பெருந்தகை தமது குறளில் இந்த ஐந்து கடமைகளுக்கும் தனித்தனியே மிக விரிவாக அதிகாரங்களை இயற்றித் தந்திருக்கிறார். திருவள்ளுவர் யாருக்கு சொந்தம் என்பதை விட அவர் கூறிய அறம் பின்பற்றப்படுவதில் தான் மதிப்பு இருக்கிறது. திருவள்ளுவர் சனாதனம் குறிப்பிடும் இந்த ஐவகைக் கடமைகளையும் தனித்தனி அதிகாரங்களாக வகுத்து நமக்கு அறிவுறுத்தியிருக்கிறார். இக்கடமைகளை எளிதாக திருமூலர்.

“யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கு ஒரு பச்சிளை யாவர்க்குமாம் பசவுக்கு ஒரு வாயுறை யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போது ஒரு கைப்பிடி யாவர்க்கும் இன்னுரை தானே என்கிறார்.

தமிழர் வாழ்வியல் என்பது சனாதனத்தை அடியொற்றியது என்பதற்கு மிகச்சிறந்த சான்றுகளாக இவை அமைகின்றன. திருக்குறள் உலகப் பொது மறையாக ஒருபுறம் இருக்க, திருக்குறள் குறித்து திருவள்ளுவமாலை தந்த சங்கப்புலவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? “செய்யாமொழிக்கும், திருவள்ளவர் மொழிந்த பொய்ய மொழிக்கும் பொருள் ஒன்றே செய்யா அதற்குரிய ரந்தணரே யாராயினேனை இதற்குரியரல்லாதாரில்” என்கிறார் வெள்ளி லீதியார். எவராலும் செய்யப்படாதது என்பதால் வேதம் செய்யாமொழி, பொய்யா மொழி திருக்குறள் இரண்டுமே ஒரே பொருள் குறித்துத்தான் பேசுகின்றன. ஒரேயொரு வேறுபாடு தான். அது பொய்யாமொழியாகிய வேதம் அந்தர்களால் ஓதப்படுகிறது. திருக்குறள் உலக மாந்தர் அனைவராலும் ஓதப்படுகிறது. உக்கிரப் பெருவழிதி என்னும் புலவர் நான் முகனே வள்ளுவராக வந்துதித்தார் என்று போற்றுகிறார். “நான் மறையின் மெய்ப் பொருளை முப்பொருளாக நான் முகத்தோன் தான் மறைந்து” வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த என்கிறார்.

திருக்குறள், தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம், புறநானூறு போன்ற பழந்தமிழ் நூல்கள் இங்கிருந்த வாழ்வியல் முறை குறித்து தெளிவான கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றன. இந்நூல்களை ஆக்கியோர் சமயம் சார்ந்து எழுதினார்கள் என்பதைக் காட்டிலும் வாழ்வியல் முறையை செம்மைப்படுத்தி வந்த அறத்தை வலியுறுத்தும் நூல்களாக இருந்தன. அதிவீர ராமபாண்டியன், ஔவையார் எனப்பலரும் இயற்றித் தந்திருக்கும் நூல்கள் அவர்கள் பின்பற்றிய வாழ்வியல் என்பதில் மாற்றுக்கருத்து இருக்க முடியாது. இதனால் இந்தத் தேசம் முழுவதும் ஒரே விதமான அறம் பின்பற்றப்

படுகிறது என்று கொள்வது தான் அறிவுடைமை. இந்த உயரிய அறத்துக்கு அல்லது தர்மத்துக்கு நாமும் உரிமையானவர்கள் என்று கொண்டு அதன் மேன்மைகளைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

சனாதன தர்மத்தை பொறுத்தரை அது தீபத்தின் உளி போன்றது. தீபத்தின் சுடர் இந்தத் திசையில் தான் பிரகாசிக்க வேண்டும். இன்னொருக்குத்தான் தனது ஒளியை வழங்க வேண்டும். என்று எந்தப் பாகுபாடும் இல்லை. எண்திசைகளிலும் எல்லாவற்றையும் வெளிச் சமிட்டுக் காட்டும் ஒளியைப் போன்றதே இந்த தர்மமும் இதனை நமக்கு எடுத்துரைக்க வேதங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், இன்னோரன்ன மகான்கள் அருளிச் செய்த பாசுரங்கள் வழிகாட்டும் நூல்களாக அமைந்துள்ளன.

தமிழில் திருக்குறள், சமய இலக்கியங்கள் என்று போற்றப்படும் தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம், திவ்வியப்பிரபந்தம் முதலான நூல்கள் இந்துத் தர்மத்தை நாம் புரிந்து கொள்வதற்கு வழிகாட்டிகின்றன.

தனிமனித உணர்வுகளை நியாயங்களை மதித்து நடத்தல் தனி மனித ஒழுக்கம் முதலானவை இந்து தர்மத்தின் தனிச்சிறப்பு இதை அறம், பொருள், இன்பம் எனும் மூன்று பிரிவுகளிலும் திருக்குறள் வலியுறுத்துகிறது.

இல்லறம், துறவறம் இரண்டுமே மேன்மையானவையாகப் போற்றப்படுகின்றன. இல்லறத்துக்கு நிகரான தர்மம் இல்லை என்று திருக்குறளும் சொல்லுகிறது. அதே போல துறவறம் கொண்டவரைப் பேண வேண்டும். துறவறத்தார் எல்லா சபைகளிலும் போற்றப்பட வேண்டியவர் என்றும் கூறப்படுகிறது.

எல்லாமும் இறைவன் கருணை என்று சரணாகதி அடைந்து விடும் எளிய பக்தி மார்க்கத்தையும் ஏற்கிறது. செய்யும் தொழிலே தெய்வம் எனும் கர்ம யோகத்தையும் வலியுறுத்துகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக உலகம் என்பது என்ன? நான் யார்? என்று மிக நுட்பமான ஞான ஆராய்ச்சியையும் ஞானயோகம் என்று போற்றுகிறது. “இன்றைய செயல்களால் நாளை விதியை நீயே நிர்மாணித்துக் கொள்கிறாய்” என்கிறார் சுவாமி விவேகானந்தர் அதாவது உனது செயலுக்கான விளைவை நீயே அனுபவிக்கிறாய் என்பதே நம்பிக்கை. உன் செயல்கள் நன்மை பயப்பனவாக இருக்கவேண்டும். என்பதை வலியுறுத்துவதே இந்தக் கோட்பாடு அன்பை போதிக்கும் அதே வேளையில் “அறத்தை நிலை நிறுத்த நம்பும் நியாயத்தைக் காக்கப் போரிடவும் தயங்காதே” விருப்பு வெறுப்பற்று அறம் காக்கச் செய்யப்படும் செயல்களின் பலாபலன்கள் செய்தவனைப் பாதிப்பதில்லை என்றும் அழுத்திச் சொல்கிறது.

சனாதனம் என்றவுடன் வர்ணம் ஒற்றைச் சொல்லாமல் அதனைப் புறக்கணிக்கின்றனர். வர்ணம் என்பது பிரிவு என்று அகராதிகள் பொருள் சொல்கின்றன. நால்வகை வர்ணம் என்பது பிறப்பால் வருவது அல்ல. ஒருவர் தன் முயற்சியால், செயலால் தன்னை எகே நிலைநிறுத்திக் கொள்கிறார் என்பதற்கேற்ப மறுபட்டுக் கொண்டே இருக்கும்.

அஸ்வத்தமான் தன் தீய பழக்கங்களால், செயல்களால் தாழ்ந்தவன் ஆகிறான். விஸ்வமித்திரர் அரச குலத்தில் பிறந்தவர். அவர் பிராமணனாகத் தன்னை மாற்றிக் கொள்கிறார். வர்ணக் கலப்பில் பிறந்த எத்தனையோ பேர் மகான்களாக வணங்கப்படுகிறார்கள். வியாசரும் நீதி நூல் தந்த விதூரரும் வர்ணக் கலப்பில் பிறந்தவர்கள் “பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வர் செய்தொழில் வேற்றுமை யான்” என்கிறார் திருவள்ளுவர். இதையே சாந்தோக்கிய உபநிடதம் வர்ணம் என்பது குணங்களால் ஏற்படுவதே தவிர பிறப்பால் ஏற்படுவது அல்ல என்று தெளிவாய் எடுத்துரைக்கிறது.

சத்திய கர்மா பற்றிய கதையில் பூமியில் எங்கு எப்படிப் பிறந்தான் என்பதை விட என்ன செயலாற்றி எதை அடைய விரும்பி நீ ஏதவாக நினைக்கிறாய் என்பதே முக்கியம். அதிலேயே உன் வர்ணம் அடையாளப்படுத்துகிறது என்கிறார். ரிஷி கௌதமர் திருவள்ளுவரும், ஔவையாரும் எடுத்தியம்பும் வாழ்வியல் நெறிகொண்ட பார்வையோடும் புரிந்து கொள்ளும் ஆவலோடும் உற்று நோக்கினால் சனாதன தர்மம் சொல்வதும் நமது பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் காட்டுவதும் ஒரே வாழ்வியல் முறை தான். என்பதை தெளிவாக உணர முடியும். மிகச் சிறந்த நாகரிகத்திற்குத் தேவையான அத்தனை அம்சங்களும் அதனுள் அடங்கி இருப்பதைக் காணமுடியும்.

இந்து தர்மம் கூறும் ஈர்ப்பு விதி (law of attraction)

பா. பேரணுகாதேவி

நான் யார் என்ற கேள்விக்கான உள் ளாரந்த தேடலே ஞானம் பிறப்பதற்கான வழி என்று ஞான மார்க்கத்துக்கு அடிகோலிட்டது நம் இந்து தர்மம். ஆயினும் இன்றைய நவீனயுகத் தில், இதுவே சமூக வலைத்தளங்களின் முக்கிய தேடற்பொருளாக மாறி வருகின்றது. இதற்கு தீனி போடும் வகையில் மேற்கத்தேய எழுத்தாளர் களின் படைப்புக்களும் அணி வகுத்து வருகின் றன. அண்மைக் காலங்களில் மிகப் பரபரப்பாக பேசப்பட்ட, மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்த 'The Secre' என்ற படைப்பு சமூக வலைத்தளங்களில் அதிக வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது. எனினும் பழைய தேனை சட்டியில் ஊற்றி வைத்தது போல, தொன்று தொட்டு நம் சான்றோர் கூறி வைத்த நல் வாழ்வுக்கான சிந்தனைகளை இந் நூல் தனக்கே உரிய பாணி யில் சுவைபட விளக்கி இருக்கிறது என்பதே நிதர்சனம்.

இந்த நூலில் கூறப்பட்டுள்ள பல எண்ணக்கருக்களில், ஈர்ப்பு விதியானது (law of

attraction) வெகுவாக மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. இவ் விதி கூறும் அடிப்படையான எண்ணக்கரு என்னவெனில், "உங்களின் தேவையை இந்த பிரபஞ்சத்திடம் கேளுங்கள், அது நீங்கள் வேண்டியதை உங்களிடம் கொண்டு வந்து சேர்க்கும்" என்பதாகும். மிக எளிய வடிவில் இருக்கும் இவ் எண்ணக்கருத்தை தொன்மை வாய்ந்த நம் இந்து தர்மம் ஆழ்ந்த உட்பொருளை கொண்டதாக விளங்கியுள்ளது.

வெறுமனே நாம் வேண்டியதை இந்த பிரபஞ்சத்திடம் இருந்து பெறுதல் என்ற கருத்தையும் தாண்டி, நாம் செய்யும் வினை களுக்கு பொறுப்பு கோரினால் மாத்திரமே அதனை அடைய முடியும் என்ற உள்ளார்ந்த சிந்தனையை பறை சாற்றுகின்றது. நாம் செய்யும் வினைகளுக்கு பொறுப்பு கோறல் என்பதை "கர்மா" என்ற எண்ணக்கருவின் கீழ் இந்துதர்மம் விரிவாக விளக்கி செல்கிறது.

இந்து தர்மம் கூறும் ஈர்ப்பு விதியினை ஒரு எளிமையான ஆனால் ஆழ்ந்த தத்துவங்களைக் கொண்ட உதாரணம் மூலம் ஆராயலாம். நாம் இறைவனைப் போற்றி பாடும் தோத்திரங்கள், உச்சரிக்கும் மந்திரங்கள் என்பன ஆழ்ந்த கருத்துக்களை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன. இறைவனைப் போற்றிப் பாடுவதோடு தமது கோரிக்கைகளை இறைவனிடம் மிகத் தூய்மையான, அர்ப்பணிப்புடனான மனநிலையுடன் சமர்ப்பிக்க இவை வழி செய்கின்றன. இவற்றை பொருளுணர்ந்து தினம் ஓதுவோர், இதிலுள்ள நேர்மறை சிந்தனைகளையும், நம்பிக்கைகளையும் தொடர்ச்சியாக தங்களின் ஆழ்மனத்திற்குள் செலுத்துகின்றனர். "நாம் வேண்டியதை பெற்றுவிட்டதாக ஆழ்மனதில் ஏற்றபடும் நம்பிக்கையின் பிரதிபலிப்பே பிரார்த்தனையின்

பலனாக நம்மை அடைகிறது" என்கிறது இந்து மதம்.

இப் பணியை செவ்வனே செய்யவே ஆலயங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. நேர்மறை அதிர்வுகளின் (Positive vibrations) பரிபூரண இருப்பிடமாக திகழும் ஆலயங்கள் பூரண மன ஒருமைப்பாட்டினை அடைய துணை புரிகின்றன. இவ்வாறு இந்து தர்ம வாழ்வியலில் ஈர்ப்பு விதியினை ஆழ்ந்து கூறி வைத்த நம் முன்னோர் இறுதியில் "நானே பிரபஞ்சம்" என்ற சக்தி வாய்ந்த நிலையினை அடையும் வழியையும் ஞான மார்க்கத்தில் சொல்லி வைத்தார்கள். இதுவே இந்து தர்மம் கூறும் ஈர்ப்பு விதியின் சாரமாகும்.

சிந்தனைத் துளிகள்

- ❖ உழைப்பின் வேர்கள் கசப்பானவை ஆனால் அதன் கனி இனிப்பானது
- ❖ படித்தவன் போடும் கணக்கு தப்பாகலாம் ஆனால் படைத்தவன் போடும் கணக்கு தப்பாகாது.

விஞ்ஞானமே வியக்கும் சோழனின் அறிவியல்

நவந்தா சிவநெசநாதன்
மருத்துவ பீடம்

“வரலாறு எனது வழிகாட்டி
வாழ்க்கை எனது தத்துவாசிரியன்
இயற்கை எனது நண்பன்”

என்றான் ஒரு

அற்புதத் தலைவன். ஆம் வரலாறு என்பது ஒரு இனத்தின் அடையாளம், அவ்வினத்தின் தன்மானம் சிறும் தனிப்பெரும் கர்வம் என்றால் அது மிகையல்ல. இலக்கியங்களும் இதிகாசங்களும் தமிழன் தன் வரலாற்றை பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கும் வேளைதனில் அத்தனை பெருமைகளையும் ஒன்றாக்கி இன்று வரை வானளாவி நிற்கும் ஒரு அதிசயம் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோவிலில் என்றுரைப்பதில் என்னுள்ளும் ஒரு இனமறியாக்கர்வம். ஆம் “தொன்மை மறவேல்” என்கிறது ஆத்திகுடி. நம்முடைய பழமைகளை நாம் மறந்து விடாது அதனை சந்நதி கடத்துவது என்பது மிக மிக அத்தியாவசியமான ஒன்றாகும். இருப்பினும் நம்மவர்கள் யாவரும் பொய்மைகளிலும் போலி விளம்பரங்களிலும் தொலைந்து நாசுரீகம் எனும்

போர்வை அணிந்து “நாம் யார்” என்ற உண்மையை அறியாமலே வாழ்க்கையைத் தொலைத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்பது தான் இங்கே வருத்தத்திற்குரியது. இளைப்பாற நிழலின்றி தவிக்கும் வழிப்போக்கன் கண்ணில் படும் பெரும் ஆலமரம் போல 21ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழன் என்ற தனித்துவத்தை தொலைத்துக் கொண்டிருக்கும் நம்மவர்க்கு “நாம் யார்” என்பதை தலைநிமிர்ந்து சொல்லும் திரும்பும் திசையெங்கும் விஞ்ஞானம் கொண்டு திறக்கமுடியா மர்மங்களையும், அதிசயங்களையும் கொண்ட தஞ்சை பெரிய கோவிலுடனும் இராஜராஜசோழனுடனும் கரம் கோர்த்து சற்று நேரம் நடப்போம் வாருங்கள்.

புலிக்கொடி கொண்ட சோழப்பரம் பரையின் பொற்காலமான கி.பி10ம் நூற்றாண்டில் பரந்து விரிந்த சமவெளிப் பகுதியான காவிரிக்கரையில் ஒரு கற்றுளி ஆலயம் ஆயிரம் ஆண்டு கடந்தும் வானுயர்ந்து நிற்கின்றதென்ற

பெருமைக்குரிய ஒரே ஒருவன் ராஜராஜசோழன் என்றால் அது மிகையில்லை. விஞ்ஞானத்தையும் தொழில்நுட்பங்களையும் நம் சுண்டு விரலில் கொண்டுள்ளோம். என்று மார்தட்டிக் கொள்ளும் எம்மால் அவ்வாலயத்தின் மர்மங்களிற்கு இற்றை வரை முடிச்சவிழ்க்க முடியவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எப்பொழுதும் நாம் மெஞ்ஞானம் என்று வரும் வேளைகளில் அதுபற்றி அதிகமாக ஆராய முற்படுவதில்லை. அவ்வகையில் இதுவும் ஒரு தொன்மையான சிவன் ஆலயம் என்ற வரையிலேயே பலரால் அறியப்பட்டிருக்கிறது. அதன் உண்மைகளும், அதனை அமைத்தவர்களின் பெருமைகளும் அதிசயங்களும் பொதுவெளி சென்றடையாமல் இருப்பதென்பதில் வியப்பேதுமில்லை.

“ தஞ்சை மாநகர்தஞ்சை தரணமெல்லாம் போற்றலெ
தக்கின மாடெருவென பெருங்கோயில் படைத்தகளை
பெருங்கோயில் அதுதன்களையும்
கருங்கல்லாள்எடுத்தகளையே”

என்கிறது ஒரு அழகிய பாடல், ஆம் குஞ்சரமல்லன் ராஜ ராஜ ராம பெருந்தச்சன் மற்றும் காவிரிக்கரை கருவூத்ததேவர் ஆகிய இருவரின் எண்ணத்தின் வெளிப்பாடே இப்பிரமாண்டம் என்று சான்று பகிர்கின்றன. அவ்வகையில் பைசாகோபுரம் சாய்ந்த கோபுரம் என்று பிறநாட்டு கட்டடக் கலையை வியக்கும் நாம் நம் முன்னோர்களின் மிகப் பெரும் அறிவியலை வியக்காதிருப்பதே வருத்தத்திற்குரியது. ஆதலால் தஞ்சை தனை மெஞ்ஞானக் கண்கொண்டு நோக்காது அதன் பெருமைகளை விஞ்ஞானம் கொண்டு இக்கட்டுரையில் நோக்கிடுவோம். அந்த வகையில் யுனஸ்கோ நிறுவனத்தால் தொன்மை வாய்ந்த பழம் பெரும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய அருஞ்சொத்தாக

பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் இவ்வாலயத்தின் கட்டக்கலை நுட்பங்கள் பற்றி விரிவாய் ஆராய் வோம். மிகச்சாதாரண அளவுகளில் மட்டுமே ஆலயங்கள் எழுப்பப்பட்ட அக்காலத்தில் 216 அடி (60m) பதினைந்து தளங்கள் கொண்ட கோபுரம் ஏனைய ஆலயங்களைப் போலல்லாது கர்ப்பகிரகத்திற்கு மேல் முற்றிலும் கருங்கற்களால் அமைக்கப்பட்டதென்பதே பெருவியப்பு ஆகும். ஆம் கட்டட அமைப்புக்கள் பற்றி உரைப்பதற்கு முன்பாக அங்கு பயன்படுத்தப்பட்ட அளவு முறைகளை தெளிவுபடுத்துவது அவசியமாகின்றது. தற்கால முறைப்படி அளவீடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட வேளையில் அவ்வளவீடுகளிற்கிடையில் எந்தவொரு தொடர்புரிமையும் கண்டறிய முடியவில்லை.

பின்பு ஒரு குறிப்பின் வாயிலாகவே வியத்தகு உண்மை வெளிப்பட்டது. ஆம் எட்டு நெற்கதிர்களை அகலவாட்டில் ஒன்றோடொன்று நெருக்கமாக அமைத்து அந்த நாள்தை “விரல்” என்றழைத்தனர். “இருபத்தினான்கு விரல்” தஞ்சை முழம் எனப்பட்டது. ஒரு முழுமே இரு விரல் அகலத்து அறுவிரல் உசரத்து பீடம் ஒரு விரலோடு ஒரு தோரை உசரத்து பதுமம்” என்ற திருமேனி பற்றிய குறிப்பு இதனை எடுத்தியம்புகின்றது. இவ்விரல் அளவீடுகளின் மடங்குகளாகவே ஆலயத்தின் ஒவ்வொரு கட்டமைப்பின் அளவீடுகளும் அமைந்திருந்தன. என்பது ஆய்வாளர்களை வியப்பின் உச்சத்திற்கு கொண்டு சென்றது. என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதுமட்டுமல்லாது இவ்வளவீடுகளின் மற்றொரு சிறப்பையும் நோக்கின் இராஜ ராஜன் தமிழ் மீது கொண்ட தீராக்காதல் புலப்படும். இருநூற்றுப் பதினாறு அடி கோபுரம் தமிழின் உயிர்மெய் எழுத்துக்களையும் பதினெட்டு அடி சிவலிங்கபீடம் மெய் எழுத்துக்களையும்

பன்னிரண்டு அடி நந்தி உயிர் எழுத்துக்களையும் இருநூற்று நூற்பத்து ஏழு அடி சிவலிங்கத் திற்கும் நந்திக்குமான தூரம் தமிழின் மொத்த எழுத்துக்களையும் பிரதி பலித்து நிற்கின்றது என்ற உண்மை ராஜராஜரின் அற்புத சிந்தையின் வெளிப்பாடு என்றுரைப்பதே சாலச்சிறந்தது. அடுத்தாக மேலும் சில உண்மைகளை நோக்கின் ஒரு லட்சம் தொன்மை கொண்ட இக் கோவில் ஆயிரம் ஆண்டுகளிற்கு மேலாக எந்தவொரு இயற்கை சீற்றத்தாலும் பாதிப்புறாது. இற்றை வரை அதன் மகிமை குன்றாது இருக்கின்றது என்பது எதனால் சாத்தியம்? என்ற வினாவிற்கான விடை பல ஆண்டுகளாக விஞ்ஞானிகளுக்கு புலப்படாத சவாலாக இருந்துள்ளது.

சில ஆண்டுகளிற்கு முன்பாக கோவில் சுற்று வட்டத்தில் ஆழ்துளைக் கிணறு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்ட போது அங்கு யாரும் எதிர்பார்க்காத வண்ணம் தோண்ட தோண்ட காட்டாற்று மணல் வெளிவரத்தொடங்கிய வேளையில் விஞ்ஞானிகளின் மாபெரும் சந்தேகத்திற்கான திறவு கோலும் கிட்டியது. ஆம் அப்பகுதியில் இயற்கையாகவே காணப்பட்ட அங்கான பாறைகள் குடைந்து 350 அடிக்கு தொட்டி போன்று அமைத்து அதில் மேற்கு தொடர் மலை காட்டாற்றில் இருந்து மணல் கொண்டு வந்து 1 கோடி கன அளவு மணலை நிரப்பி அதன் மேல் மரக்கால் வடிவில் அடித்தளம் அமைத்து தரைக்கு மேல் ஒற்றைச்சுவரை இருசுவராக்கி (இரு கைகால் படைத்தத்துவம்) பெரிய கோவிலின் விமானத்தை உயர் தொழிநுட்ப அறிவியலால் அமைந்துள்ளனர். இது "டைனமிக் ஆக்கிரெக்சர்" என அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்வாலயத்தின் காலப்பகுதியில் ஐந்து மாபெரும் நில அதிர்வுகள் பதிவு செய்யப்பட்ட போதிலும், எதுவித பாதிப்பும்

நிலவாதிருக்க காரணம் சோழனின் நுண்ணறிவு என்றால் மிகையில்லை ஆம் நண்பர்களே, இக் காட்டாற்று மணலின் தன்மையினால் புவியின் அசைவுகளிற் கேற்ப அது அசைந்து ஒரு நிலையை அடையுமே தவிர, புவி அசைவுகளால் அவை பாதிப்புறாது. அதாவது தஞ்சைப் பகுதியின் அடையாளமாக கொள்ளப்படும் தஞ்சாவூர் பொம்மையின் ஒருவடிவமாவே தஞ்சைப் பெரிய கோவிலை உவமை கொள்கின்றனர். அறிவியலாளர்கள். இத்தனை பெரிய அறிவாற்றலால் எதுவித தொழில் நுட்பமும் இல்லை என்று கூறும் ஆயிரம் ஆண்டுகளிற்கு முன் சாத்தியமாகியிருப்பதைக் கண்டு வியக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. அடுத்து இங்கு பலரையும் வியப்பில் ஆழ்த்தும் மிகப்பெரிய விடயமாக கொள்ளப்படும்.

"கோபுர நிழல் கீழே விழாத ஆலயம்" என்ற பொதுவான கருத்து காணப்படுகின்றது. இது முற்றிலும் தவறான ஒரு விடயமாகும். அதன் உண்மை யாதெனில் புவி அச்சுக்களின் சாய்வுகள் மிக துல்லியமாக கணிக்கப்பட்டு அதன் வழியே புவி அச்சிற்கு நேர (00) கோபுரத்தின் உச்சி அமைக்கப்பட்டிருப்பதால் உச்சிப் பொழுதில் கோபுர உச்சியின் நிழல் தென்படுவதில்லை என்பதே நிதர்சனம் சாந்தகோபுரம் புவிக்கு 50 சாய்வானது.) இவ்வாறான நுண்மையான கட்டடக்கலை தமிழனால் மட்டுமே சாத்தியமாகி இருக்கின்றது என்பதை எண்ணுகையில் உள்ளம் புளங்குகாதம கொள்கின்றது. இது தவிர இவ்வாலயத்தின் முன்வாயில் "கேரளாந்தகன்" வாயில் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இதன் முதல் தளம் தவிர ஏனைய யாவும் செங்கற்களால் அமைக்கப்பட்டது. அதனை அடம்பன், கடுக்காய், திரிபாலா, தாணிக்காய் போன்ற எண்ணற்ற சாறுகளை பயன்படுத்தி உறவிட்டு

பிசைந்து சுட்டு செய்தமையினால், இற்றை வரை அதன் மகிமை குன்றாது நிலைத்திருக்கின்றது. என்பது இங்கு உற்று நோக்கவேண்டிய விடயம், இதிலிருந்து சித்தர்களின் மகிமையையும் நாம் கண்டு கொள்ள முடியும் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் இதுவரை தஞ்சையின் கட்டக்கலையின் நுண்மைகளின் சிறப்புப் பற்றி ஆராய்ந்தோம் இப்போது இவை அனைத்தும் எவ்வாறு சாத்தியமாகின என்பதற்கான அண்மைய ஆராய்ச்சி முடிவுகளையும் சில ஊகங்கள் பற்றியும் சற்று விரிவாய் நோக்குவோம். முதலில் ஏழு ஆண்டுகளில் கட்ட முடிக்கப்பட்டதாக கூறப்படும் அறுநூறுபெயர் விபரமும் இவ்வாயலய நிர்மாணத்திற்கு பங்களித்த நபர் விபரமும் கூறப்படும். மேலும் இவ்வாலயத்தின் கட்டடப்பணிக்கு உதவியதாக நபர்களின் விபரங்களும் ஆலய கல்வெட்டில் காணப்படுகின்றது. இருப்பினும் வெறும் அறுநூறு பேரைக் கொண்டு ஏழு பிரமாண்ட சாதனை நிகழ்த்துவதென்பது சாத்தியமற்றது. என்பதை நாம் முதலில் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும் அவ்வாறிருக்க இது எவ்வாறு சாத்தியம் என்ற வினா தற்போது நம்முள் எழும். மாபெரும் யானைப் படைகள் கொண்டு சாத்தியமானது. என்று ஏராளமான எடுகோள்கள் காணப்பட்டாலும் சமீபத்திய ஆராய்ச்சி முடிவுகள் படி இக் கோவில் கட்டுமானத்தில் 30 அடி உயரமான மனிதர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டார்கள் என்று கூறப்படுகின்றது அதாவது சாதாரணமாக ஒரு மனிதன் ஆறு அடி உயரத்தை கொண்டிருக்கின்றான். முப்பது அடி என்பது அசாத்தியம் என்று மனம் ஏற்க மறுத்தாலும் அதுவே நிதர்சனம் என்பதற்கு ஏராளமான சான்றுகள் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதாவது இன்றைய விஞ்ஞானம் கூறும் மூலக்கூற்று

உயிரியல் விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப அடிப்படையில் மரபணு மாற்றுகைக்கு (Genetic Mutation) மூலம் இவை சாத்தியம் என்கின்றது. கருவூரர் என்ற சித்தர் எண்ணற்ற அதிசயங்களை நிகழ்த்தியதாக குறிப்புகள் கூறுகின்றன. இது மட்டுமல்லாது கோவிலின் வாயிலில் காணப்படும் துவாரபாலகர்களின் உருவமும் இவ் அசாதாரண மனிதர்களை எடுத்தியம்புவ தாகவே அமைந்துள்ளதென்பதும் உற்றுநோக்கப்பட வேண்டிய விடயமாகும். இவை அனைத்தையும் நம் மனம் ஏற்க மறுத்தாலும், இவ்வாறான அசாதாரண மனிதர்கள் இன்றும் ஆப்கானிஸ்தான் போன்ற காடுகளில் பகுதிகளில் இருக்கின்றார் என்று கூறுகின்றது. Dr. கபிலன் சாணக்கியா அவர்களின் ஆய்வறிக்கைகள். அடுத்து இங்கு பலரையும் வியப்பில் ஆழ்த்தும் மிகப் பெரும் ஒரு விடயம் கோயிலின் உச்சியில் காணப்படும் என்பது தொன் நிறையுள்ள கல் எவ்வாறு இந்தச் சோழவல்லுனர்களால் செய்ய முடிந்திருக்கும் என்ற ஆச்சாரியத்திற்கான விடை திட்டமாக இற்றை வரை கிடைக்காத போதும், எண்ணற்ற சாத்தியமான விளக்கங்கள் பலரால் இன்று வரை விளக்கப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கிறது. ராஜராஜசோழன் யானைப் படையின் வலிமை பற்றி வரலாறு பேசாத இடங்கள் இல்லை. ஆதலால் கோபுரத்தில் மணல்கொண்டு சாரம் அமைத்து யானைகள் கொண்டு மேற்படி கல்லானது கோபுர வளர்ச்சிக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டன என்றே வரலாறு கூறுகின்றது. இருப்பினும் இது கற்பனையான ஒன்று என்கின்றனர். அறிவியலாளர் எளிதில் இது எவ்வாறு சாத்தியமாயிற்று என்ற வினாவிற்கான விடையை அண்மைய ஆய்வுகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

அதாவது இக்கல்லானது “Sound Energy” ஐ பயன்படுத்தியே மேலே உயர்த்தப்

பட்டிருக்க வேண்டும். அதாவது குறிப்பிட்ட மீடறன் கொண்ட ஒலி அதிர்வுகளை என்று பரிசோதனைகள் பல நிரூபணம் கூறுகின்றன. இது மட்டுமல்லாது திபெத் லாமாக்கள் இவ் அதிசயத்தை நிகழ்த்திக் காட்டியதாகவும் சாட்சிகள் சான்று பகர்கின்றன. ஒலி எழுத்துக்கள் மற்றும் மந்திரங்கள் மூலம் சித்தர்களால் அன்று சாத்தியமாகி இருக்கலாம் என்கிறது. ஆய்வுகள் மேலும் அண்ட சராசரத்தின் பெருவெடிப்புக் கொள்கையின்படி அகிலத்தின் வெடிப்பின்போது உருவான அதிர்வு இன்றும் காணப்படுவதாகவும் அதனை மனித செவியின் உணர்த்திறன் வீச்சுவடிவிற்கு மாற்றுகையில் "ஓம்" என்ற ஒலியை தருகின்றது என்று இருவிஞ்ஞானிகளின் கண்டுபிடிப்புக்கு நோபல் பரிசும் கிட்டியது.

"ஓம்" என்ற மந்திரம் நம் சைவ சித்தாந்தம் கூறும் பிரணவ மந்திரம் என்பது யாவரும் அறிந்ததே எனவே நம் மந்திரங்கள் மூலம் மேற்படி கல் உயர்த்தப்பட்டிருப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் உள்ளது. என்பது தெளிவாகின்றது மேற்படி இவ் எடுகொள்கள் உண்மை என்பதை கருவூராரின் வம்சா வழியினரின் உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர் என்பதும் ஆய்வுகள் கூறும் நம்பத்தகுந்த உண்மை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அடுத்து, நாம் சித்தர்கள் சிலர் மதயமாக சிலகாலம் மறைந்து விட்டனர். சிலர் வேறு உலகம் சென்று திரும்பியுள்ளனர் என்ற எண்ணற்ற செய்திகளை கேள்வியுற்றிருப்போம், இதனையே இன்று வேற்றுக்கிரக வாசிகள் வருகை வேற்றுக்கிரகம் என்று விஞ்ஞாம் எண்ணற்ற விளக்கங்கள் கூறுகின்றது. இவ்வாறான வேறு கிரகம் /வேறோரு காலம் செல்வதற்கான கண்ணுக்கு புலப்படாத துளைகள் வாரம் கோல்ஸ் எனப்படுகின்றன. இவ்வாறான துளைகள்

காணப்படும் ஒரு முக்கிய இடமாகவும் இது விளங்குகின்றதாக தெரிவிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறான வேற்றுக்கிரகவாசிகளின் தொடர்புகள் கூட கருவூரார் போன்ற சித்தர்களால் முடியுமாயிருக்கின்றதென்றால், அவர்தம் பெருமைகளை உரைப்பதற்கு வார்த்தைகளே இல்லை எனலாம். எண்ணிலடங்கா வியப்புக்களை எம்முள் எழுப்பும் இவ்வாலயத்திற்கு மற்றுமொரு மர்மப்பக்கமும் உண்டு. தெரிந்தோ தெரியாமலோ இப்பக்கங்கள் தெளிவுபடுத்தப்படாமலே காணப்படுகின்றது. ஆம் நண்பர்களே! இவ்வாலயத்தின் முன் வாயில் (கேரளந்தகன்) வழியாக நுழையும் பல பிரபலங்களின் வாழ்க்கையில் நடந்த சம்பவங்களே இவ்வாலயத்தின் மீது ஒரு அதீத பயத்தையும் மர்மத்தையும் ஏற்படுத்தி நிற்கின்றது. இவ்வாலயத்தின் மீது ஒரு அதீத பயத்தையும் மர்மத்தையும் ஏற்படுத்தி நிற்கின்றது. இவ்வாலயத்திற்கு சென்ற எம்.ஜி.ஆர், இந்திராகாந்தி போன்றவர்களின் உயிர் பறிக்கப்பட்டதும், ராஜாஜி, கருணாநிதி போன்றோரின் பதவிகள் பறிபோய் பாரிய இன்னல்களை சந்தித்ததும் இதன் சக்தி தன்மைக்கு சில உதாரணங்கள் இவ்வாறு வியப்பிலும் மர்மத்திலும் ஆழ்த்தும் சம்பவங்கள் ஏராளம் அவ்வகையில் சிறிய ஒரு ஆலயம் அமைத்தலே மாபெரும் புண்ணியமாகும் வேளையில், தஞ்சையின் ஒவ்வொரு செங்கல்லும் கலை சொட்டும் படி மாபெரும் ஆலயத்தை கட்டிமுடித்த ராஜராஜ சோழன் கட்டி மூன்று வருடங்களிலேயே பித்துப் பிடித்து தற்கொலை செய்தான் என்று செலவழிக்கதைகள் கூறுகின்றது.

இவை எதனால் ஏற்பட்ட துர்ப்பாக்கியம் என்று தெளிவாக யாரும் கூறிவிடாத நிலையில், ஆன்மீக சமூகம் இவ்வாலயம் சித்தர்களின்

சாபம் பெற்றதெனவும் மேலும் ஆலயப்பணியில் ஈடுபட்ட ஆன்மாக்கள் மேல் தான் வராகி அம்மன் சந்ததி அமைக்கப்பட்டதாலும் அச்சந்ததி முன் குற்றங்களின் தண்டனை நிச்சயம் கிட்டிவிடும் என்கின்றது. எந்த ஒரு தாக்கத்திற்கு சமனும் எதருமான மறுதாக்கம் எண்ட. என்பது நியூட்டனின் விதி ஆம், அதுபோலவே மாபெரும் இப்பணியில் குற்றங்களும் பாவங்களும் நிச்சயம் இருந்திருக்கும் அதன் விளைவுகளே மேற்படி கூறிய பிரச்சினைகளிற்கு காரணமாகி நிற்கலாம் என்பது எனதெண்ணம்.

“நாடா கொன்றீரா காடா கொன்றோ
அலவா கொன்றீரா மிசையா கொன்றோ
எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்
அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலானே”

எவ்விடமானாலும் நல்ல ஆடவர்கள் மூலமே அவ்விடமானது சிறப்பு பெறுகிறது.

கட்டக்கலை, ஓவியக்கலை, இலக்கியம், வீரம், ஆன்மீகம் என்று சோழனின் சாதனை பேசாத இடமே இல்லை. இருந்தும் அந்த பொற்காலச் சோழனின் பேராவா யாதெனில் இந்த அற்புத ஆலயம் காலச்சக்கரம் உள்ளவரை நிலைபெற வேண்டும் என்பதேயாகும். இந்தக் கோவிலை மக்கள் பாதுகாக்க வேண்டும் எனக்குப் பின்னால் இந்தக் கோவிலை காப்பவர்களின் காலில் இப்பொழுதே விழுந்து தொழுகின்றேன்” என்று அவன் அவா கூறிநிற்கின்றது. ஆம் நண்பர்களே ஒவ்வொருவரின் கடமையா கின்றது. அந்த அற்புத சோழன் வாழ்ந்த தஞ்சை மணலில் வாழ்வில் ஒரு முறையாவது நடந்து, அந்த பெருமை யிகு மனிதர்களுடன் ஒருமுறையாவது வாழ்ந்தோம் என்ற திருப்தி கொள்வோம்.

இன்பமே கழக எல்லோரும் வாழ்க.

விஞ்ஞானமும் மெஞ்ஞானமும்

செ. சாமியினி
முகாமைத்துவ பீடம்

மதம், இன்றைய காலகட்டத்தில் பலரும் வெறித்து பார்க்கும் ஒரு அம்சம் என்பது நம்மில் பலரும் அறிவது மதத்தின் வாழ்க்கையின் பாகமாக கருதுவதை தவிர்த்து அதையே பாவமாக உணருகின்றனர் ஒருசாரார். இதன் காரணம் மதம் குறித்து நடைபெறும் அரசியல் சூழ்ச்சிகளும் மதத்தின் பேரால் மக்களை சுரண்டும் போலி சாமியார்களும் தான் இவற்றிற்கு அப்பால் எண்ணம் கொள்ள வேண்டியது. மதம் என்பது என்ன, அப்படி இருக்க வேண்டிய காரணம் என்ன? என்பதுமே. நாகரீகம் தோன்றிய பண்டைக் காலம், இயற்கைக்கு பயந்த மனிதன் அவ்வியற்கையே வணங்க ஆரம்பித்தான். வாழும் இடங்களின் வேறுபாடு களால் ஒவ்வொரு குழுக்களும் வணங்கிய இயற்கையின் அம்சங்களும் வேறுபட்டன. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை தொடர்வதே அந்த பயசக்தியாம் மனித சக்திக்கு அப்பாற் பட்ட சக்திகளை வணங்குவதே என சிலர் கருதலாம். இத்தருணம் இந்த

வரையறைகளிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்ட பின்னணியினை கொண்ட இந்து மதம் பற்றி விளக்குவது அவசியம் என்று தெரிகின்றது.

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தில் முன்தோன்றிய மூத்தகுடி என ஸ்லோகம் வைத்து பெரும் தமிழ் இன மைந்தர்களால் பின்பற்றப்பட்ட மதம் இந்து மதம் தற்கால மனிதனின் காலத்திலேயே பண்பாடும் பாரம்பரியமும் காத்த இனத்தால் பின்பற்றப் படுவது என்றால் மிகையாகாது. அப்படி என்ன பெரும் சிறப்பு இந்து மதத்தில் இருக்கிறது. எனபலர் மனதிலும் கேள்வி எழலாம் அதன் பயன் இக்கட்டுரையில் கிடைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இன்றைய விஞ்ஞானம் எவ்வளவோ புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புகளை செய்திருக்கின்றது. அதன் பயன்பாடுகளை வட பக்க விளைவுகளே மிக பிரமாண்டமானதாக உள்ளன. இன்றைய காலத்தில் நாம் அறியும் விஞ்ஞானத்தை நம் வாழ்வியல் முறைக்கேற்ப

மாற்றியமைத்து இன்றைக்கு எத்தனையோ ஆயிரம் ஆண்டு களிற்கு முன் கற்றோர் போதித்த மார்க்கம்தான் இந்து மதம்.

இந்து மதத்தின் சடங்குகளில் விஞ்ஞானமும் வாழ்வியல் கலையையும் அடங்கியிருக்கின்றது என்பதே மெஞ்ஞான விளக்கம் காலத்தால் திரிபடைந்ததும் பல ஆட்சி படையெடுப்புக் களினாலும் நம் மதத்தின் தனித்துவத்தை உணராத மக்களாகவே நாம் வாழ்கின்றோம். நம்வருடத்தில் தை பிறக்கும் தைப்பொங்கல் திருவிழாவை கருதுவோம். ஏன் அத்திருவிழாவை இந்துமதத் தோடு இணைகின்றீர்கள் என்பது சிலரது ஐயமாக இருக்கலாம். பண்டையகாலத்தில் தமிழர்கள் இந்துமதத்தினை மட்டுமே பின்பற்றினர். பின்வந்த படையெடுப்புக்களினால் வந்தேறிய மாற்று மதங்களையும் தமிழ் பின்பற்ற தொடங்கினவர் என்பதே ஜதார்த்தம். இதனாலேயே இக்காலத்தில் இந்து மதத்தினரின் உழவர்திருவிழா தன் தொன்மையை முதழிலந்தது. இத்தைப்பொங்கலில் பண்டிகையில் சாணம் கொண்டு மெழுகுதலை யாவரும் காணக்கூடும். சிலர் அதற்கு எளிதாக ஒரு விளக்கம் தரக்கூடும் ஒரு கிருமிநீக்கியாக இதைப் பாவிக்கின்றார்கள் என்று. அப்படியென்றால் மஞ்சளை பயன்படுத்தியிருக்கலாமே என்ற ஐயம் தோன்றவில்லையா!? அதன் காரணம் கிருமிகளை நீக்குவது மட்டுமல்ல நம் விளைச்சலை தந்த மண்தழல் பட்டால் வளம் கெடும் என்பது கல்வியாளர்கள் அறிந்திருப்பர் அதன் காரணமாகவே அப்படியொன்றை முன்னோர் வகுத்ததை அறியமுடிகின்றது.

அதுமட்டுமல்லாது இட்டு உண்டு வாழ், நன்றி மறவாமை என்ற கோட்பாடுகளையும் இப்பண்டிகை நினைவூட்டுகின்றது. இது

இந்துமத பண்டிகையின் ஒரு விழாதான், இப்படி பலவித பண்டிகைகளில் காலநேரத்திற்கேற்ற மருத்துவத் தையும் வாழ்வியல் நெறிகளையும் சடங்காக வைத்திருப்பது பாமரர்களிலிருந்து படித்தவர்கள் வரை கடைப்பிடிக்கவே என்பது வெளிப்படை உண்மையாகவே அமைகின்றது. சடங்குகளிற்கு அப்பால் கட்டக்கலைகளிலும் விஞ்ஞானத் தையும் வாழ்வியலையும் ஒன்றித்திருப்பது விஞ்ஞானத்தினது உச்ச கட்ட அற்புதம். இயற்கையின் சீற்றங் களிலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்ற கட்டமைப்பு பெற்றதே இக்கோவில் என்ற புனித தலம், இடி தாங்கிகளில் இருந்து காப்பாற்ற கோபுரத்தை உயரமாக அமைக்கின்றனர் என்பது ஒரு புறம் இருக்க அக்கோபுர உச்சத்தில் இருக்கும் கலசங்கள், உள்ளிருக்கும் நெல்மணிகள் நவதானியங்கள் கோபுர அமைப்பு கோபுரம் ஆக்கப்பெறும் கல்வகை எல்லாவற்றிலும் பொதிந்து இருக்கும் விஞ்ஞான சூட்சுமம் என்னவெனில் தாங்கம் மின்னலின் சக்தியை சேமித்து பரப்புவதே மதத்தினரின் எண்ணம் அது மட்டுமன்றி அக்காலங்களில் அளவு கடந்து பெருக்கெடுக்கும் வெள்ளத்தினால் பின்வரும் பஞ்சத்தில் இருந்து மக்களைக் காப்பாற்ற கோபுரஅடுக்குகளில் விளைச்சலின் பகுதியையும் படையெடுப்பு கொள்ளையிலிருந்து செல்வத்தை பாதுகாக்க மூல விக்ரகத்தின் ஆழத்தில் பொன்னை சேமித்தும் ஏடுகளில் புதியப்பட்டிருக்கின்றது.

மேலும் விக்ரகங்களை ஆக்குவதற்கு பயன்படும் கல்லின் திரவியத்தன்மையும் நற்சக்தியை சேமித்து வெளிப்படுத்துவதாகவே அமைகின்றது. அதுமட்டுமல்ல இந்து மதத்திற்கு என்று உரிய கடவுள்களின் சித்திக்கப்பட்ட குணமும் வடிவமைப்பும் ஒரே சக்தி அலைகளை யுடையது என விஞ்ஞானிகள் ஆய்வுகள் மூலம்

வெயளிப்படுத்து கின்றனர். இன்றைய விஞ்ஞானம் அதிர்வலைகளின் சக்தியை பயன்படுத்தும் விதங்களிலும் பார்க்க பல பல முன்னேற்றப் படிகளை பல்லாயிரம் ஆண்டுகளிற்கு முன்னரே நம் மெஞ்ஞானம் கண்டு கொண்டது என்றால் மிகையாகாது. ஆதம் சக்தி என்ற பதம் சிலர் அறியாமல் இருக்கலாம் இச்சக்தியை அதிகரிப்பதற்கும் அதை நாம் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருப்பதற்குமே தியானம், தேகப் பியாசம் என்பன வகுக்கப்பட்டன. என்பதை நம்மில் எத்தனை பேர் அறிவோம் (Aura) அவ்வா என மேலைத் தேசத்தவர் அழைக்கும் அச்சக்தியால் ரஷ்யாவை சேர்ந்த பெண்மணி ஒருவர் எந்த தொடுகையும் இன்றி ஒரு பெட்டியை அசைத்தார் என்பது யாவரும் அறியவேண்டிய உண்மை. அப்படிப்பட்ட சக்தியையே இந்து மதத்தின் நாயன்மார்கள்/சைவ குருமார்கள் என போற்றப்படுவோர் தாங்கள் செய்த அற்புதங்களில் பயன்படுத்தினார் என்பது இன்றைய கால சிந்தை இப்படி ஒரு மதம் தனிச்சிறப்புடையது. என்பதை அறியும் போது அம்மதத்தை சாடுவது

பலரது தொழிலாக இருக்கும். இயற்கைமீது கொண்ட பயபக்தியை வாழ்வின் நன்மைக்காகவும் மேம்பாட்டிற்காகவும் இந்துமதம் என்ற போர்வையில் பயன் படுத்தியிருக்கின்றார். என்பது வெளிப்படையாக தெரிகின்றது. நல்ல விடயங்களை மேற்கொள்ள இந்த மார்க்கம் சிறப்பானதாக அமைந்திருக்கின்றது. மதத்தின் மீது நாட்டம் இருப்பது தவறல்ல ஆனால் இம் மார்க்கத்தை தன் சுய நலத்திற்காக மாற்றுதல் கண்டிக்கத்தக்கது. இந்து மதத்தினை போற்றி இக்கட்டுரை அமைவதால் பலர் சினம் கொள்ள கூடும். ஒருபிள்ளை தன் அன்னையை எப்போதும் போற்றும் அதற்காக பிற அன்னைகளை அப்பிள்ளைகள் தூற்றுகின்றது. என சாடுவது நியாயமன்று 'ஒரே குலம் ஒருவனே தேவன்' என சமத்துவத்தை உலகிற்கெ பல்லாண்டுகளிற்கு முன் போதித்த திருவள்ளுவரும் இதே மார்க்கத்தினை பின்பற்றியவர் என்பது சிந்தையுள்வையுங்கள். பிரிவினை இன்று மதியுங்கள் மதத்தினை மாண்பினை பேணுங்கள்.

தன்னம்பிக்கை, விடாமுயற்சி,
பொறுமை, உழைப்பு, நேர்மை
இவை எல்லாம் யாரிடம்
இருக்கின்றனவோ,
அவர்களை நான் தேடி செல்வேன்..
அவர்களின் அனுமதி இன்றி!
- 'வெற்றி'

காப்பியங்கள் கூறும் வாழ்வியல் அறங்கள்

ஐ. டிலக்சிகள்
பொறியியற் பீடம்

இன்று மனிதன் தன்வாழ்க்கையில் எதனைச் சாதிக்கின்றான்? எதைச் சாதிக்கப் போகின்றான்.? என வினா எழுப்பினால் அது கேள்விக் குறியாகவே காணப்படும். ஏனெனில் மனிதன் தனது வாழ்க்கை நெறியில் இருந்து தவறி, நெறி பிறழ்வான வாழ்வை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். தற்கால மனிதன் இல்லற வாழ்க்கையிலும் சரி, பொது வாழ்க்கையிலும் சரி இன்பத்தை தேடுகின்றான் என எண்ணிக் கொண்டு இன்பத்தை தொலைத்து விடுகின்றான். முற்காலத்தில் எதனை எல்லாம் தேவையில்லை என கருதினார்களோ அவற்றை நோக்கிய பயணத்தையே இக்கால மனிதன் நாடி ஓடுகின்றான். தவறான பாதையில் செல்லும் தன் பிள்ளையைக் கூட பொறுமையாக நின்று, விசாரணை செய்து திருத்துவதற்கு அவனுக்கு நேரம் போதாமல் உள்ளது. இவன் நேரத்தின் பெரும் பகுதியை துயிலுக்குக் கூடப் பயன்படுத்தாமல் பணத்தை, பதவியை பொருளைத் தேடுவதிலே அதிக காலத்தைச்

செலவிடுகின்றான். நாம் முன்னோர்கள் தமது வாழ்க்கையில் எதனைச் சாதித்தார்கள், எவ்வாறு இன்பமாக கவலையை மறந்து வாழ்ந்தார்கள் என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்பதையே இக்கட்டுரை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. நாம் அக்கால மக்களின் வாழ்க்கை நெறியினை (நெறி பிறழாத) அறிந்து கொள்வதற்கு காப்பியங்கள் துணை புரிகின்றன. காப்பியத்தினூடாக முற்கால மனிதர்களின் வாழ்க்கை, வீரம், வெற்றி, காதல் என்பவற்றை அறிந்து கொள்ள முடியும். அவற்றிற்கு முதலில் காப்பியம் என்றால் என்ன என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

காப்பியம் என்பது இலக்கிய வடிவங்களில் ஒன்று. வட மொழியில் “காவ்யா” என்றால் பாட்டு என்று பொருள். கவியால் படைக்கப் படுவன அனைத்தும் காவியமே. எனவே - காவியம் - காப்பியம் என ஆகியது. என்பர். தமிழில் தொல்காப்பியம், காப்பியக்குடி,

வெள்ளூர்த் தொல்காப்பியர், காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் முதலான பெயர்கள் காணப்படுகிறன. இவை காப்பு + இயம் என்ற சொற்களின் சேர்க்கையாகக் கருதப்படுகின்றன. பழமரபுகளைக் காப்பது காப்பியம் எனக் கருத இடமுண்டு. காப்பியம் என்ற இலக்கியமே வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலச் சமூக - சமய - அரசியல் வரலாற்றையோ அல்லது வரலாறாக நம்பப்படுவதையேதான் பாடுபொருளாக கொண்டுள்ளது. இவை வாய்மொழி மரபாக சொல்லப்பட்டு வந்த கதைகளாக அமைந்தன. இவ்வாறு வரலாற்றுக்கு முன்னைய கால மனிதனின் வாழ்வியல் சிந்தனை மற்றும் சமய நம்பிக்கை பற்றிச் சொல்லப்பட்டு வந்த கதைகளே “ஹோமர்” போன்ற கவிநாயர்களால் காப்பியமாகத் தொகுக்கப்பட்டது. பெருங்காப்பியம் என்றும் சிறுகாப்பியம் என்றும் பகுத்துக் காட்டினர். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவற்றோடு ஒரு ஒப்பில்லாத் தலைவனையும், தலைவியையும், கொண்டு இயற்றப்படுவது. பெருங்காப்பியமாகும். வாய்மொழி இலக்கியம் தன்னுணர்ச்சிப்பாடல்கள், கதைப் பொதிப்பாடல்கள் என்று இது விரிந்து வளருகின்றது. நான்கு பொருள்களையும் பயக்காமல் சில பொருள்கள் பயக்கும் கதை நூல் சிறுகாப்பியம். தமிழின் பழைய இலக்கியங்கள் தனிபாடற்றிரட்டுக்காகவே உள்ளன. 3அடி முதல் 782 அடியுள்ள நீண்டபாட்டு வரையிலுள்ள தனிப்பாட்டுக்களே சங்க இலக்கியமாக உள்ளது.

சங்ககால தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை முறைபற்றி நோக்கும் போது, தமிழகத்து வரலாற்றுக்கு உட்பட்டகாலம் சங்ககாலம். இக்காலத்தில் தமிழரின் நாகரீகம் முழுமலர்ச்சியுற்றது. பாண்டியன், சோழன், சேரன் என்ற முப்பொருள் மன்னர் அரசாண்டு

வந்தனர். பாண்டியரின் தலைநகரம் காவிரிப்பூம்பட்டினம். புகார் அல்லது பூம்புகார் என்றும் அந்நகரத்திற்குப் பெயர் உண்டு. சேரனின் தலைநகரம் வஞ்சி தமிழ்மொழி வந்ததால் நாட்டுக்குத் தமிழகம் என்றும் மக்களுக்கு தமிழர்கள் என்றும் பெயர்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு காதலித்து மணந்து இல்லறம்நடத்தி வருவதை “அகம்” என்றும் மக்கள் அரசியல் வாழ்விலும் போரிலும் ஈடுபடுவதை “புறம்” என்றும் பொருள் இலக்கணம் கூறுகின்றது. உலக அமைப்பை முதல் கரு உரி என்று மூன்றாக வகுத்து உலகில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கையை அகம் என்றும் புறம் என்றும் பாகுபடுத்தி அதை இயற்கையுடன் இயைவுபடுத்தியது பண்டைத் தமிழில் சிறந்ததொரு பண்பாகும். பழந்தமிழ் கத்தில் மக்கள் இல்லற வாழ்க்கையையே பெரிதும் பாராட்டி வந்தனர்.

ஒருவனும் ஒருத்தியும் இணைந்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவராயின் அவர்களுக்கு வீடுபேறு தானாக வந்தமையும் என்பது தமிழரின் கொள்கையாக இருந்தது. இக்காரணத்தினாலேயே திருவள்ளுவரும் அறம், பொருள், என்னும் முப்பாலை மட்டும் பாடினார் வீட்டைப்பற்றி பாடனாரில்லை. இவருடைய காலத்திலேயே ஆசிரியரின் பழக்கவழக்கங்களும், புராணங்களும், தத்துவங்களும், தமிழகத்தில் வந்து குடிபுகுந்து விட்டன. தருமம், அருத்தம், காமம், மோட்சம் என்னும் ஆசிரியரின் புருடார்த்தங்களை திருவள்ளுவர் அறிந்திருப்பார். இருப்பினும் அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய முப்பாலையே தமிழரின் பண்பாட்டுக்கு உடன் பாடாகக் கொண்டு மரபு வழுவாது அவர் திருக்குறள் என்னும் அறநூலை இயற்றினார் “இல்லற மல்லது

நல்லற மன்று” என்பது பிற்காலத்து எழுந்த கொன்றை வேந்தன் மொழியாகும் ஒருவனுடைய உலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத துணை அவன் மனைவியே ஆவாள் அவளுக்கு வாழ்க்கைத்துணை என்னும் சிறப்பைக் கொடுக்கின்றார் திருவள்ளுவர்.

சங்க இலக்கியங்களுள் பெரும்பாலானவை அகப்பொருளையே பேசுகின்றன. எட்டுத்தொகையுள் நற்றிணைகுறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானாறு ஆகியவை அகப்பொருள் சார்புடையவை. பலவகையிலும் ஒத்த நலன்களையுடைய ஒருத்தனும் ஒருத்தியும் கூடுங் காலத்தப் பிறப்பது இன்பம் அதனை இன்னதென்று சொல்லாமல் விளக்க முடியாது அவர்கள் அகத்தால் அதாவது உள்ளத்தால் தான் உணர முடியும் அத்தகையை இன்பம், அகம் எனப்பட்டது. ஏனைய இன்பங்கள் யாவும் புறமாகும்“ அகத்தில் காதல் மலர்கின்றது புறத்தில் வீரம் சிறக்கின்றது. ஆண் பெண் விருப்பத்தினால் அகத்திணை உண்டாக்கின்றது. மண்ணாசையாலும், பொன்னாசையாலும், பசியாலும், புறத்திணை உண்டாக்குகின்றது. மணப்பருவம் எய்திய காதலர்கள் தாமாகவோ கூடியோ அன்றிப் பிறரால் கூட்டப் பெற்றோ கணவன் மனைவியாவர். காதலர்கள் தாமாக கூடும் கூடத்திற்கு “களவு” என்று பெயர் பிறருக்கு உரித்தான ஒரு பொருளை அவரறியாதவாறு அவரிடமிருந்து கவர்ந்து கொள்வது “களவு” எனப்படும். பழந்தமிழ் ஊழின் பெருவலியில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். ஆகவே காதலர்கள் ஒன்று கூடுவதற்கே அவர்களை ஊழ் கட்டுவிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கருதினார் காதலர் இருவர் ஒருவரை ஒருவர் ஒருமுறைக்கு கண்டு உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்து விடுவாராயின் மீண்டும் அவர்கள்

வேறு யாரையும் காதலிப்பதில்லை. அவர்களுடைய திருமணம் எவ்விதமான இடையூறு மின்றி நடைபெறுவதற்கு காதலின் தோழனும் காதலியின் தோழியும் துணை நிற்பர் அகப்பொருள் இலக்கணத்தில் காதலனைத் தலைவன் என்றும் காதலையைத் தலைவி என்றும் அழைப்பது மரபாகும். தம் காதல் முற்றுப் பெறுவதற்கு இடையூறுகள் நேருமாயின் தலைவனும் தலைவியும் சேர்ந்து ஊரைவிட்டு வெளியேறி விடுவதுமுண்டு. அவர்களின் காதலின் உறுதியையும் நேர்மையையும் பாராட்டி அவர்களது பெற்றோர்கள் அவர்கட்கு திருமணம் முடித்து வைப்பர். களவு ஒழுக்கமானது இரண்டு மாத காலத்துக்கு மேல் நீடிக்கக் கூடாது என்பது மரபு இந்த உலகத்தையே நான் ஈடாக பெற்றாலும் நான் உன்னைக் கை விடேன் என்று தலைவன் தலைவிக்கு உறுதி கூறுவான் அவன் வேப்பங்காயைக் கொடுத்தாலும் அதை வெல்லக்கட்டியென மகிழ்ந்துண்பாள். அவன் தலைவன் உன் கூந்தலைப் போல் நறுமணமுள்ள மலர் ஒன்றை உலகிலையே நான் கண்டதில்லை என்று தன் காதலியின் கூந்தலை பாராட்டி இன்புறுவான்.

அகத்திணையுள் திருமண வாழ்க்கை “கற்பு” என அழைக்கப்படுகின்றது. தலைவன் தலைவியரின் இருவரின் பெற்றோரும் அவர்களின் திருமணத்திற்கு உடன்படுவர் திருமணம் ஒரு நல்ல நாளில் நடைபெறும் தீய கோள்கள் இடம் விட்டு விலகவும் நிலா உரோகினியுடன் கூடவும் வேண்டும். விடியற்காலையில் தான் திருமணம் நடைபெறும். திருமணப் பந்தலில் புது மணல் பரப்பப்படும். மாலைகள் தொங்கவிடப்படும். அழகிய விளக்குகளை ஏற்றிவைப்பார்கள். வயது முதிர்ந்த மங்கல மகளிர் தண்ணீர்களை குடங்களில் முகர்ந்து தம் தலையின் மேல் தூக்கி கொண்டு வந்து

“சிறுமண்டை” என்னும் அகன்ற வாயுடைய கலத்தில் செய்து கொடுப்பர் குழந்தைகளை பெற்றெடுத்த மங்கல மகளிர் நால்வர் கூடி அத்தண்ணீரில் வாங்கி அதில் பூவிதழ்களையும், நெல் மணிகளையும் சொரிந்து அத்தண்ணீரினால் மணமகளை நீராட்டுவார்கள். இச்சடங்கு “வதுவை நன்மணம்” என்று பெயர் அப்போது அப்பெண்டிர் “இவள் கற்பு நெறியினின்றும் வழுவாமல், தன்னைக் கொண்ட கணவனை விரும்பிப் பேணும் விருப்பமுள்ள துணைவியாவாளக” என அம்மணமகளுக்கு வாழ்த்துக்கூறுவர்.

மணமகளின் பெற்றோருக்கு “பெரிய ஓர் இல்லத்துக் கிழத்தியாக ஆவாய்” என்று வாழ்த்தி அவளை மணமகனுக்குக் கொடுப்பார். உழுத்தம் பருப்புடன் கலந்த அரிசிப்பொங்கல் மணவிழா விற்கு வந்தவர்களுக்கு இடையறாது வழங்கப்படும். இவ்வாறு உணவளித்தலின் சிறப்பு எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. பெண்ணின் கர்ப்பை போற்றி வந்தனர். சங்ககால இலக்கியங்களில் கணவனும் மனைவியும் இல்லற வாழ்வில் சிறந்து விளங்கியமையையும் அறத்தினை மரபில் அரசன் செம்மையான ஆட்சி செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல் கொடையையும் போற்றி வந்தான் என்பதை குறிப்பிட மறுப்பதற்கில்லை. அடுத்து, காப்பியங்கள் கூறும் நற்கருத்துக்களை நோக்குகையில் தமிழில் பெருங்காப்பியங்களை ஜம்பெருங்காப்பியம் என்ற வகையினுள் அடக்குகின்றார்கள். ஜம்பெரும் காப்பியம் எனப்படுவன, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி ஆகியன இவற்றை விட ஐஞ்சிறுகாப்பியங்களும் காணப்படுகின்றன. அவை சூளாமணி, நீலகேசி, யசோதரகாவியம், நாககுமாரகாவியம், உதயகுமாணகாவியம் ஆகியவை ஆகும். இதனை மேலும் விளக்கு

கையில் காப்பியங்களில் முக்கிய இடம் ஜம்பெரும் காப்பியத்திற்கு வழங்கப்படுகின்றது. இவற்றுள் ஜம்பெரும் காப்பியத்தினுள்ளும் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை இரண்டையும் இரட்டைக்காப்பியங்கள் என்பர் ஆனால் இந்தப்பாகுபாடுகள் எதனடிப்படையில் செய்யப்பட்டன? அப்பாகுபாடு சரிதானா? என்ற சிந்தனை அறிஞரிடையே இன்னும் கேள்விக் குறியாகவேயுள்ளது. இங்கே குறிக்கப்பட்டுள்ள ஜம்பெருங்காப்பியங்களுள் வரிசையில் குண்டலகேசியும் வளையாபதியும் கிடைக்கப்படவில்லை. அவை எப்படி இருந்தன? அவை பெருங்காப்பிய மரபில் பாடப்பட்டவை தானா? என்பது யாருக்கும் தெரியாது. நன்னூல் மயிலைநாதர் உரையில் “ஜம்பெரும் காப்பியம்” என்ற பெயர் காணப்படுகின்றது. பின்னர் தோன்றிய தமிழ் விடுதாது கற்றார் வழங்கு பஞ்சகாப்பியம் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. இந்த இரு நூல்களிலும் எவை பஞ்சகாப்பியம் என்பது குறிக்கப்படவில்லை. கி.பி 19ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கந்தப்பதேசிகர்.

“சிந்தாமணியாம் சிலப்பதிகாரம் படைத்தான். நந்தா மணமே கலைப்புனைந்தான் - நந்தா வளையாபதி தருவான் வாசகனுக்கு ஈந்தான் திளையாத குண்டலகேசிக்கும்”

என்றும் ஜம்பெருங்காப்பியங்களை எண்ணிச் சொல்கிறார். இவற்றுள் சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி என்ற மூன்றும் சமணக் காப்பியங்கள் என்றும் மணிமேகலை, குண்டலகேசி என்ற இரண்டும் பௌத்த காப்பியங்களாகவும் கருதப்படுகின்றன. ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள் அனைத்தும் சமணக்காப்பியங்கள் ஆகும். குண்டலகேசிக்கு எதிராகச் செய்யப்பட்டது நீலகேசி ஆகும். இந்நீலகேசி ஐஞ்சிறு காப்பிய வகையினுள்

காணப்படுகின்றதொன்றாகும். நாம் சிலப்பதிகாரத்தில் கூறும் மனித வாழ்வியல் பற்றி ஆராய்ந்து செல்கையில் தமிழ் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் வரிசையில் சிலப்பதிகாரத்துக்கு மிக ஏற்றமுண்டு இரண்டாம் நூற்றாண்டுக் காப்பியமான அதில் இதில் இளங்கோவடிகள் அதன் பாத்திரங்கள் வழியாக பல்வேறு வாழ்க்கை நெறிகளை மிக விரிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அவ்வகையில் சிலம்பில் காணப்படும். வாழ்க்கை நெறிகளில் முக்கியமான அம்சங்களை தொடர்ந்து நோக்குகையில் “நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம் என்றோர் மணியாரம் படைத்த தமிழ் நாடு” என்று டாக்டர் சாமிநாதையர் கூறியது. போல் சிலப்பதிகாரமானது தமிழினத்தின் வரலாற்றுக் களஞ்சியமாகவும் பண்பாட்டுக் பெட்டகமாகவும் விளங்குகின்றது. தமிழர்களின் பண்பாடுகளைத் தெளிவாக காட்டும் பெருங்காப்பியம் இதுவரை தோன்றவில்லை எனலாம். சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன், கண்ணகி, பாண்டியமன்னன், நெஞ்செரியன், துறவி கவுந்தியடிகள் போன்றோர் வாயிலாக பல்வேறு வாழ்க்கைக் கூறுகளை நயம்பட உரைக்கின்றார். இளங்கோவடிகள் இவர் பெருமை மிக்க பத்தினியைப் பெரியோர் தொழுவர் என்பதை கண்ணகியின் கற்புத்திறத்தை கற்புடைய மகளிர் என இரண்டு சொற்களில் கூறாமல்

“பெண்டிருமுண்டு கொல் பெண்டிருமுண்டு கொல்
கொண்ட தொழுவர் உறுகூற தாங்குறு உம்
பெண்டிருமுண்டு கொல் பெண்டிருமுண்டு கொல்”

உளர் சூழ் 51-53)

அதாவது கணவன் செய்யும் துன்பங்களைத் தாங்குபவரே கற்புடைய பெண்டிர் கணவன் துன்பங்களுக்குள் பெண்களுக்கு கொடியதாய் இருப்பது அவனது போற்றா

ஒழுக்கமான பரத்தமையே, என்றாலும் கோவலனின் செய்கைகள் அனைத்தையும் பொறுத்துக் கொண்டு ஆறியக்கற்பு, அறக்கற்பு மற்றும் சீறிய கற்பு, மறக்கற்பு எனக் கண்ணகி உயர்ந்திருந்தாள். கண்ணகி புகார் நகர வாழ்க்கையில் கணவன் தனக்குச் செய்யும் துன்பங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டு ஆறியிருந்தாள் இதுவே ஆறிய கற்பொழுக்கம், மதுரை நகரில் மன்னனிடம் நீதி கேட்கச் செல்லும் போது தனது சிறிய கற்பொழுக்கமான மறக்கற்பை வெளிப்படுத்தினாள். மதுரை செல்லும் வழியில் கண்ணகியிடம் கோவலன் கழிவிரக்கமாக தனது ஆற்றாமையையே வெளிப்படுத்துகின்றான். வறுமொழியான டனும், புதிய பரத்தையுடனும் திரிந்து கெட்டேன். அறிஞர் பெருமக்கள் அறிவுரை மறந்தேன். எனக்கு நன்றெறியே அமையாது. நன்மையே வாய்க்காது என் பெற்றோர்கள் இருவருக்கும் அவர்கள் முதிய பருவத்தில் பணிவிடை செய்ய வேண்டும். அதை மறந்து விட்டேன். பேரறிவு படைத்த உனக்குத் தீமை செய்து விட்டேன். எழுக என்றேன். மறுப்பு கூறாமல் என்னுடன் வந்துவிட்டாய் எனப் புலம்பினான். ஆனால் கண்ணகி கோவலன் தன்னை விட்டுப்பிரிந்த துயரை எடுத்துக் கூறவில்லை மாறாக

“அறவோர்க்கு அளித்தாலும் அந்தணர் ஓம்புகும்
துறவோர்க்கு எதிர்த்தாலும் தொல்லைநீர் சிறப்பின்
வருந்தெதிர் கோடலும் துறந்த என்னை”

கொலைக்களக்கதை(71-73)

என்று அறம் செய்வோருக்கு உதவுதல், அந்தணர் மரபினரைப் போற்றுதல், துறவிகளை எதிர்கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டுவன செய்தல் விருந்தினரைப் பாதுகாத்தல் என்ற நான்கு அறங்களை நான் தனித்திருந்ததால் செய்ய இயலவில்லை என்றாள். மேலும்

கோவலனின் பெற்றோர்கள் அடைந்த வருத்தத்தையும் உடன் பெற்றோர்கள் வந்து விசாரித்த போது விசனத்தை காட்டாமல் வியர்த்தமாகச் சிரித்தேன் என்றும் நீர் போற்றா ஒழுக்கம் விரும்பினீர். அது உங்கள் உரிமை அதனை மறுத்து உரைப்பது உகந்தது அன்று மேலும் பெண்களுக்கு அழகு எதிர் பேசாதிருந்தல் என்பதையும் கூறுகிறாள். தவிர கண்ணகியின் பார்பனத்தோழியான தேவந்தி, காவிரியின் சங்க முகத்துறையை அடுத்த கனவிலுள்ள சோமகுண்டம், சூரியகுண்டம் என்னும் பொய்கைகளில் நீராடிக் காமவேன் கோட்டத்தை தொழுத மகளிர் இம்மையிற் கணவனைக் கூடி இன்புற்று, மறுமையிலும் போக பூமியில் பிறந்து கணவரை பிரியா திருப்பர். எனவே நாமும் ஒரு நாள் நீராடுவோமா? எனக் கேட்க அதற்குக் கண்ணகி அது பெருமை தருவதன்று என மறுக்கின்றாள். இதுவும் கண்ணகியின் கற்புக்கு நல்ல உதாரணமாகும். அடுத்து அரசியல் பிழைசெய்தவர்களுக்கு அறமேயமன் என்பதனை கொலை செய்யப்பட்ட கோவலனின் செய்தி கேட்ட கண்ணகி, வீறுகொண்டு நீதி கேட்டு அரச சபைக்குச் சென்றாள். பாண்டிய மன்னனின் மனைவி கோப்பெருந்தேவியினுடைய சிலம்பு, என்சிலம்போடு ஒத்திருப்பினும் அரசியின் காற்சிலம்பு முத்துக்கள் எனக் கூறுவதை விட தன்னுடையது மாணிக்கப்பரல்கள் கொண்டது, என வாதித்தன் மூலம் நிருபித்தாள். அரசன் உடைத்து ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் பொழுது தனது அவரசமான முந்தைய தீர்ப்பு தவறு என்பதை அறநெறி தவறியது தன்மானத்திற்கு உற்று என உணர்ந்து உடனே தனது உயிர் துறந்து அறத்தை நிலைநிறுத்தினாள்.

இதில் இரண்டு செய்திகள், சிலம்பு என்ற தடயத்தோடு ஒப்பிட்டு முடிவெடுத்ததால்

இன்றைய தடய அறிவியல் நுட்பத்திற்கு அன்றே அச்சாரமிடப்பட்டவள் கண்ணகியே எனலாம்... தவிரவும் வழக்கு மேல் முறையீடு என்ற இன்றைய நீதிபரிபாலனத்திற்கு காரணமும் கண்ணகியே என்பதை உணரலாம்.

அடுத்து ஊழ்வினை தொடர்ந்து வந்து பற்றிய தீரும் என்பதனை

கோவலைப் பார்த்து மாடவன் என்பவன் கூறுகின்றான்.
"இம்மை செய்தன யானாந் டல்வினை உம்மைப்பயன் கொல்"

(அடைக்ககாதை 90-94)

அதாவது நான் பார்த்தவரையில் இப்பிறப்பில் நானறிந்தவரை நீ நன்மையைத் தான் செய்திருக்கிறாய் பின்னர் ஏன் உனக்கு இந்நிலை ஒருவேளை முற்பிறவியின் பயனாக இருக்குமோ? என்று கேட்கிறான். அதாவது ஊழ்வினைக்கான பயன் அனுபவித்தே தீர் வேண்டும் என்பது நியதி கோவலன் முற்பிறவியில் ஒருவன் கொலை செய்யப்படக் காரணமாக இருந்திருக்கிறான். அப்பயனே அவன் இப்பிறவியில் கொலை செய்யப்படக் காரணம் என்பதே இதன் தார்ப்பர்யம் ஆகும். இவ்வாறு ஊழ்வினைப்பயனால் கோவலன் மாதவி பிரிவு கோவலன் மதுரை செல்லல் அங்கு அவன் கொலை கொலை செய்யப்படுதல் அதன் காரணமாக கண்ணகி நீதி கேட்டலின் விளைவாக மதுரை எரிதல் என்பன ஊழ் வினைப்பயனால் நிகழ்ந்தது என்று இக்கதையினூடாக கற்புடைய மாதர்களின் வாழ்க்கையையும், இல்லச்சிறப்பு, அரசனின் தீர்ப்பு அதனூடாக வெளிப்படும் நீதி என்பன வெளிக் கொண்டுவந்துடன் இதனை வாசிப்பதனூடாக தற்காலத்தில் உள்ளவர்களிடம் ஏற்பட வேண்டிய மாற்றங்களும் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. முடிமன்னர் வாழ்க்கை மேலோங்கியிருந்த காலத்தில் வணிகரின் வாழ்க்கையைச் சிலப்பதிகாரம் படம் பிடிக்க மணிமேகலைக்

காப்பியம் கலைவல்லுனரின் மடந்தையரின் வாழ்வியலைப் படம் பிடிக்கின்றது. எனவே இரட்டைக் காப்பியங்களில் ஒன்றான மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் இடம் பெறும் வாழ்வியல் நெறிமுறை நிகழ்வுகளை நோக்குகையில் தமிழரின் பெருமை, புத்தசமயக் கருத்துக்கள் பல கூறப்பட்டுகின்றன. அறம் என்றால் என்ன என்பது பற்றி இந்நூல் யாது கூறப்படுகின்றதென்றால்

“அறமென்படுவது யானதெனக் கீகட்டுள்
மறவாத்துகைள் மங் ளுயர் கைல்லாள்
உண்டியும் உடையும் உகையுளும் அல்லது கண்டதீள்”

ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவம் அடைந்த கதை
(228-230)

அதாவது அறமென்று சொல்லப் படுவது யாதென்றால், இம் மண்ணிலகிலே பிறந்து கொண்டே உயிர்களுக்கு உணவு, உடை, தங்க இடம் என்பன வழங்குதலேயே அறம் எனப்படுகின்றது. பசிப்பிணி போக்கும் அறத்தின் சிறப்பை இந்திர விழா புகார் நகரில் நடைபெறப்போவதை வள்ளுவன் முரசறைந்து தெரிவிக்கின்றான். ஒருநாட்டில் முதலில் களையப்படவேண்டியது. பசி என்பதனை உணர்த்துகின்றார் பசியின் கொடுமையை உணர்த்தும் போது பசி வந்தால் பத்தும் பறக்கும் என்பர் இதனை

குடிப்பிழப்புக்கும் விழப்பக் ககாண்ழும்
பிடித்த கல்விப் பெரும் புணை வீடு உம்
நாண் அணிந்துககளையும் மாண் எழில் சிகைக்கும்
பசிப்பின் என்ழும் பாவி

பாத்திரம் பெற்ற கதை (76-79)

மழைகாலத்து நள்ளிரவில் வழி நடையில் வருத்தும் வாட்டமும் பெரும் பசியும் கொண்ட சிலர் வந்து ஆபுத்திரனிடம் பசியின் மயக்கத்தினைக் கூறுகின்றனர் மழை பெய்யும் நள்ளிரவில் அவர்களின் பசியைப்போக்க வழியில்லையே என்று வருத்தம் கொள்கின்றான். தெய்வமாகிய சிந்தாதேவி, இத்தகைய அருள் உள்ளம் கொண்ட வருக்குத்தான் அமுதசுரபியைக் கொடுப்பது பொருந்தம் என்றெண்ணிக் ஆபுத்திரனிடம் அமுதசுரபியைக் கொடுக்கின்றாள், அறம் செய்தே ஆக வேண்டும், அறம் செய்வதே உயிர் வாழ்வதன் நோக்கம் என்ற கொள்கை உடைய வனுக்கு ஆதரவாகத் தெய்வமும் துணைநிற்கும் என்பதனை இந்நூல் எடுத்துக் கூறுகின்றது. மணிமேகலையில் வரும் ஆபுத்திரன் செய்யும் அறச்செயல்கள் இந்திரனையே அச்சம் கொள்ளச் செய்யும் அளவிற்கு அமைந்து உள்ளது. தனக்கென்று தனித்தேவை எதுவுமில்லாத ஆபுத்திரனிடம் இந்திரனின் ஆசை வார்த்தைகள் கூட பயனற்றுப் போகின்றன. இந்திரனை ஆபுத்திரன் அறஞ்செய்வோர், ஏழைகளைக் காப்போர், தவம் செய்வோர், பற்றின்றி நெற்போர் எல்லோரும் இவ்வுலகில் தான் வாழ்கின்றார்கள். இவர்களில் யாருமே அல்லாத உலகம் தான் தாங்கள் தலைவராக இருக்கும் தேவநாடு என்கின்றான். அந்நாட்டை விட அறம் செய்யும் இந்நிலவுலகமே சிறந்தது என்கிறான். இதன் மூலம் அறம் செய்யும் நிலவுலகமே பெரிது என்பதை மணிமோலைக் காப்பியம் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

பசியாற்றியவர்களின் முகத்தைப் பார்க்கும் போது தேவர் உலகில் இருப்பதை விட சிறப்பானது. இவ்வுலகில் இருப்பது சிறப்பானது. என்று ஆபுத்திரன் கூறுகின்றான். பிறர் பசியைப் போக்குவதை விட வேறு இன்பம் ஒன்றுமில்லை

என்பதை ஆபுத்திரன் வாயிலாக இக்காப்பியத்தின் ஆசிரியர் சிறப்பாக இயம்புகின்றார். அமுத சுரபியை பயன்படுத்தி மக்களின் பசியைப் போக்கியதால் இந்திரன் சினம் கொண்டு 12 ஆண்டுகள் மழையிலாமல் இருந்த பாண்டிய நாட்டில் மழைபெறச் செய்தான் இதனால் பாண்டிய நாடு செழித்தது. இதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்தது ஆபுத்திரன் செய்த நல்லறம் தான் என ஆசிரியர் கூறுகின்றார். அமுத சுரபியை பயன்படுத்தா விட்டாலும் மக்களின் துன்பத்தைப் போக்கி அவர்கள் இன்பமாக வாழ வழி செய்தான். இவ்வாறு மக்களின் பசிப்பிணியைப் போக்கிய அறத்தினை மணிமேகலை கூறுகிறது. பாண்டிய நாட்டில் அமுதசுரப்பியால் பயன் இல்லை என்று நினைத்த ஆபுத்திரன், வறண்டு போயுள்ள சாவக நாட்டிலாவது அமுதசுரபியினால் பயன் செய்யலாம். என்று எண்ணி புறப்படுகின்றான். செல்லும் வழியில் மணிபல்லவத்தீவில் தனது அறத்தைச் செய்ய முடியவில்லையே என்று அறம் செய்யாமல் உயிர் வாழ்வது வீண் என்று எண்ணிய ஆபுத்திரன் உண்ணா நோன்பிருந்து உயிர் விட்டதாக இக்காப்பியம் கூறுகின்றது. அமுத சுரப்பி பொருத்தமான ஒருவரிடம் ஒன்று சேரவேண்டும் என்று இறைவனிடம் வேண்டிபொய்கையில் விட்டுச் சென்றான்.

பொய்கையில் விட்டுச் சென்ற அமுதசுரபி மணிமேகலை கையில் கிடைக்கின்றது. ஆபுத்திரனின் அறம் அறிந்த மணிமேகலை பசிப்பிணிதீர்க்கும் பேரறத்தை மேற்கொள்ளத்திறவுக் கோலம் கொள்கின்றாள் திறவுக்கோலம் கொண்டு காயசண்டிகை கூறியபடி ஆதிரையை பிச்சையேற்றுப் பசிப்பிணி தீர்க்கின்றாள். காயச்சண்டிகையின் மூலம் யானைத் தீ என்னும் அங்காப்பசி நீங்க பசி

நோய் போக்கத் தன்னுடைய நாட்டிற்கு மணிமேகலை புறப்பட்டுச் செல்கின்றாள். மணிமேகலை திறவு வாழ்க்கையை விரும்பாத சித்ராபதி உதயகுமாரனைத் தூண்டிவிடுகிறாள்.

இதனால் அரசன் மூலம் சிறை செல்லும் நிலைமைக்கு கூட மணிமேகலை தள்ளப்படுகின்றாள். தேவி அவளைத் துன்புறுத்துகின்றாள் அத்துன்பத்திலிருந்து தன் மந்திரத்தால் விடுபடுகின்றாள். சிறையிலும் அறத்தினைச் செய்கின்றாள் அஞ்சிய தேவி மணிமேகலையை வணங்குகின்றாள். காமம், உயிர் கொலை, பொய் முதலானவற்றின் குற்றங்களை தேவிக்கு எடுத்துரைக்கின்றாள். மணிமேகலை காப்பியத் தலைவியாக உயர்வு பெற்றது, அவள் பசிப்பிணி போக்கும் அறத்தினை மேற்கொண்டதால் தான் என இக்காப்பியத்தின் வாயிலாக எடுத்தாரைக்கினறார். மேலும் கள்ளுண்ணாமை, கொல்லாமை முதலான அறங்களை வலியுறுத்தி செயலுக் கேற்ப நமக்கு சுவர்க்கமோ நகரமோ கிடைக்கும் என்று உணர்த்தும் பகுதி இது. மயக்கும் கள்ளும் மன்னுயிர் கோறலும் கயக்காது. மாக்கள் கடிந்தனர் கேளாய் பிறந்தவர் சாதலும் இறந்தவர் பிறத்தலும் உறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற துண்மையின் நல்லறஞ் செய்தோர் நல்லுகடைதலும் அல்லறஞ் செய்தோர் அருநரகடைதலும் உண்டென உணர்தலின் உரவோர் களைந்தனர்.

(ஆதியை பிச்சை இட்ட கதை 84-89)

இளமையும் உடம்பும் நிலையானவை அல்ல, செல்வமும் நிலையானது அல்ல அறமே நிலைத்தது. என்றும் துணையாக இருப்பது என்பது இளமையும் நிலையாக கையும் நிலையாவனவிய வான் பொருளும் செல்வமும்” என்பதனுடாகவும் பிறவி, துன்பம்

என்பதையும் அத்துன்பத்தை அடையாமலிருக்கப் பிறவாமை எய்த வேண்டும். என்பதையும் மணிமேகலை கூறுகின்றாள். உதயகுமாரனின் சாவில் வருந்தும் அவள் தாயிடம் மணிமேகலை ஆறுதல் கூறுவதாக வரும் பகுதியில் உயிர் என்பது வேறு உருவெடுக்கும் அதனால் எல்லா உயிர்களையும் நேசிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றாள் இவ்வாறு மணிமேகலை வாழ்வு நெறிபற்றி தெளிவாக கூறுகின்றது. அத்துடன் உலகில் மரண தண்டனையே கூடாது. என்று சொல்லி வரும் இன்றைய நிலையில் தமிழ் பெருங்காப்பியத்தில் ஒன்றான மணிமேகலை சிறை ஒழிப்பு பற்றி கூறுகின்றது. சிறையை இருக்கக் கூடாது என்றும் கூறுகின்றது. அடுத்து சீவக சிந்தமணி தமிழ் மரபைச் சாராத காவியம் என்று பலர் ஒதுக்குகின்றனர். அதற்கு கதை அமைப்பும் கதைக்களமும் காரணமாகின்றது.

சிந்தாமணியில் கதைப் பின்னணியில் அரசியல் நீதி முறைகள் அரசனது இயல்பினைக் அரசனுக்கு பிழை செய்வோரையும் அவர்களது, அடையும் கதியினைப் பின்வருமாறு கூறுகின்றது. தன்னை ஆக்கிய அரசனைக் கொல்வான் குலமும் திருவும் கெடும் மன்னன் உறங்கினாலும் அவன் ஒளி உலகைக் காக்கும், தேவர்கள் விழித்திருந்தாலும் அவர்களைப் போற்றும் உலகத்தாரைக் காக்க இயலார் எனவே தேவரில் உயர்ந்தவர் மன்னர், நண்பர்களை வஞ்சித்தவர், பிறன் மனை நாடியவன் உயிர்கொலை செய்து ஊன் உண்பவர் ஆகியோர் இப்பிறப்பில் குட்ட நோயும் மறு பிறப்பில் நகரமும் அடைவர். கணவனை விட்டு வேறு ஒருவனை நாடியவன், மனைவையை நேசிக்காதவன். பெற்றோரைப் பேணிப் பாதுகாக்கத்தவறியவர், கொடுநோய்க்குத் ஆளாவர், நிலவிலுள்ள மறுநிலவு தேயத் தேயும், அது

வளர வளரும் அதுபோல அரசனோடு பொருந்தி, அவனோடு தேய்ந்து ஒழுகும் ஒழுக்கம் இருளை ஒட்டும் மதிபோல பழியை நீக்கும் புகழை ஆக்கும் அரசன் தன் செய்கோன்மை, பிறழ்வானாயின் கோள்கள் நிலை குலையும் இரவு நேரம் குறைந்து பகல் அதிகரிக்கக்கும். மழை சுருங்கும் நிலத்தில் விளைச்சல் குறையும் பசிமிகும் மகளிர் கற்பு அழியும் என்கின்றான். அறச்சாலைகள் அழியும் என்கிறான். இவ்வாறு சீவகசிந்தாமணியில் வாழ்வியல் அறக்கருத்துக்கள் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன. அடுத்து வளையாபதி என்னும் காப்பியத்தினூடாக அறக்கருத்துக்கள் பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றது. மனிதப்பிறவி மிக உயர்ந்தது. அதுவும் செல்வராக, உயர் குடிப்பிறப்பாளராக, ஊனமில்லாதயாக்கை உடையவராக, கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தவராக பிறப்பது அரிது.

எல்லா நீதி நூல்களும் சொல்வது போல கொலை, களவு, காமம், பொய், கள் நீங்குக, பிறரை ஏசாதே, புறங்கூறாதே, வன்சொல்சொல்லாதே, பிறரை எளியவர் என்றும் எள்ளி நகையாதே, ஏதில் பெண்தழுவாதே, உயிர்கள் மாட்டு அன்பு கொள், மானம் போற்றுக, புலால் உண்ணற்க, உலகில் குற்றம் செய்யாதாவர் ஒருவர் இலர், பொருளாசை கொள்ளற்க அருளோடு அறம் செய்க. சீற்றம் நீங்குக, தவம் செய்க, தேர்ந்து தெளிக, இளமையும், இன்பமும், செல்வமும், நிலலாது நீங்கும் நாளும் துன்பமே நல்லதை யாரும் மதிக்கமாட்டர், கல்வியும் கைப் பொருளும் இல்லாதார் சொல் புல்லாய் மதிக்கப்பெறும் என்று முழுக்க முழுக்க அறம் சொல்வதாகவே நமக்குக் கிடைத்துள்ள வளையாபதிப் பாடல்கள் அமைகின்றன. இவ்வாறு ஒவ்வொரு காப்பியங்களின் வாயிலாகவும் மனித வாழ்வின்

சீரிய நற்சிந்தனைகள் எடுத்துக்காட்டப் படுகின்றன. இலக்கியம் என்பது வாழ்க்கையின் கண்ணாடி நமது வாழ்க்கையே இலக்கியம் அவ்வகையில் உலக மொழியில் அறிஞர்கள் அனைவரும் சங்ககால இலக்கியங்களை செவ்வியல் இலக்கியங்களாக ஏற்று அங்கிகரித்துள்ளனர் தமிழ் மொழியானது நீடித்து நிலைத்திருப்பதற்கு அதுவே காரணம். அது காலத்திற்கு ஏற்றவாறு தன்னை மாற்றித் தகவமைத்துக் கொண்டே வருவதால் வழக்கிலும் வாழ்க்கையிலும் பின்னிப் பிணைந்து செம்மொழியாக மிளிர்ந்து நன்னடை போட்டு வருகின்றது. இவ்வாறு இன்றுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னுடைய வாழ்க்கையை ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமானால் காப்பியங்களை வாசித்தல் வேண்டும். அவை கூறும் நற்சிந்தனைக் கருத்துக்களை வாசித்தல் வேண்டும் பின்பற்றி நடக்கப்பழகுதல் மட்டுமில்லாது ஏனையவர்களுக்கும் இதனை எடுத்துரைத்தல் மிகப் பொருத்தமானதாகும்.

உசாத்துணைநூல்கள்

மணிமேகலையின் சமுதாயச் சிந்தனைகள் -
முனைவர் போ.சத்தியமூர்த்தி
சிலப்பதிகாரம் காட்டும் வாழ்வியல் அறங்கள் -
முனைவர் .மு பழனியப்பன்
சங்ககாலத்தமிழரின் வாழ்க்கை முறை
சிந்தாமணி ஆராய்ச்சி - தமிழ்த் தாத்தா.
உ. வே. சாமிநாதையர்
மணிமேகலை சித்தரிக்கும் அறம்-
முனைவர் எம். தேவகி
சிலப்பதிகாரம் உரை நூல் -
மணிமேகலை உரை நூல்-
சீவக சிந்தாமணி உரை நூல்-

சந்தோசம் வரும் போது
அதைப் பற்றி
சிந்தனை செய்யாதே;

அது போகின்ற போது
அதைப் பற்றிய
சிந்தனை செய்.

- அரிஸ்டாட்டில்

இந்து மதம்

சரூபினி ஆனந்தவேல்
முகாமைத்துவபீடம்

உலகம் தோன்றிய பின்பாய் உயிர் தோன்றி, அதன் பரிணாமமாய் மனிதன் தோன்றினான். இயற்கையை இரசித்த மனிதன், இயற்கைக்குப் பயந்த மனிதன், இந்த இயற்கையை இயக்க ஏதோ ஒரு சக்தி இருப்பதாய் உணர்ந்தான். அதுவே இறையெனக் கண்டான். இயற்கையில் இறைவனைக் கண்ட மனிதன், அந்த இறைவனை தனது ஒவ்வொரு உணர்விலும் இணைத்துக் கொண்டான். அப்படி அவனோடு இணைந்து அவனது உணர்வுகளில் புகுந்து, உணர்வும் அசலும் ஒன்றாய் அந்த ஒன்றிலிருந்து இறையென்னும் அந்த ஒன்றை உணர உணர் த்துவதே இந்துமதம் தன்னுள் இறையைக்கண்ட இந்துமதம் வெளியிலும் இறை வடிவமாக யாவற்றையும் கண்டது. “உள்ளம் ஒரு கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்” என்று கண்டவன், வெளியே அதை உருவகப்படுத்தி ஆலயம் அமைத்தான். அங்கே சக்தி கொடுத்து இறையை வைத்தான். “ஆலயம்

தொழுவது சாலவும் சன்று” என்பதால் வெளியில் திரியும்மனதை, பண்படுத்தி தனக்குள் இருத்தும் முதற்படியாக ஆலயம் அமைகின்றது. “ஆலய வழிபாடு, விக்கிரக வழிபாடு ஒருமனிதனுக்கு அவசியமா? என்று கேள்வி எழுகின்றது. மனித வாழ்வில் அன்பு, அறிவு என்பதனுடாக எழுந்த வாழ்வியல் அனுபவம் பண்பாடாக மிளிர்ந்தது.

“பண்பாடு, ஒழுக்கம் ஒரு மனிதனுக்கு அவசியமா?, அவசியம் என்றால் ஏன்?” என்ற கேள்விக்கு மனிதன்என்ன பதில் வைத்துள்ளான்? வாழ்வதற்கு மனிதனுக்கு சுதந்திரம் என்பதாக ஒன்று இருக்கும் போது இந்தப் பண்பாடு, ஒழுக்கம் என்பதெல்லாம் அவனைக் கட்டுப்படுத்துவதாகத் தானே அமையும்? தன்னைக்கட்டுப்படுத்தும் இந்தக் கட்டுப்பாடுகளை, மனிதன் ஏன் தன்னுள் புகுத்தியுள்ளான்? எந்த நாட்டிலும், எந்த தேசத்திலும் ஏதோ ஒரு வகையில் நாகரீகம், பழக்கவழக்கங்கள், ஒழுக்கம் என்பதாக சிலவரையறைக்குள்

தன்னைப் புகுத்தியுள்ளானே? இது அவனுக்கு அன்பும், அறிவும், அனுபவமும் கற்றுத்தந்த பாடங்கள். அனுபவப் பாடங்களே அவனின் வாழ்வின் வேலியாகின்றன. அந்த வேலிக்குள் வாழவே மனிதம் விரும்புகின்றது. அதற்கு “இறைவன்” எனும் வடிவம் உதவுகின்றது. அந்த இறையை ஆலயத்தில் ஆரம்பத்தில் காணுகின்றான். அந்த இறையை எப்படி வழிபடல் வேண்டும் என்பதற்கு அதற்குரிய முறைகளை அவன் ஏற்படுத்தினான்.

இறையைக் காண வழி பக்தி. பக்தியின் மூலமே இறைவனை அடைய முடியும். கலியுகத்தில் இறைவனை அடைய பக்தியே சிறந்த வழி. ஜெபம், நாமசங்கீர்த்தனம் என்பன பக்தியின் அங்கமாகின்றன. “எவர் எல்லாக் கருமங்களையும் என்னிடத்தில் சமர்ப்பித்து, என்னையே உயிர்ப்பொருளாக கொண்டு, என்னை எவன் வழிபடுகிறானே அவனை சம்காரக் கடலிருந்து காப்பாற்றுகின்றேன். என்கிறார் கீதையில் கண்ணன். நம்தேவார அடியார்கள் யாவரும் இறைவனைப் பக்தியின் மூலமே அடைந்திருக்கிறார்கள். “தோடுடைய செவியன்” இறைவனாகிய சிவனைத் தாயார் உமாதேவியரோடு சேர்த்து ஞான சம்பந்தப் பெருமான் காண்கின்றார். பக்தி, இறைவனைத் தாயாகவும் தந்தையாகவும் உணர வைக்கின்றது. ஒருகுழந்தைக்கு, அதன் தன்மைக்கேற்ப இறைவன் காட்சியளிக்கிறார். மனிதன் தனது உணர்வுகளை இறைவனிடம் அர்ப்பணிக்கும் போது இறைவன் மெல்ல மெல்ல அவனுக்கு தெரிய ஆரம்பிக்கின்றார். அப்பர் பெருமான் இறைவனாக தனது சரீரத்தை அர்ப்பணிக்கிறார். திருத்தலங்களில் உழுவாரத் தொண்டு புரிகிறார். இறைவனது ஆலயம் பெரும் புனித புரியாக அவருக்குத் தெரிகின்றது. தன்னை இறைவனின் அடிமையாக அவர் காண்கின்றார். அவரது

உளப்பாங்கும் பக்தியின் பாற்படாது. இறைவன் தன்னோடு இருக்கும் போது உலகத்தில் ஒன்றையும் பெரிதாக அவர் காணவில்லை “யாமார் க்கும் குடியல்லோம், யமனை அன்றோம்” என்கின்றார். “மன்னவர் மன்னன் இறைவன் இருக்க மண்ணாளும் மன்னர் பெரிதோ?” என்கின்றார். அப்பரின் பக்தி மண்ணுலகில் சிறுமையை ஒதுக்கி பெருமையைத் தேடுகிறது. பக்திக்கு பிராத்தனை அவசியம், நம்பிக்கை அவசியம், நம்பிக்கை இலாது பக்தி இயற்றுதல் வெளிக்கூடத்துள் வார்க்கும் நீர் போன்றது. அன்னையின் பக்தன் அபிராமிப் பட்டர், அமாவாசையன்று நிலவு வரும் என்று மன்னரிடம் சொல்கின்றார். அன்னையவள் தனது தோட்டினைக் கழற்றி வானில் எறிகிறாள். அது நிலவாக ஒளிர்கிறது ஆற்றில்விட்ட பொன்னை குளத்தில் தேடுகிறார் சுந்தரர் நம்பிக்கை. நம்பிக்கை என்பது சரியானதா? கேள்வி வருகின்றது.

இவள் என் அன்னை - நம்பிக்கை

இவர் என் தந்தை - நம்பிக்கை

இவர்கள் என் உடன் பிறப்புக்கள் - நம்பிக்கை

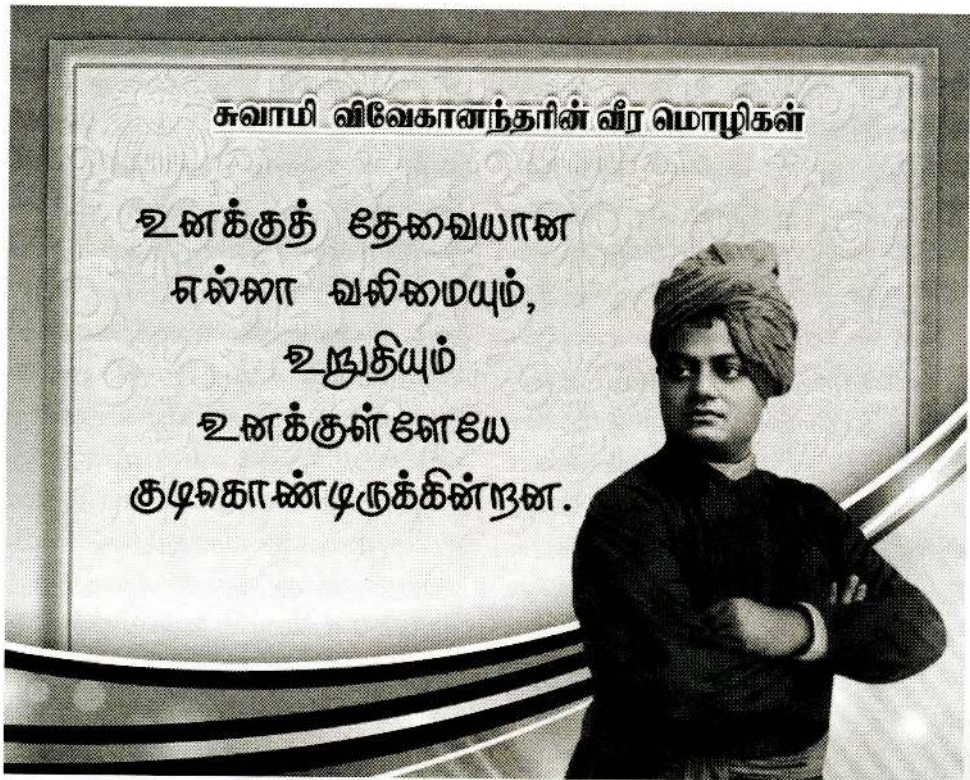
நம்பிக்கை கொள்ளாவிடில் வாழ்வு தொலைந்து போகும் இறைவன் என்ற சொல்லை உணர நம்பிக்கை அவசியம். நாம் நாளையும் இருப்போம் என்ற நம்பிக்கையில் தானே வாழ்கின்றோம். நம்பிக்கை நம்மிடம் வர நம்புவனைப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். பிராத்தனை பக்திக்கு அவசியம் இறைவனிடம் எதுவும் கேட்கலாமா? எமக்கு என்ன வேண்டும் என்பதை அவன் தருவான். ஆனால் அவனிடம் கேட்பதிலே அவனோடு பேசுவதில், அவனைப் பார்ப்பதில் எமக்குத் திருப்தி. எம்முடைய திருப்திக்காகப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

பட்டினத்தார் கேட்கிறார்,
தில்லைநாதா! சிதம்பரச் செல்வா!

வீணுக்கு உழைக்காதிருக்க வேண்டும்.
பட்சபாதம் பேசுவோர் சட்டத்தில் கலவாதிருக்க
வேண்டும், சத் சங்கத்திலிருந்து நீங்காதிருக்க
வேண்டும், கொடிய கோபம் வராதிருக்க
வேண்டும், இவ்வாறெல்லாம் இறைவனை
வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றார். விபுலானந்த
அடிகளார் சொல்கிறார் இறைவன் வேண்டுவது
“வெள்ளை மலருமல்ல, வேறெந்தப் பொருளு
மல்ல உள்ளக்கமலமடி உத்தமனார் வேண்டு

வது” என்கின்றார். உள்ளத்தை இறைவனிடம்
கொடுங்கள். எமது உள்ளத்தை அவன்
எடுக்கும்படி பிரார்த்தியுங்கள். “என்னிடத்தில்
மனதை நிறுத்து, என்னிடத்தில் புத்தியை
வைத்திடு, அதன் பின் என்னிடத்திலேயே
உறைவாய்.” என்கிறார் கீதையில் பக்தியோ
கத்தில் கண்ணன். அவனிடம் எம்மனது
நிலைக்க நம்பிக்கை வைத்து அவனை
பிரார்த்திப்போம்.

ஓம் ஸ்ரீராமஜெயம்.

மனிதம் போற்றும் வாழ்வியல் நெறிகள்

கவிசமுர்த்தி கீர்த்தனா
விஞ்ஞானபீடம்

நில்லாமை நிலைபெற்றிருக்கின்ற இவ்வுலகில் நிலைபெற வாழ வேண்டும் என்று எண்ணியவர்கள் தம் புகழ் நிலைக்கக்கூடிய வகையில் சிறந்த செயல்களைச் செய்து விட்டு மாண்டு போனார்கள் அது போவே “அறிதரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது” என்பார் அறிவிற் சிறந்த ஓளவைப்பாட்டியார். பெறுதற்கரிய மானிடப்பிறவியைப் பெற்ற மக்கள் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்குச் சில நெறிமுறை களைப் பின்னற்றுதல் அத்தியா வசியமான தாகும். “எப்படியாவது வாழலாம்” என்றிலாவது ‘இப்படித்தான் வாழ வேண்டும்’ என்று மனதில் உறுதி கொண்டு அதனை செயலில் செய்து காட்டுதல் வேண்டும். “குறிக்கோளிலாது கெட்டேன்” என்பர் திருநாவுக்கரசு நாயனார். பல ஆண்டு காலங்களாக உயரிய குறிக்கோளுடன் தொண்டு செய்து வாழ்ந்த அப்பரே இவ்வாறு கூறுகையில் நாமெல்லாம் எவ்வாறு வாழ்க்கையை வகுத்துக்கொள்ளப் போகின்றோம் என்பதில் ஆச்சரியமே. ஆற்றிவு கொண்ட நம்மவர்களுக்கு குறிக்கோள் என்பது மிக

அவசியமாகும். அக்குறிக்கோளை அடைய வேண்டுமானால் வாழ்வில் பல்வேறு நெறிகளைக் கடைப்பிடித்தல் இன்றியமையாத தாகும்.

மானிடப்பண்பு இயல்புகளுக்கு ஓர் உறைவிடமாய் வாழ்க்கை வழி நெறிமுறை களுக்கான வழிகாட்டியாய் அமைந்துள்ள விழுமியங்களாக “அன்பு, உண்மை, சாந்தம், அறிவு, காருண்யம், சமாதானம், ஒழுக்கம், நேர்மை, இன்சொல்” இவ்வாறு பல வாறாக கூறிக் கொண்டே செல்லாம். இவற்றை சரிவர கடைப்பிடித்து ஒழுகுவதன் மூலம். உயிரினத் தின் உச்சியில் வாழும் நம்மை அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய முதன்மைப் பயனைப் பெற்று முத்தி நெறியை அடைய வழிவகுக்கும். அந்தவகையில் எக்காலத்திற்கும் அனைவருக் கும் அத்தியவசியமாக வேண்டப்பட்டது அன்பாகும். “அன்பு ஈனும் உடைமை அது ஈனும் நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு” அதாவது அன்பு பிறரிடம் விருப்பம் உடையவராக வாழும்

தன்மையைத் தரும். அது எல்லாரிடத்திலும் நட்பு என்று சொல்லப்படும் அளவற்ற சிறப்பைத் தரும் என்கின்றார் வள்ளுவர். கட்புலனுக்கு தெரியாத உயிருக்கும் உடலுக்கும் எவ்வாறு அன்பு உள்ளதோ அதுபோலவே அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் அன்பாக இருத்தல் அவசியமாகும். இன்றைய காலகட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் பணம், பொருள், வசதி வாய்ப்புக்களில் மனிதர்களுக்கு காணப்படுகின்ற ஈடுபாட்டினால் அன்பு என்பது அருகிச் செல்கின்றது என்றே கூறலாம். “அன்பின் வழிய துயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு என்புதோல்போர்த்த உடம்பு” அன்பின் வழியில் இயங்கும் உடம்பே உயிருள்ள உடம்பாகும். அன்பு இல்லாதவர் களுக்கு உள்ள உடம்பு எலும்பைத்தோல் போர்த்த வெற்றுடம்பேயாகும் எனவே மனிதராகப் பிறந்த நாம் அன்பின் வழி நின்று ஒழுக்கதல் இன்றியமையாததாகும்.

“உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் உலகத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்” மனமறிய ஒருவர் பொய் சொல்லக் கூடாது அப்படிச் சொன்னால் அந்தப் பொய்யே அவனைத்துன்புறுத்தும் என்று கூறுகையிலே உண்மை பேசுவதன் முக்கியத்துவம் புலப்படுகின்றது. எவ்வெனாவதன் உண்மை பேசுவனாக வாழ்கின்றானோ அவனது வாழ்க்கை அறித்தை நோக்கி நேரிய வழியிலேயே செல்லும் உண்மை ஒரு காலமும் பொய்க்காது நம் முன்னோர் அக்கருத்து ஒரு காலமும் பொய்க்காது என்பர் நம் முன்னோர்கள் அக்கருத்து ஒருகாலமும் பொய்ப்பது இல்லை “உண்மை பேசி உத்தமனாக வாழக்கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எம்மை சிறந்த வழியில் இட்டுச் செல்வதற்கு உண்மை உறுதுணையாக அமையும் என்பது எனது கருத்தாகும். வாழ்க்கையை துன்பத்திலிருந்து பாதுகாக்கும் கருவி அறிவாகும். இதனையே “அறிவு அற்றம்

காக்கும் கருவி” என்றார் திருவள்ளுவர் அறிவு பெறுதற்கரிய ஒன்றாகும். இவ்வறிவை நாம் பல்வேறு வழிகளில் பெற்றுக்கொள்ளலாம் இருப்பினும் கல்வியால் கிடைக்கின்ற அறிவே தலையாயது. இதுவே எக்காலத்திற்கும் இயைந்து நிற்கும் என்பது திண்ணம். “குஞ்சி அழகும் கொடுத்தனைக் கோட்டழகும் மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து நல்லம்யாம் என்னும் நடுவு நிலைமையால் கல்வி அழகே அழகு” என்று பாராட்டுகிறது. நாலடியார் அறியாமையை நோயாக்கி அதனைத் தீர்க்கும் மருந்தாக கல்வியை உருவகப்படுத்தியிருப்பது கல்வியால் கிடைக்கும் அறிவின் சிறப்பை புலப்படுத்துகின்றது. ஏட்டுக் கல் விமட்டும் கற்றுவிட்டால் போதுமா? கற்றதனால் மட்டும் அறிவு வந்துவிடுமா? கல்லாதவர்களிடமும் அறிவு உளதே அவ்வறிவு அவர்களை வாழ வழிகாட்டுமா? என பல்வேறு கேள்விகள் எம்மில் எழலாம். இருப்பினும் கல்வியும் வேண்டும்.

அத்தோடு நல்லது எது தீயது எது என்று எந்த ஒரு பொருளைப்பற்றியும் துணிந்தறிந்து உண்மை காணும் திறனும் வேண்டும். அத்துடன் கல்வி ஞானம் இருந்தால் மட்டும் போதாது கூடவே கேள்வி ஞானமும் கைவரப் பெற வேண்டும். எமக்கு மாத்திரம் கிடைத்த தனித்துவமான அறிவை பிரயோசனமாக பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் ஒவ்வொரு வரும் சிந்தித்து செயற்பட்டால் நாட்டில் நிலவும் பல்வேறு அசம்பாவிதங்களைத் தவிர்க்க முடியும். ஒழுக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால் வாழ்வின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை நம்கூடவே நம்மை நெறிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது என்றே கூறலாம். ஒருவரை அவரின் ஒழுக்கத்தை வைத்தே பிறர் எடைபோட்டுக் கொள்கின்றனர். என்றால் அது மிகையாகாது. சமயம் காட்டும் நல்லெறியில் ஒழுக்கம்

தலையாயதாகும். மனிதனை வளர்ப்பது ஒழுக்கம் மனிதனை உயர்த்துவதும் ஒழுக்கம் 'உலகம் வேண்டுவது ஒழுக்கமே! சுயநலம் தீய ஒழுக்கம்! சுயநலம் அற்றதே நல்லொழுக்கம்!' என்றார் விவேகானந்தர். சுயநலம் தீய ஒழுக்கமாகும் பொதுவாழ்வைச் சிதைக்க வழிவகுக்கும். ஒழுக்கமே மானுடத்தின் விழுப்பம், சிறப்பு. ஒவ்வொருவரும் ஒழுக்கத்தில் சிறந்து விளங்க வேண்டும். ஒழுக்கமானது ஒருசெயலால் குறிக்கப்படும் மனித நடத்தை யல்ல. ஒரு சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பலநற்பண்புகளின் சேர்க்கையாகும்.

ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா? என்பார்கள். நாம் சிறுவயதிலிருந்தே ஒழுக்கத்தை கடைப்பிடிக்க வேண்டும். ஒழுக்கம் பேணும் போது எம்மை உயர்ந்த நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும் அத்துடன் எங்கு சென்றாலும் நற்பெயருடன் வாழ்வழியமைக்கும். மற்றும் மனித விழுமியப்பண்புகளில் அதிகம் பேசப்படுவது செய்நன்றி மறவாமையாகும். 'காலத்தினால் செய்த நன்றி சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாண்பு பெரிது.' செய்ய வேண்டிய காலத்தில் நாம் செய்கின்ற உதவியானது. மிகச்சிறிய அளவாக இருந்தாலும் அது இந்த உலகை விட பெரிதாக எண்ணி மதிக்கப்படும் அவ்வாறான உதவியை பிறர் கேட்காமலே செய்தல் வேண்டும். அதே போல் அவ்வாறு செய்த உதவியை என்றும் மறக்காமல் இருப்பது என்பது மிகச்சிறந்த பண்பாகும். அப்பேர்ப்பட்ட பண்பினை ஒவ்வொருவரும் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். 'நன்றி மறப்பது நன்றல்லது.

அன்றே மறப்பது நன்று நம்மால் இயன்றளவு மற்றவர்களுக்கு என்ன செய்ய முடியும் என்று சிந்தித்து உதவி செய்வது நம் வாழ்வை மேன்மையடையச் செய்யும் நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் 'தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா' என்பது போல எம்மாலே கிடைக்கின்றது. இவ்வாறு மனித வாழ்க்கையை எடுத்துக் கொண்டால் ஆதிதொட்டு அந்தம் வரை எம்மை சீர்ப்படுத்தி மனிதனை மனிதனாக்கி இப்பூமியிலே வாழ்வாங்கு வாழவைப்பன வாழ் வியல் நெறிகளாக விழுமியப்பண்புகளேயாகும். நம்மில் பலபேர் இன்றைய காலகட்டங்களில் வழிதவறிப்போயினும் அநேகமானவர்களால் இன்று தொட்டும் நம் முன்னோர்கள் அமைத்துத் தந்த நேரிய வழியிலேயே பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதை நினைவுபடுத்துகையில், நம்மை நாமே பெருமை கொள்ளச் செய்கின்றது. நமக்கு முன்னோர் காட்டிய பாதை என்றும் பிழைத்ததில்லை. அதுபோலவே எமது எதிர்கால சந்ததியினரும் நேரிய பாதையில் பயணிப்பதற்கு நாம் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். நல்லொழுக்கம், மனித நேயப்பண்பு அனைத்தையும் நம் சந்ததியினருக்கு கற்றுக்கொடுத்து நல்லதொரு சமூகத்தை உருவாக்கி வாழ்வில் முத்திஇன்பத்தை அடைவோமாக.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

அறிவியல் சமயம் - சைவம்

வே. பாவோயதன்
பொறியியற் பீடம்

உள்ளம்தான் கோவில், ஊனுடம்பு தான் ஆலயம் என்பது சமயம் கண்ட உண்மை. உலகையே மூன்று நிலைகளில் அடக்கி பதி, பசு, பாசம் என்று கண்டது சைவ சித்தார்த்த நெறி. மேலே முதன்மையாக இருப்பது பதி. இரண்டாவது பசு. மூன்றாவது பாசம். பதி நிரந்தரமானது, சுதந்திரமானது, கட்டுக்கடிகள் இல்லாதது இடையில் உள்ள பசு மும்மலங்களில் கட்டப்பட்டு உள்ளது. மூன்றாவது பாசம் பகுதியை அணையாத, பசுக்களைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றல் மிக்கது. படிவான ஆன்மா பதிலாகிய இறைவனை நோக்கி சென்றால் பசுபதியாகும். பாசத்தை நோக்கி பசுவந்தால் கட்டுக்குள் முடங்கிவிடும் என்ற குறிப்பான எச்சரிக்கை வலிமையானது.

உலகப் பொருட்களை மூன்றில் அடக்கிய சைவ சமயத்திரம் வியக்கத்தக்கது. இந்நிலை கண்ட அமெரிக்கர் தம் நாட்டில் சைவ சித்தார்த்த சர்ச் என்ற அமைப்பை உருவாக்கி

இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. சைவ நெறி மனிதர்களாகப் பிறந்த அனைவருக்கும் உரியது. அன்புத் பண்பு உடையவர்கள் அனைவருக்கும் சைவர்கள் என்ற மரபுத்தொடர் நினைக்கத்தக்கது. சைவ சமயம் என்பது வழிபடுவதற்காக மட்டும் ஏற்பட்டதல்ல வாழும் வழியைக் கூற வந்த சமயம் என்பதை விளக்கும் முகமாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

சமயம் என்ற சொல் பக்குவம் என்ற பொருளில் அமைந்துள்ளது. அதனால் தான் தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம் என்ற திருமூலர் மொழி புகன்றார். “தெளிர் தார்க்கு” என்ற சொல் ஆழம் பொதித்து கோயிலுக்குச் சென்ற தேங்காய் உடைத்து, கூடம் காட்டி, தட்சணையைத் தட்டில் போடுவது பக்தி இல்லை; ஆன்மீகமும் அல்ல இவையனைத்தும் குளிப்பால் உணர்த்து குளிப்பால் உணர்த்தும் ஆன்மீகம் சிந்தனைகள். “ஊனுடம்பு ஆலயம் என்பது திருமூலர்

நல்வாக்கு தூய்மை செய்து, உணவு படைத்து, துணி கட்டுதல் சடங்கை இறைவனுக்கு செய்கின்றோம். மனிதனே தெய்வம் என்ற இந்நாளைய வெளிப்பாடு ஆகும்.

“தன்மை போல பிறரை எண்ணும்
தன்மை வேண்டுமே-அந்தத்
தனிமை வர உள்ளத்திலே
கருணை வேண்டுமே
பொன்னைப் போல மனம் படைத்தால்
செல்வம் வேறில்லை -இதைப்
புரிந்து கொண்ட மனிதனைப் போல்
தெய்வம் வேறில்லை”

என்ற கவிஞன் வாவிப்பின் சொல்வெட்டு, சைவசமயத்தின் உள்ளடக்கத்தை வெளிப்படுத்தி உள்ளது. மனிதனுக்குள் இருக்கும் ஆற்றலைச் சைவசமயம் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இருமூக்கில் இடது பக்கம் வாரி காற்று உள்ளே போகும் போது வெப்பத்தையும் வலப்பக்கம் வாரி காற்று உள்ளே போகும் குளிர்ச்சியையும் தருகின்றது. வெப்பத்தை சிவன் என்றும் குளிர்ச்சியையும் திருவாதிரை திருமாலுக்குரிய நட்சத்திரம் திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவர்கள் வெப்ப சம்பந்தப்பட்டவரையோடு வாழ்வார். திருவோண நட்சத்திரம் குளிர்ச்சி உடையது. இந் நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவர்கள் குளிர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட நோயோடு வாழ்வதை இன்னும் காணலாம். மனித வாழ்விற்கும் தாழ்விற்கும் மூச்சுக்காற்று மையமாகி உள்ளது. உயிர் கௌவும் காலனவனைக் காலன் என்று முன்னோர் பெயரிட்டனர். கால் என்ற சொல்லிற்குத் தமிழில் காற்று என்று பொருள் உடலையும் உயிரையும் கூறுபடுத்தி வதால் கூற்றுவன் என்று பெயரிட்டனர். முன்னோர்களின் கூற்றை கடைப்பிடித்தால், காலனை வெல்லலாம்.

மாணமிலாப் பெருவாழ்வு வாழலாம் எனபதை திருமூலர்,

“விட்ட எழுத்தை விடாத எழுத்தால்
கட்டவல்லார் காலனைக் கட்ட வல்லார்”

என்று இரண்டே தொடர்களில் பெரிய ஆன்மீக அறிவியலைச் சுட்டியுள்ளார். உள்ளே மூச்சை இழுக்கும் போது எட்டு அங்குலம் காற்று செல்கிறது. மூச்சை விடும் போது 12 அங்குலம் காற்று உள்ளே செல்கிறது. விட்ட எழுத்து எட்டு விடாத எழுத்து 12 இருபத்து நாலு மணி நேரத்தில் ஒரு மனிதன் 21600 தடவை மூச்சை உள் இழுக்கின்றான். சாதாரண நிலையிலே இதில் ஆசை, கோபம், காமம், பொறாமை, ஆகியவை சேரும் போது இன்னும் நட்டமாகும். இதை எல்லாம் உள்ளடக்கி,

“வாயடக்க வாழ்வு
மூச்சடக்க மூக்கு”

என்ற பழமொழி ஆன்மீக அறிவியல் சிந்தனையாமும் மரங்களின் நான் அரசாக (அரசமரம்) இருக்கின்றேன் என்பதை கண்ணபெருமான் வாக்காக கூறுவர். அரசமரத்தை இன்னும் மக்கள் தெய்வமாக வழிபடுவதைக் காணமுடியும். மனிதனுக்குத் தேவையில்லா கார்பன்டை ஆச்சைட் என்னும் காற்றை அரசமரம் எடுத்துக் கொண்டு மனிதனுக்கு தேவையான ஆக்சிசனைப் பெருவாரியாக விடுகின்றது. கோயிலர்களில் அரசமரத்தை வைத்திருப்பதை நோக்கம் இதுவேயாகும். மனித வாழ்வில் செரிமானம் மிகவும் அவசியம் செரிமானத்தை செம்மையாக செய்யும் ஆற்றல் சுக்கிற்கு உண்டு. (இஞ்சி காய்ந்தால் சுக்காகும்)

“சுக்கிற்கு மிஞ்சிய மருந்தில்லை
சுப்பிரமணியனுக்கு மிஞ்சிய கடவுள் இல்லை”

என்ற கிராமிய பழமொழி சைவ சமய மருந்தினைச் சுட்டியுள்ளது. சுக்கு பல விதமான நோய்களுக்குரிய அருமருந்தாகும். முருகனுக்குரியது பஞ்சாமிர்தம், நெய்யும் தேனும் சேரும் போது விசமாகின்றது. அதில் வாழைப்பழம் சேர்ந்தால் விடமுறிவு ஏற்படுகின்றது. இப்பிரசாதம் நோய் எதிர்ப்பு சக்தி நல்கும். இன்றைய நாகரிக உலகில் வயிற்றுப் புண் என்பது பரவலாகக் காணப்படும் நோயாகும். ஒரு வலிக்கு மருந்து சாப்பிட்டு, பல வலிகளை விலை கொடுத்து வாங்குகின்றனர். வயிற்றுப்

புண்ணிற்கு உரிய சிறப்பு மருந்து சைவ காவல் தெய்வமான மாரியம்மனுக்கு படைக்கப்படும் உணவில் உள்ளது. மாரியம்மனுக்கு போடப்படும் படையலில் தயிர்சோறும் வெங்காயமும் இடம் பெற்று இருக்கும். உப்பை மட்டும் தவிர்த்து விடுவர். உப்பு பல நோய்களை உள்ளடக்கி சுரங்கம் என்பதை சைவப் பெரியார் உணர்ந்து உள்ளனர். சைவக்கோயில்கள் அனைத்தும் அறிவியல் கூடங்கள். தல மரங்கள் ஆரோக்கிய புதையல்கள் படைக்கும் உணவுகள் அருமருந்துகள். அடியார்களை நடமாகும் கோயில்களாகச் சைவ சமயம் குறிப்பிட்டுள்ளது. சைவம் உணர்ந்து பக்குவம் பெறுவோம். என்ற சமய நம்பிக்கைக்குள் செல்லுங்கள்.

பசுமைப் புரட்சி என்று கேள்விப்பட்டிருப்போம்.

அது என்ன இளஞ்சிவப்புப் புரட்சி.

அதாவது மருந்து வகைகள் உற்பத்தியை பெருக்குவது ஆகும்.

நீலப் புரட்சி என்பது மீன் உற்பத்தியை பெருக்குவதும்,

வெண்மைப் புரட்சி என்பது பால் உற்பத்தியைப் குறிப்பதும் ஆகும்.

கலைவாணி

கு.ஹரிதூர்ஷா
விஞ்ஞானபீடம்

வெள்ளைத் தாமரையில்
நீயொரு வெள்ளி நிலா...
கொள்ளை மனத்திரையில்
தினமொரு வீதி உலா...

அறியாமை இருள் அகற்றும்
அறிவொளிக்கு ஆதாரமாய்
ஏடுகள் ஏந்தியவளே...

ஆன்மீகம் உணர்த்தும்
ஐம்பத்தொன்று மணிகள் கோர்த்து
அட்சமாலை கொண்டவளே...

இருகரம் எடுத்து வீணை மீட்டும் கலைவாணியே...
ஆலயம் துறந்த இராணியே...
வெள்ளைத் தாமரையில்
நீயொரு வெள்ளை நிலா

கல்வி ஞானமே இல்லாது
திருவருள் பெற்றதாலே
காவியம் படைத்தானே காளிதாசன்...

உன் அருள் இல்லாமலே
கவிஞரோ?...முனிவரோ?...
ஆற்றும் செயலும் அறிதாசுமே...

அள்ள அள்ள குறையாத அமுதசுரபியை

ஆபுத்தினுக்கு கொடுத்தாய்...
அரசனுக்கு இணையான ஆசனமொன்றை
காளமேகனுக்கு பரிசளித்தாய்...

நாவினில் குடியிருக்கும்
நாமகள் கலைத்தேவியே
வெள்ளைத் தாமரையில்
நீயொரு வெள்ளி நிலா...

பாலையும் நீரையும்
பிரித்துப் பருகிடும் அன்னப் பறவையை
வாகனமாய் கொண்ட அன்னையே...

பவித்ர தன்மையோடு
பாய்ந்து செல்லும் நதியும் நீயே...
ஆயகலையின் வடிவானவளே...
அந்தக் கலையின் மகளுமானாயே...

இசை என்னும் இன்பக் கடலில்
மூழ்க வைத்த இதய வீணையே...
இனிமை தரும் இன்னிசையும் நீயே...

நான்மறை வேதம் உச்சரிக்கும்
நான் முகனின் பதி விரதையே...
வெள்ளைத் தாமரையில்
நீயொரு வெள்ளி நிலா...

புராணக்கதைகளில் நெம்புகோல் தத்துவம்

பா. சத்திநாசன்

எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானுக்கும் ,மாலய பர்வத ராஜகுமாரியாகிய பார்வதி தேவிக்கும் திருமணம் நடைபெற மும்முரமான ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. ஈரேழு பதினான்கு லோகங்களிலுமிருந்து தேவர்களும், அசுரர்களும், மனிதர்களும் வந்துசேர்ந்தவண்ணமாயிருக்கின்றனர். பூமியானது தட்டையாக ,ருப்பதாகக் கருதப்பட்ட காலமது.

திருமணம் நடைபெற ஆயத்தமான வேளையில் ,மாலய பிரதேசத்தில் வந்துசேர்ந்த கூட்டத்தினரின் பாரம் காரணமாக வடபகுதி தாழ்ந்துகொண்டேபோக தென்பிரதேசம் உயர்ந்தது. ,து கண்டு அச்சமுற்ற கூட்டத்தினர் என்ன செய்வதென்புரியாமல் சிவபெருமானை அணுகினர். சிவபெருமானோ புன்சிரிப்புதீர்த்து விட்டு அகத்திய மாமுனிவரை அழைத்துக் கொண்டுவருமாறு அவர்களைக்கேட்டுக் கொண்டார். அகத்தியரும் வந்து சிவபெரு

மானைப்பணிந்து தன்னை அழைத்த காரணம் என்னவோ? என வினவினார். அகத்தியரே! நீர் உடனேயே தென்பகுதிக்குச் செல்லவேண்டும்” என ஆணையிட்டார். “ஐயனே! இது என்ன சோதனை? தங்கள் திருமணத்தைக் கண்குளிரப் பார்த்து ஆனந்திக்க வேண்டுமென்றால் லவா இத்தனை காலம் தவமிருந்தேன்? திருமணம் நிறைவேறப்போகும் இச்சமயத்திலா என்னை தென்பகுதிக்குச் செல்லவேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறீர்கள்? எனக்குறையிரந்தார் அகத்தியர். சிவபெருமான் அகத்தியரை அன்போடு நோக்கி “ அகத்தியரே! நீர் தென்பகுதிக்குச் சென்று சேர்ந்தபின்புதான் எனக்கும் பார்வதிக்கும் திருமணம் நடக்கும். அதே வேளை, எனது திருமணக்கோலத்தை அங்கிருந்தே தரிசிக்க உனக்கு வரமளித்தேன். கவலையை விடுக” என்றார். அகத்தியரும் உடனேயே தென்பகுதி நோக்கிப் பயணத்தை ஆரம்பித்தார். அவர் அப்பகுதியை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கும் போதிலேயே

கொஞ்சங்கொஞ்சமாக வடபகுதி மேல்நோக்கி அசைந்து கொண்டுவந்து பழைய சமநிலையை அடைந்துவிட்டது. அகத்தியர் தென்பகுதியை அடைந்துவிட்டார் என்பதற்கு அடையாளமாக இது இருந்தது. சிவபெருமானுக்கும் பார்வதி தேவியாருக்கும் நடைபெற்ற கோலாகலமான திருமணத்தை இமாலயபிரதேசத்தை வந்தடைந்த அனைவரும் கண்டுகளித்து மகிழ்ந்திருந்தவேளை, தென்பகுதியை வந்தடைந்த அகத்தியருக்கும் சிவபெருமானின் திருமணக் கோல தரிசனம் கிடைத்துவிட்டது. இதுதான் புராணக்கதை. இக்கதையில் நெம்புகோல் தத்துவம் எவ்வாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நோக்குவோம்.

தட்டையான பூமியை ஒரு நெம்புகோலாகக் கொள்ளலாம். அதன் வடமுனையில் கூடியிருந்த சனக்கூட்டத்தினரின் நிறையை W எனக்கொள்வோம். குறுமுனிவர் அகத்தியரின் நிறை சிறியதாகையால் அதனை w எனக் கொள்வோம். பூமியை நாராயணர் ஆமை வடிவத்தில் இருந்து முதுகில் தாங்குவதாக ஐதீகம். அவ்விடமானது பூமியின் வட அந்தத்திலிருந்து x தூரத்திலும், தென் அந்தத்திலிருந்து y தூரத்திலும் உள்ளதெனக்கொள்க. இதனை வரைபட மொன்றில் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

இது இரண்டாவதுவகை நெம்புகோல் ஆகும். இதற்குரிய விதியாவது

$$W \cdot x = w \cdot y \text{ ஆகும்.}$$

அதாவது w என்பது சிறிதானபோதிலும் y என்பது x இனைவிட மிக அதிகமாக இருந்தால் மிகப்பெரிய நிறையாகிய W ஐயும் தாங்கமுடியும்

என அறிந்து கொள்ளலாம். புராணக்கதையில் கூறப்பட்டுள்ளவாறு நாராயணரால் ஆமை வடிவத்தில் முதுகில் பூமி தாங்கப்பட்ட இடம் வட அந்தத்திற்கு அண்மையிலேயே இருந்தது. அகத்தியர் அவ்விடத்திலிருந்து வெகு தூரத்தில் உள்ள தென் பகுதிக்குச்சென்றமை காரணமாகவே அவரால் பூமியைச்சமப்படுத்த முடிந்துள்ளது என்பது இங்கு தெளிவாகிறது.

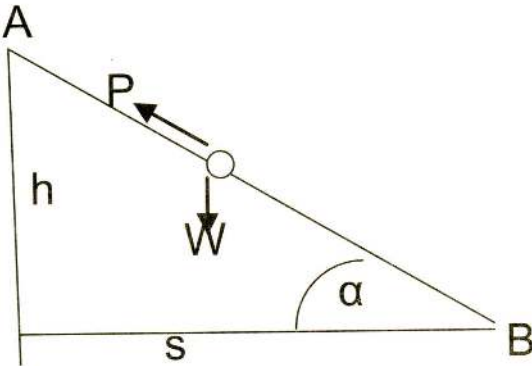
எனவே இது நெம்புகோல் தத்துவத்தின் அடிப்படை என்பதை அறியாமலேயே புராணக்கதை வெகுநேரத்தியாகப் புனையப்பட்டுள்ளமை கண்டு ஆச்சரியப்படாமல் இருக்க முடியாது. பிற்காலத்து மிதப்புவிதியைக் கண்டுபிடித்த விஞ்ஞானியாகிய ஆக்கிமிடீஸ் என்பவர் நெம்புகோலின் பயன்பாடு பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, தனக்கு விண்வெளியில் நிற்க ஒரு இடமும் வலிமைமிக்க ஒரு நெம்புகோலும். ஒரு பொருத்தமான சுழலிடமும் வழங்கப்படுமானால் இந்த உலகத்தையே புரட்டிவிட முடியும் என உரைத்தார்.

தஞ்சாவூர்க்கோயிலும் சாய்தளத்தின் பயன்பாடும்.

தமிழகத்தின் தஞ்சைமாவட்டத்தில் உள்ள பெரிய நகரங்களில் எட்டாவதாக விளங்குவது தஞ்சாவூர் ஆகும். இது தமிழகத்தின் தலைநகர் சென்னையிலிருந்து தெற்காக 228 மைல் தொலைவிலுள்ளது. இங்குதான் தஞ்சைப்பெருங்கோயில் அமைந்துள்ளது. இராஜராஜசோழனின் ஆட்சிகாலத்திலே கி.பி 1003 இலிருந்து 1009 வரையில் கட்டி முடிக்கப்பட்ட முற்றிலும் கருங்கற்களாலான கோயில் இதுவாகும். இக்கோயிலின் கோபுரம் பதினான்கு மாடிகளுடன் சுமார் 216 அடிகள் உயர்ந்து விளங்குகிறது. இக்கோபுரத்தின்

உச்சியில் 80 தொன் எடைகொண்ட உருண்டை வடிவக் கல்லானது 96 அடி சதுரமான அடித்தளத்தில் ஏற்றப்பட்டுள்ளது. இதனை இந்த உயரத்திற்கு ஏற்றுவதற்குத் தஞ்சைக்குச்சற்று வடக்காக கும்பகோணத்திற்குச் செல்லும் பாதையில் நான்கு மைல் தூரத்திலுள்ள வயலூரில் இருந்து சாரமிட்டு கல்லைச் சிகரத்தில் ஏற்றியதாக அறியக்கிடக்கிறது. உண்மையில் வயலூரிலிருந்து சாய்தளம் அமைத்தே கல்லைக் கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் இப்போது அறிகிறோம். சாய்தளத்தை உபயோகித்து பாரமான பொருட்களை அதிக சிரமமின்றி உயரமான இடங்களுக்கு ஏற்றமுடியும் என்பதை விஞ்ஞானம் கற்ற எவரும் இலகுவில் விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

இதை சாய்தளத்தின் பயன்பாடுபற்றிய கத்திரம் மூலம் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

h/s என்னும் விகிதம் திரிகோண கணிதத்தின்படி தான் α ஆகும்.

α றுஎன்னும் நிறையை சாய்தளம் AB இன் வழியே இழுக்கும்போது இழுவிசை $P=W$ சைன் α ஆகும். சைன் α எப்பொழுதும் <1 ஆகும்மாதலால் P என்பது எப்போதும் W ஐ விடக் குறைவாகவேயிருக்கும் என்பது வெளிப்படை. இப்போது தஞ்சைவழர்க்கோயிலின் கோபுர உயரம் மற்றும் வயலூரிலிருந்து அதன் தூரம் என்பவற்றின் பெறுமானங்களைப் பிரயோகிக்கும்போது தான் $\alpha = 216/4 \times 5280 = .01$ ஆகும்.

$$\alpha = 43^\circ 18'$$

$$\text{சைன் } \alpha = 0.6858$$

ஆகவே $P = 80 \times 2240 \times 0.6858 = 1242$ இறாத்தல் நிறையாகும். இந்த அளவான இழு விசையைப் பிரயோகிக்க பலபேர் அவசிய மில்லை. மூன்று பேர் சேர்ந்தாலே 80 தொன் எடைகொண்ட கல்லினை மேலே கொண்டு செல்வதில் சிரமமிருந்திருக்காது. கல்லினை ஒரு இழுவை வண்டியில் ஏற்றி அதை மூன்றுபேர் கோபுரம் வரை இழுத்துச்சென்று வைத்துள்ளார்கள் என்பதை நாம் கணக்கீட்டின் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

சாய்தளத்தின் பயன்பாடானது தற்கால விஞ்ஞான வளர்ச்சிபெற்ற காலத்தில் மட்டுமல்ல, ஆயிரத்துக்குமேற்பட்ட வருடங் களுக்கு முந்திய அந்தக்காலத்திலும் அப்போதைய பொறியியலாளர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தொன்மை கொண்ட தமிழன் வானியல்

பிரபுடதேவன் பிரசாந்
பொறியியற் பீடம்

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்” என்று தமிழால் தமிழை அழகு செய்தான் எட்டயபுரத்து எழுச்சிக் கவிஞன். ஆம் மொழி மற்றும் மதம் என்பது ஒரு சமூகத்தின் அடையாளம்; அந்த இனத்தின் வரலாறுகளை சுமக்கும் பொக்கிஷம் என்றால் அது மிகையல்ல. அவ்வகையில் சில மொழிகள் அதுசார் இலக்கியங்களின் உண்மைகளும் பண்பாட்டு படையெடுப்புக்களினாலும், அதிகார ஆக்கிரமிப்புக்களாலும் காயங்களின் கட்டிலில் உயிரின் இறுதி இழையில், யுகங்களின் சந்திப்பில் ஏறும் வழி தெரியாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்ற துர்ப்பாக்கிய நிலை இன்றைய நவநாகரீக சமூகத்தில் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் வழியே சுழிகொண்ட நிகழ்கால நீரோட்டங்களில் அற்புதத் தமிழ் கரைந்து கொண்டிருக்கிறது. என்ற நிலை இருதய ஓரம் இனமறியா வேதனையைத் தருகிறது. ஒரு சமூகம் முழுமை பெற வேண்டு

மாயின் இனத்தின் வரலாறு, மொழி மற்றும் இலக்கியம் இரண்டின் அரிச்சுவடிகளில் இருந்தே ஆராயப்படல் வேண்டும். நேற்றைகளை நாளைகளிற்கு பாதுகையாக்கல் வேண்டும். ஆனால் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் என்று மார்தட்டிக்கொண்டு நாம் யார்? நமக்கான உயரம் என்ன? என்பதை அறியாமலே நாம் வாழ்ந்து வருவதே இன்று மிகப் பெரும் துர்ப்பாக்கிய நிலை. ஆம் அவ்வகையில் தமிழன் கட்டடம், சிற்பம், ஓவியம், யுத்தம், விஞ்ஞானம், வானியல், சோதிடம் என்று பல்துறைசார் அறிவின் உச்சத்தில் இருந்தான் என்பது ஐயமற்ற உண்மை, இவை பற்றி முறையான ஆராய்தல் இன்றைய நூற்றாண்டின் மாயத்தோற்றத்தை தகர்த்ததறியும் என்பது எனது எண்ணம் அவ்வகையில் வான்வெளி ஆய்வில் உச்சம் தொட்ட இன்றைய நூற்றாண்டில் பல்லாயிரம் ஆண்டுக்கு முன் தமிழன் கொண்ட வானியல் அறிவு தற்கால அறிவை மிஞ்சியது என்ற உண்மையை

உணர்த்த இக்கட்டுரையில் இலக்கியங்களோடு கரம் கோர்த்து சற்று நேரம் நடப்போம் வாருங்கள்.

காற்று பழையது என்றாலும் உள்ளிழுக்கும் போது உயிர் ஊறுமாறு போல தமிழின் தொன்மையும் புதுயுகப்படைப்பிற்கு வித்திடும் என்ற பேரவாவோடு தமிழர் வானியல் பற்றி சற்று விரிவாய் ஆராய்வோம். முதலில் இவ் அகிலமானது ஐம்பூதங்களின் ஒருமைப்பாட்டால் உருவான ஒரு சடப்பொருள் என்கிறது விஞ்ஞானம். இதனை பல்லாயிரம் நூற்றாண்டிற்கு முன் “நிலம், நீர், தீ, வளி, விசும்பொடு ஐந்தும் கலந்த மயக்கம் ஆதலின் “என்று தொல்காப்பியமும்,

“மண் திணிந்த நிலனும்
நிலன் ஏந்திய விசும்பும்
விசும்பு தைவரு வளியும்
வளித்தலை இய தீயும்
தீ முரணிய நீரும் என்றாங்கு
ஐம்பெரும் புதத்து இயற்கை போல்...”

என்று புறநானூற்றுப் பாடலும் எடுத்துக் காட்டிநிற்கிறது. இது மட்டுமல்லாது “புனற் மேற்புவியும், புவி மேற்படைப்பும் அனன் மேல் வகுத்த வருட்பெருஞ்சோதி” ஆம் நீரின் மேல் புவியும், புவியின் மேல் மலைகளும் நிலனும் இவ்விரண்டும் தீயின் மேல் நிலைத்திருப்பதே இயற்கை என்ற அற்புத விளக்கத்தையும் அண்டப் பெருவெளியில் இருந்து ஒளி அண்டங்களைப் பார்க்கையில் அவை அணுக்களாக காட்சி அளித்தன என்று அற்புத பௌதிகவியலை (quantum physics) எந்த வித விஞ்ஞான முன்னேற்றமும் இல்லாத காலகட்டத்தில் வள்ளளாரால் கூற முடிந்தது என்றால், அது தமிழனின் அறிவுச்

சிந்தனையின் அற்புத வெளிப்பாடன்றி வேறில்லை. “திருமழைத் தலை இய இருள் நிற விசும்பின்” என்கிறது மலைபடுகடாம் என்ற இலக்கியம், அதாவது நிலம் நின்று நோக்கின் விண்ணாணது நீலம் கொண்டு தென்படினும் விசும்பு இருள் மயமானது என்ற நவீன வானியல் விஞ்ஞானம் கூறும் பேரண்டக் கொள்கைகளின் அடிப்படைகளை நம்மவர்கள் அன்றேகூறினார்கள் என்பது தமிழர் அறிவின் பெருமையை பறைசாற்றி நிற்கின்றது. இது தவிர பூமியின் தோற்றம் பற்றிய பல்லறிஞர் ஏற்ற கருத்தை தமிழ் அணிசெய்யும் இலக்கியமாம் பின்வருமாறு கூறி நிற்குகிறது.

“விசும்பில் ஊழும் செல்லக்
கருவளர் வானத்திசையில் தோன்றி
உருவறி வாரா ஒன்றன் ஊழியும்
செந்தீச் சுடரிய ஊழியும் பனியொடு
தண்பெயல் தலை இய ஊழியும் அவையிற்
நுண்முறை வெள்ள மூழ்கி ஆர் தருபு”

அதாவது வானம், காற்று, தீ, நிலம், என்பன முறையே முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம், ஐந்தாம் யுகங்களில் (ஊழி) உருவாகின என்பது விஞ்ஞானம் ஏற்றுக் கொண்ட நிதர்சனங்கள் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

அடுத்ததாக நாம் ஞாயிற்றையும் அது சார் தமிழ் அறிவியல் பற்றியும் நோக்கிடுவோம். சூரியனைப் பற்றிய ஆய்வுகளின் இறுதி முடிவுகள் கதிரவன் ஒரு திடப்பொருள் அல்ல; கதிரவன் வாயுக்களின் கலவை இவை மூலமே வெப்பமும் ஒளியும் உற்பத்தியாகின்றது என்கிறது இதனையே “பகல் செய் மண்டிலம்” என்கிறது. பெரும்பாணற்றுப்படை. மற்றும் கதிரவன் மத்தியில் வெப்பம் கனன்று

கொண்டிருப்பதை “அகங்கனவி” என்று அதிலிருந்து வெளியேறும் தீநாக்குகளை “நெடுஞ்சுடர்க்கதிர்” என்கிறது நற்றிணை. மேலும் சூரியனில் இருந்து புறப்படும் வெண்மை ஒளி பல்வண்ணணக் கலவை என்றும் அதில் ஏழு முக்கியம் என்ற நிறப்பிரிப்பை கூறுகிறது பௌதிகம். இதனை சங்கப்புலவர் கபிலர் குறிஞ்சிப்பாட்டில் “எல்லை செல்ல ஏழுர்பு இறைஞ்சிப் பல்கதிர் மண்டிலம் கல்சேர்வு மறைய என்று கதிரவன் ஏழுவணம் பூட்டிய தேரிலே உலாவருகின்றான் என்ற விஞ்ஞான உண்மையை உவமையாக்கியுள்ளார். என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இற்றைக்கு பல்லாண்டு களிற்கு முன்பு திசையறிதல் என்பது மிக அத்தியாவசியங்களில் ஒன்றாக இருந்தது. அதனை எதுவித உபகரணப் பயன்பாடும் இல்லாத காலத்தில் நம் நவீன விஞ்ஞானத்தின் அடிப்படையாக கூறப்படும் “அவதானிப்பு” என்பதை அன்றே நம்மவர்கள் சிந்தனை செய்து துருவ நட்சத்திரத்தின் தனிச்சிறப்பை கண்டாய்ந்து இரவில் திசையறிவதற்கு தீர்வு கண்டனர். பகலில் திசைகளை கண்டறிந்து கொள்ள சூரியனின் இயக்கத்தை நன்காராய்ந்தனர் எனலாம் சித்திரைத்திங்கள் 10ம் நாளிற்கு பின் கதிரவன் தமிழக உச்சிக்கு இருப்பதை அறிந்து அன்றைய நாளில் இரு கோல்களை நட்டு அதன் நிழல் விழும் தன்மை கொண்டு திசைகண்டான் தமிழன் என்கிறது. நெடுநெல்வாடை.

“விரிகதிர் பரப்பிய வியன்வாய் மண்டிலம் இரு கோல் குறிநிலை வழக்காது குடக்கு ஏர்பு ஒரு திறம் சாரா அரைநாள் அமையத்து நூலறி புலவர் நுண்ணிதன் கயிறிட்டு”

அண்டமானது சூரியனை மையமாக கொண்டு இயங்குகிறது. புயியானது தட்டையானது அல்ல உருண்டை வடிவமானது

என்ற உண்மைகள் கி.பி 1343ல் நிக்கலஸ் கொப்பனிகஸ் என்பவரால் தெரிவிக்கப்பட்ட போதும் பின்னர் அது மறைக்கப்பட்டு பின்பு தொலைநோக்கி கொண்டு கலிலியோ அதனை நிரூபித்து சூரியமையக் கொள்கைக்கு வித்திட்டார் என்கிறது வரலாறு. இவையாவும் கூறப்படுவதற்கு இரண்டாயிரம் வருடங்களிற்கு முன்பே “என்றாழ் உறவரு மிருசுடர் நேமி ஒன்றிய சுடர் நிலையுள் படுவோரும்” என்று சூரியன் மற்றும் கோள்களின் இயக்கத்தை தெளிவுபடுத்துகிறது பரிபாடல். “செஞ்ஞாயிற்றுச் செலவும் அஞ்ஞாயிற்றுப் பரிப்பும் பரிப்புச் சூழ்ந்த மண்டிலமும்” என்று ஞாயிற்றுவுட்டம் மற்றும் இயக்க வானியலுக்கு மேலும் வலுச் சேர்க்கிறது புறநானூறு. இதுமட்டுமல்லாது,

“சுழன்று ஏர்ப்பின்னது உலகம் அதனால் உழந்தும் உழவேதலை”

என்று உருண்டையான உலகமே சூழல் முடியும் என்ற அறிவினை இருவரிகளில் கூறக்கூடிய திண்மையான அறிவு நம்மவர்கே உண்டு என்பது பெருமை கொள்ளச் செய்கிறது. வான்வெளியில் சுயமாய் ஒளி காலுபவற்றை நாண்மீன் என்றும் கதிரவன் கதிர் கொண்டு ஒளி கொள் பவற்றை கோள் மீன்கள் என்றும் அழைத்த மரபு அக்காலத்தில் காணப்பட்டது. இதனை

“நீநிற விசம்பிள் வலனேற்பு திரிதரு நாண்மீன் விராய கேணமீன் போல”

என்றபட்டினப்பாயையும் “வாள் நிற விசம்பிற் கோள்மீன் சூழ்ந்த இளங்கதிர் ஞாயிறு” என்று சிறுபாணற்றுபடையும் சான்று பகர்ந்து நிற்கிறது. “தீ வளி விசம்பு நீர் ஐந்தும் ஞாயிறும் திங்களும் மறனும் ஐவரும்” என்று

ஐம்பூதத்தோடு ஞாயிறு திங்களோடு, செவ்வாய், புதன் வியாழன், வெள்ளி, சனி என்ற ஐந்து கோள்களும் காணப்படுகின்றது என்பதை கூறுகிறது சங்கப்பாடல். அத்தோடு வான்வெளியானது கோள்மீன், துணைக்கோள்கள், குறுங்கோள்கள், வால்மீன்கள், என்பவற்றை உள்ளடக்கியது என்கிறது வானவியல் அதில் ஞாயிற்றுக்கு அடுத்ததாக அதிகளவில் பேசப்பட்டது திங்கள். திங்களானது கதிரவன் ஒளியிலே மிளிரும் பொருள் என்பதை

“மாதர் முகம் போல் ஒளிவிட வல்லையேல் காதலை வாழி மதி”

என்று உவமைகளால் தெளிவாகக் குகிறது திருக்குறள். மேலும் கதிரவன், பூமி, திங்கள், என்பன ஒரே நேர்கோட்டில் வரும் போது கிரகணங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை மாதங்கீரனார் நற்றிணையில்

“அகல் இரு விசும்பின் அரவும் குறைபடுத்த பசங்கத்தில் மதியத்து நிலாப்போல்”

என்று நன்றமிழால் நன்குரைத்தார். “உவவுத்தலை வந்த பெருநாள் அமையத்து இருசுடர் தம்முள் நோக்கி புண்கண் மாலை மறைந்தாங்கு “என்ற சங்கப்பாடல் சந்திர கிரகணம் பற்றியும் தெளிவு படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதுமட்டுல்லாது சந்திரனின் வளர்பிறை, தேய்பிறை பற்றி “மாசு விசும்பின் வெண்டிங்கள் மூலைந்தான் முறை முற்ற” என்ற புறநானூற்று அடிகள் கூறி நிற்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

திங்களின் நிலையை மட்டுமல்லாது சூரியனை மையமாகக் கொண்டியங்கும் கோள்களின் ஆய்ந்தறிதலிலும் நம்மவர்கள்

நன்கு புலமை பெற்றிருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. செந்நிறமாய் இருப்பதனால் செவ்வாய் என்றும் கடல் மேல் தோன்றுகின்ற சிறிய திடலின் மேல் ஏற்றப்பட்ட சிறிய விளக்கு போல் செவ்வாய் என்பதை “முந்நீர் நாப்பன் திமிற்சுடர் போல் செம்பீன் இமைக்கும் மாவிகம்பின்” என்கின்றார். புலவர் தாமோ தரனார். அடுத்ததாக வெண்மை நிறப்பண்பால் வெள்ளி எனப்பட்ட கோள், (தற்கால ஆய்வில் வெள்ளிக் கனிமம் உள்ளது என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.) தென்திசை நோக்கி நகர்ந்தால் மழை பொழியும் காலம் என்பதை கணிப்புற்றிருந்தனர். முன்னோர்கள் “வெள்ளி தென் புலத்துறைய விளைவயல் பள்ளம் வாடிய பயனில் காலை” என்ற அடிகள் அதனை மேலும் உறுதி செய்கின்றது. அடுத்து கோள்களில் தொலைவில் காணப்படுவதும் கரிய நிறமாக விளங்குவதும் சனி ஆகும்.

“மைம்மீன் புகையினும் தூமம் தோன்றினும் தென்திசை மருங்கின் வெள்ளி ஓடினும் வயல் அகம் நிறையப், புதற்பூ மலர மனைத்தலை மகவை ஈன்ற அமரக்கண்” என்ற

கபிலரின் பாடல் சனி சில (இடபம், சிம்மம், மீனம்) இராசிகளில் நுழையும் போதும் வால் வெள்ளி தோன்றினாலும், வெள்ளி தெற்கு நோக்கி சென்றாலும் உலகில் வறட்சியும், வறுமையும் மிகுந்து தீச்செயல் உச்சம் பெறும் என்கிறது. பாரியின் பறம்பு வீழ்ச்சிக்கும், சேரமன்னன் இரும் பொறையின் இறப்பின் வருகையை உணர்த்திய தீய அறிகுறி பற்றிய கூடலூர் கிழாரின் கருத்தும் மனித வாழ்க்கைக்கும் கோள்களின் இயக்கங்களிற்கும் இடையே மிக நெருங்கிய தொடர்புள்ளமையை எடுத்தியம்புகிறது. இதுமட்டுமல்லாது தமிழர்களின் சோதிடக் கலையானது வானியலோடு மிக

நெருங்கிய தொடர்புரிமை கொண்டது. இதற்கடிப்படையாய் இராசிகள், அதுசார் அறிவியலும் பின்புலமாகி நிற்கிறது. அவ்வகையில் இருபத்தேழு நட்சத்திரக் கூட்டம், பன்னிரு இராசிகளாக பிரிக்கப்பட்டு, மேலும் நான்கு இராசிகள் அடங்கிய மூவகை வீதிகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. (இடய, மிதுன, மேட வீதிகள்) வெள்ளியாகிய சக்கிரன் இடபத்திலும், செவ்வாய் மேடத்திலும், புதன் மிதுனத்திலும், ஆதித்தன் சிம்மத்திலும் வியாழனாகிய குரு மீனத்திலும் திங்களும் சனியும் இராகுவும் மகரத்திலும் கேது கடகத்திலும் செல்லக்கூடிய ஆவணித்திங்கள் அவிட்ட நாளில் திங்களை இராகு தீண்டுகின்ற சந்திர கிரகணம் நிகழ்மாயின் மழைபொழியும் என்ற வானியல் விதியை, செயற்கைக் கோள் துணைகொண்டு அறியப்படும் வானியல் அறிக்கைகளே பொய்யாகும் தற்காலத்தில், வெறுமனே கோள்களின் நிலை கொண்டு மழைவரும் நாளை கண்டறியக் கூடிய ஆழ்ந்த ஞானம் நம்மவரிடம் இருந்தது என்பதை எண்ணுகையில் இருதயம் இனமறியா கர்வம் கொள்கின்றது. “விரிகதிர் மதியமொடு வியல் விசம்பு, புணர்ப்பு” என்ற மேற்படி நிகழ்வுகளைக் கூறும் பாடல் கூறும் நாள் கி.மு 161ம் ஆண்டு ஆவணித்திங்கள் பன்னிரண்டாம் நாள் வியாழக்கிழமை என்கிறது. ஆய்வுகள்; இதுவே வைகை ஆற்றில் வெள்ளம் பாய்ந்தோடிய நாள் என்பதனை அறிகையில் வியப்பின் உச்சத்தை எட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

ஆரிய வருகை தமிழினில் தாகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்னரே பழந்தமிழின் வானியலில் இமயம் தொட்டிருந்தான் என்பதற்கு எண்ணற்ற பல சான்றுகள் சாட்சியாகின்றன.

அறுபது ஆண்டுக்கணிப்பும், சூரிய சந்திரனைக் கொண்டு கணிக்கப்பட்ட பருவகாலங்களும், பன்னிரு ஆண்டுகளாக ஒரு மாமாங்கம் என கணிக்கும் வழமையும் ஆரியத் தொடர்பில்லாத தமிழ்ச்சிந்தனை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது மட்டுமல்லாது வான் பயணங்கள், வானூர்தி பற்றி விளக்கங்களும் நம் சங்க இலக்கியம் கூறி நிற்கும் உற்று நோக்கற்குரிய விடயமாகும். “வலவன் ஏவா வானூர்தி” எனும் புறநானூறுப் பாடல் ஓட்டுநர் இல்லா வானூர்தியையும், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற இலக்கியங்கள் வான் வழிப் பயணங்களையும், சீவக சிந்தாமணியில் மயிற்பொறி விமானத்தின் செயற்றிறனையும், கம்பராமாயணத்தில் புடபக விமானத்தையும் கூறி நின்றலானது. பழந்தமிழ் வானியலின் இமயச் சிந்தனை அன்றி வேறில்லை.

ஆம் நண்பர்களே, வானியல் மட்டுமன்றி காண்கின்றதுறை அனைத்திலும் மேன்மையான அறிவினால் ஆழமான தடங்களை நமக்களித்துள்ளனர் நம்முன்னோர்கள். இருந்தும் நாம் போலிகளிலும், பொய்மைகளிலும் தொலைந்து நமக்கான அடையாளத்தை நாமே தொலைத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். தமிழனாய் பிறந்தோம் என்ற கர்வம் அமர்ந்திருக்க வேண்டிய ஆசங்களில் இப்போது வருத்தத்தில் வளர்ந்த கோபமே குடியிருக்கின்றது. இந்நிலை மாறி நன்நிலை பெற முன்னோர்களின் வழித்தடங்களை பின்பற்றிடுவோம். வான் துறை மட்டுமன்றி அனைத்துத் துறைகளும் தமிழினின் சாதனைப் பெயர் கூறும். நம் கரங்கள் நட்சத்திரங்களில் முட்டிப் பூப்பூக்கட்டும்.

ஏய் தண்ணீரே!

குறிஞ்சிச் செந்தமிழி

ஏய்

தண்ணீரே!

தமிழனுக்கும்

உனக்கும்

அப்படியென்ன தொடர்பு

பஃகுறுளி ஆறென

பெருகிய சரித்திரம்

போத்தல் தண்ணீராய்

சுருங்கிய சோகம்..

சங்ககாலம்

சங்கம் என்றொரு

தமிழரின் கழகம்

மூன்று இருந்ததாய்

சொல்லுது சரிதம்

வங்க கடலில்

வந்த பேரலை

எம்மவர் கனவை

அழித்தது எவ்விதம்?

கோவலன் என்ற

காவிய நாயகன்

கடலினில் சென்று

பொருளினை

சேர்த்தவன்

நதியினை பற்றி

உவமை கூறினன்

மாதவி பிரிந்தாள்

மன்னன் இறந்தான்

சோழர் காலம்

காடரம் வரைக்கும்

கப்பலில் சென்று.

கப்பம் வென்ற

தமிழனின் காலம்

மிச்சம் இருந்த
தீவுகள் எல்லாம்
மண்டியிட்டன
மன்னவன் வாளினால்

அந்நியர் காலம்

மனைவிக்கு மிளகுவாங்க
மலபார் வந்த பயல்களெல்லாம்
மண் மீதூ ஆவல்கொண்டு
மரணித்த பெருங்காலம்

தோல்விகளும் துரோகங்களும்
தமிழனுங்கு புதிதா?
வாள் கொண்டு பேசுகிற
கட்டபொம்மன் பெரிதா?

சேறு என்றும்
சந்தனமாய்
ஜொலிப்பதில்லை
புல்லையாரும்
தர்ப்பை என்று
மொழிவதில்லை..

கள்ளத்தனத்தாலே
வீழ்ந்து விட்ட தமிழினம்
மெல்லத்தலைதூக்கும்
மீண்டும் அலைபேசும்

அலைகடலின் நடுவினிலே
அமர்ந்திருக்கும் தாயவளே
ஆசையுடன் கேட்கின்றேன்
அறிவு கொஞ்சம் தாரும்மமா!

செம்பரத்த பூவெடுத்து
செவ்வாழ நாரெடுத்து
செவ்விளனி நீர் தெளிச்சு
செய்திருக்கன் பூ மாலை

அறிவெனும் படைக்கலம்.
எனக்கு நீ அருள்வாய்
அதற்கான காரணம்
என்னவென்று உணர்வாய்

என்னோடு படித்தவன்
ஏழொடு நிறுத்தி"விட்டு
மண்ணோடு போராடும்
மரணித்த துயர்வாழ்வை
மண்ணோடு மண்ணாக்க
மகராசி அருள் வேண்டும்

எப்போது கேட்டாலும்
என்னவென்று கேட்டாலும்
தப்பாமல் வாங்கி தரும்
அப்பாக்காய் படிக்க வேண்டும்

இரவிரவாய் கண்முழிச்சு
எப்படித்தான் படிச்சாலும்.
எறும்பளவும் விளங்காத
இங்கிலிசு ஏறவேண்டும்

இனி
சுட்டிக்குழந்தையும்
சுட்டியைதொட்டும்
பெட்டிக்கடையிலும்
ஜப்பாட் வரட்டும்

அதற்குமுன் அறிவரசி
அவசியம் காப்பாற்று

புத்தகம் எடுக்கும்
ஓவ்வரு வேளையிலும்
நித்திரைக்கு அழைக்கும்
சோம்பலிருந்து

படிக்கும் நேரம்
அரட்டை அடிக்க

துடிப்புடன் திரியும்
தோழியிடமிருந்து

வாணி என்றும்
ராணி என்றும்
வாய்கிழிய வம்பளக்கும்
சின்னத்திரை சித்தியிடமிருந்து

நான்”
கேட்டவையெல்லாம்
கிடைக்குமென்றால்

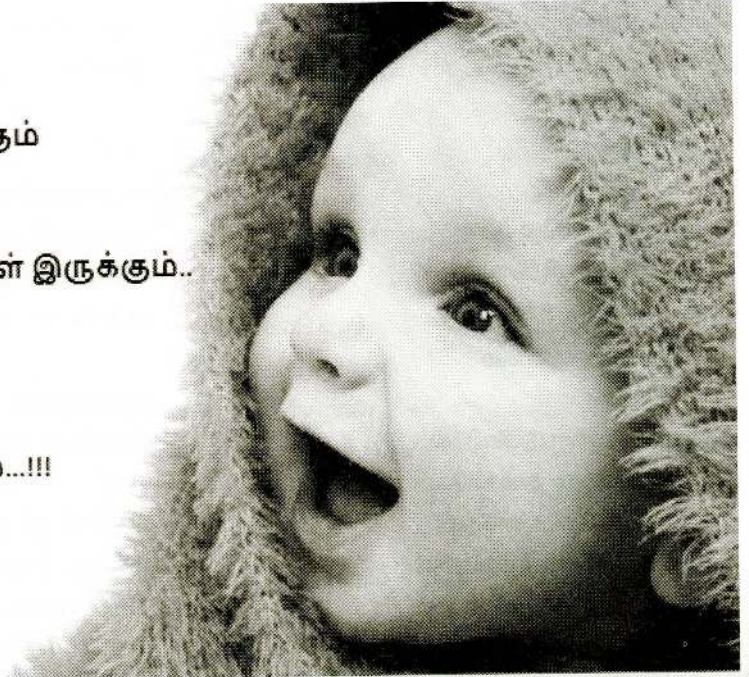
வவுனியாவில் ஒரு
வள்ளுவன்பிறப்பான்

ஒற்றை வரியில் புது
குறளினை தருவான்

ஈழத்தில் இருந்தொரு
இளங்கோ துளிர்ப்பான்
இரட்டைக்காவியமும்
அவனே செய்வான்

கற்றவர் தலைமையில்
மற்றொரு எழுச்சி
மறுபடி இங்கு உருவாகும்
சுற்றங்கள் எல்லாம்
சுகத்துடன் வாழ
சரஸ்வதி அருள்தர வேணும்

நாம் கடந்து செல்லும்
ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும்
நம்மைப் போலவே
ஓராயிரம் பிரச்சினைகள் இருக்கும்..
முடிந்தவரை
புன்னகையாவது
பரிமாறிக் கொள்வோம்...!!!

சைவநெறி இலக்கியங்கள்

கார்த்திகாயினி ரவீந்திரன்

இணைந்த விஞ்ஞான சுகாதார கற்கைகள் பீடம்

சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடும் சைவ சமயத்தினைப் பற்றிய இலக்கியங்கள் சைவ நெறி இலக்கியங்களாகும். இவை சைவ நெறி பற்றியும் சிவபெருமான் பற்றியும் புகழ்ந்து பாடவும் சைவ நெறியைப்பரப்பவும் இயற்றப் பட்டன. கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டு முதல் 12ம் நூற்றாண்டு வரையான காலங்களில் சிற்றிலக்கியம், பெருங்காப்பியம், சைவப்பனுவல்கள் என பல சைவ இலக்கியங்கள் இயற்றப்பட்டன.

ஔவையார், குமரகுருபரர், சிவப்பிரகாசர், உலகநாதர், நாயன்மார்கள், நால்வர் போன்றோர் சைவ சமயத்தின் பெரும் நூல் இயற்றியவர்கள். பல்லவர் காலத்திலும் அதன் பிறகும் இயற்றப்பட்ட சைவ இலக்கியங்களின் தொகுப்பு பன்னிரு திருமுறைகள் எனப்படும். இத் திருமுறையை அடிப்படையாக கொண்டு இயற்றப்பட்ட இலக்கிய நூல் திருமுறை சார்ந்த நூர்களாக அறியப்படுகின்றன. பன்னிரு

திருமுறைகள், திருப்பதிகக்கோவை, திருமுறை கண்டபுராணம், சேக்கிழார் புராணம், திருத்தொண்டர் திருநாமக் கோவை போன்றவை திருமுறை சார்ந்த நூல்களாக நூல்களாக கொள்ளப்படும்.

சைவ சித்தாந்த நூல்கள் பதினான்கு வகைப்படும் திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபேதம், சிவஞான சித்தியார், இருபா இருபது, உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், உண்மை நெறி விளக்கம், திருவருட்பயன், வினா வெண்பா, போற்றிப் பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, சங்கற்ப நிராகரணம் என்பனவாகும்.

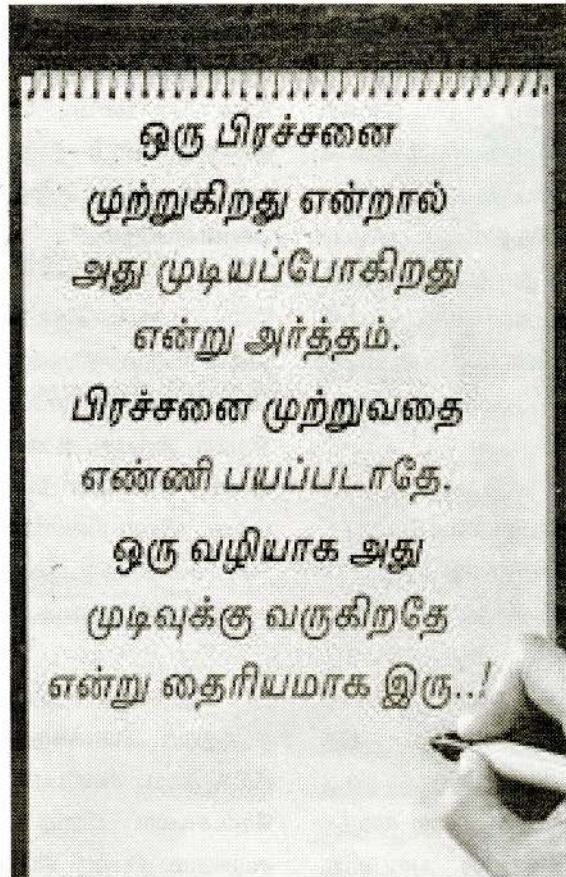
பிற சைவ சித்தாந்த நூல்களாக சித்தாந்த தரித்திரம், சொக்கநாத வெண்பா, சொக்கநாத கலத்துறை, சிவபோக சாரம், முத்தி நிச்சயம், சோடசகலாப் பிராத சட்கம் போன்றவற்றைக் கூறலாம். மொழி பெயர்ப்பு சைவ நூல்களாக

சிவார்ச்சனா சந்திரிகை, அரிகரதாரதம்மியம், பஞ்சரத்ன ஸ்லோகங்கள், சுருதி ஸீக்தி மாலை சிவதத்துவ விவேகம், சிவபரஸ்லோகங்கள், பரப்ரம்மதச சுலோகீ, ஈஸ்வர குருதியானங்கள். போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

தலபுராணங்களாக திருவிளையாடற்புராணம், மதுரைக்கலம்பகம், மதுரைக்கோவை, மதுரை மாலை, காஞ்சிபுராணம், கச்சி ஆனந்தருத்ரேசர் பதிகம், கச்சி திருவேகம்பர் ஆனந்தககளிப்பு, சிதம்பரமும்மணிக்கோவை, திருவாரூர் நான் மணிமாலை சிதம்பரசெய்யுட் கோவை, காசிக் கலம்பகம், திருக்குற்றாலக்குறவஞ்சி, பிரபந்தத் திரட்டு, இரட்டைமணிமாலை போன்றவை யாகும்.

வீர சைவ நூல்களாக சித்தாந்த சிகாமணிபிரபு லிங்கலீலை, ஏசுமதநிராகரணம், இஷ்டலிங்க அபிடேகமாலை, கைத்தலமாலை , குறுங்கழிநெடில், நெடுங்கழி நெடில், நிரஞ்சன மாலை, பழமலை அந்தாதி, சிவநாம மகிமை, வேதாந்த சூடாமணி, திருத்தொண்டர் மாலை போன்றனவாகும்.

பொது சைவநூல்களாக கந்தபுராணம், முத்துத் தாண்டவ பாடல்கள், நீலகண்டசிவன் பாடல்கள், நடராசபத்து போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

அன்றாட வாழ்வில் சைவ சமயம்

மிருக வைத்திய பீடம்,
16ஆம் பிரிவு

நாம் விரும்பியபடி ஒன்றைப் பெறும் போது நம் மனதில் இன்பம் உண்டாகிறது. அன்றியும் நாம் விரும்ப மாட்டாத ஒன்று நம்மை சேராவிட்டாலும் நாம் இன்புறுகின்றோம். இப்படியின்றி நாம் விரும்பிய ஒன்று கிடைக்காவிட்டாலும் விரும்பாதது வந்து சேர்ந்தாலும் துன்பம் உண்டாகிறது. எனக் காயினும் என்னைச் சேர்ந்த வரக்காயினும், என்னுடைய பொருள்களா யினும் இடர் சேர்ந்தால் துக்கம் உண்டாகின்றது. யாராயினும் இடர் செய்தால் அவரிடத்தில் கோபம் உண்டா கின்றது. ஏதாயினும் இடர் வரப்போகின்ற தென்று கண்டால் அச்சம் உண்டாகின்றது.

சைவ வாழ்க்கையிலே துன்பத்துக் காயினும், துக்கத்துக்காயினும், கோபத்துக் காயினும் அச்சத்துக்காயினும், இடம் வராது, நாம் மற்றவரை பார்க்கும் பார்வையிலே எமது எண்ணத்திலுமே அனைத்தம் அடங்கியுள்ளது. சைவமாகிய கண்ணாபியாற் பார்த்தல் ,யாவும்

உவப்பானவையாகவே தோன்றும். நான் விரும்பிய பொரு கிடையாது விட்டால் துன்பமில்லை. யார் நமக்கு துன்பம் இழைத் தாலும் கோபமில்லை ஏனெனில் சைவமாகிய கொண்ட நம்மை வந்தடையும் போது யாவும் நமக்கு நம்மையாகவே தோன்றும்.

சைவசமயத்தின் படி நாம் ஆணவ மென்னும் வியாதியினாலே பீடிக் கப் பட்டிருக்கின்றோம். இந்த வியாதியை தீர்க்கும் வைத்தியர் சிவபெருமான் : ஆதலால் அவருக்கு “வைத்திய நாதன்” என்றும் பெயர் இந்த ஆவணம் எனும் மாயையில் இருந்து விடுபட்டு முத்தி வழியை நோக்கி செல்ல கடவள் நம்மை வழிகாட்டுகின்றார் . நாம் இடர்களை எதிர்நோக்கும் போது கடவுளை நிந்திப்பதுண்டு ஆனால் வாழ்வின் துன்பங்களை எதிர்நோக்கும் போது தான் நாம் வாழ்வில் சிறந்த மனிதர்களாக திகழ்கின்றோம். நமக்கு நடைபெறும் அனைத்து விடயங்களும் ஏதாவது ஒரு காரணம்

கொண்டதாகவே இருக்கும் தொடக்கத்தில் இறைவன் நமக்கு சோதனைகளைக் கொடுத்தாலும் முடிவில் நாம் பட்ட கஷ்டங்களிற்கு விடை கொடுப்பார். ஆதலால் நம் முயற்சிகளை கடந்து, நாம் வெறுப்பவைகள் நம்மை அடைந்தாலும், நாம் வேதனைகளில் அகப்பட்டாலும், அவைகள் நமது நன்மைக்காக கடவுளால் அருள்பட்டவை என்பதை உணர்ந்து அவைகளைப் பற்றி இன்புறுதலே தக்கதாகும்.

“நாமார்க்குங் குடியெல்லோம் நமனை அஞ்சோம்
நரகத்தில் விடர்ப்பிடோம் நடலை மில்லோம்
ஏமார்ப்போம் பிணியறியோம் பிணியோமல்லோம்
இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை
தாமார்க்கும் குடியல்லாதீ தனிமையான சங்கரனார்
சங்கவென் குடியேயார் காதிரீ
கோமாற்கே யாம் என்றும் மீளாவாளாய்கீ
கொய்ம் மலர்ச்சே வடியிகையேகுறுகினோமே”

“கண்ணவென் சந்தனச் சாந்தும்
சுடர்திங்கட் சூடாமணியும்
வண்ண உரிவை உடையும்
வளரும் பருவ நிறமும்
அண்ண வரமுரண் ஏறம்
அகலம் வளாய அரவும்
திண்ணன் கெடிலப் புனலும்
உடையாரொடுவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை
அஞ்ச வடுவது மில்லை”

(தேவாரம்) என்றும் எப்போதும்
ஆனந்தமாய் வாழலாம்.

துக்கம், கோபம், அச்சம் மூன்றும் உடலுக்குத் தீமையானவை என்னுடைய கப்பல் ஆழ்ந்து போனால் பெரும் முயற்சி செய்து பொருளைத் தேடி நாட்டத்தைத் தீர்த்தாலும் எனக்கு யாராவது இடர் செய்ய வரும் போது

கோபம் கொள்ளுதலின்றி அவனைத்தடுத்தலும் குழந்தையானது. கொடிய நோயின் வாயில் அகப்பட்டால் அஞ்சுதலின்றி நல்ல வைத்தியம் செய்தலும் ,அது இறந்து போனால் பிறந்தவர் இறப்பது திண்ணம் என்பதைக் கண்டு மனங்கலங்காதிருத்தலும் சைவர்களால் லா தாரும் செய்யத் தக்கவைகளாம்.

கடவுளை திருவடிகளை அடையவே பிறவி எடுத்தோம் . ஆதலால் அத்திருவடிகளைச் சிந்தித்தலும் துதித்தலும் வணங்குதலுமே நம் முக்கிய கடமையாகும். உடம்பு நயப்படுவதற்கு உணவும் மனம் தயக்க கல்வியும் வேண்டப் படுதல் போல ஆன்மா நயப்பட கடவுள் வழிபாடு வேண்டப்படும். உடம்பும் மனமும் ஆன்மாவின் கருவிகள் உடம்பு தொழில் செய்ய மனம் ஆராய கருவியாயுள்ளன. கருவிகளும் பார்க்க கருவி களையுடையவன் மேலானவன். ஆதலால் உடம்பின் மனத்திலும் மேலானதே ஆன்மா ஆகவே உடம்பை நயப்படுத்த வேண்டிய உணவினும் மனத்தை நயப்படுத்த வேண்டிய கல்வியினும் மேலானது ஆன்மாவை நயப்படுத்தி துவதற்காக கடவுள் வழிபாடு

சைவர்களாகிய நாம் கடைப்பிடிக்கும் அன்றாட சைவ ஒழுக்கங்கள் ஆவன திருநீறு அணிதல் திருவைந்தெழுத்து ஒதுதல் ,தியானம் ,திருநாட்கள், கோயில் வழிபாடு, சைவசமய முறைப்படி நடத்தல், சிவனடியாரை வணங்குதல் போன்றவையாகும். இவையாவும் நாளாந்தம் நாம் தவறாது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்கவிழுமியங்கள் ஆகும்.

ஒவ்வொன்று பற்றியும் தனித்தனியே நோக்குவமானால் வாழ்வியல் மேம்பெற சைவ ஒழுக்கங்கள் எவ்வாறு எம்மை வழிநடத்து கின்றன. என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

சைவ ஒழுக்கங்கள் இன்றியமையாது திருநீறு அணிதல் அதை அணியும் போது சிவபிரானை நினைத்தாலும் திருவைந் தெழுத்தை உச்சரித்தலும் அவசியமாவை.

“கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினைபுங்
கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன்ற னாமம் பயின்றே
னுதைருயால்
திருவாய் பொலியச் சிவாய நமவென்று
நீளணிந்தேன்
தருவாய் சிலகதி நீபா திரிப்புலி யுரரணே”

மேலுள்ள தேவாரத்தில் என் திருவாய் மலர்ந்து சிவாயநமவென்று சொல்லி திருநீறணிந்தேன். திருப்புலியுரரணே சிலகதி அருள்வாய் என நமச்சிவாய மந்திரத்தின் மகிமையும், திருநீற்றின் சிறப்பையும் திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஈசனை நோக்கி பாடிய தேவாரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சைவர்களாகிய நாம் திருவைந் தெழுத்தை ஆறுதலாகவும், அமைதியாகவும், அன்போடும் ஒவ்வொரு நாளும் ஓதுதல் வேண்டும். எந்தவொரு மனத்துன்பமும், சோர்வும், நோயும், “நாதன் நாமம் நமசிவாயவே எனக் கூறும் போது” துஷ்ட சக்தியை எம்மைவிட்டு அகலச் செய்து விடும்.

தற்காலத்தில் மிகப்பிரபலமாக வெளி நாட்டவர்களாலும் மனஅமைதியை பெறுவ தற்காக யோகா “மெட்டிடேசன்” என கடைபிடிக்கப்படும் பழக்கம் எம் விழுமியங்களில் ஒன்றான தியானம் ஆகும். தியானத்தினை கடைப்பிடிப்பதன் மூலம், மனச்சாந்தி, மனவலிமை என்பவற்றை அடையமுடியும். சிவபெருமான், உமாதேவியார், விநாயகர், வைரவர், வீரபத்திரர், சுப்பிரமணியர் ஆகிய மூர்த்திகளில் ஒன்றிலே

விசேஷபற்று வைத்து நாள் தோறும் தியானித்துத் தோத்திரம் சொல்லி வணங்குதல் வேண்டும். சிவதியானத்தில் மனக் கண்களில் நடராச வடிவம் பொருத்தி வழிபடுதல் சிறப்பானது.

“தோற்றம் துடியதனில் கோயும் திதி அமைப்பில் சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம்-உஹ்றமாம் உஹன்று மலர்ப்பதற்கே உள்ளத்திரோத மூத்தி நான்றமலர்ப்பதற்கே நாடு”

மேற்கூறிய உண்மை விளக்கம் கூறும் பாலானது அரிய உண்மைகளை விளக்கி நல்வழியில் செலுத்தத்தக்கது. ஒரு திருக்கரத்திலே உள்ள துடியானது படைத்தலாகிய தொழிலைக் குறிக்கின்றது. கடவுள் நம்மை படைத்து நாம் மெய்ப்பொருளாகிய அவரை அடைந்து பேரானந்தத்தை பெறுவதற்காக என்பதை அது காட்டத்தக்கது. இவ்வாறு தியானத்தின் போது நடராசர் வடிவத்தை கண்முன் நிறுத்தும் போது பேரின்ப நிலையை அடையலாம். நடராசரின் திருவடி களுள் ஒன்று முயலகளை மிதித்து ஆணவத்தை நசித்தவை குறிக்கம். அதை நாம் காணும் போது அவருடைய திருவடித் துணையைக் கொண்டு ஆணவத்தைத் தூண்டும் ஆசைகளை அடைக்க வேண்டும். என்னும் விருப்பம் உண்டாகும். மற்றத் திருவடி அவர் நம்மைத் தம்மோடு சேர்த்து தம்மைப்போல் ஆக்குவார் என்பதைக் குறிக்கும்.

“தில்லை வாழ்ந்தணர்தம்” அடியார்க்கும் மடியேன்
திருநீலகண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே யென்னாத இயற்பகைக்கு மடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறனடியார்க்கு மடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல
மெய்ப்பொருளுக்கடியேன்
விரிபொழில் சூழ் குன்றையார் விரன் மிண்மற்

கடியேன்

அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர் நீதிக்

கடியேன்

ஆருள் ஆருரில் அம்மானுக்காளே”

இது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவாரூர்ப்பரவை நாச்சியார் திருமாளிகையில் இருந்து வீதிவிடங் பெருமாணைத் தரிசிக்கும் பொருட்டு ஆலயத்துக்குள் எழுந்தருளும் போது தேவாசரிய மண்பத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவனடியார்களை உள்ளத்தில் வணங்கி “இவர்களுக்கு நானடியே” ஆகும்படி பரமசிவம் எதிரில் தரிசனம் கொடுத்தருளிச் “தில்லை வாழ் பரமசிவம் எந்நாள் கிருபை செய்யுமென்று செல்லுகையில் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்று முதலடி கொடுக்கப்பாடித் துதி செய்த பதிகம் இவ்வாறு சிவனடியார்களது திருநாட்களைக் கொண்டாடி அவர்களுடைய திருச்சரித்திரங்களைச் சொல்லி அல்லது கேட்டு அவர்களை வழிபடல் சிறந்தது. சிவனடியார் ஒருவரைக் காணும் போது அவர் சிவபிரானது திருவடிகளைச் சேர்வதற்கு யாத்திரை செய்பவர் என்ற எண்ணமே நமது மனதில் முதல் உண்டதால் வேண்டும் முடிந்தவரை நாள் தோறும் அல்லது வருடந்தோறும் கோயிலுக்குப் போதல் வேண்டும். சைவசமய முறைப்படி எப்போதும் நடக்க மாட்டார்கள் வாரத்திற்கொரு முறையேனும் பட்சத்திற்கு ஒரு முறையேனும், மாசத்திற்கொரு முறையேனும் முறைப்படி தவறாது நடத்தல் வேண்டும். இப்படி நடத்தல் விரத நாட்களுக்கும் பொருந்தும்

ஆதியும், அந்தமும் இல்லாத அரும் பெரும் ஜோதி வடிவான இறைவன் ஆன்மாக்களின் அருளுக்காக உருவம் கொண்டு இருக்கும் இடமே திருக்கோயிலாகும். சைவசமயிகள் சிவபெருமாணை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடுபவர்கள் சிவபெருமான் எழுந்த

ருளி அருள் புரியும் இடம் கோயில் எனப்படும். சைவ சமயிகளுக்கு ஆயலய வழிபாடு மிகவும் இன்றியமையாதது. இத்தகைய கோயில்களுக்கு நாள்தோறும் சென்று முறைப் படி வழிபாடு செய்தல் நன்று நாள்தோறும் செல்ல முடியாவினவெள்ளிக்கிழமைகளிலும், வேறு விரதநாட்களிலும் செல்லுதல் வேண்டும்.

கோயில் பரிசுத்தமான இடம் ஆதலால் அங்கு செல்வோர் தம் உடலையும், உள்ளத்தையும் தூய்மையாக வைத்திருத்தல் ஆசைசம் உடையோர், அசுத்தமான பொருளை தீண்டியோர், நீராடாதோர் போன்றோர் ஆசாரமில்லாதவர்கள் ஆகையால் இவர்கள் கோயிலுக்குள்ளே செல்லலாகாது.

திருக்கோயிலைச் சமீபித்ததும் கை, கால் கழுவி ஆசமனம் செய்து தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தை தரிசித்து வணங்கி சிவநாமங்களை உச்சரித்துக் கொண்டு உள்ளே செல்ல வேண்டும். அங்கு கொடித்தம்பத்தையும், பலிபீடத்தையும், நந்திதேவரையும் வணங்கி கொடித்தம்பத்திற்கு இப்பால் ஆண்கள் அட்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் செய்தல் வேண்டும். இவை தவிர தியாக வணங்கமும் செய்யப்படுவதுண்டு கொடித்தம்பத்திற்கு இப்பால் வணங்கியபின் இருகரங்களையும் குவித்து, திருவைந் தெழுத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு வீதி வலம் வருதல் வேண்டும்.

ஆலயத்தினுள்ள மூர்த்திகளை வணங்குதல் முன்பு துவாரபாலகரை வணங்கியப் பின்பு திருநந்தி தேவரைவணங்கி “பகவானே உம்முடைய திருவடிகளை அடைந்து அடியேன் உள்ளே நுழைந்து சிவபெருமாணைத் தரிசித்து பயன் பெறும் பொருட்டு அனுமதி தந்தளும்” என்று பிராத்திக் கொண்டு உள்ளே சென்று

முதலில் விக்னேஸ்வரனைத் தரிசிக்கவேண்டும். அப்போது மூன்று முறைய நெற்றயில் குட்டி தோப்புக் கரணமிடுதல் அவசியம் பின் சிவலிங்கம் மற்றும் பார்வதிதேவி சந்நிதியை தரிசித்தல் வேண்டும். பின் முறையே நடராஜர், தட்சணாமூர்த்தி, சோமாஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர், சுப்பிரமணியர் முதலியோரையும் சமயக்குரவர் நால் வரையும் வணங்கி இறுதியாக சண்டேஸ்வரரை தரிசித்து மூன்று முறை கைத்தடி சிவதரிசன பலனைத் தருமாறு பிரார்த்தித்து நிறைவு செய்ய வேண்டும்.

நாம் சைவ சமயத்தவர்கள் எங்க முழுமுதற்கடவுள் சிவபெருமான், விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வைரவர், வீரபத்திரர், உமையம்மை ஆகியோர் சிவமூர்த்தங்கள் சிவனையும், சிவமூர்த்தங்களையுமே நம் வழிபாடுதெய்வங்களாகக் கொள்ள முடியும்.

சைவனுக்கென்றொரு வாழ்வியலுண்டு சைவனுக்கென்றொரு பண்பாடு உண்டு. சைவனுக்கென்றொரு கோலம் உண்டு. பார்வையிலே ஒருவன் சைவனா? சைவன் அல்லனவா? என்று கண்டு கொள்ள முடியும். அந்த அளவிற்கு சைவம் அவன் வாழ்வியலுடன் பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கின்றது. சைவ சமயத்தவனின் வாழ்வியலுடன் சம்மந்தப்பட்ட எல்லாக்கருமங்களும் சைவசமய வாழ்வுடன் தொடர்புடையவை தான் காலைக் கடன்களை நிறைவுசெய்தல், வீட்டினையும் வீட்டுச் சூழலையும் துப்பரவுசெய்தல், புனிதப்படுத்தல், அலங்காரங்கள் செய்தல், தன்னைப் புனித மாக்கல், வழிபாட்டு முயற்சிகளில் ஈடுபடுத்தல், உணவுப்பொருட்களைப் பெறுதல், பக்குவஞ் செய்தல், உண்ணுதல், வருவாய்க் கரிய முயற்சிகளைச் செய்தல் என்பன எல்லாம் சைவ

சமய வாழ்வியலின் அடித்தளத்திலிருந்து எழுவது தெரிகிறது. பெரிய புராணத்தினுள் நாயன்மார்களது வரலாறுகள் இந்த கருமங்களை மிக இலகுவாக்கி விளங்க வைக்கின்றன. சைவ வாழ்வு என்பது இது தான் என்று நாயன்மார் வாழ்வு முறை எமக்குச் சொல்லி நிற்கின்றன.

நாங்கள் காலையில் எழுகின்ற போதே அல்லது எழுந்த பின் இருக்கின்ற போதோ “சிவ சிவ” என்று சொல்லிக் கொள்ளுவோம். அல்லது “முருகா” என்று சொல்லுவோம். இந்த உபயோகங்கள் எல்லாம் எம்மை அறியாமலே நிகழ்பவை ஆனால் அவையெல்லாம் இறைவனுடனானவை.

வழிபாடு என்பது இறைவனை ஆராதித்தல் நாளாந்த வழிபாடு என்பது ஒவ்வொரு நாளும் இறைவனை வணங்குதல் இந்த நாளாந்த வழிபாடு என்னும் உபயோகம் ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபடும் முறை மையை உணர்த்துவதாக எம்மனதிற்பட்டு விட்டது. எங்குமுள்ளவனாகிய இறைவனை ஆலயத்திற்குச் சென்று வழிபட்டாற்றான் நாளாந்த வழிபாடாகுமா? நாங்கள் செய்யும் எந்த காரியத்தையும் இறைவழிபாட்டுடன் தானே ஆரம்பிக்கின்றோம். எனவே ஆலயத்தில் செய்வது மாத்திரம் நாளாந்த வழிபாடல்ல? ஆலயம், வீடு, வேலைத்தளங்கள் போன்ற இடங்களில் நடைபெறுகின்ற யாவும் நாளாந்த வழிபாட்டுச் செயன்முறைகளே எனவே சைவசமயத்தவர்களாகிய நாம் இறைவனைத் தினமும் வழிபாடு செய்து புரண பலனைப் பெற்று வெற்றிக் கரமாகவும், மகிழ்ச்சிக்கரமாகவும் வாழ்வோமாக!

அன்புடமை

சத்தியதரண்யா ஜெயசேகரம்
மருத்துவப்பீடம்

“அன்பும் சிவமும் கீரண்டென்பார் அறிவினார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகினார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்த மின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே”

எனும் திருமந்திரத்தினை மைய
மாகக் கொண்டு அன்பே சிவம், அன்பு வழி
நின்று இறைவனைக் காணலாம். என்பதை
திருமூலர் அழகாக எடுத்தியம்பியுள்ளார்.
அன்பு எனும் சொல் மூன்று எழுத்துக்களே
ஆயினும் அதன் பொருளை ஆராயும்
பொழுது அதற்கு ஒரு விடை கிடைப்ப
தில்லை. ஏனெனில் அன்பு என்பது வார்த்தை
களால் வர்ணித்து விட முடியுமா ஓர் உணர்வு
உனர்ச்சிகளால் ஆக்கப்பட்ட அற்புதக் கருவி
உலகை வெவ்வதற்கு பலமானதொரு ஆயதம்
எனவே அன்பு என்பதற்கு ஒரு வரைவிலக்
கணம் கொடுத்து வரையறுத்து விட
முடியாது உலகத்தின் மிகத் தொன்மையான
வேதங்கள் தொட்டு இன்றைய நவீன நூல்கள்
வரையில் அன்பின் முக்கியத்துவத்தை
ஆன்றோர்களும் அறிஞர்களும் விளக்கி

வருகின்றனர். ஏனெனில் அன்பு அத்துணை
மகத்துவமுடையது.

நன்னெறிகளை நற்சான்றுகளையும்
அழகாக இருவரிக்கவியாக எடுத்தியம்
பினார். திருவள்ளுவர் பெருந்தகை இவற்றில்
“அன்புடமை” என்ற அதிகாரமும்
விதிவிலக்கானதல்ல இவ் அதிகாரத்தை
ஈரைந்து குறப்பாட்களின் மூலம் அன்பிற்கே
உரிய அற்புதப்பண்புகளை எடுத்துரைத்
துள்ளார் வள்ளுவரடிகள்.

“அன்மிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வனர்”
“புன்கணீர் பூசல் தரும்”

இக்குறட்பா அன்பின் மகத்துவத்தை
தெள்ளத்தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது.
யாதெனில் உள்ளத்தில் உறைந்திருக் கும்
அன்பினை எவரும் தாழ்ப்பாள் போட்டு
அடைத்து வைத்துட முடியாது. அன்புக்
குரியவரின் துன்பத்தை காணுமிடத்து அவ
அன்பு தம்மையறியாமலே கண்ணீர்

துளிகளாக கசிந்துவிடும் என்கிறார் வள்ளுவர்.

அன்பு, சாதி, மதம், இனம், மொழி வேறுபாடுகள் எதுவும் அழியாது. அனைத்தையும் கடந்த அற்புதப் பொருளே இது தாய், தந்தை தன் மகவிடம் கொண்டது. ஓர் அன்பு கணவன் மனைவரிடையே துளிர்ப்பது ஒருவகை அன்பு காதலர்களிடையே மலர்வது ஓர் அன்பு, சகோதரர்களிடையே உள்ள பிணைப்பு ஓர் அன்பு ஏனைய உயிர்களிடத்தே கொண்ட கருணை ஓர் அன்பு இவ்வாறு உலகமே அன்பின் காலடியில் உழல்கின்றது.

எமது இந்து மதம் எமக்கு பலவாறான தத்துவங்களையும் தார்ப்பரியங்களையும் சொல்லித் தருகின்றது. அவற்றில் ஒன்று தான் அன்பு நெறி இப்பூவுலகில் பிறந்த மானிடர் ஒவ்வொருவரும் அன்பு வழி நின்று ஒழுக்குவோமேயானால் அவ் அன்பின் வழியில் இறைவனைக்காண முடியும். எனினும் இன்றைய நவீன உலகம் மிகவும் விசித்திரமாக மாறிக் கொண்டு வருகின்றது. இவ் யுகத்தில் இறை நம்பிக்கை மெல்ல மெல்ல சிதைவடைந்து செல்கின்றது. ஆதலால் அன்பு வழி நின்றொழுகிய மானிட குலம் சுயரலவாதிகளாகவும், பொறாமை, சந்தேகம், பழிதீர்த்தல், பிறரை ஏமாற்றுதல் என பலவாறான தகாத பண்புகளில் வழியில் பயணித்துக் கொண்டுள்ளது. இத்தகைய மாற்றமே இவ்வுலக தற்கொலைகளும், கொலைகளும், களவு, பொய் ஏற்கத்தகாத நடவடிக்கைகளும் ஏற்பட காரணகர்த்தாவாக அமைகின்றது.

இயற்கையினிடத்தும், ஏனைய ஜிவராசிகளினிடத்தும் கொண்டிருந்த மாற்றம் கருணையும் கூட இன்று முகவரியன்று தொலைந்து போகும் நிலையில்

தத்தளிக்கின்றது. இந்நிலை தொடருமேயானால் இப்பூவுக்கு நிம்மதியற்று சின்னாபின்னமாகிப் போவது உறுதி.

எனவே இந்நிலையை மாற்றி மீண்டும் அன்பும் அஹிம்சையும் நிறைந்த உலகை கட்டியெழுப்ப தனி மனிதர் ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்தல் அவசியமாகும். ஒவ்வொருவரும் பிறரை குறை கூறுவதற்கு முன்னர் தாம் செய்த குற்றங்களையும் தவறுகளையும் ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்த்தல் வேண்டும். இளைஞர் சக்தி மாபெரும் சக்தி என்பது உலகறிந்த உண்மையே எனவே இளைய தலைமுறையினராகிய நாம் இவ்வுலகில் இவ் வித மாற்றத்தையும் கொண்டு வரமுடியும். ஆகையால் இளைஞர்கள் திரண்டு இப்பூவுலகில் மீண்டும் அன்பு எனும் மெட்டை மலர்ந்திடச் செய்வோம்.

அன்பு இல்லாத பூமி எத்தகையது என்பதை திருவள்ளுவரடிகள்.

**“அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வற்பாற்றுகள்
விற்றால் மரந்தளிர்ந்த துற்று” என்கின்றார்**

ஏதாவது மனதில் அன்பு இல்லாதருடைய வாழ்க்கை பாலை வனத்தில் பட்டம் மரம் தளிர்ந்தாற் போன்றது. என்கின்றார். எனவே முடிந்த வரை பிறர் மீதும் உயிர்களிடத்தில் எம் அன்பைக் காட்டி இவ் உலகத்தை அன்பின் வழியின் நிலை நிறுத்தி இப்பூவுலகு பாலைவனமாக மாறுவதை தடுத்த பூங்காவனமாக மாற்றுவோம்.

“அன்பே சிவம்”

எண்ணங்கள் நிறைவேற....

அமிராமி சிவகுமார்

இணைந்த விஞ்ஞான சுகாதார கற்கைகள் பீடம்

நீரில் விளக்கேற்றிய நின் மலத் தொண்டர், சூலை நோயை குணமாக்கிய திருநாவுக்கரசர் செங்கட்டிகளை பொன்கட்டிகளாக்கிய சுந்தரர் என அன்றாடம் அதிசயங்கள் நிகழ்த்திய நாயன்மார்களை பற்றி படித்திருக்கின்றோம். நோய் குணமாக வேண்டி செய்யும் கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள் நிறைவேற அவற்றினுள் இறைவன் மீதான அளவற்ற நம்பிக்கையும், பிரார்த்தனையும் அறிவியலும் ஒளித்திருக்கின்றது என்றால் சற்று வியப்பாகத்தானிருக்கும்.

பிரார்த்தனையால் எல்லாம் முடியும் (All things are possible through prayer) என்ற நூல் பிரார்த்தனையின் மகிமையை சொல்கிறது. பிரார்த்தனை என்பது ஓர் அறநெறி. ஒரு முறை மட்டுமல்ல அது ஓர் உந்துசக்தி, வைராக்கியம் தரும் விட்டமின் மாத்திரை பெரும்பாலான மக்கள் ஒரு மனிதனின் வெற்றிக்கு பின்னால் ஓர் பெண் இருக்கிறாள்

என்கிறார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு வெற்றிக்கும் பின்னாலும் தெய்வம் இருக்கிறது என கருதுகோள் என்கிறார் பூஜய ஸ்ரீ ஸ்ரீ ரவிசங்கர் இறைவனை நம்புவது தான் பிரார்த்தனையின் முதற்படி.

பிரார்த்தனை செய்வதற்கு சிறப்பு திறன்களோ தகுதிகளோ தேவையில்லை. அறிவாளியாக இருந்தாலும் இல்லை என்றாலும் செல்வந்தரானாலும் ஏழையானாலும் பிரார்த்தனை செய்யலாம். நாம் யாவரும் எண்ணங்களால் பாதிப்படைகின்றன. “கடலுக்கு மட்டும் தான் அலைகளா? மனதிற்கும் அலைகள் உண்டு. அவை எண்ணங்கள்” மனிதன் ஒரு மின்கருவி மனமென்பது சப்த அலைகளை இசைக்கும் மின்கருவி போன்றது மூளை அந்த சப்த அலைகளுக்கு தகுந்த மின்காந்த அலைகளை உண்டாக்கும் கருவி போன்றது மன அலைகள் மின்காந்த சக்தித்தன்மை கொண்டவை. எனவே தான்

விஞ்ஞானம் அந்த மின்காந்த அலைகளை பயன்படுத்தி கருவிகளை இயக்க முயற்சி செய்கின்றது. மெஞ்ஞானம் பிரார்த்தனை மூலம் அந்த மின்காந்த அலைகளை நல்ல எண்ணங்களாக மாற்றி இறைவனிடமிருந்து நம் விருப்பங்களை நிறைவேற்ற கற்பவிருட்சமாக பயன்படுத்துகிறது.

“வினை விதைத்தவன் வினையறுப்பான் தினை விதைத்தவன் தினையறுப்பான்” என்கிறது பழமொழி இது நம் எண்ணங்களின் தன்மையை விளக்குவதாக உள்ளது. நேரக்கோட்டு கலனமென்பது எதுவுமில்லை. எல்லாம் வட்டமாகவே முடிவுறும். ஆகவே நாம் வெளியிடும் எண்ணங்கள் ஒரு நாள் நம்மை வந்தடையும். இவ் எண்ணங்களை எவ்வாறு சரியாக பயன்படுத்துவது எனக் கற்பிப்பது நம் மெஞ்ஞானம்.

பிரார்த்தனை செய்வது எப்படி என்பதே பெரும்பாலானவர்களுக்கு தெரிவதில்லை. தங்களது முரட்டுத்தனமான மனநிலையை சாதவீகமான மன நிலையாக மாற்றிக் கொள்ளத் தெரியவில்லை. இறைவன், பிரார்த்தனை மூலம் மனமிரங்கு நம்மை தேடி வரும் போது அவரை வரவேற்கும் பக்குவம் நமக்கு இருக்க வேண்டும் அல்லவா?

வியாபாரம் செய்வது போல பண்ட மாற்று முறைபோல பிரார்த்தனையால் “இதுதான் எனக்குத்தேவை இவ்வளவு தான் என்னால் செய்யமுடியும்” என்று பிரார்த்தனை அமையக்கூடாது பிரார்த்தனை என்பது ஒரு மந்திரக்கோல் நம்முயற்சிக்கு கண்ணுக்குத் தெரியாத ஓர் அளவுகோல். பிரார்த்தனை என்பது அமர்ந்து சொற்களை ஜெபம் செய்வதல்ல சாந்தமான தியான நிலையில் இருப்பதே ஆகும். மனம் தியானத்தின் போது

சுர்மையாகன இருக்கும். இதனால் பிரார்த்தனை மேலும் அதிகசக்தி உள்ளதாகிறது. நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்யும் போது முழு ஈடுபாட்டுடன் செய்ய வேண்டும். நம்மனதினை நல்ல எண்ணங்களால் நிரப்ப வேண்டும்.

பிரார்த்தனை என்பது நீங்கா நன்றியறி தலுடன் இருக்கும் போது, முற்றிலும் உதவியின்றி இருக்கும் போது நிகழ்கிறது. இரு நிலைகளிலும் பிரார்த்தனைக்கு பதிலளிக்கப்படுகிறது. பிரார்த்தனையென்பது யாருக்காக செய்கிறீர்கள் என்பது முக்கியமல்ல. பிரார்த்தனை சொற்களுக்கும், சமயங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒரு நிலை தியானம். பிரார்த்தனை எனும் செயலே, மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் சக்தியுள்ளது.

உங்கள் பிரார்த்தனையில் உண்மையாக இருங்கள். தரமான நேரத்தை இறைவனுக்களித்து பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். பிரார்த்தனையின் போது நம் கஷ்டங்களை, குறைகளை கூறிக்கொண்டே இறைவனை மீது ஒன்றுபட்டும் இன்றையான அவசர உலகத்தில் நாம் பயத்தினாலோ பேராசையாலோ பிரார்த்தனை செய்கிறோம். மாறாக, நாம் நன்மைக்காக பிறருக்காக பிரார்த்தனை செய்யும் போது அவை இலகுவில் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அதே போல பலர் ஒன்றுகூடி ஒரு நன்மையான விடயத்துக்காக பிரார்த்தனை செய்யும் போது அப்பிரார்த்தனை இன்னும் வலிமையுடையதாகும். மாறி இலகுவில் நிறைவேற்றப்படுகிறது. இவ்வாறான பிரார்த்தனை மூலம் நாம் நல்ல பயன்களை அடைகின்றோம். நம்மை சூழ நல்ல எண்ண அலைகள் உருவாகின்றது.

உண்மையான பிரார்த்தனையென்பது, கடவுளைக் கௌரவித்து, அனைத்தையும் அவருக்கு அளித்தலாகும். அதன் மைய

உள்ளகமாக பக்தியும் நம்பிக்கையும் அமைந்திருக்கும். இவ்வாறான தூய்மையான பிரார்த்தனை மூலம் மனித சிந்தனைகள் அந்த சிந்தனையின் வடிவமான செயல், அந்த செயலின் பலன்களால் ஏற்படும் உணர்வுகள் பெரும்பாலும் நன்மையாகவே அமையும். இவ்வகையான பிரார்த்தனைகள் எம் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட தீமையான நிகழ்வுகள், சம்பவங்களிலிருந்து நம் மனதை விடுவிக்க உதவுவதுடன் சரியான பாதையை நாம் அடைய உதவுகின்றன. பிரார்த்தனை மூலம் கிடைக்கும் மனோபலம், பல நோய்களை குணமாக்குவதில் அளப்பெரிய பங்கு வகிக்கின்றது. இதனை விஞ்ஞானமே ஏற்கத்தான் செய்கின்றது.

எனவே எண்ணம் போல் தான் வாழ்க்கை என்பதை நினைவில் கொண்டது. பிரார்த்தனையின் மூலம் நல்ல எண்ணங்களை வளர்த்துக்கொண்டு அதன் சக்தியினால் நம் வாழ்வை வளமாக்கிக் கொள்வோம்.

உசாத்துணை:-

All things are possible through prayer

By :- charles . L.Allen

https : www.art of living . com

காந்தனே காதலன்

ஹீ. சரத்பவன்
பொறியியற் பீடம்

இன்பத்திலே வரும் துன்பத்திலே
என் உள்ளத்திலே தெளிவெண்ணத்திலே
சிந்தித்தனே நிதம் - குறிஞ்சியில்
உன்பதம் சொல்லிலேல் என் செய்வனோ- என்
அப்பனே

மனதில் உறைந்து நின் - நினைவினை
அறுத்தினம் எண்ணித்திளைத்திடவே
வேண்டி நிற்பேன் - வேலோன் எண்ணம்
நிலைத்திடவே கை கூப்பி நிற்பேன்

காலநீர் கடந்திடவே- வாழ்வின் திடம் வந்திடவே
வாழ்த்தியே போற்றிடுவோம் எம் காந்தனை
எம் வாழ்வு தனை தேற்றிடுவோம் - அவன்
சொல்லிடும் வண்ணமே

முருகனே முத்துக் குமரனே
என் கனவினை கனிவுடன் கேட்ட இறைவனே

திருவருள் செய்திடும் முருகனே
உன் திருநாமம் தினம் செப்பிட அருளாயோ-
அழகனே

தித்தித்த திருநாமம் தினம் சிந்தித்து
வந்தனை - நின் பாதம் பணிந்து
நின்றனென் பார்வை நிமிர்ந்திட வைத்தனன்
குமரன் குறிஞ்சிக் குமரன்

சஷ்டியில் நாமும் சிஷ்டித் திருத்தனில்
கஷ்டங்கள் தவிர்த்தவன் - காலடி சேர்கையில்
கண்ணென காத்தவன் குமாரன்
என் குறிஞ்சிக் குமரன்

சிவனது தெய்வ வரலாற்றில்

செல்வி பிரகாசினி பிரதீபன்

மருத்துவப்பீடம்

சிவனது பல்வேறு வடிவங்கள் பற்றிய விரிவான விளக்கத்திற்கும் சிவனது வரலாற்றியல் கருத்துக்கள் (Mythology) இன்றியமையாதது. சிந்துவெளி காலத்துச் சமயச் சின்னங்கள் தொடர்பாக அறிஞர் களால் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களுடன் தொன்மை மிக்க இலக்கியங்களான வேதம், பிராமணம், உபநிடதம் மற்றும் இதிகாச புராணங்கள் போன்றவை ஆதாரங்களாக எமக்கு துணை புரிவன.

இந்து சமயத்தின் மும்மூர்த்தி கோட்பாட்டில் இடம் பெறும் பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன் ஆகிய கடவுளர் முறையே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய மூன்று தொழில்களுக்கும் உரியவராவர். கடவுளர் வரிசையில் முக்கியத்துவம் பெறும் சிவன் சம்ஹாரம் எனக் குறிப்பிடப்படும் அழித் தலுக்கு உரியவனாக விளங்கிய விடத்தும் சைவ சமயிகள் பிரம்மருக்கும், விஷ்ணுவிற்கும் உரியதான ஏனைய இரு தொழில்களையும்

சிவனுக்குரியவையெனக் கொள்வது கவனத்திற்குரியது. இவ்வகையிற் சிவன் பிரபஞ்ச கடமைகளுக்குரிய முதல்வன் ஆகின்றான். இம் மூன்று தொழில்களாகிய படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகியவற்றுடன் மறைத்தல், அருளல் ஆகிய இரு தொழில்களையும் சேர்த்து சிவன் ஐந்து தொழில்களை இயற்றுபவனாகப் போற்றப்படுகின்றார்

சிவனது பல்வேறு வடிவங்களும் இவ் ஐந்து செயல்களில் ஒன்றுடனோ அன்றி பலவற்றுடனோ தொடர்புடையனவாக அமைவன சிவனக்குரிய வடிவங்கள் அறுபத்து நான்கு இவை சிவனது மூர்த்தி வேதங்கள் சிம்மர் இவைத் தொடர்பாகக் கூறும் கருத்து இங்கு கவனத்திற்குரியது. சிவனக்குரிய இருபத்தைந்து அம்சங்கள் “லீலா மூர்த்தங்கள்” எனக் குறிப்பிடுகின்றன. இந்திய சமயங்களில் சிறப்பாக இந்து சமயத்தின் தெய்வீகச் சிந்தனைகளைப் பேணி வந்துள்ளன. இலக்கிய

ஆதாரங்களாக முதநூல்களாகிய வேதம், ஆகமம் போன்ற வற்றையும் வழிநூல்களாகிய இதிகாசம், புராணம் மற்றும் தோத்திர நூல்களையும் குறிப்பிடலாம்.

சிவனது வடிவங்கள் தொடர்பான தெய்வீக வரலாற்றின் ஆய்வுக்கு சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் சமயம் சான்றாதாரங்களையும் நாம் கருதிற் கொள்வது அவசியமாகும். இந் நாகரிக காலத்தில் பரவலாக காணப்பட்ட சமய நம்பிக்கைகூறிய சின்னங்கள் பற்றிய ஜோன் மார்ஷல் முன்னோடியாகத் தெரி வித்த பல கருத்துக்களும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இற்றைக்கு ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே சிவ,லிங்க வழிபாடுகள் சிந்து வெளிநா கரிகத்தில் இடம் பெற்றிருந்தன. என்பதை அங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட சிவனது சின்னங்கள் உறுதிப்படுத்தும் என்பது அறிஞர் பலரின் கொள்கையாகும்.

சைவம், சாக்தம் என இரு வேறுபட்ட வழிபாட்டு நெறிகளாகத் தனித்தனியே வளர்ச்சியடைந்த போதும் தாய் வழிபாடு சிவ வழிபாட்டின் உள்ளூறுப்பாகவே இணைந்து விடுவதையும் அவதானிக்கலாம். தாய் வழிபாட்டின் நெறியின் முழுமுதலாகிய சக்தி சிவனின் துணைவியாக இருந்து விளங்கும் பண்பினை ஆகமங்களும் புராணங்களும் சித்தரிக்கும் விக்கிரவியலில் நாம் காணலாம். சிந்து வெளியில் காணப்பட்ட இலிங்கக் கற்கள் இலிங்க வழிபாட்டைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படுகின்றது. சிந்துவெளி இலிங்க வழிபாடு பற்றி அறிஞர்களிடையே பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகளும் நிலவுகின்றன. சிந்து வெளி இலிங்க கற்கள், பசுபதி வடிவம் பிற்பட்ட காலத்தில் சிவனோடு தொடர் புடைய வடிவங்களுக்கு முன்னோடியாக விளங்கியிருக்கலாமென்பதே

பெரும் பாலான அறிஞரின் கருத்தாகும். தாய்வழி பாடு சிவபசுபதி வழிபாடு ஆகியவை காணப் பட்டுள்ளவிடத்தும் அவை இரண்டும் இணைந்து சிவ சக்தி ஐக்கிய நிலைக்கும் வழிவகுத்திருக்கலாம்.

இருக்கு வேதம் சித்தரிக்கும் சமயம் இயற்கை வழிபாட்டோடு தொடர்புடையது. உலகில் இயல்பாகக் காணப்படும் நீர், நிலம், விண், தீ, காற்று, வெய்யோன், விடியற்பொழுது ஆகிய இயற்கைக் கூறுகளை வேதாகம மக்கள் வழிபாடு செய்து வந்தனர். இச் சமய மரபுக்கும் சான்றாக விளங்குபவை இருக்கு வேதம் பாடல் களே இயற்கை அம்சங்களை உள்ளடக்கிய நிலையில் சிவனுக்கு அஷ்டமூர்த்தி என்ற சிறப்புப் பெயர் காணப்படுகின்றது. சிவனுக்குரிய இந்த அம்சத்தில் நிலம் ,தீ ,காற்று ,ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், யஜமானன் என்ற எட்டு அம்சங்கள் இடம்பெறுகின்றன.

சிவனது தெய்வ வரலாற்றினை அறிந்து கொள்வதற்கும் அவனது வடிவங்கள் பற்றிய ஆரம்பகால சிந்தனைகளை அறியவும் சுவேதாஸ்கர உபநிடதம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இவ்வுபநிடதம் முழுவதுமே உருத்திரனை சிவனோடு இனங்கானக்கடிய பல்வேறு பெயர்களை நாம் காணலாம். இதிகாச புராணங்கள் பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், சிவன் ஆகிய கடவுளர் முன்னணியில் இடம் பெறுவதைக் காட்டுகின்றன.

இராமாயணத்தில் சிவன் முக்கிய கடவுளாக இடம் பெறுவன. எனினும் இவனைப் பற்றிய சில குறிப்புக்களே காணப்படுவன. மகாபாரதம் சிவனைப் பெருங்கடவுளாகவே குறிப்பிடப்படுகிறது. சிவனது பல்வேறு வீரசெயல்கள் பற்றி இதில் கூறப்படுகின்றன.

சிவனைப்பற்றிய இதிகாசங் கூறும் தெய்வீக வரலாற்றுக் கருத்துக்களின் வளர்ச்சி நிலையையே புராணங்களில் காண முடிகின்றது. புராணங்கள் பதினெட்டும் ஏறக்குறைய நான்கு அல்லது ஐந்து லட்சம் சுலோகங்களைக் கொண்டுள்ளன. இவற்றோடு பல உப புராணங்களும் உண்டு சில வடிவங்களின் தெய்வீக மரபுகளை விளக்கமாக அறிவதற்கு புராணங்களே பெரிதும் துணைபுரிவன. தென்னாட்டு சிவாலயங்களில் சிவனை பிஹாடனராகவும், கிராத மூர்த்தியாகவும் அர்த்த நாளீசுவரராகவும், திரிபுர மூர்த்தியாகவும், உருவங்களை பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டு வருவது கண்கூடு இக் காரணம் பற்றியே மாணிக்கவாசகர் “தென்னானுடைய சிவனே போற்றி” எனப் போற்றியுள்ளமை இங்கு கவனித்துக்குரியது.

இறைவனின் திருவிளையாடல்களைக் கூறுவது திருவிளையாடற் புராணம், ஸ்தல புராணம் எனப்படுவது. தென்னிந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு திருத்தலத்தைப் பற்றி வரலாறு ஆகும். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய மூன்றிலும் விசேடம் இதில் கூறப்படும் இவை கூட சிவனது தெய்வீக மரபுகளை உருவாக்குவதற்கு பெருந்துணை புரிவன.

சிவனுக்குரிய உணர்தி இடமாகும். பக்தர்களுக்கு அருள் புரியும் வேளை இவன் இட உணர்தியில் தோற்றம் பெறுவான் சிவனுக்குரிய இருப்பிடம் கைலாசமாகும். இங்கு இவன் கணங்கள் சூழ விளங்குவான். உமையுடன் வீற்றிருப்பான் இத்தகையை விபரங்களை புராணங்கள் விளக்கி நிற்கின்றன. திக்குகள் பக்தினுள் இவனுக்குரியது வடகிழக்கு மூயைளாகிய ஈசான திசையாகும். சிவனுக்குரிய கொடி இடபம் ஆகும்.

சிவனது தெய்வீக வரலாற்றில் அசுரர்களை அளித்து தெய்வங்களைப் பாதுகாப்பனாகவே சிவன் சித்தரிக்கப் படுவான். மகாதேவனாக விளங்கும் சிவன் அரக்கருக்கு வரம் அழித்த நிலையில் அவர்களிடையே காணும் குறைகளைக்களையும் முகமாக அவர்களை அழிப்பனவாகவும் விளங்குவான். சிவனுக்கு உருத்திரன், பவன், சங்கர், ஈசானன், பசுபதி, பீமன், சம்பு, கிருத்திவாபன், சந்திரசேகரன், என பல பெயர்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இத்தகைய தெய்வ வரலாற்றுப் பெயர்கள் சிவனின் பெருமைகளைக் கூறுவன. சிவன் பரம் பொருளாக முழுமுதற் கடவுளாக விளங்கிய நிலையையே புராணம் கூறும் தெய்வீக மரபு எமக்குத் தெளிவுறுத்துகின்றது.

மங்கலப் பொருட்களும் தத்துவங்களும்

செல்வி. திலோஜினி,
கலைப்பீடம்.

இப்புலகில் வாழும் ஓரறிவு உயிர்களாகிய புல் பூண்டு தொடக்கம் ஆற்றிவு உயிர்களாகிய மனிதர் வரை உள்ளவற்றுள் மனிதரே மேலானவர்கள் மற்ற எந்த உயிரினத்துக்கும் இல்லாத சிரிப்பு எனும் பண்பு மனிதருக்கு மட்டுமே உண்டு. நமது முன்னோர்கள் மனித வாழ்வின் ஒவ்வொரு மலர்ச்சிப் பருவங்களையும் மங்களமாக தரிசித்தார்கள். அந்த மங்கலமும் மகிழ்வும் நிலை பெறுவதற்கான சடங்குகளைச் (கிரியைகளை) செய்வதில் ஆர்வம் காட்டினார்கள். வழக்கப்படுத்திக் கொண்டார்கள். அதனால் வாழ்வின் இடையிடையே தோன்றும் துன்ப துயரங்களையும் மறந்து மகிழ்ந்து மங்கலமாய் வாழும் பேறு கிடைத்தது.

தாயின் வயிற்றில் கருவாதல் முதல் மனிதன் இறக்கும் வரை சடங்குகள் எவ்வாறு நடாத்தப்பட வேண்டும். ஏன் அவை செய்யப்பட வேண்டும், அவற்றின் முக்கியத்துவம் என்ன என்பது பற்றி விதிமுறைகளையும் விளக்கங்

களையும் எமக்குத் தந்தது. சனாதன தர்மம். அறவழியில் நடந்து பேரின்ப பெறுவாழ்வைப் பெற எண்ணற்ற வழிகளைக் காட்டும் இந்து தர்மம் தன்னுடைய ஒவ்வொரு கருத்திலும் தத்துவத்திலும் எண்ணக் கருக்களிலும் பற்பல இரகசியத்தையும் உண்மையையும் மறைத்து வைத்துள்ளது.

சமய சடங்குகளும் சரி, மங்கல சடங்குகளிலும் சரி அவற்றிக்கு பயன்படுத்தப் படும் (பூஜைகளில், மங்கல கிரியைகளில்) பொருட்களிலும் பல்வேறு மெய்களும், தத்துவங்களிலும் உள்ளடங்கி காணப்படு கின்றன. இத்தகைய விளக்கங்கள் வேறெந்த வொரு மதத்திலும் இல்லை எனலாம். இந்து சமயத்தில் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு விடயமும் ஒவ்வொரு தத்துவத்தையும் உலக நன்மை கருதி செய்யப் படுபனவாகவும் உள்ளன. மங்கல கிரியைகளுக்கு பயன்படுத்தும் பொருட்களையும் அவை வெளிக்காட்டும் விளக்கங்களையும் பார்ப்போம்.

தேங்காய்

புஜை நேரங்களில் இறைவன் சன்னிதியிலே தேங்காயை உடைத்தல் என்பது ஆதி காலம் தொட்டு இருந்து வரும் வழிபாட்டு முறையாகும். தேங்காயை உரிக்காமல் அப்படியே நிவேதனம் செய்வதில்லை மட்டைகளையும் நாரைகளையும் நீக்கி விட்டு இறைவனுக்குப் படைக்கின்றோம். இதையே "நாரிக்கோளம்" என்பார்கள் தேங்காயை உடைத்து உள்ளே உள்ள நீரை இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கிறோம். தேங்காயில் இருந்து நீரை வெளியேற்றுவது அசமஸ்காரம் எனப்படும். அது நம்மை தூய்மைப்படுத்துவதை உணர்த்துகிறது. நம் இதயத்தினுள் ஆசாபாசங்களை நீக்கி விட்டு, மனதிலுள்ள எல்லாச் சிந்தனைகளை வடித்து விட்டு இறைவனுக்க அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.

உள்ளே நீர் இருக்கும் வரை தேங்காய் மீண்டும் தென்னையாக வளர வாய்ப்புள்ளது. தேங்காய் நீரின்றி முற்றிவிட்டால் அதன் பிறகு நட்டாலும் வளராது நாம் மீண்டும் பிறவி எடுக்காத நிலையை அமைய முற்பட வேண்டும் என்பதை தேங்காய் நமக்கு தத்துவ ரீதியாக விளக்குகிறது.

அது போலவே, தேங்காய் என்பது நமது மனித உடலை பிரதிபலிக்கிறது வெளியே பளப்பான மேல் தோல், உள்ளே பிசிறு பிடித்த நார்ப்பகுதி தேங்காய் நாரை உரித்த பிறகே தேங்காயை கோவிலுக்கு எடுத்துச் செல்கிறோம். அது போல மனதில் உள்ள அழுக்குகளை வெளியே விட்டுவிட்டுச் கோயிலுக்குச் செல்லவேண்டும்.

மேலும், தேங்காயின் மேல் கடினமான ஓடும் உள்ளே இனிய இளநீரும் இருக்கிறது. உருண்டையான புறஓடு பிரபஞ்சத்தை ஒத்து

இருக்கிறது. இரண்டும் கோள வடிவம் உடையன. இது உலக மாயையைக் குறிக்கிறது. உள்ளே உள்ள வெண்ணிறமான பகுதி பரமாத் மாவை குறிக்கிறது. இளநீர் பரமாத்மாவால் விளையும் பரமானந்தத்தை போன்றது. ஜீவாத்மா மாயையினால் பரமாத்மாவை உணராமல் பரமானந்தத்தையும் பெறாமல் நிற்கிறது. இவ்வளவு உட்கருத்துக்கள் இருப்பதால் தேங்காயை இறை வழிபாட்டில் முக்கியமாக வைத்திருக்கிறார்கள்.

திருவிளக்கு

ஆலயங்களிலும், வீடுகளிலும், குத்துவிளக்கேற்றி வைத்து அதன் பின்னரே புஜை முதலான காரியங்களை செய்யத் தொடங்குவார்கள். திருவிளக்கை ஏற்றிவிட்டால் தெய்வீகத் தன்மை மிளிர்வதை நாம் அனுபவத்தில் பார்த்து வருகிறோம். குத்துவிளக்கின் அமைப்பே கலைக்கூடமாக உள்ளது.

குத்துவிளக்கின் அடிப்பாகம் தாமரை மலரை ஒத்த சிறப்புடையது. அது பிரம்ம பாகம் எனப்படும். "ஓங்கி உலகளந்த உத்தமனின் பேர்" பாடுகிறது. சிவனின் ஐந்து முகங்களையும் தீபத்தின் ஐந்து முகங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. உச்சிப்பாகம் கோயிலின் கலசமாகும். எண்ணெய் அல்லது நெய்பரவும் பாகம் எங்கும் நிரம்பியுள்ள பரம்பொருளாகும்.

ஆண்டவன் எங்கே இருந்தாலும் எந்த வடிவத்தில் இருந்தாலும் ஜோதி வடிவத்திலே உறைகின்றான் "ஞான தீபென பாஸ்வரா" என்கிறார் கண்ணபிரான் அறிவு ஜோதி வடிவமாக உள்ளது. என்கிறார் ஜோதி என்பது தெரிவிக்கிறது. என பொருள்படும். தீபத்தில் இரண்டு விஷயங்கள் உள்ளன. ஒளி மற்றும் கூடு என்பனவாகும். ஒளியின் மூலம் இருள்

அகல்கிறது. சூட்டின் மூலம் அறியாமை பொசுக்கப்படுகிறது. பாவங்களும் தவறுகளும் பொசுங்கி நன்மை ஏற்படுகிறது.

ஐம்புலன்களை நன்றாக கட்டுப்படுத்தி விட்டால் அங்கே அழியாத ஜோதி அதாவது ஞானம் ஒளி விட்டு பிரகாசிக்கிறது. பூஜைகள் எல்லாம் பூர்த்தியான பிறகு யாரும் விளக்கைப் பட்டென்று அணைப்பதோ, வாயால் ஊதி அணைப்பதோ கூடாது இவ்வாறு தீபத்தை அணைத்தால் அது பாவமாகும். மெல்ல அந்த திரியைப் பின்னால் இழுத்து எண்ணெய்க்குள் அமிழ்ந்து விடுமாறு செய்ய வேண்டும்.

மஞ்சள்

மங்கல பொருள்களில் மஞ்சள் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளது. மஞ்சளும், குங்குமமும் மங்களப் பொருள்களாக கருதப்படுகின்றன. பெண்கள் மஞ்சளை அதிகம் பயன்படுத்துகின்றனர். மஞ்சள் கிருமிகளை அழிக்கும் தன்மை கொண்டது. உடலுக்கு மென்மை தன்மையை வழங்குவதுடன் உடலை தூய்மையாக வைத்திருக்கவும் உதவுகின்றது.

கோயில்களிலும், வீடுகளிலும், விசேஷ காலங்களில் மஞ்சள் நீரால் ஆராத்தி எடுப்பது வழக்கத்தில் உள்ளது. எல்லா புனித காரியங்களிலும் மஞ்சள் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ள தற்கால காரணம் அது ஒரு கிருமிநாசினி என்பதேயாகும்.

குங்குமம்

அம்பாளுக்கு குங்குமம் விசேஷமான பூஜைகளுக்குரிய பொருளாக உள்ளது. குங்கும அர்ச்சனை செய்து அம்மனைத் துதித்தால் மங்களம் உண்டாகும். கட்டை விரலை

ஆள்காட்டி விரலையும் சேர்த்து குங்குமத்தை இட்டுக்கொள்வதால் சக்தி பெருகும்.

நெற்றியில் குங்குமத்தை இட்டுக் கொள்வதால் “மெஸ்மரிசம்” எனப்படும் வசியப்படுத்தும் செயலைப் பெண்களிடம் செய்யமுடியாது.

சந்தனம்

மரங்களில் அதிக மணமுள்ளது அதிக விலையுள்ளது இதுவேயாகும். விருந்தினர் களை வரவேற்பதிலும், வீட்டில் நடைபெறும் சூப நிகழ்ச்சிகளிலும் சந்தனம் முக்கியம் இடம் பெறுகிறது. இறைவனுக்கு மரியாதை செய்யும் பொருட்டு சந்தன அபிஷேகம் செய்யப் படுகின்றது. சந்தன அபிஷேகம் செய்யும் பொழுது மின்கடத்தும் திறன் சிலையில் அதிகரிக்கிறது.

சந்தனம் உறவை வலுப்படுத்துகிறது. இறைவனது கருணையை எமக்கு அளிக்கிறது. சந்தனம் இலட்சுமி கட்டாட்சத்தை கொடுக்கும் தன்மையுள்ளது.

மாவிலை

மாமரத்தின் இலை முதல் அடிவேர் வரை நமக்குவரும் நோய்களைத் தீர்க்கப் பயன்படுகின்றன. ஆலயங்களிலும், பூஜை நிகழ்ச்சிகளிலும், மங்கல நிகழ்ச்சிகளிலும், மாவிலை முக்கிய இடம் பெறுகிறது. கும்பாபிஷேகங்களிலும் புதுமனை புகுவிழாக்களிலும் கலசங்களில் உள்ள நீரை மாவிலையால் தூய்மையடையச் செய்து மக்கள் மீதும், வீடுகளிலும் தெளிக்கின்றனர். விசேஷ நாட்களில் எல்லா வீடுகளிலும் மாவிலை தோரணம் கட்டுவர். இதனால் காற்றிலுள்ள விஷக்கிருமிகள்

வீடுகளில் புகவிடாமல் அழித்து தூய்மையான காற்றை வீடுகளில் புகச்செய்து சுவாசிப்பதற்கு உதவியாக மாவிலை பயன்படுத்துகிறது.

கும்பாபிஷேகத்தன்று கும்பத்தை முதலில் கோயிலுள்ள பிம்பத்தின் அருகில் வைத்துத் தர்ப்பை, மாவிலை முதலியவற்றை கொண்டு மந்திரங்களைச் சொல்லி பிம்பத்தில் விளங்கும் இறைவனைக் கும்பத்தில் எழுந்தருளுமாறு வேண்டிக்கொள்ள வேண்டும். கும்பத்தின் மேல் வைக்கப்படும். “தேங்காய்” இறைவனின் ‘சிரம்’ என்றும் ‘மாவிலை’ ‘சிகை’ என்றும், சுறப்படுகின்றன.

மாவிலையை நீரில் எல்லா விஷேசங்களிலும் தெளிப்பார்கள். இதனால் நீர் சுத்தமாகிறது. தெளிக்கும் இடங்களிலும் விஷக்கிருமிகள் அழிந்து இடங்கள் தூய்மை அடைகின்றன.

வாழைப்பழம்

பூஜைக்குரிய பழங்களில் வாழைப்பழம் முதலிடம் பெறுகிறது. வாழைப்பழத்தின் தோலை சிறிது உரித்து (நுனி வெட்டுவது) பூஜைக்கு வைத்திருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். ‘என் மனம் நன்றாக பக்குவப்பட்டு இருக்கிறது’ என்பதை காட்டவே பழங்கள் நிவேதனப் பொருட்களாக வைக்கப்படுகின்றன. வாழையடி வாழையாக குலம் தழைக்க வேண்டும் என்பதற்காக வாழைப்பழம் நிவேதனம் செய்யப்படுகிறது.

தாம்பூலம்

வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு மூன்றும் சேர்ந்தது தாம்பூலமாகும். அதனை “திரிபுடி” என்பர் அவை காட்சி காண்பவன், காண்பிப்பவன் என்பனவாகும். இவை மூன்றும்

கலந்து தெரிவது பேதத் தோற்றம் என்பதாகும். இதுவே தமிழில் செம்மை என்று குறிக்கப் படுகிறது. பச்சை நிறத்தில் அமைந்த வெற்றிலை புதன் கிரகத்திற்கு உரியது. நல்ல புத்தியைத் தருவார் அரக்கு நிறமுடைய பாக்கு செவ்வாய் கிரகத்தை குறிக்கிறது. கடன் வாங்காமல் வாழவைப்பார்.

கோலம்

சாதாரணமாக வீட்டு வாசலில் கோலம் போடுவது வழக்கமாக உள்ளது. அரிசி மாவினால் கோலம் போடுவது பழக்கம் ஆரம்பகாலத்தில் இருந்தது. ஏறும்புகளுக்கு அரிசி மாவு உணவாக வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கோலங்கள் போடப்பட்டன. கோலம் போடுவதில் தத்துவ விளக்கம் உள்ளது. கோலத்தில் நடுப்புள்ளி சிவனையும் சுற்றுக்கோடுகள் சக்தியையும் குறிக்கும் முதுகு வளைந்து கொடுத்தால் தான் கோலம் போட முடியும் வளைந்து குனியும் போது அகம் பாவம் இல்லாமல் குனிந்து வளைந்து செய்தால் தான் சிவனை அடையமுடியும். என்பதே கோலத்தின் தத்துவமாகும். இத்தகைய கோலங்களில் நமது அடையாளச் சின்னம் மட்டுமல்ல மங்கள சின்னங்களும் ஆகும்.

தர்ப்பைப்புல்

இந்து மதத்தின் வைதீக சடங்குகள் அனைத்திற்கும் தர்ப்பை புல்லை பயன்படுத்தி வருகிறோம். அதற்கு காரணம் மனிதனின் ஆத்மா என்பது வித்து இல்லாமல் ஏற்பட்டது என்பது இந்து மதத்தின் கருத்து விதை போடாமல் வளர்ப்பது தர்ப்பைப்புல் சடங்குகளில் போது தர்ப்பையை மோதிரவிரலில் மோதிரம் போல் அணிவார்கள். அந்த இடத்தில் சுபநாடி ஓடுவதால் அங்கு சுபசக்தி ஏற்படுகிறது.

தமிழர் பண்பாட்டின் பின்னரையிலுள்ள ஆன்மீகமும் அறிவியலும்

செல்வி. தர்சிஷா கந்தசாமி
இணைந்த சுகாதார பீடம்

இன்றைய உலகின் அதிவேக விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் நாளாந்த வாழ்வின் ஒவ்வொரு மணித்துளியும் அறிவியலுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. இத்தகைய விஞ்ஞானம் மேற்கத்தைய நாடுகளிலிலுந்து பிரசவிக்கப் பட்டாலும் பல்லா யிரம் ஆண்டு பழமை வாய்ந்த எம் தமிழர் பண்பாட்டுடன் இணைந்துள்ளது. என்பது எம்மில் எத்தனை பேர் அறிவிலார்? இன்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வானிடவியல், இயற்பியல், கணித வியல், மருத்துவம் என சகல துறைகளிலும் கரை கண்டிருந்த எம் கலாச்சாரத்தில் பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் எனும் பெயரில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த சில அறிவியல் உண்மைகளை இக்கட்டுரை கூறும்.

இந்து மதம் ஒரு மதம் மட்டுமல்ல அது வாழ்விற்கான வழி என முன்னோர்கள் கூறினார்கள். இங்கு இயற்கை வழிபாடு மிக முக்கியத்துவம் பெற்ற ஒன்றாகும். அதோடு

வழிபடப்படும். ஒவ்வொரு கடவுளும் இயற்கையின் வெவ்வேறு வடிவங்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். அன்றாட வாழ்வில் கடைப்பிடிக்கப்படும் ஒவ்வொரு பழக்கத்திற்கும் பின்னாலும் அறிவியல் எட்டி பார்க்கிறது என்பது உண்மை தான்.

இந்துமத வழிபாட்டில் வேம்பு ஆல மரத்தை வழிபடுவது தொன்று தொட்டு உள்ள மரபாகும் ஏனெனில் அவ்விரு மரங்களும் கடவுள் குடி கொண்ட மரங்களாக கருதப்படுகின்றன. காலையில் எழுந்தவுடன் குளித்து இம் மரங்களை சுற்றி வந்து வழிபடச் சொல்வதில் காரணம் என்னவென்றால் இம்மரங்கள் தூய ஒட்சிசன் வாயுவை வெளியேற்றும் இத்தூய வளியை அதிகாலையில் சுவாசிப்பது உடல் நலத்திற்கு நன்மைதரும்.

இந்துக் கோவில்கள் விஞ்ஞானத்தை அடிப்படையாக கொண்டே கட்டப்பட்டவை

யாகும். மூலஸ்தானம் எனப்படும் கோவிலுள்ள பிரதான சிலைகள் வைக்கப்படும் இடமானது புவியின் காந்த அலைகள் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் உயர்வாகக் காணப்படும் புள்ளியாகும். மேலும் அப்பிரதான சிலைக்கு கீழே வேதங்கள் எழுதப்பட்ட செப்புத்தகடுகள் புதைக்கப்பட்டிருக்கும். இச்செப்புத்தகடுகள் காந்த அலைகளை அகத்துறிஞ்சி சுற்றுப்புறத்திற்கு கதிர்க்கும் கோவிலை வலஞ்சூழியாகச் சுற்றி வழிபடும் ஒருவருக்கு இந்த அலைகள் உடம்பினுள் அகத்துறிஞ்சப்படும் இது மிக மெதவான செயன்முறையாகும். எனும் தினமும் கோவிலுக்குச் சென்று வழிபடும் ஒருவருக்கு இந்நோர் சக்தி உடலில் அதிகளவில் அகத்துறிஞ்சப்பட்டு உடல்நலம் பேணப்படும்.

இந்துக்களின் வீட்டில் துளசிச் செடியானது வளர்க்கப்பட்டு பூஜிக்கப்படுகிறது. துளசி இலைகள் உட்கொள்வதால் உடைவெ நோய்க்கு எதிராக நீர்ப்பீடனத் தொகுதியின் செயற்பாடு அதிகரிக்கப்படும். குளித்து முடித்தவுடன் இந்துக்கள் நெற்றியில் வீபூதி தரிப்பார். வீபூதியானது சிரசிலுள்ள லேதிக நீரை அகற்றும் ஆற்றல் பெற்றது.

தோப்புக்கரணம் போடுதல் பிள்ளையார் வழிபாட்டில் மிக முக்கியமானதொன்றாகும் விஞ்ஞானிகள் தோப்புக்கரணம் போடுவதன் பின்னால் உள்ள அறிவியலைக் கண்டு வியக்கின்றன. தோப்புக்கரணம் போடுவதனால் நினைவாற்றல் அதிகரிக்கப்படுவதுடன் யரவளைஅஇயுளிநசபநச"ள எலனெசழஅநஇ கேட்டல் குறைபாடுகள் போன்றன குணப்படுத்துகின்றன.

“ஓம்” எனும் மந்திரத்தை ஓதுவதன் மூலம் இதயத் துடியின் அளவு குறைக்கப்பட்டு

சீராகக் கப்படுவதுடன் மன அமைதியும் கிடைக்கின்றன. இரு கைகளையும் கூப்பி ஒருவரை வரவேற்கும் கலாச்சாரம் நம்மிடையே காணப்படுகின்றது. நாம் இரு கரங்களையும் கூப்பும் போது எமது விரல்களில் முடிவிடங்களில் உள்ள கண், காது, மூளை போன்றவற்றின் அழுக்கப் புள்ளிகளால் உருவாக்கப்படும் அழுக்கம் காரணமாக நாம் வரவேற்றும் நபரை நீண்ட காலத்திற்கு நம்மால் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள முடியும்.

மேலும் உணவு உண்ணும் போது நிலத்தில் கால்களைக் குறுக்காக மடித்து அமர்ந்தே உணவினை உண்பார். இவ்வாறு அமர்வதனால் ஒரு வித அமைதி ஏற்படுவதுடன் உணவு சமிபாடு இலகுவாக்கப்படுகின்றது. மேலும் வாழையிலையில் உணவு பரிமாறப்படுவதற்காக காரணமும் உண்டு. வாழை இலையில் இயற்கையாகவோ ஒட்சியேற்ற எதிரிகள் (antioxidants) காணப்படுகின்றன. சூடான உணவை வாழை யிலையில் வைத்து உண்ணும் போது எமது உடலிற்கு தேவையான Antioxidants கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

பண்டைய காலங்களில் எமது முன்னோர்கள் நீர் நிலைகளினுள் செப்புக்காசுக்களை எறிவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இதற்கு அறிவியல் பிண்ணனி உள்ளது. செப்பானது (Cu²⁺) மனித உடலிற்குத் தேவையான ஒரு மூலகமாகும். செப்புக்காசு களை நீர் நிலைகளில் எறிவதன் மூலம் குடிநீராக ஆற்று/நதி நீரை பயன்படுத்தும் போது இயல்பாகவே செப்பானது உடலில் சேரும்.

கோவிலுக்குச் செல்லும் போது வாசலில் தொங்கும் மணியை ஒலித்து விட்டு செல்வது

மரபு. அம்மணி எழுப்பும் ஒலியானது எதிர்மறை அலைகளை அழிப்பதுடன் மனதினை ஒரு நிலைப்படுத்தும் உதவுகின்றது. மணியினை ஒலிக்கச் செய்யும் போது எழுகின்ற துல்லியமான ஆழமான கணீர் என்ற ஒலி ஏறத்தாள 7 நொடிகளுக்கு எமது காதுகளில் எதிரொலிப்பதுடன் இந்த 7 விநாடிகள் எமது உடலினுள்ள 7 குணமாக்கும் மையங்களைத் தூண்டுகின்றது.

சூரிய நமஸ்காரம் எனப்படும் சூரிய வழிபாடு எமது முன்னோர்களால் காலம் காலமாக பழக்கப்படுத்தப்பட்டு வரும் முறையாகும். அதிகாலை எழுந்து சூரிய நமஸ்காரம் செய்வதற்கான காரணம் சூரிய கதிர்களை அதிகாலையில் பார்ப்பதனால் கண் பார்வை சூர்மை அடைவதோடு மட்டுமல்லாது உடலிற்குத் தேவையான விற்றமின்களும் தொகுக்கப்படுகின்றன.

எமது முன்னோர்கள் சாப்பிடுவதைக் காரத்துடன் ஆரம்பித்து இனிப்புடன் முடிக்க வேண்டும் என்பார்கள் கார உணவானது சமிபாட்டுச் சாறுகள் மற்றும் இரப்பை அமில சுரப்பினை தூண்டுவதுடன் உணவு சமிபாட்டை வினைத்திறனாக செயற்படுத்துகிறது. இனிப்பானது உணவு சமிபாட்டை மந்தமடையச் செய்வதால் அதனை இறுதியாக உண்ண சொல்லப்படுகிறது.

திருமணமான பெண்கள் இரண்டாம் பாத விரலில் மெட்டி அணிவதைவழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். பெண்களின் கருப்பை மற்றும் இதயத்தை இணைக்கும் நரம்பானது இரண்டாம் பாத விரலில் காணப்படுகின்றது. மெட்டி அணிவதால் கருப்பையானது வலுவாகப்படுவதுடன் இரத்த ஓட்டம் சீராக்கப்பட்டு மாதவிடாய் வட்டம் ஒழுங்காக்கப்படுகிறது.

பெண்கள் திலகமிட்டு கெபள்ளும் புருவங்களிற்கு இடைப்பட்ட நெற்றிப் பகுதியில் ஓர் நரம்புத் திரட்சி உள்ளது. இப்பகுதியின் அழுத்தி திலகமிடுவதால் உடலில் இருந்தான சக்தி இழப்புக் குறைக்கப் படுவதுடன் முகத்தசைகளுக்குத் தேவையான குருதி சுற்றோட்டம் சீராக்கப்படுகிறது.

திருமணமான பெண்கள் குங்குமம் வைத்தல் மிக முக்கியமானது. குங்குமத்திலுள்ள பாதரசமானது குருதியழுக்கத்தை கட்டுப்படுத்துவதுடன் பாலுணர்வுகளையும் தூண்டுகிறது. இதனால் தான் விதவைகள் குங்குமம் அணிதல் கூடாது. என முன்னோர்கள் கூறுவார். மருதாணி பூசுதல் அலங்காரம் மட்டுமல்ல அறிவியலும் கூட மருதாணியானது மனவழுத்தத்தை குறைப்பதுடன் உடலை குளிர்ச்சியாக பேணும் கையில் வளையல்களும் காலில் கொலுசு அணிதலும் விஞ்ஞானத்தை பின்னணியாக கொண்ட செயன்முறையாகும். மணிக்கட்டுப் பகுதியில் காணப்படும் வளையல்கள் ஒரு தொடர்ச்சியான உராய்வை தோலிற்கு வழங்குவதால் குருதிச் சுற்றோட்ட அளவு அதிகரிக்கப்படுகிறது. கொலுசு அணிவதும் இதே காரணத்தால்தான்.

நம் தமிழர் பண்பாட்டு அறிவியலை தன்னுள்ளே பொதிந்து வைத்துள்ளது. தற்கால இளைஞர், யுவதிகள் நாகரிகம் எனும் பெயரில் எமது பண்பாட்டை விட்டு விலகி செல்வதை தடுத்து பண்பாட்டிலும் விஞ்ஞானம் உள்ளது. என்பதை உணரச் செய்து உலகிற்கு எமது கலாச்சாரத்தை வெளிப்படுத்த நாம் அனைவரும் ஒன்றிணைய வேண்டும்.

அருணகிரிநாத சுவாமி அருளிய ஈழத்துத் திருப்புகழ் பாடற்சிறப்புக்கள்

ஆரபி சிவசிதம்பரம்
பொருளியற் பீடம்

முருக வழிபாடு இலங்கைத்தமிழ்ச் சைவர்களின் மிகத்தொன்மை வாய்ந்த வழிபாடாகும். தன் மிகச்சிறந்த அடையாள இடமாக விளங்குவது கதிர்காமத்தலமாகும். முரகப் பெருமானின் சக்திகளாகிய வள்ளி, தெய்வானை எனும் இருவரில் இச்சா சக்தியான வள்ளி இலங்கையைச் சேர்ந்த வேட்டுவப் குலப்பெண் என வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். இவளின் வாழ்விடமாகிய கதிர்காமத்தில் முருகப் பெருமான் விரும்பி உறைகின்ற காரணத்தினால் அவரை தரிசிப்பதற்கு இலங்கையைச் சேர்ந்தவர்களும் ஏனையவர்களும் கதிர்காமம் வந்து பலவாறு பரவுவார்கள். கதிர்காம முரகனைத் தனது புலமையாற்றலால் பாடிப்பரவியவர்களின் அருணகிரிநாத சுவாமிகளும் ஒருவர். இவர் முரகன் அருள் பெற்ற மகான் ஆவார். அக்கட்டான ஒரு காலக்கட்டத்தில் இத்தலத்தின் மீது திருப்புகழ் பாடியமையால் இவ்வாலயம் பல சிறப்புக்களைப் பெற்றது.

தமிழிநாட்டுப்பல்லவ - பாண்டியர் மன்னர் காலத்தில் வாழ்ந்த ஞானசம்பந்தப் பெருமானும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் ஈழத்து சிவத்தலங்கள் ஆன திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணஸ்வரம் என்பவற்றின் மீது பதிகம் பாடி "பாடல் பெற்ற சிவதலங்கள்" என்ற மகிமையினை இத்தலங்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தமை போன்று கி.பி பதினைந்தாம் நூற்றாண்டினராகக்கருதப்படும் அருணகிரிநாத சுவாமிகள் கதிர்காமம், சுந்தவனம் முதலான முருகத்தலங்கள் மீது சந்தத்திருப்புகழ் பாடி இவற்றையும் பாடல் பெற்ற தலங்கள் என்ற சிறப்புக்கு உரித்தாக் கினார். அருணகிரிநாதர் இற்கு பின்பு இலங்கையைச் சேர்ந்த பல சைவப் பெரியார்கள் கதிர்காமத்தலத்தின் மீது பல்வேறு வகையான பிரபந்தங்களைப்பாடி இருந்தாலும் திருப்புகழுக்குரிய இடத்தை அவற்றால் பெற முடியவில்லை இத்தகைய ஆற்றல் மிக்க ஈழத்துத் திருப்புகழ் பாடற்சிறப்பினை அது பாடல் பெற்ற காலப்பகைப்புலம், அதன்

உள்ளடக்கச்சிறப்பு என்ற வகையிற் பகுத்து நோக்கலாம்.

“வீரவேல், தாரைவேல், விண்ணோர் சிறைமீட்ட தீரவேல், செவ்வேள், திருக்கைவேல் வாரி குளித்தவேல், கொற்றவேல், சூரமார்பும் குன்றும் துளைத்தவேல் உண்டே துணை”

எனும் அச்சம் நீக்கி அபயமளிக்கும் பாடல் திருமுருகாற்றுப்படையின் வேறாக, அந்த தனிப்பாடல் பகுதியில் வருவது இப்பாடலைத் தமிழகத்திலும் சரி, இலங்கையிலும் சரி வாழ்கின்ற சைவத் தமிழர்கள் தமக்கு விரோதிகளால் இடர் ஏற்படும் காலங்களில் எல்லாம் பாடிப்பரவி பயன்பெறுவது வழக்கம் அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழிலே அவரின் தனிப்பட்ட வாழ்வின் பாதிப்பும் பரவிக்காணப்பட்டாலும் அப்பாடல்களுக்கு சமயம் சார்ந்த பங்களிப்பு உண்டு. சோழராட்சியின் பின்னர் தமிழ்நாட்டு வலிமை குன்றி, நிலை தளர்ந்த நிலையில் அந்நியப்படையெடுப்புக்கள் ஏற்பட்டு கோயில்கள் இடிப்படும், ஆலயச் சொத்துக்கள் சூறையாடப்படும் பேரச்சத்தை எமது மக்களுக்கு ஏற்படுத்திய ஒரு சூழலில் அந்த அச்சத்தை போக்க முருக வழிபாடு தலையெடுத்து இந்த அடிப்படையில் தான் அருணகிரிநாதரின் வரவைப் பார்க்க வேண்டியிருந்தது. தாயுமானவர் முதல் தொடர்ந்து பல்வேறு காலங்களிலும் வாழ்ந்த சித்தர்கள் வரை அருணகிரியாரின் பாடலில் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டமை தெரிகின்றது. இவர் பாடிய திருப்புகழின் மொத்த எண்ணிக்கை 16,000 என்பர். ஆயினும் 1,307 பாடல்களே கிடைக்கக் கூடியதாய் உள்ளன.

இவற்றில் ஈழத்து திருப்புகழ் முப்பத்து நான்கு வரையிலாகும் அருணகிரிநாதர்

தமிழ்நாட்டிலே வாழ்ந்த காலத்திலே இலங்கையில் போர்த்துக்கேயர் ஆட்சி நிலவியிருந்திருக்கிறது. இலங்கைத் தமிழ் சைவர்கள் வரலாற்றில் அது ஒரு இருண்ட காலம் என்று கூறலாம். இலங்கைச் சைவப்பிரகாச முனிவராகிய ஞானப்பிரகாச முனிவர் இங்கு சைவப்பணி ஆற்றமுடியாமல் தமிழகம் சென்று பணியாற்றிய காலம் உது இலங்கைச் சைவர்கள் வெளிப்படையாக தமது சமய அனுட்டானங்களை, வழிபாடுகளை மேற்கொள்ள முடியாது அச்சத்துடன் வாழ்ந்த காலம் எனவே இந்த அச்சத்தை போக்கி சைவத்தை வாழ வைப்பதற்கான பணிகளின் ஒன்றாக அருணகிரிநாதர் ஈழத்தில் முருகத் தலங்கள் மீது திருப்புகழ் பாடியிருக்கிறார்.

ஈழத்தில் கதிர்காமம், நல்லூர், கந்தவனம், திருகோணமலை எனும் நான்கு தலங்கள் மீது திருப்புகழ் பாடப்பட்டுள்ளது. 34 பாடல்கள் கதிர்காமத் தலத்தின் மீது பாடப் பெற்றதிலிருந்த அத்தலத்தின் பெருமையினை உணர்ந்து கொள்ளலாம். இத்தலம் தொடர்பாக “திருமகளுலாவு மிருபுயமுராரி, “எதிரிவாத பக்தி தனைமேவி, “இறவாமல் பிறவாமல்.....” என்று தொடங்கும் திருப்புகழ் பாடல்களைத் தெரியாத ஈழத்துச் சைவர்கள் இரார் ஏனைய பாடல்களும் சந்தச்சிறப்பும் கருத்துச் செறிவும் உடையவை. எமது சமயக்குரவர்கள் இராமேஸ்வரத்தில் நின்று ஈழத்துச்சிவாலயங்களைப் பாடியருளியது. போன்று அருணகிரியாரும் கதிர்காமம் பெற்று கேள்வியுற்று தாம் அவதரித்த திருவண்ணாமலையில் நின்று பாடினார். அல்லது நேரில் வந்து தரிசனம் பெற்று பாடினாரா என்று அறியமுடியாதுள்ளது. எனினும் சைவப் பெரியார்களின் கருத்துப் படி “அருணகிரிநாதர்

கதிர்காமத்தை தலததைப் பற்றி கூறியிருக்கும் தரித்திர உண்மைகளை நோக்கினால் அவர் கதிர்காமத்தை தரிசித்தால் கூடும்” என்று நம்பப்படுகிறது. அருணகிரிநாதருக்கு முன்னர் வாழ்ந்தவரான புகழேந்திப்புலவர் (13ம் நூற்றாண்டு) கதிர்காமத்தலத்தை பாடியிருக்கின்றார். இவர் வாழ்ந்த காலத்திலே யாழ்ப்பாணத்தை தமிழரசன் ஆண்டனர். இவர் இத்தலத்தை நேரில் வந்து தரிசித்து தான் பாடினார். என்பதற்கு இவரால் பாடப்பெற்றதாக கூறப்படும் பாடல் வலுவான சான்றாக காணப்படுகின்றது. கதிர்காமத்தின் முருகப் பெருமானின் வாகனமாகக் காணப்படும் மயில் “பாம்பொன்றைக்கவ்வி வருத்தியமை யினைக் கண்ட புலவர்பிரான் அந்தப்பாம்பை விட்டுவிட செய்யுமாறு கதிர்காமப் பெருமானை வேண்டும் வகையிலான குறிப்பிட்ட பாடல் தக்க சான்றாகும். இப்படிப்பட்டதல் அருணகிரிநாதரின் ஈழத்தலத்திருப்புக் பாடல்கள் போர்த்துக்கேயப் படையினர் 1640ம் ஆண்டளவில் பெரும் படையுடன் கதிர்காமக் கோயிலை கொள்ளையடிக்கச் சென்று அது முடியாமல் சிலரைக் கொலையும் செய்து விட்டு வந்ததை தக்க சான்றுடன் நிரூபிக்கலாம். எனவே போர்த்துக்கேயரால் ஏற்படக்கூடிய விவை ஐயும் எதிர்பார்த்து தான் அருணகிரிநாதரும் கதிர்காமம் வந்திருக்கலாம். இப்படியாகப் போர்த்துக்கேயரின் கொடுங்கோன்மைக்கு மத்தியிலும் அருணகிரிநாதர் கதிர்காமம் வந்து பாடினார் என்று கொண்டாலும் ஏனைய மூன்று தலங்களுக்கு சென்று பாடியிருப்பார் என்று கொள்வதற்கில்லை ஏனெனில் அத்தலங்கள் தொடர்பாக அருணகிரியார் கூறும் தகவல்கள் அத்தலங்கள் மீது பக்திகொள்ள போதுமானதாக இல்லை

முருகப் பெருமானின் புகழை இன்னிசையாக பாடுவதும் சிற்றின்ப வாழ்வை

தாழ்த்தி பாடுவதும் இவரது படைப்புக்களின் பொதுவாக நாம் காணும் பண்பாகும். மனித உறவுமுறைகளில் தாய்மான் மருமகன் உறவு தான் மிகவும் உணர்வுபூர்வமானது என்பது இவரின் பாடல்கள் சொல்லும் மறைமுக கருத்து திருமால் என்பவர் முருகனுக்கு தாய்வழி மாமன் ஆவார். திருப்புக்ழின் வரும் பெருமாள் என்பது திருமாலைக்குறிக்கும் இங்கு முருகப்பெருமான் என்று கூறாமல் பெருமாள் என்று கூறுவதன் மனோவியல் தத்துவம் மாமனை நினைப்பித்து நினைத்ததை சாதிக்கச் செய்வதற்கே எனலாம். “திருமகளுலாவு” என்று தொடங்கும் முதற் பாடலிலேயே ஏழு இடங்களிலும் பெருமாள்கண்” என்று குறிப்பிட்டு நிறைவில் ‘பெருமாளே!’ என்று நிறைவு செய்து இங்கு நோக்குதற்குரியது. கம்பனை ‘அபரபிரமன்’ உன்று பண்டித மணியார் கூறுவது போன்று ஞானசம்பந்தரை ‘அபரசப்பிரமணியர்’ என்று சொல்லும் வழக்கமுண்டு இவ்வாறான வழக்கு அருணுகிரியாரால் தான் ஏற்பட்டதொன்று தெரிகிறது. தமிழ்நாட்டின் எண்ணாயிரம் சமணரை கழுவேறச்செய்து சைவசமயத்தை ஞானசம்பந்தர் வெளியீட்டச் செய்தமை ஆல் புறச்சமயிகளுக்கு அவர்மீது மிகுந்த அச்சம் இருப்பது இயல்பானது. சம்பந்தப் பெருமானுக்குரிய பேராற்றல் அவர் முருகப் பெருமானின் அவதாரம் என்பதலாயே என்பது அருணகிரியாரின் சிருஷ்டிப்பு இதனால் தான்,

“வழுதி கூனிமிர்த்த பெருமாளே”

அலுதுலகை வாழ்வித்த கவுணியகு லாதித்த வரிய கதிர்காமத்தி லுரியாபி ராமனே”

என்று குறிப்பிட்டுப்பாடியுள்ளார். இதன் உள்ளத்தம் எதிரிகளுக்கு அச்சமூட்டுவதாக இருக்க வேண்டும். கதிர்காமத்தின் மீதும் அந்நியரை அச்சம் கொள்ள செய்வதற்காக

முருகப்பெருமானின் இச்சா சக்தியான வள்ளியை “இலகு சிலைவேடர் கொடி” என்றும் முருகப்பெருமானை “கொடிய சூர் கெட்டு முறிய வேல்தொட்ட பெருமாளே” என்றவாறும் பாடியிருப்பதும் உளவியல் தொடர்பான தாக்குதல்களே எனலாம்.

இரங்கைத் தமிழ்ச் சைவர்களை முருகவழிபாட்டின் வழிவந்த சைவர்கள் என்று குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது. இதற்கு காரணம் கந்தபுராணத்தின் செல்வாக்கு என்று தெரிகின்றது. இந்த கந்தபுராணம் இன் செல்வாக்கு தமிழகத்தை விட இலங்கையில்

தான் அதிகம் ஆகும். இக்கந்தபுராணத்தை அருணகிரியார் நன்கு கற்றிருந்தார் என்பதை அவரின் திருப்புகழ் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இது மாத் திரம் அன்றி பிற காலத்தில் கதிர்காமத்திருத்தலம் பற்றி ஈழத்தில் எழுந்த கதிர்காமக்கலம்பகம் (1897), கதிர்காமவந்தாதி (1915), கதிர்காமவேலர் பதிகம் (1921), கதிரையாத்திரை விளக்கம் (1925), கதிர்காம ஸ்வாமி தோத்திரம் (1932) முதலான பிரபந்தங்களுக்கும் முன்னோடி யாக அருணகிரிநாத சுவாமிகளின் ஈழத்துத் திருப்புகழ்பாடல்கள் அமைகின்றன எனலாம்.

ஆய்நல் அடவ உந் அந்நேகத்தே நேநே நேன் அந்நீய நேபத்தே உருவக்கும்
 ஆளால் பந்ந் கீடைத்தே வ்ரும், ஆளால் உந் அந்நேகத்தே நேநே நேட்க்காலம்
 உந்நீய் வைத்தே மறைய முகமல் உருவனைக் கவய் பருத்தே
 அந்நேகம் உருவய்ந்நே நேபத்தே அந்நேகம்...

ஆலய வழிபாடு - ஓர் உளவியல் பார்வை

ப. அமிர்தேஷ்சர்மா

மருத்துவப்பீடம்,

ஆலயம் தொழுவதும் சாலவும் நன்று என்பது ஒளவைப்பிராட்டியாரின் முது மொழியாகும். இறைவன் எழுந்தருளி ஆன்மாக்களுக்கு அருள் பாலிக்கும் இடம் ஆலயம் ஆகும். 'ஆ' என்பது ஆன்மா 'லயம்' என்பது ஒடுக்கம் எனப் பொருள்படும். ஆன்மாக்கள் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி இறைவனை வழிபடுவதற்கு ஏற்ற இடம் ஆலயமாகும்.

நாம் ஏன் ஆலயத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற வினா எமக்குள் எழலாம். இறைவனை வழங்குவதற்கு ஏற்ற இடம் ஆலயமே பசுவின் உடலெங்கும் பரந்திருக்கும் பாலை அதன் மடியிலிருந்து கறந்து கொள்வதற்கு ஒப்பானதே ஆலய வழிபாடு ஆகும்.

ஆன்மாவைப் பீடித்திருக்கும் மலங்கள் நீங்கி ஆன்மா இறைவனை அடைய ஆலய வழிபாடு அவசியம் என ஆகமங்கள் சுவைகின்றன. 'நமக்கு இந்தச்சரீரம் கிடைத்தது

தாம் இறைவனை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறுதற் பொருட்டேயாம்' என்பது நாவலர் பெருமானின் வாக்காகும். ஆலயங்கள் இறைவனின் திருவருள் சுரக்கும் இடங்களாகும். ஆலயங்களைத் தேடித்திரிந்து வணங்குவரின் உள்ளத்தை இறைவன் கோயிலாகக் கொள்வான் என்று திருமந்திரப் பாடல்களில் தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆலயம் தொழுவதும் சாலவும் நன்று என்பது ஒளவைப்பிராட்டியாரின் முது மொழியாகும். இறைவன் எழுந்தருளி ஆன்மாக்களுக்கு அருள் பாலிக்கும் இடம் ஆலயம் ஆகும். 'ஆ' என்பது ஆன்மா 'லயம்' என்பது ஒடுக்கம் எனப் பொருள்படும். ஆன்மாக்கள் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி இறைவனை வழிபடுவதற்கு ஏற்ற இடம் ஆலயமாகும்.

நாம் ஏன் ஆலயத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற வினா எமக்குள் எழலாம். இறைவனை

வழங்குவதற்கு ஏற்ற இடம் ஆலயமே பசுவின் உடலெங்கும் பரந் திருக்கும் பாலை அதன் மடியிலிருந்து கறந்து கொள்வதற்கு ஒப்பானதே ஆலய வழிபாடு ஆகும்.

ஆன்மாவைப் பீடித்திருக்கும் மலங்கள் நீங்கி ஆன்மா இறைவனை அடைய ஆலய வழிபாடு அவசியம் என ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. 'நமக்கு இந்தச்சரீரம் கிடைத் தது தாம் இறைவனை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறுதற் பொருட்டேயாம்' என்பது நாவலர் பெருமானின் வாக்காகும். ஆலயங்கள் இறைவனின் திருவருள் சுரக்கும் இடங்களாகும். ஆலயங்களைத் தேடித்திரிந்து வணங்குபவரின் உள்ளத்தை இறைவன் கோயிலாகக் கொள்வான் என்று திருமந்திரப் பாடல்களில் தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது.

கோபுர தரிசனம்

கோயில் மூலஸ்தானத்திற்கு நேரே பிரதான வாயிலுக்கு மேல் உயர்ந்த கோபுரம் ஒன்று காணப்படும். இதனை தூல லிங்கம் எனவும் அழைப்பர். "கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்" என ஆன்றோர் குறிப்பிடுவர். மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி பரம்பொருளாகிய இறைவனிடத்தே நம் பணயம் அமைய வேண்டும். எனும் கோட்பாட்டை இராஜகோபுரத்தின் வாயினுள்ளே பிரவேசித்தல் விளக்குகின்றது.

பலிபீடம்

ஆலயத்தின் வாயிலின் மேல் அமைக்கப்படும் இராஜகோபுரத்தை கடந்து ஆலயத்திற்குள் நுழைந்தவுடன் எமது கண்ணுக்குப் புலப்படுவது கொடித்தம்பம், பலிபீடம், நந்தி மூன்றுமாகும். இவற்றில் பலிபீடத்தின் அருகில் சென்று வீழ்ந்து வணங்குகின்ற போது எமது மனதில் எழும் தீய

எண்ணங்கள் அனைத்தும் பலிபீடத்தில் பலி கொடுக்கப் பட்டு தூய சிந்தனை, மேலான எண்ணம், மனித நேயம் வாய்ந்த மனிதனாக எழுந்திருக்கின்றான்.

நந்தி

ஆகம முறைப்படி அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்களில் சிவலிங்கம், நந்தி, பலிபீடம், கொடிமரம் என்பன ஒரே வரிசையில் அமைந்திருப்பதனைக் காணலாம். கர்ப்பக் கிரகத்தில் உள்ளே நந்தி சிவனைப் பார்த்தவாறு அமைந்திருக்கும் நந்தி ஜீவான்மாவைக் குறிக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜீவான்மாவும் இறைவனைச் சென்றடைய வேண்டும். என்பதே குறிக்கோள் ஆகும்.

மூலவர்

மூலவர் ஆலயத்தின் மூலமாகிய கர்ப்பக்கிரகத்தில் உள்ள சிவலிங்கம் ஆகும். இவரைத் தரிசிக்க ஆலய வாயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் துவாரபாலகர்களிடம் அனுமதி பெற்று செல்ல வேண்டும்.

இறைவனின் திருவருளைப் பெற்று இறைவனிடம் உறவாடிய நால்வர்களும், ஆழ்வார்களும் திருத்தலங்கள் தோறும் நடந்து சென்று ஆலய வழிபாட்டினை மேற்கொண்டிருந்தனர் என்றால் அதன் பெருமையையும் அளவிடத்தரிய தன்றோ.

மனிதனை புனிதனாகச் செய்வது ஆலயம் தெய்வ அருளாற்றல் நிலவிக் கொண்டிருக்கின்றது. அங்கு சென்று வழிபடுபவர்களின் தீய வினைகள் அழிந்து போகின்றன.

அருவமான இறைவனை ஞானிகளால் மட்டுமே உணர முடியும் ஆனால் எளியவர்களான எமக்கு உருவ வழிபாடே சிறந்தது.

ஆலய வழிபாட்டுத் தொடர்பாக உளவியல் ரீதியாக நோக்கும் போது மனிதன் தனது வாழ்க்கை வட்டத்தில் ஏற்படுகின்ற இன்ப துன்பம், கோபம், விரக்தி போன்ற பல உணர்வுகளையும் தனக்குள்ளேயே வைத்துக் கொண்டு அலைந்து திரிகின்றான். இவற்றை ஒரு நிலைப்படுத்தி மனதிற்கு அமைதியை கொடுப்பதில் ஆலய வழிபாடும் முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றது. என்றும் குறிப்பிடலாம்.

ஆலய வழிபாட்டில் காட்டப்படுகின்ற தூப தீபங்களின் தன்மை பஐனை வழிபாடுகள் போன்ற விடயங்கள் ஐம்புலானூடாகச் சென்று இறைவனைச் சிந்திக்க வைக்கும் தன்மையை ஏற்படுத்துகின்றது.

இதனால் நமக்குள் நிம்மதி ஏற்படுகின்றது என்று கூறுகின்றோம். மேலும் நெற்றியிலே நரம்பு மண்டலங்கள் எல்லாம் குவிவதனால் வீழ்ந்தனம் என்பவற்றினை நெற்றியில் பூசுகின்ற போது அவ்விடம் குளிர்வடைய ஏனைய உடம்பின் எல்லாப் பகுதிகளும் குளிர்வடைவதனால் எமது உள்ளத்தில் தெய்வீகம் குடி கொள்கிறது.

ஆலய வழிபாட்டின் போது ஆண்டவன் மீது கொண்டுள்ள அளவற்ற நம்பிக்கை யினால் மக்கள் தமது உடலை வருத்தி பல நேர்த்திக் கடன்களை செய்கின்றார்கள் இறைவன் அருள் புரிவான் அருள் கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் அடியவர்களின் மனதில் படிந்துள்ளது எனலாம்.

இறைவனின் உறைவிடமான ஆலயம் சென்று தினமும் திருவடிகளை தரிசிப்பதன் மூலம் எமக்கு தனு, கரண, புவன போகங்களும் இந்து தருமம் 2019/20

வந்து சேரும் என்பது சமயப் பெரியார் களின் கருத்தாகும். விநாயகப் பெருமானின் தாமரை போன்ற திருவடிகளைத் தினமும் வணங்கி துதிப்போர்க்கு “வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலரான் நோக்குண்டாம்” என்று ஒளவைப் பிராட்டியார் கூறியுள்ளார்.

ஆலயங்களின் நடைபெறும் ஆன்மீகச் சொற்பொழிவுகள், பிரசங்கங்கள் ஊடாகவும் ஆன்மீக உணர்வு எமக்கு ஏற்படுகின்றது.

தியானம் பற்றிக் கூறும் போதும் மக்கள் மனதில் மனச் சஞ்சலம் ஏற்படும் போது மனங்களின் அச்சநிலையைப் போக்கி தன்னம்பிக்கையை வளர்ப்பதோடு நினைவாற்றலையும் வளர்த்துச் செல்கின்றது. தியானம் மக்கள் தமது தியானத்திற்கு உகந்த அமைதியான இடமாக ஆலயங்களையே தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்.

உருவச் சிலைகள் அமைத்து வழிபடுகின்ற தன்மை மக்கள் மனதை ஒரு நிலைப் படுத்தவும் மக்கள் ஆலய வழிபாட்டில் ஈடுபடவும் பெரிதும் உதவுகின்றன. சிறந்த முறையில் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி வழிபடுவதற்கு விக்கிரக அமைப்பு முறை உதவுகின்றது.

எனவே எங்களுடைய உள்ளங்களின் நம்பிக்கையே ஆலய வழிபாட்டுக்கு முக்கிய காரணம் எனலாம்.

விஞ்ஞான ரீதியாகவும் நோக்கும் போது நாம் இரு கரங்களையும் கூப்பி வணக்கம் தெரிவிக்கும் போது விரல்களினதும் நுணிகள் ஒன்றோடொன்று கோக்கப்படுகின்றது. அவ்விரல் நுணிகள் கண், காது, மூளை என்பவற்றின் Pressure Points ஆகும். Pressure Points அழுத்தப்பட்டு அவை செயற்படுத்து

வதால் நீண்ட காலம் எம்மால் ஞாபகப்படுத்தலாம். இறைவனையும் எந்த நேரமும் சிந்திக்கலாம்

ஆலயம் தூய்மை நிறைந்த இடமாகும் எனவே அங்கு செல்வோர் உடலையும் உள்ளத்தினையும் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பூஜை தொடங்கி முடியும் வரை அவ்வவ் தெய்வங்களை உரிய அனுஷ்டான முறையில் வணங்குதல் அவசியமாகும். “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்ற முதுமொழியும் ஆலய வழிபாட்டின் அவசியத்தை எமக்கு வலிந்து துகிறது. சமுதாய நோக்கிலும் ஆலய வழி

பாட்டின் மூலம் ஒற்றுமை மற்றோருக்கு உதவுதல் பெரியோரை மதித்தல், எல்லோரையும் அன்புடன் நேசித்தல், போன்ற நற்பண்புகளும் மக்களிடையே ஏற்படுகின்றது.

எனவே சுருக்கமாக நோக்கும் போது ஒவ்வொரு மனிதப்பிறவியின் நோக்கமும் முத்தியின்பம் பெறுவதே ஆகும். ஆலய வழிபாட்டினை சிறப்பாக சரிவரச் செய்வதன் மூலமும் முத்தியின்பத்தினை பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என பதற்கு நாயன்மார்களே வழிகாட்டியாக இருந்துள்ளனர்.

கண்ணாடிதான்
என் மிகச்சிறந்த
நண்பன். ஏனெனில்
நான் அழும் போது
அது ஒருபோதும்
என்னைப் பார்த்து
சிரித்ததில்லை

சைவ சமய கோட்பாடுகளில் நவீன அறிவியல் கூற்று

மதுசூ சிவயோசன்

இணைந்த விஞ்ஞான சுகாதார கற்கைகள் பீடம்

இப்புலகில் தோன்றிய உயிரினங்கள் யாவும் துன்பம் நீங்கி இன்பமாக வாழ்த்தலையே விரும்புகின்றன. மானிட சக்திக்கு அடங்காத இயற்கையின் ஆற்றலை அனைவரும் அறிவர் ஆனால் அப்பேராற்றலைத் தமக்கு உற்ற துணையாகக் கருதுபவர் மிகச் சிலரே என்பது நிதர்சனமான உண்மையாகும். இன்றைய மனிதர்களின் நவீன வாழ்வியல் நடைமுறைகள் மனிதனது ஆயுட்காலத்தை குறுகச் செய்துள்ளன. என்பதுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மனிதனை உடல் உள ரீதியாகவும் பலமிழக்கு செய்துள்ளன. இந்நிலையில் தான் சைவ சமயத்தின் கோட்பாடுகளில் நாம் நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டிய தருணம் ஏற்பட்டு விட்டது. என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

“ஓம்” என்ற மந்திரம் இந்துக்களின் புனிதமான மூலமந்திரமாகும். எந்த மந்திரமாயினும் அதற்கு ஓம் என்பதனை

சேர்த்தே உச்சரிப்பது அவசியமாகும். உதாரணமாக ஓம் நமசிவாய, ஓம் நாராயணாய என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மேலும் இந்து ஆலயங்களின் தோற்றத்தினை முழுமையாக கூர்ந்து நோக்கினால் “ஓம்” என்ற வடிவிலேயே அமைந்துள்ளதை அறிஞர் பலரும் விளக்கியுள்ளனர். விநாயகர் வடிவினையும் அவர் திருமுகத்தினையும் 3ம் என்னும் பிரவணப் பொருளாக ஞானநூல்களை விளக்கியுள்ளனர். இவ் ஒங்காரத்தத்துவப் பொருளையும் பிரவணப் பொருளையும் குறிப்பதனால் உடலில் இயக்கத்திற்கு காரணமான பிராணனும் பிரவணம் போன்றதாகும். ஆகையால் அலையும் மனிதனை இழுத்துப் பிடித்துத் தன்வசப்படுத்தி நிலைநிறுத்தற் சக்தியும், ஞானசக்தியும் “ஓம்” என்னும் மூலமந்திர சக்தியும் “3ம்” என்னும் மூலமந்திரத்தின் பயிற்சியினால் அதிகரிக்கின்றன. இது உளவியற் சிகிச்சையையும் வழங்குகின்றது.

அடுத்து சைவ சித்தாந்த மெய்யியலில் யோக நெறியும் இன்றைய நவீன யுகத்திலே பெரும் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது. தியானத்திலே ஆழ்நிலைத் தியானம் இன்று உயர்நிலைக் கல்வியாளர்களிடம் வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது.

“புறப்பொருள் மேல் அலைகின்ற மேல்நிலை மனதில் ஓர் ஒலியின் வாயிலாக சூழ்நிலைக்கு கொண்ட சென்று மெய்யுணர்வு பெற வைப்பதுதான் ஆழ்நிலைத் தியானம்”

தற்காலத்தில் தான் நவீன சிகிச்சை முறைகள் நோய்களிலிருந்து பாதுகாத்தார் பொருட்டு அளிக்கப்படுகின்றது. இந்திய மருத்துவர்களும் மேலைநாட்டு மருத்துவர்களும் தாம் சிகிச்சை செய்வதற்கு முன்னர் நோயாளிகளைத் தியானப்பயிற்சி வழங்குவதாக சென்னை ஆழ்நிலைத் தியான மையம் ஒன்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. களைப்பு என்பது மனிதனுக்கு இரு வகையில் நீங்குவதுண்டு ஒன்று மேல் நிலையில் தோன்றும் களைப்பு (Tiredness) மற்றது ஏற்படும் சூழ்நிலையில் ஏற்படும் களைப்பு (Stress) இவ்விரண்டும் சூழ்நிலைத்தியானத்தின் போது நீங்கி விடுகின்றது. உறக்கமின்மை, மனக்கவலைகள், இதயநோய், இரத்த அழுத்தம் குறைதல், நோய் எதிர்ப்புச் சக்தி அதிசமாதல், ஆஸ்த்மா குறைதல்

என்னும் பல்வேறு உடல் நலன்கள், மனநலன்கள் விருத்தியாகி வாழ்விலே படபடப்பு, பதட்டநிலை குறைத்து அமைதியும் ஆறதலும் சாந்தமும் உண்டாகின்றன. இவை சைவ சித்தாந்தம் கூறும் சிறப்பான உளவியல் சீர்மியங்களாகும்.

நவீன விஞ்ஞானம் ஆறாம் அறிவினைச் சார்ந்த சக்தி உணர்வு ஒன்று தான் குறிப்பிடப்படுகின்றது. நெற்றிபகுதியில் மூச்சின் உச்சியில் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த சாந்தலோகம் சிறிதளவு இருப்பதாகவும் அந்த இடத்தினை “ஆக்ஷாசச்சரம்” என யோசியர் சிறப்பித்துள்ளனர். நமது சாரீரத்தில் ஆறு ஆதாரங்களும் கோயிலில் காணுகின்ற யாகமண்டபம், மகாமண்டபம், அர்த்த மண்டபம் என்னும் ஆறு மண்டபங்களைத் தெரிவிக்கின்றன. இதனை அறிவியலாளர்கள் விளக்கும் கருத்துக்களுடன் ஒப்பிட்டால் அணுவுக்குள்ளே இருக்கும் தூளின் அமைப்பும் இயக்கமும் அண்டத்திலிருக்கும் கோள்களின் அமைப்பு சிவலிங்க மூர்த்தத்தின் அமைப்பையும் ஒத்திருக்கும் கண்டு அறிவியலாய்வாளர்கள் வியப்படைகின்றனர். எனவே சைவ சமயக் கோட்பாடுகள் நவீன அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமிட்டுள்ளது. என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயம்

விக்கினேஸ்வரன் தேவசுநர்சனா

இணைந்த விஞ்ஞான சுகாதார கற்கைகள் பீடம்

ஆசிய நாடுகளில் ஒன்றான இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கும் மீன்பாடும் தேனாடாம் மட்டக்களப்பில் பல்லாயிரக் கணக்கான ஆலயங்களுக்கு மத்தியில் மட்டு நகரின் வடக்கே இரண்டு மைல் தூரத்தில் மாநகர சபை எல்லையிலுள்ள அமிர்தகழி எனும் திருத்தலத்தில் அமைந்துள்ள ஆலயமே மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயமாகும். இவ் ஆலயம் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பெருமையை வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. இவ் ஆலயம் தன்னகத்தே பல மகிமைகளையும் சிறப்பம்சங்களையும் கொண்டிருப்பதுடன் தனக்கென ஓர் வரலாற்றையும் கொண்டது.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பன ஒருங்கே அமையப்பெற்ற இவ் ஆலயத்தில் சிவலிங்கம் கர்ப்பக்கிரகத்தில் காணப்படுகின்றது. கர்ப்பக்கிரகத்தோடு அந்தராளம், அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், தம்ப

மண்டபம், கொடித்தம்பம், வசந்த மண்டபம், முன்மண்டபம் என்பவற்றோடு நவக்கிரகங்களுக்கு தனியான கோயிலுடன் கம்பீரமாக இவ்வாலயம் காட்சி தருகின்றது. இவ்வாலயத்திற்கும் அதன் வடபுறத்தே அமைந்துள்ள அமிர்தகழி எனும் ஊர் மனைக்கும் இடையில் தாமரைப்பூக்கள் நிறைந்த மாமாங்கத் தடாகம் இவ்வாலயத்தின் சிறப்பு மிக்க தீர்த்தக் குளமாகும். கொக்கட்டிச்சோலை தான்றோன் றீஸ்வரர் ஆலயமும் அமிர்தகழி மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயமும் கர்ப்பக்கிரகத்தில் சிவலிங்கத்தை கொண்டிருந்தாலும் அமிர்தகழி மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயம் முதற்கடவுள் பிள்ளையார் ஆலயமாகவே காணப்படுகின்றது. நாவற்குடாவைச் சேர்ந்த தங்கராசா என்பவரால் எழுதப்பட்ட “மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மான்மியம்” என்னும் நூலில் இராமர், அனுமான், காசி முனிவர், ஆடக சுவந்தரி ஆகியோருடன் இந்த ஆலயத்திற்கு வரலாற்றுத் தொடர்பு உள்ளதாக குறிப்பிடப்படுகின்றது.

மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயத்தின் தீர்த்தக் குளத்திலேயே ஆண்டு தோறும் ஆடி அமாவாசைத் தினத்தன்று தீர்த்தத் திருவிழா பல்லாயிரக் கணக்கான பக்தர்களுடன் அவர்களுடைய அரோகரா கோசங்களுடனும் வெகு விமர்சையாக வருடம் தோறும் இடம் பெற்று வருகின்றது. அத்தோடு தீர்த்த திருவிழா அன்று இறந்தவர்களுக்கு பிதிர்க்கடன் நிறைவேற்றும் சிறப்பம்சமும் உள்ளது. இவ் ஆலயத்தில் நித்திய கிரியை நாளுக்கு மூன்று தடவைகள் நடைபெறும் அதே வேளை மகோற்சவம் எட்டுநாட்களும் ஆடி அமாவாசை அன்று தீர்த்த உற்சவத்துடன் இனிதே

மகோற்சவமும் இடம் பெற்று வருகின்றது. இவ்வாறே கிழக்கிலங்கையில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆலயமும் தனித் தனிச் சிறப்பம்சங்களுடன் கம்பீரமாக தோற்ற மளித்து தேடி வரும் பக்த அடியவர்களின் நோய் பிணிகளை நீக்கி அவர்கள் கேட்கும் வரங்களை அளித்து பக்தர் மனக்குறைகளை நீக்கும் இடங்களாக அமையப் பெற்றிருப்பது சிறப்பம்சமாகும்.

பேச்சின் சிறப்பு

**கோபமாய்ப் பேசினால்
குணத்தை இழப்பாய் !**

**வேகமாய் பேசினால்
அர்த்தத்தை இழப்பாய் !**

**வெட்டியாய் பேசினால்
வேலையை இழப்பாய் !**

**அதிகமாய்ப் பேசினால்
அமைதியை இழப்பாய் !**

**ஆனவமாய் பேசினால்
அன்பை இழப்பாய் !**

**சிந்தித்து பேசினால்
சிறப்போடு வாழ்வாய் !!!**

கொட்டுகிணற்று விநாயகர் பெருமான் வரலாற்றின் சில பதிவுகள்

செல்வி. சரணா

இணைந்த விஞ்ஞான சுகாதார கற்கைகள் பீடம்

அமைவிடம்:- முல்லை மாநகரின் தென்பால் அமைந்த வற்றாவளம் சுரக்கும் நல் ஊர் குழுமுனை குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல்ஆகிய நால்வகை நிலங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு தனித்துவமான அழகுடன் பசுமை நிறைந்த ஒரு சிறிய கிராமமாக விளங்குகிறது.

மக்கள் மகிழ்வோடு வாழும் தனித்துவச்சிறப்பு கொண்ட கிராமமாய் விளங்குகிறது.

இங்கு கிராமத்தின் மத்தியிலே அழகாய் அழைந்துள்ள குன்றில் எழில் கொஞ்சும் அழகுடன் வேண்டுகலை தம் அடியவர்களுக்கு அள்ளி வழங்கும் குன்றின் மேற் குமரன் ஆலயமும் பசுமை நிறைந்த வயல்களோடு கடலையும் காவல் செய்யும் ஹனுமனும் குன்றின் அடிவாடத்தின் இரு புறங்களிலும் கேட்டவரம் அளிக்கும் கொட்டு கிணற்று பிளியைளாரும் நாகதம்பிரானும் வற்றா ஏரியையும் தன்னகத்தே கொண்டு குறைவுபட நெல்வளமும், பால் நிறை பசுக்களும், செல்வமும் நிறைந்ததோராய்

ஆலய சிறப்பு :- கையேந்தி வருபவர்களை காத்து நிற்கும் கொட்டு கிணற்று விநாயகரின் தனிச்சிறப்பாக விளங்குவது ஆலய மூலவிக் கிரகம் கழுத்து இன்றி தனியே தும்பிக்கையைக் கொண்ட கருங்கல்லால் செதுக்கப்பட்ட அழகிய சிலையாகும். விநாயகருக்கு படையல் வைத்து செய்யும் எந்த காரியமும் துலங்குவதோடு சிறப்பும்பெறும்.

ஆலய வரலாறு :- முன்னொரு காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து ஒரு பட்டாணி கருவாட்டு மூட்டைகளுடனே மூன்று விநாயகர் விக்கிரகங்களையும் கப்பல்தனில் ஏற்றி இலங்கைக்கு வியாபாரம் செய்யும் முகமாக கொண்டு வந்தான். இவ்விதம் வருகின்ற கப்பலானது செம்மலைக் கரையை அண்மிக்கும் போது இந்த விநாயக

விக்கிரகங்கள் கருவாட்டின் நாற்றம் சகிக்காமல்
செம்மலைக் கரையினிலே குதித்து ஒட்டம்
எடுத்தன. பட்டாணியே திகைத்து செய்வதறியாது
நின்றான். இந்த விக்கிர கங்களில் இரண்டு
விக்கிரகங்கள் கொடுக்கத் தொடுவாயில்
கோட்டகக் கேணியிலும் மற்றொன்று அமர்வயல்
என்னும் இடத்திலும் ஓடி ஓழித்துக் கொண்டன.
மற்றொண்டு ஓடிவந்து கொட்டுகிணற்று வயல்
என்று குறிப்பிடும் எமது குமுழுமுனை வயல்
நெல் பொலியிலும் ஒழித் திருந்தது.
நெல்லுப்பொலியோ தூற்ற தூற்ற பொலியாக
இருந்தது. எல்லோரும் வியப்புற்றனர். இன்று
இரவே விநாயகர் கனவில் தோன்றி தான் வந்த
விதத்தையும் தன்னை தேடி பட்டாணி வருவான்
என்பதையும் அவன் வரும் போது உங்களை பல
கேள்வி கேட்பான் அதற்கு நீங்கள் நெல்லுக்குள்
உள்ள கல்லை தவிர வேறு கல் இல்லை என்றும்
கூறிவிடுங்கள். அவன் சென்றுவிடுவான்
என்றும் கனவில் கூறி மறைந்ததாக வரலாற்றுக்
கதை ஒன்று உள்ளது.

மக்கள் எல்லாம் விநாயகர் மீது
நீங்காப்பற்றுடையவராய் இருக்கும் போது

பட்டாணியும் வரலானார். பட்டாணி கேட்ட
கேள்விகளுக்கெல்லாம் அனைவரும் கனவில்
விநாயகர் கூறியது போலவே நெல்லினுள்
உள்ள கல்லைத் தவிர வேறுகல் இல்லையென
பதிலளித்தனர். பட்டாணி சென்று விட்டான்
விநாயக பெருமான் மீண்டும் ஓடி இப்போது
ஆலயம் அமைந்திருக்கின்ற ஆலய வளவினுள்
மறைந்து கொண்டார். மீண்டும் தேடி வந்த
பட்டாணி விநாயகர் மறைந்திருப்பதைக் கண்டு
மிகுந்த கோபத்துடன் தனது உடைவாளை
எடுத்து விநாயகரின் சிரசை ஒரே வெட்டாக வெட்டி
வீழ்த்தி விட்டு குதிரையில் ஏறி விரைந்தான்.
பட்டாணி செல்லும் வழியில் வாய்க்கால்
திமிரெடுத்து பட்டாணிக் குதிரையும்
பெருக்கெடுத்த வாய்காலினுள்ள விழுந்து
இறந்து போயின. இன்று திமிரெடுத்த
வாய்க்கால் என்றும் இடம் எமது கிராமத்தில்
அடைய சின்னமாக விளங்குகின்றன. இதன்
பின்னர் எம்பொருமானின் அருளும் புகழும்
மேலோங்கியது. எமது கிராம மக்கள் சகல
வளமும் பெற்று வாழ்கின்றனர்.

நல்லவராய் இருப்பது நல்லதுதான்!
ஆனால்
நல்லது கெட்டது தெரியாத
நல்லவராய் இருப்பது ஆபத்தானது

- பெர்னாட்ஷா

சிதம்பரம் நடராசர் கோவில்

டசிந்தா லோகேந்திரன்

இணைந்த விஞ்ஞான சுகாதார கற்கைகள் பீடம்

நடராசர் கோவில் அப்பர், சுந்தர், சம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய சமயக்குரவர் நால்வராலும் தேவராப் பாடல் பெற்ற தலங்களில் ஒன்றாகும். இத்தலம் சிதம்பரம் தில்லை நடராசர் கோவில் என்றும் சிதம்பர தில்லைக் கூத்தன் கோயில் என்றும் சிதம்பர கோயில் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இலக்கியங்களில் கோயில் என்ற பெயராலேயே அழைக்கப்பெறுகிறது. அத்துடன் பூலோக கைலாசம் என்றும் கைலாயம் என்றும் அறியப்பெறுகிறது. அத்தலம் தமிழ் நாட்டில் கடலூர் மாவட்ட திலுள்ள சிதம்பரம் எனும் ஊரில் அமைந் துள்ளது. இத்தலம் இரண்டாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன்பதாகவே தோற்றம் பெற்றதாக நம்பப்படுகிறது.

இத்தலத்தின் மூலவர், திருமூலநாதர், உற்சவர், நடராஜர், தாயார் உமையாம்பிகை, இத்தலத்தின் விருட்சமாக தில்லைமாடும் தீர்த்தமாக சிவகங்கை ,பரமானந்த கூபம், வியாக்கிரதபாத தீர்த்தம், ஆனந்தத் தீர்த்தம்,

நாகச்சேரி, பிரமதீர்த்தம், சிவப்பிரியை, புலிமேடு, குய்யதீர்த்தம், திரும்பாற்கடல் தீர்த்தங்களும் உள்ளன. இத்தலமானது பஞ்ச பூதத் தலங்களில் ஒன்றான ஆயத்தலமாகும்.

நாற்பது ஏக்கர் பரப்பளவில் நான்கு திசைக்கென கோபுரமாக நான்கு கோபுரங்களும் ஐந்து சபைகளும் உடையது. இந்த ஆலயம் இவ்வாலயத்திலுள்ள கிழக்கு கோபுரத்தில் நூற்றியெட்டு பரத நாட்டிய நிலைகளிலுள்ள சிற்பங்கள் காணமுடியும். மேலும் இங்கு மூலவர் சிலை இருக்கும் இடம் கனகசபை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த சபை பராந்தக சோழ மன்னனால் பொற்கூரை வேயப்பட்டது இதனால் இந்த சபை பொன்னம்பலம் என அழைக்கப்படுகிறது.

ஆனந்தத் தாண்டவம்

ஆடல் கடவுள் என்றும் அழைக்கப்படும் நடராஜர் ஒரே இடத்தில் இல்லாமல் ஆடிக்

கொண்டே இருக்கின்றார் 1வது புறமேல் கையில் உடுக்கையை கொண்டிருப்பது இந்த உலகம் ஒலியின் மூலம் துவக்கியது. என்பதைக் குறிப்பதாக நம்பப்படுகிறது. இன்றைய அறிவியல் அறிஞர்கள் இதை தான் பெருவெடிப்புக் கொள்கை (Big bang theory) என்றும் அழைக்கின்றனர். 2வது இடது புற மேல் கையில் உள்ள நெருப்பு எந்த நேரமும் அழித்து விடுவேன் என்ற எச்சரிக்கையை கொடுக்கிறது. 3வது வலது புறம் கீழ்க்கையில் காப்பாற்றுவதை குறிப்பதைப் போன்று பயப்படாதே நான் இருக்கிறேன் என்று கூறுகிறது 4வது இடது புற கீழ்க்கையின் உயர்த்தி இருக்கும் காலைக் காட்டி தன்னிடம் அடைக்கலம் புகுவோருக்கும் தன்னை வணங்கும் பக்தர்களுக்கான இடம் என்பதை உணர்த்துகின்றது. இந்த நடனத்தில ஆக்கல் அழித்தல், காத்தல் என்ற அனுவின் இயற்பியல் விதியின் அனைத்து செயல்களோடும் ஒத்துப்போகிறது. உலகில் பெரிய அணு ஆராய்ச்சி அமைப்பான Geneva வில் உள்ள CERN (Europpan Organization For nuclear Research, the biggest Particle physics laboratory in the world) என்ற இடத்தில் இந்த நடராஜர் சிலை வைக்கப்பட்டுள்ளது.

கோயில் வடிவமைப்பு

மனிதரின் உடம்பும் கோயில் என்பதை விளக்கும் வகையில் சிதம்பரம் நடராஜர் கோவில் அமைந்துள்ளது. மனித உடலானது அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்னும் ஐந்து சுற்றுக்களைக் (கோசங்கள் என்னும் layers) கொண்டது. அதற்கு ஈடாக சிதம்பரம் நடராஜர் கோவில் ஐந்து திருச்சுற்றுக்கள் உன்னும் பிரகாசங்கள் உள்ளன. மனிதருக்கு இதயம் இடப்புறம் அமைந்திருக்கிறது. அதே போல இக்கோயிலின் மூலவர் இருக்கும் கருவறை கோயிலின் நடுப்புள்ளி இல்லை இடது புறமாக சற்று நகர்ந்து இருக்கிறது. ஒரு மனிதர் ஒரு நாளைக்கு 21,600 முறை மூச்சுவிடுகிறார். கோயிலில் இதயம் போல அமைந்திருக்கும் கருவறையின் மீதுள்ள கூரை 21600 ஓடுகளால் வேயப்பட்டு இருக்கிறது. மனிதருக்குள் 7200 நாடிகள் ஓடுகின்றது. அதேபோல அக்கூரையில் 72000 ஆணிகள் அறையப்பட்டு உள்ளன. இதயத்தின் துடிப்பே நடராசரின் நடனமான உருவாக்கிப்பட்டு இருக்கிறது.

மட்டக்களப்பு ஆரையம்பதி கண்ணகி அம்மன் ஆலயம்

பாக்கியநாதன் தர்மினி

இணைந்த விஞ்ஞான சுகாதார கற்கைகள் பீடம்

மட்டக்களப்புக்கும் கண்டிக்கும் இடையே பண்டைய காலத்தில் வாணிபத் தொடர்பு இருந்து வந்ததாக நம்பப்படுகிறது. இதற்கு சான்றாக இரு இடங்களையும் இணைக்கும் பழைய வீதி ஒன்று காணப் படுகிறது. எனவே இக்காலக் கட்டத்தில் இங்கிருந்தே கண்ணகி அம்மன் வழிபாடு ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக ஒரு ஐதீகம் எனினும் ஆரையம்பதி கண்ணகை அம்மன் ஆலய வரலாறு தொடர்பாக பல கதைகள் கூறப்பட்டிருந்தாலும் தற்போது நம்பப்பட்டு வரும் கதையாக:

ஒத்தக்குடா கந்தன் என்பவர் தனது புத்திரி மற்றும் சகோதரிகளோடு யாழ்ப்பாணம் ஒத்துக்கடாவில் இருந்து மட்டக்களப்பு வாவி ஊடாக புதுக் குடியிருப்பு சிராம்பியடி என்ற இடத்தில் ஏழு கண்ணகி சிலைகளுடன் இறங்கியதாகவும் சிராம்பியடியின் கண்ணகை சிலைகளை வைத்து வழிபாடு ஆரம்பித்த வேளை, ஒத்தக்குடா கந்தனை பற்றிய தவறான

தகவல்களால் கண்டி அரசன் ஒத்தக்குடா கந்தனைக் கொன்று விட்டு ஏழு கண்ணகி சிலைகளை ஏழு கிராமங்களுக்கு அனுப்பி வழிபட உத்தர விட்டதாகவும் அறிய முடிகின்றது. இதனை சிராம்பியடி வழிபாடு எனக் கூறுவதுமுண்டு.

மேலும் கண்டி மன்னனின் கட்டளைக்கமைய கண்ணகி சிலைகள் பல ஊர்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட ஒத்துக்குடா கந்தனின் வழித்தோன்றல் ஒருவர் ஏழு சிலைகளில் ஒன்றை மண்முனையில் வைத்து சிராம்பி கட்டி வழிபட்டு வந்தனர். இக்கால கட்டத்தில் அம்மனின் உக்கிரம் அதிகரித்து இருந்ததாகவும் பராமிப்பதில் பெரும் இடர் ஏற்பட்டதாகவும் இதனால் இங்கு வழிபட்டு வந்தவர், ஆரையம்பதி கந்தசுவாமி ஆலய கணக்குப்பிள்ளையாக இருந்த சின்னத்தம்பி அவர்களை அணுகி கந்தசுவாமி ஆலயத் துடன் தெற்கு வீதியில் காணப்பட்டிருந்த கண்ணகி

அம்மன் வழிபாட்டுடன் இணைந்து வழிபட வேண்டி கேட்டிருந்தார் எனவே பின் இச்சிலையும் அவ்வாலயத்தில் வைத்து வழிபடப்பட்டு வருகிறது. மேலும் இன்று வரை அச்சிலையானது பேழையுடன் இணைந்து உற்சவ காலங்களை தவிர ஏனைய எல்லா நாட்களிலும் அருகில் உள்ள கந்தசுவாமி ஆலயத்தில் வைத்தே பராமரிக்கப்படுகிறது.

பூசகர்

ஆகமம் சாராத பூசாரியே பூஜை களை நாடத்தும் கடமையுடையவராவர். “பொன்னாச்சி குடி” மரபினர் மாமன் அவரின் பின் மருமகன் என்ற அடிப்படையில் பூஜை மேற்கொள்ளும் உரித்துடையவர்கள் ஆவார். பூஜை மேற்கொள்ளும் பூசாரியை “கட்டாடியார்” என அழைப்பார்கள்

தெய்வமாதும் முறைமை

பக்தர்களுக்கு உருவந்து ஆடுதல் ,கட்டுச் சொல்லல் என்ற கிராமிய வழிபாடு இடம் பெறும்.

வைகாசிச் சடங்கு

வருடத்தில் வைகாசி மாத பூரணைக்கு முந்திய எட்டு நாட்கள் அதிகாலை, மாலை நேரங்களில் சடங்கு நடைபெற்று முடிவில் அம்மனின் கருவறைக்கதவுகள் அடுத்த வருட வைகாசிமாத சடங்குகள் வரைக்கும் பூட்டப்படும்.

திருக்கதவு திறத்தல்

வைகாசி மாதத்தின் பூரணைக்கு 8 நாட்களுக்கு முன்பு ஆலயத்தின் கருவறை கதவுகள் திறத்தலுடன் சடங்குகள் ஆரம்பமாகும்.

அம்மனை அழைத்து வருதல்

திருக்கதவு திறந்தவுடன் கந்தசுவாமி கோயிலில் தின்பூசையில் இருக்கும் அம்மனை அழைத்து வந்து கருவறையில் எழுந்தருள்பண்ணல் இடம் பெறும்.

திருக்கல்யாணச் சடங்கு

நான்காம் நாள் பிற்பகல் கல்யாணக் கால் வெட்டும் உற்சவம் நடைபெறும் பின்னர்வு கல்யாணக் கால் நாட்டி திருக்கல்யாண சடங்குகள் இடம் பெறும்.

கப்பல்காரர் சடங்கு

ஆறாம் நாள் அதிகாலையில் கப்பல்காரர் சடங்குகள் இடம்பெறும்

பச்சைகட்டிச் சடங்கு

ஏழாம் அதிகாலை பச்சைக் கட்டி சடங்குகள் நடைபெறும்

திருக்குளிர்்த்தி

எட்டாம் நாள் அதிகாலை திருக்குளிர்்த்தி சடங்குகள் நடைபெறும்

திருக்கதவுடைத்தல்

எட்டாம் நாள் இரவு அம்மன் மீண்டும் கந்தசுவாமி ஆலயத்திற்கு அழைத்து செல்லப்பட்டவுடன் கருவறைக்கதவு மூடப்படும்

கோவலன் கதை படித்தல்

சடங்கு காலங்களில் கண்ணகியின் கதை கூறும் “கோவலன் கதை” படித்தல் இடம் பெறும். மேலும் சடங்கு காலங்களின் போது அயற்கிராமங்களில் இருந்து நேர்த்திக்காக காவடி எடுத்தல் போன்ற நிகழ்வும் நடைபெறும்.

புத்தூர் ஸ்ரீ நாகதம்பிரான் ஆலயத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

யதுர்சனா தவம்பிரகாசம்

இணைந்த விஞ்ஞான சுகாதார கற்கைகள் பீடம்

சிவபூமி என்றும், சக்தி பீடங்களில் ஒன்றொன்றும் பண்டைய காலம் முதல் போற்றப்பட்டு வரும் இலங்கைத் தீவின் வடமாகாணத்தின் வவுனியா மாவட்டத்தில் உள்ள புத்தூர் கிராமத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் நாகதம்பிரான் பல நூற்றாண்டுகள் பழமை வாய்ந்ததாக கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வாலயம் தோற்றம் பெற்றதற்கான வரலாறுகள் பல உள்ளன. நாகதம்பிரானும் ஓர் பெண்பிள்ளையும் பங்குனி மாத உத்தர நட்சத்திரமும் பூரணையும் கூடிய சுப தினத்தில் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள புளியம்பொக்களை என்னும் ஊரில் நீதி நாயக முதலியார், கமலம் அம்மையார் தம்பதிக்கு பிறந்ததாக எம் முன்னோர்களால் அறியத்தரப்பட்ட வரலாறு மேலும் தொடர்கிறது.

பாம்புக்கு தம்பிரான் என்றும் பெண்ணுக்கு வள்ளிநாகாச்சி என்றும் பெயர் சூட்டி அன்புடன் வளர்த்து வந்தனர். அவளுக்கு

முத்த இரு சகோதரர்கள் உள்ளனர். நீதி நாயக முதலியார் முதிர்ச்சி அடைய தனது சொத்துகளை மூன்றாகப் பகிர்ந்தது கண்டு தம்பிரான் கோபம் கொண்டு பிரிக்கப்பட்ட சொத்துக்களின் பொருட்களை தனது உடலால் கிளறியதை தந்தை நீதி நாயக முதலியார் சொத்துக்களைப் பின் நன்றாகப் பிரிந்தனர். தம்பிரான் தனது பங்கை தனதுடன் கூடப்பிறந்த பெண் வள்ளி நாகாச்சிக்கு சேர்ந்து விட்டார்.

தம்பிரானும் வள்ளி நாகாச்சியும் வளர்ந்து வரும் சேர்ந்து வீடு வருவது தம்பிரான் தாய் , தந்தை , சகோதர்களின் உடலில் ஏறி வளர்ந்து விளையாடி வருவதுமாக நடந்து வந்த காலத்தில் ஒரு நாள் நீதி நாயக முதலியார் கமத்திற்கு செல்ல , கமலம் அம்மையார் முற்றம் கூட்டிய வண்ணம் நிற்ககையில் தம்பிரான், கூட்டிய குப்பையை கிளறி தாயின் உடலில் ஏறிய போது தாய் கோபமடைந்து "சீ வீட்டை விட்டு போ" எனக் கூறி கூட்டிய துடைப்பதால்

(விளக்குமாறால்) தட்டியதால் தம்பிரான் பெரும் கோபம் கொண்டு மற்றைய பாம்புகளுடன் புதூர் காட்டை நோக்கி சென்று விட்டார். சென்ற பாதைகள் புல் பூண்டு எரிந்து நீண்ட காலமாக அவை முளைக்காமல் இருந்தது. அவர்கள் சென்ற காட்டு பகுதியை “நாகம் செரிந்த சோலை” யென அப்போதே கூறப்பட்டது. ஆனால் இன்னும் புதூருக்கும் வடமேற்கே உள்ள காட்டுப்பகுதியை நாகம் சொரிந்த சோலையென கூறுவது நோக்கத்தக்கது.

தகப்பன் நீதி நாயக முதலியார் கமத்தில் இருந்து வீடு வந்து தம்பிரானை நீண்ட நேரமாக காணாததால் மனைவி கமலம் அம்மையாரிடம் வினவிய போது மனைவி நடத்தவற்றை கூறினார். அவற்றை கேட்டு பெரும் துன்பம் அடைந்த நீதி நாயக முதலியாரும் அவர் உறவினரும் தம்பிரான் சென்ற வழிகண்டு புதூர் காட்டு சென்று அக் காட்டிலே அற்புதமான புளியமரப்பொந்தில் தம்பிரானும் தம்பிரானுடன் சென்ற மற்றைய பாம்புகளும் இருப்பதைக் கண்டு தகப்பனார் பெரும் மகிழ்ச்சி கொண்டு தம்பிரானை தன்னுடன் வரும்படி அழைக்க தம்பிரான் மறுத்து தன்னுடன் வந்த மற்றைய பாம்புளில் ஒன்றை தகப்பனருடன் அனுப்பி வைத்தார்.

தம்பிரான் தான் புதூர் காட்டில் புளிய மரப்பொந்தில் இருப்பதை , புதூருக்கு கிழக்கே புதூர் வீதியில் சுமார் மூன்று மைல் தொலைவில் உள்ள குருக்கள் குளம் என்றும் கிராமத்தில் வசித்து வந்த சைவ வேளாளர் குலத்தில் உதித்த சிதம்பரநாதர் என்பவருக்கு சொற்பணத்தில் தோன்றி நான் (நாகதம்பிரான்) இருக்கும் இடத்தையும் அங்கு வந்து தன்னை ஆதரிக்கும் படியும் தான் நல்லருள் பாவிப்பதாகவும் உணர்ந்த சிதம்பரநாதர் புதூர் காட்டை நோக்கி

சென்று நாகதம்பிரான் அங்கே புளியமரப் பொந்தில் இருக்கும் காட்சி கண்டு அவ் புளிய மரப்பொந்தில் பால், பழம் வைத்து வழிபட்டு வந்தார். நாகதம்பிரான் சொப்பனத்தில் உணர்த்திய படி அவ்விடம் அன்றிலிருந்து புதூர் என்னும் பெயர் பெற்றது. சிதம்பரநாதர் நாகதம்பிரானை மிகுந்த பக்தியுடன் வழிபட்டு வந்தார். விஷம் தீண்டியோர் , புத்திர பாக்கியம் இல்லாதோர் , நாகதேசம் , செவ்வாய் தோசம், குரு முதலான தோசம் உள்ளோருக்கு புளிய மரப்பொந்தின் வாசம் மண்ணை எடுத்து கோவில் தீர்த்த நீரில் கரைந்து தெளித்த நீரை பருக கொடுத்து , வெள்ளைத் துணி வேளைகளாக பிரிக்கப்பட்டு அவற்றில் மஞ்சள், வீழ்ச்சி , சந்தனம் பூசி பொந்தின் வாசலில் வைத்து எடுத்து நாகதம்பிரானை நினைவு கூர்ந்து கையில் கட்டி விட்டால் சகல துன்பங்களும் தோஷங்களும் நீங்கி வந்தது. நாகதம்பிரான் அருளே.

அச் செய்கை அவர் வழிவந்த பிற சந்ததியினரால் இப்போதும் செய்யப்பட்டு வருகிறது. சிதம்பரநாதர் காலமாகி விட அவரின் மகன் குமாராதைப்பிள்ளை தகப்பனார் செய்தது. போல் நாகதம்பிரான் பணியை செய்து வந்து வயது முதிர் சட்ட பூர்வமாக தர்மாசனம் எழுதி அவர் மகன் நாகமணிக்கு கொடுத்துள்ளார். அவருக்கு பின் அவரின் மகன் தெய்வானைக்கு நாகதம்பிரான் பணி சேர்ந்தது. நாகதம்பிரான் பணிகளை தெய்வானையின் கணவன் ஆறுமுகம் செய்து வந்தார். ஆறுமுகம் அவர் மனைவி தெய்வானையின் பின் அவர்களின் பிள்ளைகள் இராமுப்பிள்ளை , கார்திகேசு, தம்பு, நாகமுத்து, வல்லிபுரம் ஆகியோர் நாகதம்பிரான் பணிகளை செய்து வருகையில் நாகதம்பிரான் அருள்வாக்கால் குறித்த புளியமரம் எடுக்கப்பட்டு, அவ்விடத்தில்

மூலஸ்தானமும் அதைத் தொடர்ந்து கட்டத்தில் பிள்ளையார், அம்மன், முருகன், வைரவர் ஆகிய திருவுருவங்கள் வைக்கப்பட்டு 1965ம் ஆண்டு திருவோண நட்சத்திரத்தில் குடமுழுக்கு விழா நடைபெற்று பூசை செய்து வருவதுடன் மூலஸ்தானத்திற்கு அருகாமையில் உள்ள பாலை மரப் பொந்தில் நாகதம் பிரான் உத்தரவுப்படி பால், பழம் வைத்து பூசை செய்து வருகிறார்கள் பாலை மரப்பொந்து வழியாக மூலஸ்தானத்திற்கு நாகதம்பிரான் வருகிறது. குறித்த புளியமரம் எடுக்கப்பட்டு மூலஸ்தானம் அமைக்கப்பட்ட பின் மூலஸ்தானத்தில் இருக்கும் தம்பிரான் திருவுருவத்திற்கு அபிஷேகம் செய்யும் நீர் வெளிவரும் இடத்தில் இருந்து மருந்து என்னும் மண் எடுக்கப்படுகிறது. குறித்த ஐவருக்குப் பின் அவர்களின் பிள்ளைகள், வழிவழியாக பூசை முறை வைத்து பூசையாற்றி வந்தனர்.

நாகமுத்துவின் மகள் நாகம்மா பிற்சந்ததியின்றி காலம் செல்ல ஏனைய நால்வரின் பிள்ளைகளும் நாகதம்பிரான் வளர்ச்சியில் அக்கறையுள்ள பலரை ஒன்று கூட்டி ஏற்கனவே அமைந்திருந்த பரிபாலன சபையின் மேலும் விரிவுபடுத்தி அதன் விதி முறைகளுக்கு இணங்க நாகதம்பிரான் பணிகளை செய்து வந்தார்கள் அவர்களிலும் பெரும்பாலானோர் காலம் சென்று விட்டதாலும் எங்சியோர் வயது முதிர்ந்ததாலும் இப்போது அவர்களின் பிள்ளைகள் பூசை, பொங்கல் மற்றும் நாகதம்பிரானுக்கு வேண்டிய பணிகளையும் பரிபாலன சபையுடன் சேர்ந்து செய்து வருகின்றனர்.

புதூர் ஸ்ரீ நாகதம்பிரான் ஆலயம் யாழ் ஏ-9 வீதியில், 207 கிலோமீற்றர் கல்லில் இருந்து மேற்கு பக்கமாக 5 கிலோமீற்றர்

தொலைவில் அமைந்துள்ளது. நாகதம் பிரானுக்குப் பூசை தினமும் நடைபெறுகிறது. பெரும் பொங்கல் வைகாசி மாதத்தில் வரும் விசாகம் பூரண பின் வரும் அமாவாசைக்கு அண்மித்த திங்கள் அன்று நடைபொறுகிறது. இவ் பெரும் பொங்கலன்று பல இடங்களிலிருந்து பல ஆயிரங்கணக்கான மக்கள் வந்து தரிசித்து கொள்வார். அன்றைய தினம் பகல் இரவு என தொடர்ந்து அன்னதானம் வழங்கப்படுகிறது. இவ் அன்னதானத்திற்கு ஒரு வரலாறு உண்டு. வவுனியாவிற்கு வடக்கே 7 கிலோ மீற்றர் தொலைவில் உள்ள நொச்சி மோட்டை எனும் கிராமத்தில் வசித்த அ.வன்னியசிங்கம் (கணபதிப்பிள்ளை) தம்பாப் பிள்ளை ஆகிய இருவரும் அன்னதானத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு நாகதம்பிரான் பணிகளை செய்து வந்தவர்களிடம் அனுமதி பெறுவதற்காக கடந்த பல வருடங்களாக முன் நொச்சி மோட்டையில் இருந்து புதூரை நோக்கி கடந்து சென்று அவர்களிடம் அனுமதி கேட்ட போது அவர்கள் அனுமதி வழங்கி அன்று நடைபெற்ற நாகதம்பிரான் பூசை கண்டு சாப்பிட்டு போகும் படி கூற அதற்கு தாங்கள் இருவரும் நீண்ட தூரம் நடந்து செல்ல வேண்டியுள்ளதால் அதை தவிர்த்துச் சென்றனர். அப்போது நாகதம் பிரானிடம் செல்லும் புதூர் பாதை சிறு பாதையாக இருந்ததால் அவர்கள் இருவரும் திரும்பி செல்கையில் புதூர் பாதையில் பாம்பு இருவரையும் வழி மறுத்து விட்டது. பின் அவர்கள் இருவரும் உடன் திரும்பி நாகதம்பிரானிடம் சென்று பூசை கண்டு அவர்களிடத்தில் சாப்பிட்டு விட்டு மீண்டும் தங்கள் ஊருக்கு திரும்பினார். அவர்கள் இருவராலும் இந்த வரலாறு கூறப்பட்டது. இருவரும் நாகதம்பிரான் இடத்தில் சில வருடங்களுக்கு மக்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கி வரும் போது அவர்களுடன் இணைந்து

குறித்த நொச்சி மோட்டை கிராம மக்கள் அனைவரும் அன்னதானம் வழங்கி வருகையில் வன்னியசிங்கம் (கணபதிப் பிள்ளை), தம்பாப்பிள்ளை ஆகிய இருவருக்கும் நண்பர்களாக இருந்த நீர்வேலி என்னும் ஊரில் வசித்து வந்தவ. செல்லத்துரை என்பவர்திருமணம் செய்து பிள்ளைகள் இல்லையே என்று கவலை அடைந்திருந்தார். அதற்கு இவர்கள் நாகதம்பிரானுக்கு நேர்த்தி வைக்கும் படி கூற அவர் பிள்ளை கிடைக்க நேர்த்திக்கூரிய தொட்டிலும் பிள்ளையும் வாங்கி நாகதம்பிரானுக்கு கொடுத்து பூசை செய்வித்து நேர்த்தி வைத்தார். அதன் பலனாக ஆண்பிள்ளை பிறந்ததால் நாகேஸ்வரன் என்றும் பெண்பிள்ளை பிறந்ததால் நாகேஸ்வரி என்றும் பெயர் கூட்டும் படி பூசுக் கூறியுள்ளார். நாகதம்பிரான் கருணையால் அவருக்கு 1959ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 24ம் திகதி உத்தர நட்சத்திரமும் பூரணையும் கூடிய சுப தினத்தில் ஓர் பெண்பிள்ளை பிறந்தது. அப்பிள்ளைக்கு நாகேஸ்வரி எனும் பெயர் சூடினார். செல்லத்துரை தனக்கு பிள்ளை கிடைக்க வைத்த நேர்த்தி பயனளித்ததால் அவரும் நாகதம்பிரான் இடத்தில் அன்னதானம் வழங்குவோருடன் இணைந்து அனைவரும் அன்னதானத்தை முன்னின்று வழி நடத்தி வந்த போது மேலும் பல கிராம மக்கள், வர்த்தகர்கள், ஊழியர்கள் என பலரும் பல பாகங்களில் இருக்கும் பண உதவி பொருள் உதவியென வழங்கி ஒத்தாசை நல்கி வந்தனர். வன்னியச்சிங்கம் (கணபதிப்பிள்ளை) தி. தம்பாப்பிள்ளை, வ. செல்லத்துரை ஆகியோரின் பின் வ. கணபதிப்பிள்ளையின் மகள் சிவனேஸ்வரி, அவர்கள் சகோதரர்களும், வ. செல்லத்துரை மகள் நாகேஸ்வரி எனும் மற்றும் இராசரத்தினம் (ரவி) நொச்சி மோட்டை எனும் கிராம மக்கள் ஆகியோரும் அன்னதானத்தை முன்னின்று வழிநடத்தி வருகின்றார்கள்.

மேலும் மடபூசுற்றுமதில், நீர் வசதி போன்ற வசதிகளை நாகதம்பிரான் பரிபாலன சபை செய்துள்ளது. நம் முன்னோர்கள் பெரும் பொங்கலுக்குரிய பொங்கல் பொருட்களையும் பெற்று கொள்வதற்காக பொங்கலுக்கு இரு வராங்களும் முன்புதூரில் இருந்து மாட்டுவண்டி பூட்டி கொடிகாமம், சாவச்சேரி, நீர்வேலி, மீசாலை, ஆகிய இடங்களுக்கு சென்று இவ்விடங்களில் மேளம் தட்டுபவர்கள் மூலம் பறைசாற்றி (மேளம் தட்டி) நாகதம்பிரான் பொங்கல்தினத்தை தெரிவித்து இவ்விடங்களில் மக்களால் நன்கொடையாக வழங்கப்படும் பொருட்களுடன் மேலும் தேவையான பொங்கலுக்குரிய பொருட்களை பணம் கொடுத்தாலும் பெற்று அவற்றை மாட்டுவண்டியில் ஏற்றிக் கொண்டு பொங்கலுக்கு இந்நாட்களுக்கு முன் நாகதம்பிரான் இடத்திற்கு வந்ததாக ஆலய வரலாறு கூறுகிறது.

நம் முன்னோர்களின் பின் அவர்களின் வழிவந்தோர் ஒரு வாரத்திற்கு முன் குறித்த இடங்களுக்கு சென்று நம் முன்னோர்களின் வழி மறையில் பொங்கல் பொருட்களை எடுத்து வாகனத்தில் ஏற்றி பொங்கலுக்கு முதல் நாள் நாகதம்பிரானுக்கு இடம் வருவார்கள் இவை கடந்த பல ஆண்டுகளாக நாட்டில் ஏற்பட்ட சீர்கோட்டால் அவ்வழி முறைப்பின்பற்ற முடியவில்லை மீண்டும் இப்போது அவ்வழி முறைகள் தொடர்கின்றன. கொண்டு வரும் பொங்கல் பொருட்களை நம் முன்னோர்கள் செய்தது போல் நாகதம்பிரான் ஆலயத்திற்கு எதிரே சுமார் 150M தொலைவில் உள்ள “பண்டவெட்டை” எனும் இடத்தில் வெள்ளைத் துணியால் மூடிவைப்பார்கள். பொங்கல் தினத்தன்று “பண்டவெட்டை” எனும் இடத்தில் இருந்து தான் நேரத்திற்கு காவடி, பால் செம்பு எடுப்பவர்களுக்கு பாலிட்டும் கற்பூரச்சட்டி

எடுப்பவர்களுக்கு கற்புரத்தீபம் ஏற்றியும் ஆரம்பித்து வைத்து வீதி வலம் வந்து நாகதம்பிரானுக்கு அர்ச்சனை செய்வதும் நாக தோஷமும் ,செய்வாய் தோஷமும், குரு முதலான தோஷம் உள்ளோர் தாம்பாளத்தில் வெற்றிலை , பாக்கு , பழம், பாம்புப்படம் வைத்து பாலிட்டு எடுத்து நாகதம்பிரானை வலம் வந்து தோஷம் நீக்குவதும், அங்கப்பிரதட்சணம் ஆகிய பல நேர்த்திகளும் பொங்கல் அன்றைய தினம் அதிகாலை தொடக்கம் நடைபெறும் நாகதம்பிரான் நேர்த்திக்காக பணம் கோழி, முட்டை அதிகளவில் வருகின்றன. அந்நிகழ்வுகள் யாவும் நாகதம்பிரான் வீதி வலம் வந்து பொங்கல் பொருட்களை எடுத்து வருவதற்காக அன்றைய தினம் இரவு சுமார் 12.00 மணியளவில் இடை நிறுத்தப்பட்டு பிள்ளையார், நாகதம்பிரான், அம்மன் ஆலய சுவாமிகள் சகடையில் முத்துச் சப்பறத்தில் வைத்து பூமாலைகளாலும் மின் விளக்குகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு நம் முன்னோர்கள் செய்து வந்த வழி முறையில் நாகதம்பிரான் ஆலய உரிமையில் வழி வந்த பூசகர்கள் மூவர் குறித்த சுவாமிகள் ஒவ்வொன்றினதும் அணிகலன்களை எடுத்த வண்ணம் வீதிவலம் செல்லும் சுவாமி முன் குறித்த 'பண்டவெட்டை' எனும் இடத்தில் வைக்கப்பட்ட பொங்கல் பொருட்களை எடுப்பதற்கு செல்வார்கள்.

அவ்விடம் சென்றதும் நாகதம்பிரான் அணிகலன்களுடன் சென்ற பூசகர் அவ்விடத்தில் வைக்கப்பட்ட பொங்கல் செய்வதற்குரிய வளந்துக்கும் (மண்பாணை) பொங்கல் பொருட்களுக்கு பூசை செய்து ஒவ்வொரு பொருட்களையும் ஒவ்வொருவரிடமும் வெள்ளைத் துணியால் மூடி கொடுப்பார். இப்பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டு வீதி வலம் வரும் சுவாமி முன் வருவார்கள். சுவாமி கோவில் , இருப்பிடத்தை அடைந்ததும் மீண்டும் குறித்த நேர்த்திக்கான நிகழ்வுகள் யாவும் நடைபெறும். அத்துடன் பூசகரால் நாகதம்பிரானுக்கு பால், பழம் , வைக்கும் பாலை மரத்திற்கு முன் மூன்று அடுப்பு வைத்து வளந்துகளில் (மண்பாணை) பிள்ளையார் , நாகதம்பிரான் , அம்மன் ஆகிய சுவாமிகளுக்கு வளர்ந்து நேரும் பூசை செய்து பொங்கல் செய்ததும், படையல் செய்து பூசை நடைபெற்றதும் பொங்கல் நிறைவு பெறும் மறுநாள் வெவ்வாய்க்கிழமை வைரவர் பூசை நடைபெறும்.

சொர்க்க வாழ்வைத் தரும் வைகுண்ட ஏகாதசி

ப.டி.லக்ஷ்ணா
பொறியியற்பாடம்

மார்கழி மாதம் வந்த உடனே மனதைக் குளிர வைக்க வரும் விரதம் வைகுண்ட ஏகாதசி விரதம் ஆகும். உலகை காத்தருளும் பரந்தாமன் வீற்றிருக்கும் வைகுண்டத்தின் கதவுகள் திறந்து வைகுண்டத்தின் நாதரின் தரிசனம் கிடைப்பது இன்றுதான்.

வைகுண்டத்தின் ஏகாதசி பிறந்தகதை:

தேவர்களையும், முனிவர்களையும் முரன் என்ற அசுரன் துன்புறுத்தி வந்தான். அவர்கள் மாகா விஷ்ணுவிடம் முறையிட்டனர். முரனுடன் விஷ்ணு போரிட்டு வெற்ற பெற்றார். பிறகு ஒரு குகைக்கு சென்று ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அவரைக்கண்ட முரன், பெருமானைக் கொல்ல வானை ஓங்கிய போது, விஷ்ணு தன் உடலிலுள்ள சக்தியை ஒரு பெண் வடிவத்தில் தோற்றுவித்தார். அவள் முரனுடன் போரிட்டு வென்றாள். அசுரனை வென்ற பெண்ணிற்கு "ஏகாதசி" என்று அரக்கன் பெயர் சூட்டினான். அசுரனை வென்ற நாள்

ஏகாதசி என அழைக்கப்படும். என்றும், அன்று தன்னை வழிபடுவோருக்கு வைகுண்டப் பதவி அளிப்பதாகவும் வரமளித்தார். அந்த தினமே வைகுண்ட ஏகாதசி என்று சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகின்றது.

சொர்க்கவாசல் பிறந்தகதை:

ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் விஷ்ணுபகவான் இருந்தபோது, அவருடைய இரு காதிலிருந்து மது, கைடபர் என்ற இரு அசுரர்கள் தோன்றினார்கள். அந்த இருவரும் தேவர்களை மிகவும் துன்புறுத்தி வந்தார்கள். இந்த அசுர சகோதரர்களை அடக்க வஷ்ணுபகவான் ஒருவரே என்ற முடிவில் தேவர்கள் முறையிட, பெருமாள் அசுர சகோதரர்களுடன் போர் புரிந்தார். விஷ்ணுவிடம் அசுர சகோதரர்கள் சரணம் அடைந்தார்கள். "பகவானே தங்களின் சக்தியால் உருவான எங்களுக்கு நீங்கள் தான் கருணை காட்ட வேண்டும்." என்று கேட்டு வைகுண்டத்தில் பெருமானுடன் இருக்கும்

பாக்கியத்தை பெற்றார்கள். இந்த அசுர சகோதரர்கள், தங்களை போல் பலரும் இந்தப்பாக்கியம் பெற வேண்டும் என்று எண்ணி பெருமானிடம் வேண்டினார்கள். “எம் பெருமானே ... தாங்கள் வைகுண்ட ஏகாதசிநாளில் திருவரங்க வடக்கு வாசல் வழியாக, அர்ச்சாவதாரத்தில் வெளிவரும் போது, தங்களை தரிசிப்பவர்களுக்கும், அவர்கள் செய்த பாவங்கள் யாவும் நீங்கி அவர்களுக்கு முத்தி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டனர் அசுர சகோதரர்கள். அவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டு வைகுண்ட ஏகாதசியன்று சொர்க்க வாசல் திறக்கப்பட்டு, பெருமான் பவனி வரும் நிகழ்ச்சி நடைபெறுகின்றது. வைகுண்ட ஏகாதசியை “மோட்ச ஏகாதசி” என்றும் அழைப்பர்.

விரத முறை:

புஜைக்கான துளசியை முதல்நாளே பறித்து விட வேண்டும். ஏகாதசி விரதத்தின் போது எக்காரணம் கொண்டும் துளசி பறிக்கக் கூடாது.

ஏகாதசி விரதம் இருப்பவர்கள் அதற்கு முன்தினமான தசமி நாளில் ஒருவேளை மட்டும் சாப்பிட்டு விரதத்தை தொடங்க வேண்டும்.

மறுநாள் ஏகாதசியன்று முழுமையாக சாப்பிடாமல் விரதம் இருக்க வேண்டும்.

இரவில் கண்விழித்து பெருமானின் பெருமையைப் பேசுவதும், பெருமானின் பாடல்களை ஒதுவதுமாக பொழுது போக்க வேண்டும்.

மறுநாள் துவாதசி அன்று காலையில் 21 வகைக் காய்கறிகள் உணவில் இடம்பெற வேண்டும். இதில் அகத்திக்கீரை, நெல்லிக்காய்,

சுண்டைக்காய் அவசியம் இடம்பெற வேண்டும்.

துவாதசியில் அதிகாலையில் உணவு சாப்பிட்ட பிறகு, அன்று பகலிலும் உறங்கக் கூடாது.

ஏகாதசி விரத மகிமை

ஒருமுறை பார்வதிதேவி, மிகச்சிறந்த விரதம் எது என பரமேஸ்வரனிடம் கேட்டாள் தேவி ஏகாதசி விரதமே விரதங்களில் சிறந்தது. இவ்விரதம் பாவங்களைப் போக்கும் விரதமாகும். இவ்விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவர்கள் அஸ்வமேத யாகம் செய்த பலனை அடைவார்கள். முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் இவ்விரதத்தை அனுசரித்து, விஷ்ணுவின் அருளைப் பெறுவதால் இவ்விரதத்திற்கு “வைகுண்ட முக்கோடி ஏகாதசி” என்ற சிறப்புப் பெயருண்டு ஏகாதசி நாளில் உணவு இல்லாமல் உபவாசம் இருப்பவர் எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் முக்தி பெற்று மோட்சம் கதியை பெறுவார் என்றார்.

சிறப்பு

வைகுண்ட - ஏகாதசி அன்று, அனைத்து விஷ்ணு ஆலயங்களிலும் சொர்க்கவாசல் திறப்பு விழா நடத்தப்படும். இந்த விழா அதிகாலை வேளையில் நடைபெறும். இந்த வழிபாட்டை மேற்கொள்வதன் மூலமாக தீராத நோய்கள் அகலும், சகல செல்வங்களும் உண்டாகும் பகைவர்கள் நீங்குவார்கள். மேலும் முக்திக்கான வழியை அடைவீர்கள். ஏகாதசி விரதமிருப்பவர்கள் சகல சௌபாக்கியங்களையும் அடைவர். எல்லையற்ற பலன்களை வைகுண்ட ஏகாதசி விரதம் தருவதால், இவ்விரதம் மிகச்சிறப்பாக மதிக்கப்படுகின்றது.

கோயிலில் கடைப்பிடிக்கப்படும் பழக்கவழக்கங்களும் அவற்றிற்கான விஞ்ஞான விளக்கங்களும்

ரம்பா சுயாஸ்கரன்

இணைந்த விஞ்ஞான சுகாதார கற்கைகள் பீடம்

1. ஆலயத்திற்குச் செல்லுதல்

ஆரோக்கியமான வாழ் விற்குத் தேவையான நேர்மறை சக்தி உள்ள இடங்களிலேயே ஆலயங்கள் அமைக்கப்படும். ஆலயத்தின் பிரதான இடமான மூலஸ்தானம் காந்த அலைகள் அதிகமுள்ள இடம் ஆகவே ஆலயத்திற்குச் செல்வது ஆரோக்கிய மேம்பாட்டிற்கு உதவும்.

2. சிலைகளைச் சுற்றி வந்து பரிகாரம் செய்தல்

சிலைகளின் அடிப் பாகத்தில் காணப்படும் செப்புத் தகடானது, பூமியின் காந்த அலைகளை உறிஞ்சி சூழலுக்கு வெளியேற்றும். இது உடலினால் அகத்துறிஞ்சப்படும் போது அது உடல் ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்தும்.

3. பஞ்சாயிர்த்தத்தின் முக்கியத்துவம்

அனைத்து ஆலயங்களிலும் மிக முக்கியமான பிரசாதங்களில் ஒன்று. அதில்

அடங்கியுள்ள பால், தயிர், நெய் போன்றவை ஆரோக்கியமான தலைமுடிக்கும் தோல் சுத்தமடைவதற்கும் உதவும்.

4. விரதம் அனுஷ்டித்தல்

உடலிலிருந்து நச்சுக்கள் அகற்றப்படுவதற்கும் சமிபாட்டுத் தொகுதி மேம்படுவதற்கும் உதவும்.

5. அரசமரங்கள் வணங்கப்படல்

மிக புனிதமான மரங்களில் ஒன்று. இரவு வேளையில் அதிகளவு ஒட்சிசனை சூழலுக்கு வெளியேற்றும் ஒரே ஒரு மரம்.

6. கிரகண வேளையில் ஆலயங்கள் மூடியிருத்தல்

கிரகணங்களின் போது அதிகளவு எதிர்மறை சக்தி வெளிவிடப்படும். அது பக்தர்களை தாக்குவதை தவிர்ப்பதற்காக கோயில்கள் மூடப்பட்டிருக்கும்.

ஆலயங்களின் அமைப்பு

சயந்தினி

இணைந்த விஞ்ஞான சுகாதார கற்கைகள் பீடம்

கோயில் என்னும் போது, இறைவன் உறையும் இடம் கோயிலாகின்றது. ஆலயம் என்னும் போது ஆன்மா லயப்படும் இடம் ஆலயம் ஆகிறது. தேவகிருகம், தேவாகாரம், தேவாயதனம், தேவாலயம், தேவகுலம், தேவமந்திரம், தேபவனம், தேவஸ்தாபனம், சைத்யம், சேத்திரம், பிரசாதம், என்பன கோயிலைச் சுட்டும் சொற்கள் ஆகும். கோயில்களில் அர்ச்சனைகள் இடம் பெறுவதால் அர்ச்சாகிருகம் எனவும் கோயிலைப் போற்று கின்றார்கள். சைத்யம் என்பது அடுக்கடுக்காக கட்டப்படும் கோயில் ஆகும் தம் அழகினால் தேவர்களதும் மக்களதும் உள்ளங்கவரந்து அகமகிழ்வினை எய்துவதால் கோயில்கள் பிரசாதம் என அழைக்கப் படுகின்றது. கோயில் என்னும் சொல் கோவில் எனவும் வழங்கப்படுகின்றது.

கோயில் அரசனதுவீடு, இங்கே அரசனது வீட்டையும் தெய்வத்தினது வீட்டையும் ஒரே நிலையில் வைத்தே மதிக்கப்படுகின்றது. ஒரு காலத்தில் கண்கண்ட தெய்வமாக அரசன் மதிக்கப்பட்டான் என பழைய நூல்கள் சான்று பகர்கின்றன. அக்காலத்தரசர்கள் தங்களது அரச மாளிகையில் அதிகம் கவனம்

செலுத்தாமல் இறைவனுக்கு கோயில்களில் எழுப்புவதிலே மிகவும் ஈடுபாடாகவிருந்தனர். உயர் தத்துவங்களைக் கோயில் கட்டிடங்களே கொண்டுள்ளன. அவைகளில் படிமங்களும் சித்திரங்களும் விளங்குகின்றன. நுண்கலை யிற் தலை சிறந்த கட்டிடங்களையும், சிற்பங் களையும், ஓவியங்களையும் கோயில்களில் நடந்தேறிய தொண்டுகளையும், ஆலயதூண் களிலும், கோபுரங்களிலும், விமானங்களிலும் காணலாம்.

கோயில்களின் அமைப்பை உற்று நோக்கும் போது அவைகளில் பல உறுப்புக்கள் இருக்கக் காணலாம் கர்ப்பக்கிரகம், அந்தரளம், அர்த்தமண்டம், மகாமண்டபம், திருத்த மண்டபம், வசந்தமண்டபம், வியானம், கோபுரம் ஆகியன ஆலய உறுப்புக்கள் ஆகும். அனாதியில் கோயில்கள் திறந்த வெளிக் கோயில்களாகவே இருந்து வந்துள்ளன. பல்லவர் காலத்திற்குப் பின்பு (கி.பி.3ம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்) கோயில்கள் நிரகல்லால் கட்டும் வழக்கம் தோன்றியது. மலைகளை குடைந்தும் கோயில்கள் நிர்மாணிக்கப் பட்டுள்ளன. இவ்வாறான கோயில்களை தென்னாட்டிலே அதிகம் காணலாம்.

பயத்தை நீக்கும் பைரவர்

சூ தர்சனி
பொறியியல் பீடம்

சிவனின் அறுபத்துநான்கு திருமேனிகளுள் ஒருவராக கருதப்படும் பைரவ அவதாரத்தில் ருத்திர ரூபமாக காட்சியளிப்பவர காலபைரவர் ஆவார் சிவன் ஆலயங்களில் வடகிழக்குப் பகுதியில் நிர்வாணக் கோலத்துடன் காட்சியளிக்கும் இவர், பன்னிரு கரங்களை கொண்டதுடன் நாகத்தைப் பூணூலாகவும், சந்திரனைத் தலையில் வைத்தும் சூலாயுதம், பாசக்கயிறு, அங்குசம், ஆகிய ஆயுதங்களை தாங்கியும் காட்சியளிக்கின்றார். கால பைரவர் சனியின் குருவாகவும், பன்னிரண்டு ராசிகள், எட்டுத்திசைகள், பஞ்ச பூதங்கள், நவக்கிரகங்களையும் காலத்தையம் கட்டுப்படுத்துபவராக இதிகாசங்களில் சித்தரிக்கப்படுகிறார். பைரவர் என்றால் அடியார்களின் பயத்தை நீக்குபவர் என்று பொருள்படும். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், எனும் முக்கிய இறையருள் தொழில்களை செய்து பலகோடி உயிர்களை காப்பதனால் அவருக்கு திரிகூலம் அதிகார ஆயுதமாக அளிக்கப்பட்டது. முத்தொழில்

களாகிய படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்பவற்றை உடுக்கை, கபாலம், உடலில் பூசிய விபூதி என்பன முறையே குறிக்கின்றன. ஆனந்த பைரவராக அவதாரமெடுத்து உலகைப் படைக்கும் இவரே காலபைரவராக உருவெடுத்து உலகிலுள்ள அனைத்து ஜீவராசிகளையும் காக்கின்றார். அதன் பின் பிரளய காலங்களில் காலாக்கினி பைரவராக தோற்றம் பெற்று உடுக்கல் தொழிலை செய்கின்றார்.

பிற தெய்வங்களைப் போல் தகுந்த பூஜைகள் செய்து வணங்குதலால் மட்டுமே திருப்தியடைந்து நம்மை ஆபத்துக்களிலிருந்து காப்பார் என்றில்லை எந்தவித பூஜைகள் செய்யா விடினும் இக்கட்டான சூழ்நிலைகளில் முழுமனதுடன் வேண்டி வழிபட்டாலே அருள் புரிவார். ஆடை ஆபரணங்கள், பூஜைபுனஷ் காரங்கள் என்பவற்றில் பிரியமில்லாத மூர்த்தியாக விளங்குகின்றார். ஸ்ரீபைரவ வழிபாடு மேற்கொள்ளும் அன்பர்கள் சைவ உணவுப்

பழக்கங்கங்களை உடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதர்களின் மனதுக்குள்ளும் தைரிய உணர்ச்சியாக இருப்பவர் பைரவர். பைரவ மூர்த்தி பிரம்மசிவரேச்சிதர், உகர பைரவர், கேஷுதர பாலகர், வடுகர், ஆபத்துதாரணர், சட்டைநாதர், கஞ்சகன், கரிமுத்தன், நிர்வாணி, சித்தன், வாதுகன், வயிரவன் என்று பல பெயர்களால் புராணங்களில் சித்தரிக்கப்படுகிறார். பைரவ அவதாரங்கள் பல இருக்கின்ற போதிலும் வீட்டில் வைத்து வழிபடத்தக்கவர் சொர்ணபைரவர் மட்டுமே. தேய்பிறை அஷ்டமியானது சொர்ண ஆகர்ஷண பைரவரை வழிபடச் சிறந்த தினமாகும். குறைந்தது எட்டு தேய்பிறை அஷ்டமிகளுக்கு தொடர்ந்து வழிபட்டு வர நம் செய்தொழில் அபார வளர்ச்சியடையும்.

முன்னொரு காலத்தில் சனீஸ்வர பகவான் தன் தமையனான எமன், பைரவனிடம் அத்த சக்திக்கு வரம் பெற்றதைக் கண்டு, பைரவரை நோக்கி கடுமையான தவமிருந்தான். தவவலிமையைக் கண்டு அவர் முன் காட்சியளித்த பைரவர், மும்முர்த்திகள் உட்பட

அனைவரையும் கால வர்த்தமான நிர்ணயப்படி (ஜோதிட ரீதியாக சனிப்பெயர்ச்சிப்படி) நல்லது, தீயது செய்யும் சக்தியை அருளினார். அவ்வாறு அருள் வழங்கும் வேளையில் சனிஸ்வரனிடம் சத்தியப் பிரமாணமொன்றைப் பெற்றுக் கொண்டார். அச்சத்தியப் பிரமாணத்தின் படி, சனீஸ்வரன் தன் சஞ்சாரத்தில் எவர் ஒருவருக்கு கஷ்டம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தாலும், அவர்கள் பைரவரை வழிபட்டால் அவர்களுக்கு நன்மையே செய்ய வேண்டும். அதனால் தான் ஏழரை நாட்டுச்சனி, அஷ்டமச்சனி, ஜனமச்சனியால் அவதிப்படுவர்கள் பைரவ வழிபாடு செய்தால், அத்தொல்லைகளிலிருந்து விடுபட முடியும்.

பைரவ காயத்திரி 1

“ஓம் சூல ஹஸ்தாய வித்மஹே ஸ்வாத வாஹாய தீமஹி
தந்தோ பைரவ :ப்ரசோதயாத்”

பைரவ காயத்திரி 2

“ஓம் திகம்பராய வித்மஹே தீர்கதிஷணாய தீமஹி
தந்தோ பைரவ: ப்ரசோதயாத்”

பரம்பொருள்

16ம் அணியினர்

நெறிக்கூடாக மனிதனைச் சிறந்த வாழ்க்கைக்கு வழிப்படுத்துதலே சமயம் எனப்படும். சமய வாழ்வு அர்த்தமுள்ளதாக அமைவதற்கு அவை கூறும் நல்ல விடயங்களைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும். சமயம் என்பது இறைவன் உள்நின்று உணர்த்தும் நெறி எனப்படும். சைவத்தை உள்நின்று உணர்த்தும் பரம்பொருள்சிவன் “சிவம்” என்ற சொல்லுக்கு சிறப்பாகக் கொள்ளப்படும் கருத்து சைவத்திற்கு மூலமான மெய்ப்பொருள் என்பதாகும் செம்மையைக் கொடுப்பது, மங்களத்தைத் தருவது, பேரின்ப நிலையைக் கொடுப்பது, இயற்கையை எல்லாமாகவும் இருந்து ஆள்வது மாகும் இதுவே பரம் என்றால் மேலானது பரம்பொருள் என்றால் எல்லாவற்றையும் விட மேலானது மேன்மையானது எனப்பொருள் படும். இதனையே “ஓசை ஒலியெல்லாம் ஆனாய் நீயே” “ உலகிற்கு ஒருவனாய் நின்றாய் நீயே” ... என அப்பர் சுவாமிகளும் “பாரிடை ஐந்தாய் பரந்தாய் போற்றி” என மணிவாசகங்களும் குறிப்பி கின்றார்.

சிவன் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவர் பிறப்பு இறப்பு அற்றவர் இயற்கையாகவே முற்றறிவுடையவர். இயல்பாகவே பாசங்களில் நின்று நீங்குபவர், விருப்பு வெறுப்பு இல்லாதவர், எமது மனதிற்கு எட்டாதவர், அவர் செய்யும் செயல்களினால் மாத்திரம் அறியத்தக்கவர் தலைவன் (புதி) உயிர்களுக்கு அருளும் பொருட்டு இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி, ஞானசக்தி என்ற மூன்று ஆற்றல்களோடு கூடி நிற்பவன். திருவருளே திருமேனியாகக் கொள்வான் அப்பொழுது அருவம், உருவம், அருவுருவம் என்னும் மூன்று திருமேனிகளைக் கொள்வான்.

அருவம் - கண்ணிற்கு புலனாகாது சக்தி வடிவமாகவே இருந்து காரியங்களைச் செய்வது (சுதாசிவன் (நிஷ்கள சிவன், சத்தர்) என்று அழைக்கப்படுவர்.

அருவுருவம் - ஞான சக்தியையும், கிரியாசக்தியையும் சம அளவில் கொள்வதின் மூலம் புணுகின்ற வடிவம் ஒருமுறை

புலனாகியும், புலனாகாமலும் இருப்பது இவ்வுடம்பமும். ஒளி, இலிங்கம் ஆகியன அருவருவத்திருமேனிகளாகும்

உருவம் - ஞான சக்தியை விட கிரியாசக்தியை மிகுவித்து அதன் மூலம் கண்களுக்கு புலனாகும் வகையில் தெளிவாகத் தோன்றும் உருவத் திருவடிவமாகும். தென் முகக்கடவுள், நடராசர், அர்த்தநாரீஸ்வரர் போன்ற மூர்த்தங்கள் இவற்றுள் அடங்கும். பதிப்பொருள் உயிர்களுக்கு அருள் செய்யும் பொருட்டு அருவாகியும், உருவாகியும் அருவருவாகியும் தான் நினைத்த வண்ணம் தோற்றம் கொள்ளும் வல்லமையுடையவன் இறைவன். கடவுள் அகர உயிர்போல்...உலகில் எல்லாவற்றிலும் கரையில்லாத கருணைக்கடல் அவரைக் "கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனி" என்று சேர்ந்தனர் திருவிசைப்பாவில் குறிப்பிடுகின்றார். சைவ சமயத்தில் கடவுள் பதி, இறைவன், பரம்பொருள், நிர்மலன், ஈஸ்வரன், மெய்ப்பொருள் என்பதெல்லாம் ஒரு பொருளையே குறிக்கின்றன. சிவன்-சிவம் என்பதே அதன் உயர்ந்த பொருளாகும். "சிவன் என்னும் நாமம் தனக்கேயுடைய செம்மேனி யெம்மான்" என அப்பர் சுவாமி குறிப்பிடுகின்றார். இறைவனின் வடிவம் தடத்த நிலை, சொரூபநிலை என இரண்டு நிலை குறிப்பிடப்படுகின்றது.

சொரூப நிலை - கடவுளின் உண்மைத் தன்மையைக் காண்பிப்பது இந்நிலையிலுள்ள கடவுளுக்குப் பெயர், குணம், குறி முதலிய ஒன்றும் இல்லை மனம், வாக்கு, காயம் முன்றாலும் அறியப்படாத அனாதி முத்த சித்தாயிருக்கும். இந்த நிலையிலுள்ள கடவுளைச் சித்தாந்திகள் 'பரம சிவம்' என்றும், சிவம் என்றும் குறிப்பிடுவர். இக்கடவுளையே வேதாந்த நூல்களில் "பிரமம் (நிர்க்குணப் பிரம்மம்) என கூறப்படுகின்றது.

தடத்த நிலை - கடவுளுக்கு பெயர், குணம், குறி முதலியன குறிக்கப்பட்டு ஆன்மாக்களுக்கு அருள் பாலிக்கும் பொருட்டும், உயிர்களின் துன்பங்களைப் போக்கி, அவைகளுக்கு பல படைகள் இறங்கி வந்து, பல நிலைகளிலுள்ள கடவுளரை அதிட்டித்து நின்று அவர்கள் மூலமாக ஆணை செலுத்திப் படைத்தல் முதலிய தொழில்களைச் செய்கின்ற நிலையாகும். சொரூப நிலையில் உணர்வுகளைக் கடந்து மேலான உள்ளொளியாய் விளங்கும் இறைவன் தடத்த நிலையில் உயிர்கள் மீது கொண்ட கருணையினால் ஐந்தொழில்களைச் செய்கின்றான்.

படைத்தல் - வலக்கையிலுள்ள உடுக்கை படைத்தல் தொழிலைக் குறிக்கின்றது. அதாவது தனு, கரண, புவனபோகம் அனைத்தையும் ஆன்மாக்களின் நன்மை கருதி படைத்தலாகும். இத்தொழிலைச் செய்வதற்காக பிரம்மா என்னும் மூர்த்தத்தை இறைவன் எடுக்கின்றான்.

காத்தல் - தூக்கிய திருவடி தன் அடியின் கீழ் உள்ள அனைத்து உயிர்களையும் காத்தருள் செய்கின்றார். விஷ்ணு என்னும் மூர்த்தத்தின் மூலம் இத் தொழிலை நிகழ்த்துகின்றார்.

அழித்தல் - இடது கை தீச்சுடர் ஏந்திய திருக்கரமாகும். படைக்கப்பட்ட ஆன்மாக்களின் முடிவுக்காலம் வந்தவுடன் அதனை அழித்தல் ஆகும். இத்தொழிலை உருத்திர மூர்த்தம் கொண்டு நிறைவேற்றுகிறான்.

அருளல் - ஆன்மாக்களில் பீடிக்கப்பட்ட மலபந்தங்களில் இருந்து வீரியம் அடையச் செய்தல் வலது கையின் அருளும் நிலை (அபயகரம்) இதனை குறிப்பிட்டு மகேஸ்வர மூர்த்தங் கொண்டு இத் தொழிலை நிறைவேற்றுகின்றான்.

மறைத்தல் - ஆன்மாக்களை முற்றாக மலபந்தங்களில் இருந்து விடுதலையடையச் செய்து பேரின்ப நிலை எனப்படும். முத்தி நெறியினை வழங்குதலாகும். இடதுதுதிக்கை என்னும் திருக்கரத்தால் சதாசிவன் என்னும் மூர்த்தங்கொண்டு இத்தொழிலை ஆற்றுகின்றான் இறைவன்.

அடுத்து குணங்குறி ஒன்றும் இல்லாத கடவுளுக்கு தடத்த நிலையில் மெய்யன்பர்கள் பலர் பற்பல குணங்களையும் குறிகளையும் கூறுகின்றார். இறைவனுக்கு கூறப்படும் இக் குணங்களையெல்லாம் சைவ நூல்கள் எண் குணங்களிலே அடக்கி விடுகின்றன. அவையாவன முற்றுணர்தல், தன்வயத் தானாதல், தூயவுடம் பினராதல், இயற்கை உணர் வினராதல் பேரருள் உடைமை, வரம்பிலாற்ற லுடமை, வரம்பிலின்பமுடமை, இயல்பாகவே பாசங்களில் இருந்து நீங்குதல், என்பனவை எண்குணங்களாகும். “எண்ணென் குணமுறை களுக்கு இசைந்த வண்ணமே என்றும் “எண்ணுவார் குணதீசன்” என்றும் கடவுளின் எண்குணம் பற்றி தேவார நூல்கள் குறிப்பிடு கின்றன. இத்தகைய பரம் பொருளை மெய்யன்போடு வழிபட்டு முத்தியின்பம் பெறுவதற்கு ‘சைவநாற்பாதங்கள்’ மிகவும் முக்கியமானவை சமயகுரவர்கள் நால்வரும் அவ்வழியே நின்று முத்திக்கு வழிகாட்டினர்.

எந்த உளவுநிலை கொண்டும் இறைவனை வழிபடலாம் என்ற தனித்தன்மை சைவசமயத்திற்குண்டு. அத்தகைய பரம் பொருளை தந்தை என்ற நிலையில் திருஞான சம்பந்தரும் ஆண்டான் என்ற நிலையில் அப்பர் சுவாமிகளும் தோழனாக சுந்தரமூர்த்தி

சுவாமிகளும் குருவாக மணிவாசகரும் வழிபட்டனர். தாயினும் நல்ல தலைவர்... என்று சம்பந்தரும் “அப்பன் நீ அம்மை நீ ஐயனும் நீ அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ... என்று திருநாவுக்கரசரும் பாடுகின்றார். கடவுள் அன்பே வடிவானவர் தம்மை வழிபடுவர்களுக்கும் அருள் செய்யும் கருணாமூர்த்தி, வேண்டுவோருக்கு வேண்டும் வரங்களை வழங்கும் வள்ளல் உயிர்களுக்கு துன்பம் வரும் போது வேண்டிய வடிவில் வந்து உதவுவார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் திருமணத் தின் போது கிழப்பிராமணராக வந்து தடுத்தாட் கொண்ட மையும் செம்மனச் செல்வியின் அணைகட்டு வதற்கு கூலியாகவும் வந்தமை குறிப்பிடத் தக்கது.

சைவ சமய தத்துவ அடிப்படையில் கடவுள் “தலைவன்” என்று குறிப்பிடப்படு கின்றார். தலைவன் என்றால் தாங்குபவன் என்பது பொருள் எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே” என்று அப்பர் சுவாமிகள் பாடுகின்றனர். பரம்ஒன்றே முழுமைத்துவமானது அதனால் அதற்கு ஈடானது மேலானது என்ற மற்றொன்று மில்லை ‘தன்னை ஒப்பாய் ஒன்றுமில்லாத தலைமகன்’ எனத் திருமந்திரம் குறிப்பிடுகின்றது.

இவ்வுலகில் வாழுகின்ற மனிதர்கள் அனைவரும் ஒரே இறைவனின் பிள்ளைகள். இவ்வுண்மையை அறிந்து தெளிந்து கொண்டால் இவ்வுலகில் சமத்துவம், சகோதரத் துவம், சமரசம், ஆன்மீக ஒருமைப்பாடு, சாந்தி, சமாதானம் என்பன ஓங்கிவளரும்.

பிட்டுக்கு பெயர்யோன பெருமான்

N.P சாந்தன்

குறிஞ்சிப் பதியிலே
குடிகொண்ட குமரா!
குன்றம் ஏறி வந்து
குடி கொண்டேன்
நின் பதியில்

குமரனின் சாகசத்தை
காண வந்தேன்
சஷ்டி தினம் - அன்றுதான்
கந்த சஷ்டி

சாகசம் காண வந்த
யாசகன் நானோ?
நான் என்றால் யாரோ?
யானும் நின் அடிமை ஐயா!

என்னதான் சாகசமென்று
எண்ணி வந்தேன் - இதுவரை
காணாத சம்ஹாரமா என
செப்பி நின்றேன்

சம்ஹாரம் செய்து நின்றாய்
சரித்திரம் படைத்து வந்தாய் -என்
நெஞ்சாரச் சொல்கிறேன் -திருச்

செந்தூரிலும் கண்டதில்லை
இதுபோல்.....

புதியதொரு சம்ஹாரம் - யாம்
கண்டதில்லை ஒருபோதும்
சொல்வதற்கும் வார்த்தையில்லை
சொல்லியும் தீர்வதில்லை

அலங்கார கந்தன் நல்லூரிலாம்
அன்னதான கந்தன் சன்னதியாம்
பிட்டுதானம் என்றால் பேராதனை
நீர் தான் ஐயா குறிஞ்சிக் குமரா!

ஐயம் ஏதுமில்லை ஐயா
அழகு மயிலேறி
ஆனந்தமாகவே
வதம் செய்தீர் சூரனை

சூரன் உடல் கிழித்து
சேவற் கொடி பிடித்து
மயிலை உடன் எடுத்து -எம்
மனம் நின்றாய் குமரா
குறிஞ்சிப் பதி வாழ் முருகா.

2019/2020 ஆம் ஆண்டு இந்து மாணவர் சங்கம் 63 வது செயற்குழுவின் ஆண்டறிக்கை

- 04.01.2019 - வெள்ளிக்கிழமை அன்று எமது செயற்குழு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டது.
- 15.01.2019 - தைப்பொங்கல் அனைத்துப்பீட மாணவர்களாலும் சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டதோடு தைப்பொங்கல் தின விஷேட பூசையும் இனிதே இடம் பெற்றது.
- 10.01.2019 - அலங்கார உற்சவத்தை முன்னிட்டு பொறியியல் பீட தமிழ்மாணவர்களால் சிரமதானம் செய்யப்பட்டது.
- 12.01.2019 - 21.01.2019 அலங்கார உற்சவம் தினமும் அபிஷேக விஷேட பூசைமற்றும் வசந்தமண்டப பூசையுடன் திருவீதியுலா வருதலும் இடம்பெற்றது.
- 25.01.2019 - வைரவர் விஷேட அபிஷேக பூஜை இடம்பெற்றது.
- 03.03.2019 - மகாசிவராத்திரியை முன்னிட்டு ஆலய அடியார்களினால் சிரமதானம் செய்யப்பட்டது.
- 04.03.2019 - சிவராத்திரி தினத்தன்று வழமை போல இம்முறையும் நான்கு ஜாமப் பூசைகளோடு இடையிடையே சமய கலை நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றன. அத்துடன் "இந்துதரும்" இதழ்வெளியீடும் சிறப்பாகவே நடைபெற்றது.
- 14.04.2019 - விகாரி வருட பிறப்பானது திருவிழா அபிஷேக பூசைகளுடன் சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டது
- 17.08.2019 - காலை 8.00 மணி முதல் பிற்பகல் 2.00 மணி வரை சகல பீடங்களையும் அந்த தமிழ் மாணவர்களால் ஆலய சுற்றுப்புற சூழலில் சிரமதானம் மேற்கொள்ளப்பட்டு அதன் பின்னர் ஆலய பொதுக்கூட்டம் கூட்டப்பட்டு புதியவர்கள் அனைவரும் மதிய போசனமும் வழங்கி வரவேற்கப்பட்டனர்.
- 19.08.2019 - மணவாளக் கோலத்தின் சங்காபிஷேகம் குறிஞ்சிக்குமரன் கும்பாபிஷேக தினமான இத் தினத்தில் காலை 1009 சங்குகளுடன் நவோத்திரபூசையும் மதியம் மகேஸ்வர பூசையும் இடம்பெற்றன. மாலை திருணஞ்சலும் தொடர்ந்து வள்ளி தெய்வானை சமேத முருகப்பெருமான்

திருவீதியுலாஇடம்பெற்றது.

அதே வேளை தவில் நாதஸ்வர கச்சேரியும் இடம்பெற்றது.

29.09.2019

08.10.2019 - பிரதமை முதல் நவமி ஈறாக ஒன்பது நாட்கள் கொலுவைக்கப்பட்டு விஷேட பூசைகள் இடம்பெற்றது. இறுதி நாள் விஜயதசமி அன்று ஏடு தொடக்கும் வைபவம், மானம்பூ உற்சவம், இராப்போசனம் முதலியன நடைபெற்றன.

27.10.2019 - தீபாவளி விஷேட அபிஷேகம் மற்றும் விஷேட பூஜை இனிதே இடம்பெற்றது.

28.10.2019

02.11.2019 - கந்தசஷ்டி தினமும் எம்பெருமானுக்கு விஷேட பூசை இடம் பெற்று கந்த சஷ்டி கவசம், பஞ்ச புராணம், பாராயணம் செய்யப்பட்டது. இறுதி நாளன்று சூரசம்ஹாரமும் சிறப்பாக இடம்பெற்று அடியார்களுக்கு இராப் போசனம் நடைபெற்றது.

03.11.2019 - முருகப்பெருமானது திருக்கல்யாணமானது கோலாகலமாக நடைபெற்றது.

01.01.2020-

10.01.2020 - திருவெம்பாவைதினமும் அதிகாலையில் சிலம் அதிகாலையில் சிவகாமகந்தரி சமேத நடராஜ பெருமானுக்கு விஷேட ஆராதனைகளுடன் திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருவெம்பாவை என்பனவும் ஓதப்பட்டன. இறுதி நாள் ஆருத்ரா அபிஷேக தரிசனத்துடன் திருவீதியுலாவும் இடம்பெற்றது.

மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்களுடன் விளம்பிவருட மற்றும் விகாரிவருட விஞ்ஞாபனத்தில் உள்ளவாறாக கார்த்திகை உற்சவங்கள், நடேசர் தரிசனங்கள், மாசிமகம், குமாராலய தீபம், விஸ்ணுவாலய தீபம், கிருஷ்ண ஜெயந்தி, சுவர்க்கவாயில் ஏகாதசி போன்றனவும் பிரத்தியேக அபிஷேகங்கள், பூசைகள் என்பனவும் இனிதே நடைபெற்றன. மேலும் நாள் தோறும் நித்திய பூஜைகள் காலம் தவறாது காலை 7.00 மணிக்கு திருவனந்தல், காலை 10.30 மணிக்கு பகல் பூஜை, 5.30 மணிக்கு மாலை பூஜை, இரவு 7.00 மணிக்கு அர்த்தஜாம பூஜை ஆகியவை இடம்பெற்றன. வெள்ளிக்கிழமைகளில் மாலை பூஜையானது 5.45 மணிக்கும் அதனை தொடர்ந்து முருகனடியார்களால் புராணபடனமும் இடம்பெற்றது.

சில பல தடங்கல்கள் காரணமாக எமது மாணவர் சங்க மாதாந்த

கூட்டம்கத்தின் சில மாதங்களே கூட்டப்பட்டதோடு சில தடங்கல்கள் காரணமாக வருடாந்த தலயாத்திரையானது செல்லமுடியாமல் போனதற்கு மனம் வருந்துகின்றோம். அத்துடன் இக்குறைகளை அடுத்த செயற்குழுவினர் இனிதே செயற்படுத்துவார்கள் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

10.01.2020 - ஆம் ஆண்டு வருடந்த செய்குழு கூட்டமானது அனைத்து பீடமாணவர், பொறுப்பாண்மைக்குழு மற்றும் பேராசிரியர்கள் முன்னிலையில் கோவில் மண்டபத்திலே கூட்டப்பட்டு 64 ஆவது செய்குழு ஆனது ஏகமனதாக தேர்வு செய்யப்பட்டது.

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

இணைச் செயலாளர்கள்

செல்வன் லெ. கோபிநாத்

செல்வன் சி. சிவசங்கர்

1952ம் ஆண்டு முதல் இன்று வரை இந்து மாணவர் சங்கப் பெருந்தலைவர்கள் மற்றும் தலைவர்கள்

ஆண்டு	பெருந்தலைவர்	தலைவர்
1952-57	பேராசிரியர் ரி. ஆர். வீ. மூர்த்தி	
1957-58	பேராசிரியர் த. நடராஜா	திரு. ஏ. முத்துக்கிருஷ்ணன்
1959-62	பேராசிரியர் த. நடராஜா	திரு. க. சிவஜோதி
1962-63	பேராசிரியர் த. நடராஜா	
1963-64	பேராசிரியர் த. நடராஜா	திரு. எஸ். நவரட்ணராஜா
1964-65	பேராசிரியர் த. நடராஜா	திரு. மு. கனகரட்ணம்
1965-66	பேராசிரியர் பே. கனகசபாபதி	திரு. து. அப்பலிங்கம்
1966-67	பேராசிரியர் பே. கனகசபாபதி	திரு. கு. சண்முகநாதன்
1967-68	பேராசிரியர் பே. கனகசபாபதி	திரு. க. கிருஷ்ணானந்தசிவம்
1968-69	பேராசிரியர் பே. கனகசபாபதி	திரு. ந. சுகுமாரன்
1969-70	பேராசிரியர் பே. கனகசபாபதி	திரு. க. ஜெயபாலன்
1970-71	பேராசிரியர் பே. கனகசபாபதி	திரு. என். சந்திரகாந்தன்
1971-72	பேராசிரியர் பே. கனகசபாபதி	திரு. என். சந்திரகாந்தன்
1972-73	பேராசிரியர் பே. கனகசபாபதி	திரு. பா. பத்மநாதன்
1974-75	பேராசிரியர் பே. கனகசபாபதி	திரு. க. குமரேசன்
1975-76	பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்	திரு. கு. கந்தசாமி
1976-77	பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்	திரு. கு. கந்தசாமி
1977-78	பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்	திரு. இ. கைலாசநாதன்
1978-79	பேராசிரியர் சி. பாலசுப்பிரமணியம்	திரு. எஸ். சிவனந்தன்
1979-80	பேராசிரியர் சி. பாலசுப்பிரமணியம்	திரு. கு. சிவகணேசன்
1980-81	பேராசிரியர் சி. பாலசுப்பிரமணியம்	திரு. போ. யுசீலாந்தன்
1981-82	பேராசிரியர் சி. பாலசுப்பிரமணியம்	
1982-83	பேராசிரியர் சி. பாலசுப்பிரமணியம்	திரு. சி. பாலகிருஷ்ணன்
1983-84	பேராசிரியர் சி. பாலசுப்பிரமணியம்	திரு. சி. பாலகிருஷ்ணன்
1985-85	பேராசிரியர் த. யோகரட்ணம்	திரு. ஏ. விஜயரஞ்சன்
1985-86	பேராசிரியர் த. யோகரட்ணம்	திரு. ஏ. விஜயரஞ்சன்
1986-87	பேராசிரியர் சி. சிவயோகநாதன்	திரு. பீ. தயாபரன்
1987-88	பேராசிரியர் சி. சிவயோகநாதன்	திரு. பீ. தயாபரன்
1988-89	பேராசிரியர் சி. சிவயோகநாதன்	திரு. எஸ். குகநேசன்

1989-90	பேராசிரியர் து. விநாயகலிங்கம்	திரு. இ. சந்திரகுமார்
1990-91	பேராசிரியர் து. விநாயகலிங்கம்	திரு. செ. இரவீந்திரநாதன்
1991-92	பேராசிரியர் து. விநாயகலிங்கம்	திரு. க. வல்லபவானாந்தன்
1992-93	பேராசிரியர் இ. சிவகணேசன்	திரு. தி. நவநீதன்
1993-94	கலாநிதி செ. திருச்செல்வம்	திரு. க. கணேசநாதன்
1994-95	கலாநிதி செ. திருச்செல்வம்	திரு. க. நந்தகுமார்
1995-96	கலாநிதி செ. திருச்செல்வம்	திரு. பா. சஞ்சயன்
1996-97	கலாநிதி செ. திருச்செல்வம்	
1997-98	கலாநிதி செ. திருச்செல்வம்	திரு. உதயசீலன்
1998-99	கலாநிதி செ. திருச்செல்வம்	திரு. க. இராகவன்
1999-00	கலாநிதி செ. திருச்செல்வம்	திரு. நே. ராஜ்ரூபன்
2000-01	கலாநிதி செ. திருச்செல்வம்	திரு. க. கருணாநிதி
2001-02	கலாநிதி செ. திருச்செல்வம்	திரு. இ. மயூரன்
2002-03	கலாநிதி செ. திருச்செல்வம்	திரு. ச. சிவஜோதி
2003-04	கலாநிதி செ. திருச்செல்வம்	திரு. து. அரவிந்தன்
2004-05	கலாநிதி செ. திருச்செல்வம்	திரு. ப. தயாபரன்
2005-06	கலாநிதி செ. திருச்செல்வம்	திரு. நெ. நந்தகுமார்
2006-07	வைத்திய கலாநிதி தி. ஆனந்தமூர்த்தி	திரு. சா. மோகனஜீவ்
2007-08	வைத்திய கலாநிதி தி. ஆனந்தமூர்த்தி	திரு. சி. திவாகரன்
2008-09	வைத்திய கலாநிதி தி. ஆனந்தமூர்த்தி	திரு. செ. ஜெயசுதன்
2009-10	திரு. வ. தர்மதாசன்	திரு. ந. சிந்துஜன்
2010-11	திரு. வ. தர்மதாசன்	திரு. த. கோபிராம்
2011-12	திரு. சிவயோகலிங்கம்	திரு. ச. சசிக்குமார்
2012-13	திரு. சிவயோகலிங்கம்	திரு. கு. ஜெயமோகன்
2013-14	திரு. சிவயோகலிங்கம்	திரு. சி. வினோஜ்
2014-15	திரு. வ. தர்மதாசன்	திரு. கு. அபிராம்
2015-16	திரு. வ. தர்மதாசன்	திரு. தி. தர்ஷன்
2016-17	திரு. வ. தர்மதாசன்	திரு. த. வெங்கடேஸ்வரன்
2017-18	திரு. வ. தர்மதாசன்	திரு. சி. சுஜேந்திரன்
2018-19	திரு. வ. தர்மதாசன்	திரு. வீ. ராஜ்குமார்
2019-20	திரு. வ. தர்மதாசன்	திரு. ஜெ. கபிலானந்த்

நன்றியுரை

ஆண்டு தோறும் இந்து மாணவர் சங்கத்தினால் வெளியிடப்படும் இந்துதருமம் நூல் இம்முறையும் சிறப்பான முறையிலே வெளிவர எல்லாம் வல்ல குறிஞ்சிக்குமரனின் திருவருள் கூடியுள்ளது.

இவ்வகையில் எமது இந்துதருமம் இதழுக்கு ஆக்கங்களை தந்துதவிய மாணவர்களுக்கு முதற்கண் நன்றிகளை கூற கடமைப்பட்டுள்ளோம். மேலும் நூலுக்கு அழகு சேர்த்த பேராசிரியர்கள், போதனாசிரியர்கள் மற்றும் விரிவுரையாளர்களுக்கும் மனம் கனிந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

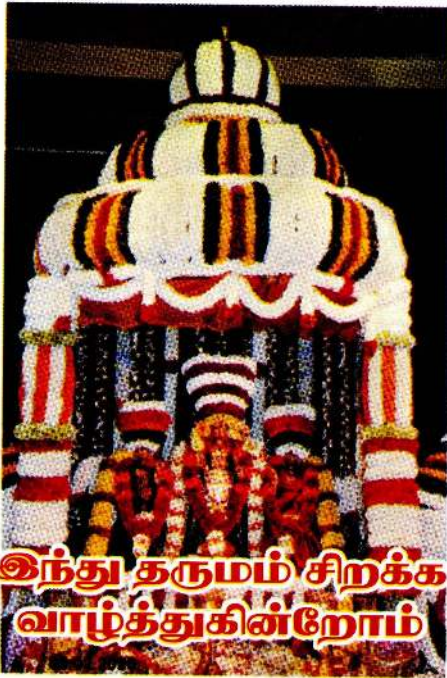
ஆலய நித்திய, நைமித்திய கிரியைகளை சிறப்பாக ஆற்றிவரும் ஆலய பிரதம குரு க.வரதராஜாசர்மா அவர்களுக்கும் ஆலய உற்சவங்கள் மற்றும் விஷேட பூஜை வழிபாடுகள் சிறப்பாக நடந்தேற உதவிய அனைவருக்கும் மற்றும் ஆலய சிரமதானங்களை முன்னின்று நடாத்த உதவிய அனைத்து பீட மாணவர்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழக போதனாசிரியர்களுக்கு இதயம் கனிந்த நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

அத்துடன் நூல்வடிவமைப்பிற்கு ஆலோசனை வழங்கி உதவிய நல்லுள்ளங்களுக்கும், விளம்பரங்களை தந்து இதழை சிறப்பித்த அனைத்து வரத்தக பெருமக்களுக்கும் நன்றிகள் உரித்தாகுக. மேலும் இந்நூலை சிறப்புறு அச்சிட்டு வெளியிட உதவிய யாழ்ப்பாணம் குரு அச்சகத்தினருக்கும் உள்ளங்கனிந்த நன்றிகள்.

ஏனைய நன்றி கூற தவறிய அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்து கொள்கிறோம்.

“மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

லெ.கோபிநாத்
செயலாளர்

**இந்து தருமம் சிறக்க
வாழ்த்துகின்றோம்**

கிருபா லேர்னர்ஸ்

கிர்(வ) லர்னர்ஸ் KIRUBAA LEARNERS

அரசு அங்கீகரிக்கப்பட்ட பெற்றோர் வட்டிகளின் மூலம் நா
எடுத்தல் பயிற்சி பாடசாலை

226, கன்தூரையார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்
021 222 4353, 021 492 3200

- தமிழ்நாட்டில் காலப்பகுதிக்கு விவரமான சாதி சேலாதிப்பதிர்.
- எழுத்துப்பயிற்சி கற்றுக் கொடுக்க உதவுகிறது.
- சிறந்த கல்விப் பயிற்சி மூலமாக கற்றுக் கொடுக்க பயிற்சி.
- முன்பு கற்றுக்கொண்டிருந்த கல்விக்கான கிடைக்காத
தேர்வுகளையும் வாசல பயிற்சிகள்.
- சில கல்விக்கான பயிற்சி உதவுகிறது.
- உயர்நிலைப்பள்ளிக் கட்டணங்கள்.
- இரவிலை வாசல பயிற்சிகள்.

- Charging Port Repair
- Digitizer Repair
- Camera Repair
- Speaker Repair
- Personal Computer Repair
- Same Day Services
- Unlocking Services
- Tablet Repair

**Maine Street,
Nelliyady.**

agas1983713@gmail.com

077 205 3654

LINGAN

COOL BAR

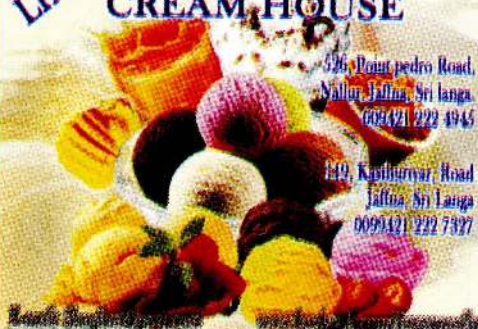
52, Clock Tower Road,
Jaffna Sri Lanka,

LINGAN

CREAM HOUSE

526, Raut Pedro Road,
Nallur, Jaffna, Sri Lanka
009321 222 4945

149, Kapiluvayar Road
Jaffna, Sri Lanka
009321 222 7327

City Tex

256, Point Pedro Road,
Nallur, Jaffna

0212 216 185

www.nallurcitytex.com

இம்மலர் சிறப்புறு அமைய நல்வாழ்த்துக்கள் ...

நவீன வடிவமைப்புகளின் சுரமாள
22 கரட் அப்து நுகைகளுக்கு
நீய்கள் நூட வேண்டிய
ஓரே இடம்

சாரங்கா நுகைமாடம்

அரச அங்கீகாரம் பெற்ற வெளிநாட்டு
நாணமாற்று நிறுவனம்

WESTERN UNION WU

157/1 கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
தொ.இ: இல 021 222 6972

இம்மலர் சிறப்புறு அமைய நல்வாழ்த்துக்கள் ...

நவீன வடிவமைப்புகளின் சுரமாள
22 கரட் அப்து நுகைகளுக்கு
நீய்கள் நூட வேண்டிய
ஓரே இடம்

Ponnarasi Jewellers

கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

இம்மலர் சிறப்புறு அமைய நல்வாழ்த்துக்கள் ...

சகல வைபவங்களுக்கமான ஆடைகளை இங்கே
பெற்றுக்கொள்ள நாடவேண்டி ஒரே இடம்

மருதடி விநாயகர் ரெக்ஸ்

Maruthady vinayakar Tex

46, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம் .
077 242 5223

இம்மலர் சிறப்புறு அமைய நல்வாழ்த்துக்கள் ...

திருமண, பூப்புளித நீராட்டு விழா, மற்றும் எணைய
வைபவங்களுக்கும் சகல விதமான ஆடைகளையும்
பெற்றுக்கொள்ள
நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

Sivakanesan Textilis

Wholesale & Retail
Dealers in Textiles
Specialist
in Wedding Sarees

#41, Grand Bazaar, Jaffna.
Tel : 021 222 2063

இம்மலர் சிறப்புற அமைய நல்வாழ்த்துக்கள் ...

திருமண, பூப்புனித நீராட்டு விழா, மற்றும் எனைய
வைபவங்களுக்கும் சகல விதமான ஆடைகளையும்
பெற்றுக்கொள்ள
நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

கணேசன் ஸ்ரோஸ்
Kanesan Sfoes

Wholesale & Retail
Dealers in Textiles

201, K.K.S Road, Jaffna.
021 222 2830
077 445 7344

இம்மலர் சிறப்புற அமைய நல்வாழ்த்துக்கள் ...

திருமண, பூப்புனித நீராட்டு விழா, மற்றும் எனைய
வைபவங்களுக்கும் சகல விதமான ஆடைகளையும்
பெற்றுக்கொள்ள
நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

Ekamparan
Textiles

ஏகாம்பரம் புடவை மாளிகை

Wholesale & Retail
Dealers in Textiles

74 (7) Grand Bazaar,
Jaffna.

இம்மலர் சிறப்புற அமைய நல்வாழ்த்துக்கள் ...

உங்கள் நயல் நயிக்கும் நுண்புள்ளி நகைகள் உரை நகைகளுக்கும்
சிறந்த வடிவமைப்பு.

Nagalingams Jewellers

தங்கப்பலகை நகை வியாபாரம்

22 கரட் தங்க நகைகள் ஓடருக்கு
உத்தரவாதத்துடன் செய்து கொடுக்கப்படும்.

201, K.K.S Road, Jaffna.
021 222 2830, 077 445 7344

NEW V.M.K JEWELLERY
வீ.எம்.கே.ஜீவல்சஸ்
Dealers in 22kt. gold

No.80/03, Kasthuriar Road, Jaffna.
 021 222 2515, 077 784 9369

Kandy Road,
 Chavakacheri.

SELLAMUTHTHUS TEXTILS
செல்முத்து புடவைபகம்
WWW.SELLAMUTHUS.COM

S.Premkumar
 Owner/Manager
 ☎ 021 226 3238
 077 779 5726

AB20-57,
 Main Street, Nelliady,
 Karaveddy.
 Jaffna, Sri Langa.

AgXspot

"Heal The Crop From The Top"

Bird's Eye View Solutions

AgXspot is seeking revival in agriculture through making drones accessible to anyone to provide innovative solutions in agriculture. The Health analysis techniques are used for various types of crop using multispectral imaging and artificial intelligence improves the yield quality, quantity and efficiency of farming business

What We Do

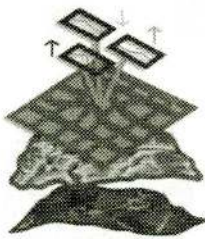
Spraying and Fertilization

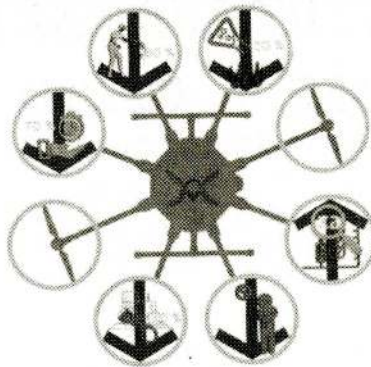
Field Scout

Transportation

Crop Scout

Fertilizer Estimation

AgXspot Office
No:27/1
Melbourne Avenue
Colombo 4

AgXspot Research Center
"Enterprise" Product Accelerator
University Business Linkage Cell
University of Moratuwa

Contact Us
☎ +94114248299
✉ info@agxspot.com
🌐 agxspot.com

இம்மலர் சிறப்புற அமைய நல்வாழ்த்துக்கள் ...

Hardware Meterials,
Building Meterials,
Tokyo Cements, Nippon Cements,
Rhini Roofing, Products,
P.V.C Pipes & Paints Iytems.

Raajan Hardware Store

407, Main Street,
Point Pedro.
021 226 4327

இம்மலர் சிறப்புற அமைய நல்வாழ்த்துக்கள் ...

ஜெயசெந்தினி நகைமாடம்

நுலீள வடிவலாபுக்களில் கரலாள
22 கரட கரங்க நுலககலுக்கு
நீள்கள் நுட வேள்டுட
ஒரே டிடம்

இல. 16, பிரதான வீதி,
நெல்லியடி

021 226 3217

Westen Jewellers

வெஸ்டர்ன் ஜீவல்லர்ஸ்

தேர்ந்த
பொன் டுகை
தேர்ந்த பரிசுகை

காலத்தை வெல்லும்
கலை நுட்பத்துடன்
மின்னும் பொன் நகையால்
மேலும் ஒளிரும்
உங்கள் புன்னகை

அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்

இல. 81, கஸ்தூரியார் வீதி, 021 222 6916
யாழ்ப்பாணம்

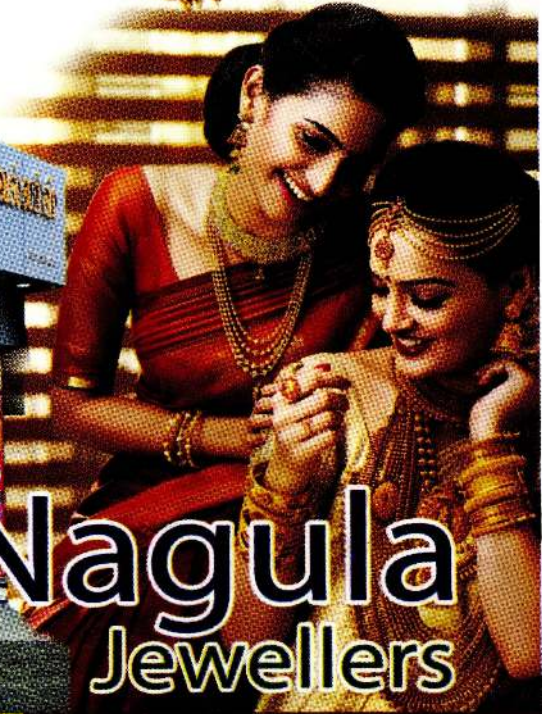
அசல் 22கரட் தங்க நகைகளை நவ நாகரிகத்திற்கு ஏற்ப
தரம், நம்பிக்கை நியாய விலையில் வழங்குகோள் உங்கள் வரவு

நியூ

நகுலா

ஜர்வல்லைஸ்

New

Nagula Jewellers

இல: 45, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம். 021 222 4101

இல: 109, மின்சார நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம். 021 221 9119

After A/L's

வழக்கையின் வெற்றியினை
தீர்மானிப்பது பரீட்சை முடிவுகள்
மாத்திரம் அல்ல,
உரிய நேரத்தில் எடுக்கும்
சரியான தீர்மானங்களும் தான்..!

ENGINEERING
CIVIL | ELECTRICAL | ELECTRONICS

MANAGEMENT
BUSINESS MANAGEMENT | MARKETING
HUMAN RESOURCE MANAGEMENT

**COMPUTING &
SYSTEM DEVELOPMENT**

**BIOMEDICAL SCIENCE
BIOTECHNOLOGY**

**QUANTITY
SURVEYING**

LAW

**BCAS
CAMPUS**

BRITISH COLLEGE OF APPLIED STUDIES

பதிவுகள் இப்பொழுது ஆரம்பம்
REBEKA 0771 615 478
MADHU 0777 692 318
SANCHU 0777 102 131

Jaffna Campus
16, Point Pedro Road, Jaffna. Tel : 021 221 9910

“முழுமதி அன்ன ஆறு முகங்களும் முந்நான் காகும்
விழிகளின் அருளும் வேலும்
வேறுள படையின் சீரும்
அழகிய கரம் ஈராறும்
அணிமணித் தண்டை ஆர்க்கும்
செழுமலர் அடியுங் கண்டான்
அவன் தவம் செப்பற்பாற்றோ”

Guru Printers - Jaffna. 021 222 8266